

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) 2018/1046

av den 18 juli 2018

om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 d, 149, 153.2 a, 164, 172, 175, 177, 178, 189.2, 212.2, 322.1 och 349, jämfört med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Efter tre års tillämpning bör ytterligare ändringar av de finansiella reglerna för unionens allmänna budget (nedan kallad *budgeten*) göras för att avlägsna flaskhalsar genom ökad flexibilitet, förenkla genomförandet både för berörda parter och förvaltande avdelningar, fokusera mer på resultat och förbättra tillgängligheten, öppenheten och ansvarsskyldigheten. Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾ bör därför upphävas och ersättas med den här förordningen.
- (2) För att förenkla de finansiella reglerna för budgeten och samtidigt föra samman de relevanta reglerna i en enda förordning bör kommissionen upphäva delegerad förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽⁶⁾. För tydlighetens skull bör de viktigaste reglerna i delegerad förordning (EU) nr 1268/2012 införas i den här förordningen, medan andra regler bör införas i riktlinjerna för förvaltande avdelningar.

⁽¹⁾ EUT C 91, 23.3.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 75, 10.3.2017, s. 63.

⁽³⁾ EUT C 306, 15.9.2017, s. 64.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 juli 2018.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

- (3) De grundläggande budgetprinciperna bör bibehållas. De befintliga undantag från dessa principer som gäller för specifika områden som forskning, yttre åtgärder och strukturfonder bör ses över och i möjligaste mån förenklas, och man bör därvid ta hänsyn till huruvida ett enskilt undantag fortfarande är relevant, om det ger ett mervärde för budgeten och om det medför en börda för berörda parter.
- (4) Reglerna om överföring av anslag bör uttryckas tydligare, och en åtskillnad bör göras mellan automatiska och icke-automatiska överföringar. De unionsinstitutioner som berörs bör informera Europaparlamentet och rådet både om automatiska och icke-automatiska överföringar.
- (5) Det bör vara tillåtet att överföra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål till och använda dem för efterföljande program eller åtgärd så att dessa medel används effektivt. Interna inkomster avsatta för särskilda ändamål bör endast få överföras till närmast följande budgetår, såvida inget annat anges i denna förordning.
- (6) När det gäller interna inkomster avsatta för särskilda ändamål bör det vara tillåtet att finansiera nya fastighetsprojekt med inkomster som härrör från uthyrning och försäljning av byggnader och mark. Sådana inkomster bör betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som får överföras tills de har använts till fullo.
- (7) Unionens institutioner bör ha rätt att ta emot donationer som görs till unionen.
- (8) Det bör införas en bestämmelse som tillåter sponsring in natura från en juridisk person för att finansiera ett evenemang eller en aktivitet som syftar till att sprida information eller främja företagens sociala ansvar.
- (9) Begreppet prestation i samband med budgeten bör klargöras. Prestation bör kopplas till direkt tillämpning av principen om sund ekonomisk förvaltning. Principen om sund ekonomisk förvaltning bör också definieras och en koppling bör göras mellan målformulering och prestationsindikatorer, resultat och sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet vid användningen av anslagen. Av rättssäkerhetsskäl bör termer som avser prestation, särskilt output och resultat, definieras samtidigt som man undviker överlappning i förhållande till befintliga resultatramar för de olika programmen.
- (10) I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾, bör unionslagstiftningen hålla hög kvalitet och bör inriktas på områden där den har störst mervärde för medborgarna och fungera så effektivt och ändamålsenligt som möjligt för att förverkliga unionens gemensamma politiska mål. Att göra befintliga och nya utgiftsprogram och verksamheter som medför betydande utgifter föremål för utvärderingar kan bidra till att dessa mål uppnås.
- (11) I enlighet med principen om öppenhet enligt artikel 15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionens institutioner utföra sitt arbete så öppet som möjligt. När det gäller budgetgenomförandet innebär tillämpningen av den principen att medborgarna bör kunna veta var, och för vilket ändamål, unionens medel används. Sådan information främjar demokratisk debatt, bidrar till att medborgarna medverkar i unionens beslutsprocess, förstärker institutionell kontroll och granskning av unionens utgifter och bidrar till att öka dess trovärdighet. Kommunikationen bör vara mer målinriktad och bör syfta till att öka synligheten när det gäller unionens bidrag för medborgarna. Målen bör uppnås genom att man offentliggör, helst med användning av moderna informationsverktyg, relevant information om alla mottagare av medel som finansieras av unionen, på ett sätt som beaktar dessa mottagares legitima intressen när det gäller konfidentialitet och säkerhet och, när det gäller fysiska personer, deras rätt till integritet och skydd av personuppgifter. Unionens institutioner bör därför vara selektiva och följa proportionalitetsprincipen vid offentliggörandet av sådana uppgifter. Beslut att offentliggöra bör baseras på relevanta kriterier i syfte att tillhandahålla meningsfull information.
- (12) Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om skydd av personuppgifter bör man i varje fall sträva efter största möjliga öppenhet i fråga om uppgifter om mottagare. Information om mottagare av unionens medel som genomförs inom ramen för direkt förvaltning bör offentliggöras på en särskild webbplats vid unionsinstitutionerna, såsom systemet för finansiell öppenhet, och bör åtminstone omfatta mottagarens namn och uppgift om var mottagaren finns samt det aktuella beloppet för vilket ett rättsligt åtagande görs och åtgärdens ändamål. Denna information bör utformas enligt relevanta kriterier, såsom tilldelningens periodicitet, typ eller omfattning.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (13) Det bör vara möjligt för kommissionen att genomföra budgeten indirekt genom medlemsstatsorganisationer. Av rättssäkerhetsskäl är det därför lämpligt att definiera en medlemsstatsorganisation som en enhet som är etablerad i en medlemsstat som ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ som har anförtratts offentliga förvaltningsuppgifter och getts tillräckliga finansiella garantier av den medlemsstaten. Finansiellt stöd som en medlemsstat tillhandahåller sådana privaträttsliga organ i enlighet med befintliga krav i unionsrätten, i en form som beslutas av den medlemsstaten och inte nödvändigtvis kräver en bankgaranti, bör betraktas som tillräckliga finansiella garantier.
- (14) När det gäller priser till följd av tävlingar, bidrag och kontrakt som tilldelats efter att en offentlig upphandling öppnats för konkurrens och, särskilt när det gäller projekttävlingar, ansökningsomgångar och anbudsinfordringar – och med beaktande av EUF-fördragets principer, i synnerhet principerna om öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering – bör namn på mottagare av unionsmedel och uppgift om var de finns offentliggöras. Det faktum att uppgifterna offentliggörs bör underlätta för dem vars ansökningar eller anbud inte har antagits att kontrollera hur förfarandet för tilldelning har gått till.
- (15) Personuppgifter om fysiska personer bör inte förbli offentliga under längre tid än den period under vilken medlen används av mottagaren i fråga, och uppgifterna bör därför tas bort efter två år. Detsamma bör gälla uppgifter om juridiska personer vars officiella namn gör det möjligt att identifiera en eller flera fysiska personer.
- (16) I de flesta fall som omfattas av denna förordning gäller kravet på offentliggörande juridiska personer. När det gäller fysiska personer bör offentliggörandet av uppgifterna vara förenligt med proportionalitetsprincipen, efter en avvägning mellan det beviljade beloppets storlek och behovet att kontrollera bästa möjliga användning av medlen. I sådana fall är ett offentliggörande av regionen på nivå 2 i den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) förenligt med målet att uppgifter om offentliggörande av mottagare och säkerställer likabehandling av medlemsstater av olika storlek, samtidigt som mottagarens privatliv respekteras, särskilt med avseende på skyddet av personuppgifter.
- (17) Av rättssäkerhetsskäl och i enlighet med proportionalitetsprincipen bör de situationer då ett offentliggörande inte bör äga rum anges. Till exempel bör det inte ske något offentliggörande av information om stipendier eller andra former av direkt stöd till de fysiska personer som är mest behövande, om vissa kontrakt med ett mycket lågt värde eller om ekonomiskt stöd under ett visst tröskelvärde som tillhandahålls genom finansieringsinstrument eller när informationens utlämnande skulle utgöra en risk för berörda enskilda personers fri- och rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller skada mottagarnas affärsintressen. För bidrag bör det dock inte finnas något särskilt undantag från skyldigheten att offentliggöra information på grundval av ett särskilt tröskelvärde, så att nuvarande praxis bibehålls och insyn möjliggörs.
- (18) Om mottagares personuppgifter offentliggörs för att främja öppenhet i samband med användningen av unionsmedel och kontrollen av förfarandena för tilldelning bör dessa mottagare informeras om ett sådant offentliggörande och om sina rättigheter och om de förfaranden som gäller för utövandet av dessa rättigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och (EU) 2016/679 ⁽²⁾.
- (19) För att säkerställa att principen om likabehandling följs för alla mottagare bör uppgifter om fysiska personer också offentliggöras i överensstämmelse med medlemsstaternas skyldighet att iakttä en hög grad av öppenhet när det gäller kontrakt över de tröskelvärden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽³⁾.
- (20) Vid indirekt och delad förvaltning bör de personer, enheter eller organ som utsetts att förvalta unionens medel offentliggöra information om mottagare och slutmottagare. Vid delad förvaltning bör informationen offentliggöras i enlighet med sektorsspecifika regler. Kommissionen bör offentliggöra information om en enda webbplats, inklusive en hänvisning till dess adress, där informationen om mottagare och slutmottagare finns.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

- (21) För att främja ökad läsbarhet och öppenhet i rapporteringen om finansieringsinstrument som genomförs inom ramen för direkt och indirekt förvaltning, bör man sammanföra alla rapporteringskrav i ett enda arbetsdokument som ska bifogas budgetförslaget.
- (22) För att främja bästa praxis vid genomförande av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGJF) bör kommissionen i informations syfte ha möjlighet att förse de organ som ansvarar för förvaltning och kontroll med en icke bindande metodhandledning som beskriver kommissionens egen strategi och metod för kontroller, inklusive checklistor och exempel på bästa praxis. Denna handledning bör vid behov uppdateras.
- (23) Unionens institutioner bör ges möjligheten att ingå servicenivåavtal med varandra för att underlätta genomförandet av sina anslag, och det bör också anges att sådana avtal får ingås mellan avdelningar inom unionsinstitutionerna, unionens organ, europeiska byråer, organ eller personer som anförtrots genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) inom ramen för avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) samt generalsekreterarens kansli vid styrelsen för Europaskolorna avseende tillhandahållande av tjänster, leverans av varor eller utförandet av byggtreprenader eller fastighetskontrakt.
- (24) Förfarandet för inrättande av nya europeiska byråer bör fastställas, och åtskillnad bör göras mellan dessa byråers obligatoriska och icke-obligatoriska arbetsuppgifter. Det bör införas en möjlighet för unionens institutioner och organ samt andra europeiska byråer att delegera utanordnarens befogenheter till direktören för en europeisk byrå. De europeiska byråerna bör också ha möjlighet att ingå servicenivåavtal om tillhandahållande av tjänster, leverans av varor eller utförande av byggtreprenader eller fastighetskontrakt. Det bör fastställas särskilda regler för upprättandet av räkenskaper, bestämmelser som ger kommissionens räkenskapsförare tillstånd att delegera vissa av sina arbetsuppgifter till anställda vid dessa byråer, samt rutiner för handhavandet av de bankkonton som kommissionen bör kunna öppna i den europeiska byråns namn.
- (25) För att göra genomförandeorganen mer kostnadseffektiva, och mot bakgrund av de praktiska erfarenheterna från andra unionsorgan, bör samtliga eller vissa av de uppgifter som vilar på räkenskapsföraren vid det berörda genomförandeorganet kunna anförtros åt kommissionens räkenskapsförare.
- (26) Av rättssäkerhetsskäl måste det klargöras att direktörerna för genomförandeorganen fungerar som delegerade utanordnare vid förvaltningen av driftsanslagen för de program som delegerats till deras genomförandeorgan. För att de effektivitetsvinster som skapas genom en övergripande centralisering av vissa stödtjänster ska realiseras fullt ut, bör det uttryckligen fastställas att genomförandeorganen själva får handlägga sina administrativa utgifter.
- (27) Det är nödvändigt att fastställa regler för de befogenheter och det ansvar som varje aktör i budgetförvaltningen har, särskilt utanordnarna och räkenskapsförarna.
- (28) Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionens räkenskapsförare bör underrättas om att en delegerad utanordnare, internrevisor eller räkenskapsförare utnämnts eller avgår inom två veckor efter en sådan utnämning eller avgång.
- (29) Utanordnarna bör fullt ut ansvara för alla inkomst- och utgiftstransaktioner som genomförts under deras bemyndigande, och för interna kontrollsystemen, och bör kunna ställas till svars för sina handlingar, vid behov även genom disciplinförfaranden.
- (30) Utanordnarnas arbetsuppgifter och ansvarsområden samt principerna för de förfaranden som utanordnare ska använda bör fastställas. De delegerade utanordnarna bör säkerställa att de vidaredelegerade utanordnarna och deras personal informeras och får utbildning om kontrollnormerna och om därtill knutna metoder och tekniker, och att åtgärder vidtas för att säkerställa funktionen hos kontrollsystemet. Den delegerade utanordnaren bör till sin unionsinstitution rapportera om utförandet av sina uppgifter i form av en årsrapport. Den rapporten bör innehålla de uppgifter om de finansiella förhållandena och förvaltningen som behövs till stöd för den utanordnarens förklaring om utförandet av dessa uppgifter, inklusive information om de övergripande resultaten av de transaktioner som gjorts. De styrkande handlingarna avseende genomförda transaktioner bör bevaras i minst fem år. De olika formerna av förhandlade förfaranden för tilldelning av offentliga kontrakt bör redovisas i en särskild rapport från den delegerade utanordnaren till den berörda unionsinstitutionen och i en rapport från den unionsinstitutionen till Europaparlamentet och rådet, eftersom dessa förfaranden utgör undantag från de gängse tilldelningsförfarandena.

- (31) Hänsyn bör tas till det faktum att cheferna för unionens delegationer, samt deras ställföreträdare i den ordinarie chefers frånvaro, har en dubbel roll som vidaredelegerade utanordnare för Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad *utrikestjänsten*) och, i fråga om driftanslag, för kommissionen.
- (32) Kommissionen bör bara delegera befogenheter vad gäller budgetens genomförande för driftanslag inom sitt eget budgetavsnitt till ställföreträdande chefer för unionens delegationer om utförandet av dessa uppgifter är absolut nödvändigt för att säkerställa kontinuitet i verksamheten i de ordinarie delegationschefernas frånvaro. Ställföreträdande delegationschefer bör inte få utöva sådana befogenheter regelbundet eller som ett led i intern arbetsfördelning.
- (33) Räkenskapsföraren bör ansvara för att betalningar genomförs korrekt, inkassering av inkomster och indrivande av fordringar. Räkenskapsföraren bör förvalta likvida medel och bankkonton, föra register över tredje mans uppgifter, sköta bokföringen och ansvara för upprättandet av unionsinstitutionens redovisningar. Kommissionens räkenskapsförare bör vara den enda person som har befogenheten att fastställa redovisningsreglerna och den harmoniserade kontoplanen, medan redovisningsförfarandena för var och en av unionens övriga institutioner bör fastställas av deras respektive räkenskapsförare.
- (34) Man bör också fastställa formerna för hur räkenskapsförare utnämns respektive avgår.
- (35) En räkenskapsförare bör införa rutiner som säkerställer att konton som öppnats för likviditetsförvaltning och förskottskonton inte uppvisar negativa saldon.
- (36) Eftersom förskottskonton är ett förvaltningssystem som utgör ett undantag från normala budgetförfaranden och endast avser begränsade belopp, bör det fastställas villkor för användningen av dessa konton och för förskottsförvaltarens arbetsuppgifter och ansvarsområden, liksom för utanordnarnas och räkenskapsförarnas arbetsuppgifter och ansvarsområden, när det gäller kontrollen av dessa konton. Revisionsrätten bör underrättas när någon utnämns till förskottsförvaltare. Av effektivitetsskäl bör förskottskonton inrättas vid varje unionsdelegation, för att användas för anslag från både kommissionens och utrikestjänstens avsnitt i budgeten. Det är även lämpligt att på särskilda villkor tillåta unionens delegationer att använda förskottskonton för betalning av begränsade belopp inom ramen för gällande budgetförfaranden. När det gäller utnämningen av förskottsförvaltare bör det vara möjligt att välja även personer som kommissionen anställt särskilt för insatser i krissituationer och humanitära insatser, om ingen kommissionsanställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda vid unionen som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾ (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*) är tillgänglig.
- (37) Med hänsyn till de speciella omständigheterna vid insatser i krissituationer och humanitära insatser bör det, i varje situation där ingen kommissionsanställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna är tillgänglig, och där tekniska svårigheter gör det omöjligt att få alla rättsliga åtaganden undertecknade av den behöriga utanordnaren, vara tillåtet för personal som kommissionen anställt på det området att ingå rättsliga åtaganden som avser mycket låga belopp upp till 2 500 EUR och som är kopplade till betalningar från förskottskonton, samt för delegationschefer eller deras ställföreträdare att ingå rättsliga åtaganden på instruktion från kommissionens ansvariga utanordnare.
- (38) När arbetsuppgifterna och ansvarsområdena för aktörer i budgetförvaltningen väl har avgränsats kan dessa aktörer endast ställas till svars enligt villkoren i tjänsteföreskrifterna. Specialiserade instanser för finansiella oriktigheter har inrättats inom unionens institutioner enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. På grund av det lilla antal ärenden som tagits emot av de enskilda instanserna, och av effektivitetsskäl, är det emellertid lämpligt att instansernas funktioner överförs till en interinstitutionell instans som inrättas enligt den här förordningen (nedan kallad *instansen*). Instansen bör inrättas för att bedöma ansökningar och utfärda rekommendationer i fråga om behovet av att fatta beslut om uteslutningar och ekonomiska sanktioner som kommer in från kommissionen eller unionens övriga institutioner och organ, utan att det påverkar deras administrativa självständighet med avseende på deras anställda. Den överföringen av funktioner syftar även till att undvika dubbelarbete och minska risken för motstridiga rekommendationer eller yttranden, i fall där både en ekonomisk aktör och en anställd vid en unionsinstitution eller ett unionsorgan berörs. Det är nödvändigt att upprätthålla det förfarande enligt vilket en utanordnare, för att själv befrias från ansvar, kan begära bekräftelse av ett beslut som denne anser är riktigt eller strider mot principen om sund ekonomisk förvaltning. Panelens sammansättning bör ändras när den trätt i funktion. Instansen bör inte ha några utredningsbefogenheter.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (39) När det gäller inkomstsidan i budgeten är det nödvändigt att behandla negativa korrigeringar av egna medel som omfattas av rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ⁽¹⁾. Utom i det fallet med egna medel är det nödvändigt att upprätthålla följande arbetsuppgifter och kontroller som omfattas av utanordnarnas ansvar genom de olika stegen i förfarandet: beräkning av fordran, utfärdande av betalningskrav, debetnota som underrättar gäldenären om att en fordran fastställts samt, i förekommande fall, beslut om en avskrivning av fordran under iakttagande av kriterierna för sund ekonomisk förvaltning, så att inkasseringen av inkomster sker på ett effektivt sätt.
- (40) Utanordnaren bör ha möjlighet att helt eller delvis avstå från att kräva in en fastställd fordran om gäldenären är föremål för något av de insolvensförfaranden som definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 ⁽²⁾, i synnerhet när det gäller konkurs, ackord och liknande förfaranden.
- (41) Särskilda bestämmelser bör fastställas för förfaranden för justering eller reducering till noll av beräknade fordringar.
- (42) Det är nödvändigt att klargöra när de belopp som mottagits genom böter och andra sanktioner, och eventuella upplupna räntor eller annan inkomst som genererats genom dem, bör införas i budgeten.
- (43) På grund av den senaste tidens utveckling på finansmarknaderna och den räntesats som Europeiska centralbanken (ECB) tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner är det nödvändigt att se över bestämmelserna om ränta på böter eller andra sanktioner, samt fastställa vad som ska gälla vid negativ ränta.
- (44) I det speciella fallet med fordringar som består av böter eller andra sanktioner som unionens institutioner har beslutat om enligt EUF-fördraget eller fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom-fördraget), bör det införas särskilda bestämmelser om räntesatser för belopp som har förfallit till betalning men ännu inte har betalats, i det fall belopp av denna typ höjs genom ett avgörande från Europeiska unionens domstol.
- (45) Reglerna för att kräva in fordringar bör både förtydligas och skärpas. I synnerhet bör det preciseras att räkenskapsföraren ska kräva in medel även genom avräkning mot belopp som genomförandeorgan är skyldiga den berörda gäldenären i samband med genomförandet av budgeten.
- (46) För att garantera rättssäkerhet och öppenhet bör det anges vilka regler som ska gälla för de frister inom vilka en debetnota ska skickas ut.
- (47) För att säkerställa en god förvaltning av tillgångar, samtidigt som man också strävar efter en positiv avkastning, är det nödvändigt att belopp som hänför sig till böter eller andra sanktioner som ålagts i enlighet med EUF-fördraget eller Euratomfördraget, t.ex. överklagade bötesbelopp inom konkurrensområdet, preliminärt inbetalas och investeras i finansiella tillgångar, och att fastställa hur avkastningen av sådana investeringar ska användas. Eftersom kommissionen inte är den enda unionsinstitution som har rätt att ålägga böter eller andra sanktioner är det nödvändigt att det fastställs bestämmelser för sådana böter och andra sanktioner som åläggs av andra unionsinstitutioner, samt för att fastställa regler för hur dessa belopp ska inkasseras som bör vara likvärdiga med de som tillämpas av kommissionen.
- (48) För att säkerställa att kommissionen har tillgång till all nödvändig information för att anta finansieringsbeslut bör det anges minimikrav för innehållet i finansieringsbeslut avseende bidrag, upphandling, unionsförvaltningsfonder för externa åtgärder (nedan kallade *unionsförvaltningsfonder*), priser i tävlingar, finansieringsinstrument, blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar och budgetgarantier. För att ge de potentiella mottagarna möjlighet att planera mer långsiktigt bör det vara möjligt att låta finansieringsbeslut gälla för mer än ett budgetår med angivande av att genomförandet fortfarande är avhängigt av att det finns tillgängliga budgetanslag under budgetåret i fråga. Det är dessutom nödvändigt att minska antalet obligatoriska komponenter som måste ingå i ett finansieringsbeslut. I linje med syftet att förenkla bör finansieringsbeslutet samtidigt anses utgöra ett arbetsprogram, som täcker antingen ett eller flera år. Eftersom bidragen till de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 redan fastställs i budgeten bör det inte krävas några specifika finansieringsbeslut för detta ändamål.
- (49) På utgiftssidan bör man precisera sambandet mellan finansieringsbeslut, övergripande budgetmässiga åtaganden och enskilda budgetmässiga åtaganden, liksom begreppen budgetmässiga och rättsliga åtaganden, så att budgetgenomförandets förlopp omges av klara och tydliga ramar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (50) Särskilt med hänsyn till det stora antalet rättsliga åtaganden som ingår vid unionens delegationer och unionens representationer, och de växelkursfluktuationer som de påverkas av, bör preliminära budgetmässiga åtaganden kunna användas även i fall då den slutliga betalningsmottagaren och beloppet är kända.
- (51) De olika typer av betalningar som en utanordnare kan göra bör fastställas, i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Reglerna för avslutning av förfinansieringen bör ytterligare klargöras, särskilt i fall där mellanliggande avräkning inte är möjlig. Villkoren för detta bör ingå i de rättsliga åtaganden som ingår.
- (52) Det bör anges i denna förordning att betalningar ska effektueras inom givna tidsfrister och att betalningsmottagarna kommer att ha rätt till en dröjsmålsränta som belastar budgeten om sådana tidsfrister överskrids, utom när det gäller medlemsstater, Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska investeringsfonden (EIF).
- (53) Det är lämpligt att sammanföra bestämmelserna om kontroll och godkännande av utgifter i en enda artikel, och begreppet *tillbakadragande av åtaganden* bör definieras. Eftersom transaktioner sker i datoriserade system bör underskrift med påskriften "kan betalas" för att uttrycka beslutet om kontroll ersättas med en elektroniskt säkrad underskrift, utom i ett begränsat antal fall. Det är även nödvändigt att förtydliga att kontrollen av utgifter omfattar alla stödberättigande kostnader inklusive, vilket till exempel är fallet för avslutning av förfinansiering, kostnader som inte är förknippade med en begäran om betalning.
- (54) För att minska komplexiteten, förenkla de gällande reglerna och förbättra denna förordnings läsbarhet bör det införas gemensamma regler för fler än ett instrument för budgetgenomförande. Vissa bestämmelser bör därför disponeras om, andra harmoniseras i fråga om lydelse och tillämpningsområde, och onödiga upprepningar och korshänvisningar bör tas bort.
- (55) Varje institution bör föreskriva en skyldighet att inrätta en uppföljningskommitté för internrevision med uppdrag att säkerställa internrevisorns oberoende, övervaka kvaliteten på det interna revisionsarbetet och säkerställa att interna och externa revisionsrekommendationer beaktas och följs upp på ett korrekt sätt av institutionens avdelningar. Sammansättningen av den uppföljningskommittén för internrevision bör varje unionsinstitution själv bestämma med beaktande av sin rätt att själv organisera sitt arbete samt vikten av oberoende expertrådgivning.
- (56) Det bör läggas större vikt vid prestation och resultat med avseende på projekt som finansieras genom budgeten. Utöver de redan väl etablerade formerna av stöd från unionen (ersättning av stödberättigande kostnader, enhetskostnader, enhetsbelopp och finansiering till en schablonsats), bör det därför införas ytterligare en finansieringsform, som inte är kopplad till kostnaderna för den finansierade verksamheten. Den ytterligare formen av finansiering bör grundas på att vissa villkor är uppfyllda i förväg, eller på att vissa resultat uppnås, mätt utifrån de på förhand fastställda delmålen eller utifrån prestationsindikatorer.
- (57) När kommissionen bedömer den operativa och ekonomiska kapaciteten hos en mottagare av unionsmedel eller hos de system och förfaranden som mottagaren använder, bör den ha rätt att förlita sig på tidigare bedömningar som genomförts av kommissionen själv, andra enheter eller givare, t.ex. nationella organ och internationella organisationer, för att undvika att samma mottagare bedöms flera gånger. Möjligheten att förlita sig på bedömningar som utförts av andra enheter bör användas när bedömningarna i fråga har gjorts i överensstämmelse med villkor som är likvärdiga med dem som anges i denna förordning för tillämplig metod för genomförande. För att underlätta för givare att förlita sig på varandras bedömningar bör kommissionen därför arbeta för erkännande av internationellt vedertagna standarder eller internationell bästa praxis för sådana bedömningar.
- (58) Det är också viktigt att undvika situationer då mottagarna av unionsmedel blir föremål för revision flera gånger av olika enheter eller organ när det gäller användningen av dessa medel. Det bör därför vara möjligt att förlita sig på revisioner som redan utförts av oberoende revisorer, förutsatt att det finns tillräckliga belegg för deras behörighet och oberoende och förutsatt att de har utförts enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder, att de ger rimliga garantier och att de har utförts på de finansiella redovisningar och rapporter som gäller utnyttjandet av unionens bidrag. Sådana revisioner bör sedan ligga till grund för den övergripande förklaringen om användningen av unionsmedel. För detta ändamål är det viktigt att säkerställa att den oberoende revisorns rapport och den tillhörande revisionsdokumentationen på begäran görs tillgänglig för Europaparlamentet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaternas revisionsmyndigheter.

- (59) När det gäller att förlita sig på bedömningar och revisioner och för att minska den administrativa bördan för personer och enheter som tar emot unionsmedel, är det viktigt att säkerställa att den information som redan finns tillgänglig inom unionens institutioner, förvaltande myndigheter eller andra organ eller enheter som förvaltar unionens medel återanvänds för att undvika att begära samma information mer än en gång från mottagare och bidragsmottagare.
- (60) För att underlätta långsiktigt samarbete med mottagare bör det ges möjlighet att ingå ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap. Sådana ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap bör omsättas i praktiken antingen genom bidrag eller genom överenskommelser om medverkan med personer och enheter som förvaltar unionsmedel. Vidare bör det fastställas minimiregler för vad sådana överenskommelser om medverkan måste innehålla. Ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap får inte innebära att tillgången till unionsfinansiering begränsas på ett otillbörligt sätt.
- (61) Villkoren och förfarandena för att avbryta, häva eller minska unionens bidrag bör harmoniseras mellan de olika redskap som används för att genomföra budgeten såsom bidrag, upphandling, indirekt förvaltning, priser i tävlingar osv. Man bör också närmare definiera vilka omständigheter som motiverar att bidrag avbryts, hävs eller minskas.
- (62) Denna förordning bör fastställa de standardperioder under vilka mottagare bör vara skyldiga att bevara handlingar som gäller stöd från unionen, för att undvika skiljaktiga eller oproportionella avtalsvillkor samtidigt som kommissionen, revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ges tillräckligt med tid på sig för att skaffa sig tillgång till sådana uppgifter och handlingar samt utföra efterhandskontroller och revisioner. Vidare bör alla personer eller enheter som erhåller unionsmedel vara skyldiga att samarbeta för att skydda unionens finansiella intressen.
- (63) För att se till att alla deltagare och mottagare har tillgång till adekvat information och säkerställa att de har möjlighet att utöva sin rätt till försvar, bör deltagare och mottagare tillåtas att yttra sig innan en åtgärd antas som inverkar negativt på deras intressen, och de bör informeras om de rättsmedel som de har tillgång till för att invända mot en sådan åtgärd.
- (64) För att skydda unionens ekonomiska intressen bör kommissionen upprätta ett enda, gemensamt system för tidig upptäckt och uteslutning.
- (65) Ett sådant system för tidig upptäckt och uteslutning bör tillämpas på deltagare, mottagare och enheter vars kapacitet den anbudssökande eller anbudsgivaren avser att använda sig av, underleverantörer till en entreprenör, varje person eller enhet som tar emot medel från unionen då budgetanslag genomförs genom indirekt förvaltning, varje person eller enhet som tar emot medel från unionen inom ramen för finansieringsinstrument som genomförs genom direkt förvaltning, deltagare eller mottagare avseende vilka sådana enheter som genomför budgeten genom delad förvaltning har överlämnat uppgifter, samt sponsorer.
- (66) Det bör förtydligas att om ett beslut om att registrera en person eller enhet i databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning fattas på grundval av en uteslutningssituation som avser en fysisk eller en juridisk person som är medlem i ett förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan för personen eller enheten i fråga, eller som är behörig att företräda, fatta beslut eller utöva kontroll med avseende på personen eller enheten i fråga, eller en fysisk eller juridisk person som åtar sig ett obegränsat ansvar för skulder som innehas av personen eller enheten i fråga, eller en fysisk person utan vilken tilldelningen eller genomförandet av det rättsliga åtagandet inte kan ske, ska den information som registreras i databasen även innehålla uppgifter om dessa personer.
- (67) Beslut om att utesluta en person eller enhet från deltagande i tilldelningsförfaranden, eller om att ålägga en person eller enhet en ekonomisk sanktion, samt om att offentliggöra information om omständigheterna, bör fattas av den behöriga utanordnaren, på grundval av dennes oberoende i administrativa frågor. Om det inte finns någon slutgiltig dom eller något slutgiltigt administrativt beslut, och i fall som rör allvarliga kontraktsbrott, bör den behöriga utanordnaren fatta sitt beslut på grundval av en preliminär rättslig bedömning, med beaktande av panelens rekommendation. Panelen bör också fastställa varaktigheten för en uteslutning, såvida denna inte har fastställts genom den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga administrativa beslutet.
- (68) Panelens roll bör vara att säkerställa en enhetlig tillämpning av systemet för uteslutning. Panelen bör bestå av en ständig ordförande, två företrädare för kommissionen och en företrädare för den begärande utanordnaren.
- (69) Den preliminära rättsliga bedömningen föregriper inte den slutliga bedömning av den berörda personens eller enhetens agerande som görs av medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt. Panelens rekommendation liksom den behöriga utanordnarens beslut bör därför ses över efter anmälan av en sådan slutlig bedömning.

- (70) Den behöriga utanordnaren bör utesluta personer och enheter när det har fastställts genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut att personen eller enheten har gjort sig skyldig till allvarligt fel i yrkesutövningen, till avsiktlig eller oavsiktlig underlåtenhet att betala socialförsäkringsavgifter eller skatt, till upprättande av en enhet i en annan jurisdiktion i syfte att kringgå skattemässiga, sociala eller andra rättsliga skyldigheter, till bedrägerier som riktar sig mot budgeten, till korruption, till beteende som rör en kriminell organisation, till penningtvätt eller finansiering av terrorism, till terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet, till barnarbete eller andra människohandelsbrott eller till att ha begått oriktigheter. En person eller enhet bör också uteslutas i fall som avser ett allvarligt brott mot ett rättsligt åtagande eller en konkurs.
- (71) När den behöriga utanordnaren fattar ett beslut om uteslutning av en person eller enhet eller om ekonomiska sanktioner mot en person eller enhet och om offentliggörande av information om detta, bör utanordnaren säkerställa att beslutet är förenligt med proportionalitetsprincipen, särskilt med beaktande av hur allvarlig situationen är, dess konsekvenser för budgeten, den tid som har förflutit sedan agerandet i fråga, hur länge detta pågick och hur ofta det upprepades, huruvida agerandet var avsiktligt eller graden av försumlighet och graden av samarbete mellan personen eller enheten och den relevanta behöriga myndigheten samt personens eller enhetens bidrag till utredningen.
- (72) Den behöriga utanordnaren bör också ha möjlighet att utesluta en person eller enhet när en fysisk eller juridisk person som åtar sig ett obegränsat ansvar för den förstnämnda personens skulder befinner sig i konkurs eller i en liknande insolvenssituation eller när den fysiska eller juridiska personen underlåter att uppfylla sina skyldigheter att betala sociala avgifter eller skatter, om sådana situationer påverkar den ekonomiska aktörens finansiella situation.
- (73) En person eller enhet som har visat sin tillförlitlighet genom att vidta korrigerande åtgärder bör inte bli föremål för beslut om uteslutning. Detta bör emellertid inte gälla för de grövsta formerna av brott.
- (74) Mot bakgrund av proportionalitetsprincipen bör det göras åtskillnad mellan, å ena sidan, fall där ekonomiska sanktioner kan utdömas som ett alternativ till uteslutning och, å andra sidan, fall där mottagarens agerande i syfte att få otillbörlig tillgång till unionsmedel är så allvarligt att det utöver uteslutning motiverar ekonomiska sanktioner för att uppnå en avskräckande verkan. Det högsta beloppet på ekonomiska sanktioner som kan åläggas av den upphandlande myndigheten bör också fastställas.
- (75) En ekonomisk sanktion bör bara få åläggas mottagare, inte deltagare, eftersom sanktionen beräknas på grundval av värdet av det rättsliga åtagande som saken gäller.
- (76) Möjligheten att fatta beslut om uteslutning eller om åläggande av ekonomiska sanktioner är oberoende av möjligheten att tillämpa kontraktssanliga sanktioner, såsom avtalsviten.
- (77) Uteslutningen bör tidsbegränsas på samma sätt som i direktiv 2014/24/EU och varaktigheten bör vara förenlig med proportionalitetsprincipen.
- (78) Det är nödvändigt att fastställa startdatum och varaktighet för preskriptionstiden för att fatta beslut om uteslutning eller om åläggande av ekonomiska sanktioner.
- (79) Det är också viktigt att kunna förstärka den avskräckande effekt som uppnås genom uteslutning och ekonomiska sanktioner. I detta avseende bör den avskräckande effekten förstärkas av möjligheten att offentliggöra uppgifterna i samband med uteslutningen och/eller de ekonomiska sanktionerna, på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna om skydd av personuppgifter i förordningarna (EG) nr 45/2001 och (EU) 2016/679. Ett sådant offentliggörande bör bidra till att säkerställa att samma agerande inte upprepas. Av rättssäkerhetsskäl och i enlighet med proportionalitetsprincipen bör det anges i vilka situationer som ett offentliggörande inte bör äga rum. I sin bedömning bör den behöriga utanordnaren ta hänsyn till eventuella rekommendationer från panelen. När det gäller fysiska personer bör personuppgifter endast offentliggöras i undantagsfall, när det är motiverat på grund av agerandets allvar eller dess inverkan på unionens ekonomiska intressen.
- (80) Informationen om en uteslutning eller en ekonomisk sanktion bör endast offentliggöras i vissa fall som rör allvarligt fel i yrkesutövningen, bedrägerier, allvarliga brister när det gäller att uppfylla de viktigaste kraven i ett rättsligt åtagande som finansieras genom budgeten, eller en oriktighet, eller när en enhet upprättas i en annan jurisdiktion i syfte att kringgå skattemässiga, sociala eller andra rättsliga skyldigheter.
- (81) Uteslutningskriterierna bör tydligt skiljas från de kriterier som leder till att anbudet avvisas vid förfarandet för tilldelning.

- (82) Information om tidig upptäckt av risker och om beslut om uteslutning och åläggande av ekonomiska sanktioner för en person eller enhet bör sammanföras centralt. För detta ändamål bör tillhörande uppgifter lagras i en databas som inrättas och drivs av kommissionen som ägare av det centraliserade systemet. Detta system bör fungera i full överensstämmelse med rätten till integritet och skydd av personuppgifter.
- (83) Även om kommissionen bör ansvara för inrättandet och driften av systemet för tidig upptäckt och uteslutning bör andra unionsinstitutioner och unionsorgan, och alla personer och enheter som förvaltar unionsmedel inom ramen för direkt, delad eller indirekt förvaltning delta i det systemet genom att översända relevanta uppgifter till kommissionen. Den behöriga utanordnaren och instansen bör garantera personens eller enhetens rätt till försvar. Samma rättigheter bör ges till berörda personer eller enheter, vid fall av tidig upptäckt, om en åtgärd som utanordnaren avser att vidta kan ha negativ inverkan på den berörda personens eller enhetens rättigheter. Vid bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen men som ännu inte lett till en slutgiltig dom bör det vara möjligt för den behöriga utanordnaren att skjuta upp delgivningen till den personen eller enheten och för panelen att skjuta upp personens eller enhetens möjlighet att yttra sig. Sådant uppskjutande bör bara anses vara motiverat om det finns tvingande, berättigade skäl att bevara sekretessen i utredningen eller i nationella rättsliga förfaranden.
- (84) Europeiska unionens domstol bör ges oinskränkt behörighet i fråga om uteslutning och ekonomiska sanktioner som påförts med stöd av den här förordningen, i enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget.
- (85) För att bidra till skyddet av unionens ekonomiska intressen inom samtliga metoder för genomförande av budgeten, bör de personer och enheter som förvaltar budgetmedel inom ramen för delad eller indirekt förvaltning där så är lämpligt ha rätt att beakta uteslutningar som beslutats av ansvariga utanordnare på unionsnivå.
- (86) Denna förordning bör främja e-förvaltning, och särskilt användningen av elektroniskt lagrade uppgifter vid informationsutbyte mellan unionsinstitutionerna och tredje man.
- (87) Utvecklingen mot elektroniskt utbyte av information och elektroniskt översändande av handlingar, i förekommande fall inbegripet e-upphandling, som medför väsentliga förenklingar, bör åtföljas av tydliga villkor för godkännandet av de system som ska användas, i syfte att upprätta en rättsligt sund miljö och samtidigt bibehålla tillräcklig flexibilitet vid förvaltningen av unionens medel såväl för deltagare och mottagare som för utanordnare i enlighet med denna förordning.
- (88) Det bör fastställas regler för sammansättningen av och arbetsuppgifterna för den kommitté som ska utvärdera ansökningar inom upphandlingsförfaranden, förfaranden för beviljande av bidrag och pristävlingar. Det bör vara möjligt för kommittén att inkludera externa experter om denna möjlighet har fastställts i den grundläggande rättsakten.
- (89) Enligt god förvaltningssed bör utanordnaren vid behov begära klagoranden eller kompletterande handlingar, så länge som principen om likabehandling upprätthålls och det inte medför några väsentliga ändringar i ansökningshandlingarna. Utanordnaren bör ha möjlighet att besluta att avstå från att begära in sådana kompletteringar i vederbörligen motiverade fall. Dessutom bör utanordnaren själv få rätta uppenbara skrivfel eller begära att deltagaren rättar till felet eller felen i fråga.
- (90) En sund ekonomisk förvaltning kräver att kommissionen begär garantier vid utbetalning av förfinansiering. Kravet att entreprenörer och bidragsmottagare ska ställa garantier bör inte längre gälla automatiskt, utan i stället baseras på en riskanalys. Om utanordnaren under genomförandet upptäcker att en borgensman enligt tillämplig nationell rätt inte är eller inte längre är bemyndigad att utfärda garantier bör utanordnaren få kräva att en ny garanti ställs.
- (91) De olika reglerna för direkt och indirekt förvaltning, särskilt när det gäller begreppet budgetgenomförandepgifter, har skapat förvirring och medfört risker för misstag vid bedömning av kvalifikationer både från kommissionens och dess partner sida, och bör därför förenklas och harmoniseras.
- (92) Bestämmelserna om förhandsbedömningar inelade per pelare av personer och enheter som förvaltar unionsmedel inom ramen för indirekt förvaltning bör revideras, för att göra det möjligt för kommissionen att förlita sig så mycket som möjligt på de system, regler och förfaranden som används av dessa personer och enheter, och som bedömts vara likvärdiga med dem som används av kommissionen. Det är också viktigt att klargöra att kommissionen, i fall där bedömningen visar på områden där de gällande förfarandena inte räcker till för att skydda unionens ekonomiska intressen, samtidigt bör kunna ingå bidragsöverenskommelser och vidta lämpliga tillsyns-åtgärder. Det måste också göras klart under vilka omständigheter kommissionen får besluta att inte kräva en förhandsbedömning per pelare för att underteckna bidragsöverenskommelser.

- (93) Ersättning till de personer och enheter som ansvarar för genomförandet av budgeten bör, där så är relevant och möjligt, vara prestationsbaserad.
- (94) Kommissionens partnerskap med tredjeländer ingås i form av finansieringsöverenskommelser. Det är viktigt att klargöra sådana finansieringsöverenskommelsers innehåll, särskilt i fråga om de delar av en åtgärd som genomförs av tredjeländer genom indirekt förvaltning.
- (95) Det är också viktigt att ta hänsyn till de speciella egenskaperna hos blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar, där kommissionen bidrar tillsammans med finansinstitut, och förtydliga tillämpningen av bestämmelserna om finansieringsinstrument och budgetgarantier.
- (96) Regler och principer för offentliga kontrakt som tilldelas av unionens institutioner för egen räkning bör baseras på reglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾ och direktiv 2014/24/EU.
- (97) När det gäller blandade kontrakt bör det förtydligas hur de upphandlande myndigheterna ska avgöra vilka regler som är tillämpliga.
- (98) De åtgärder för offentliggörande som krävs före och efter ett upphandlingsförfarande bör förtydligas när det gäller kontrakt vars värde uppgår till eller överstiger de tröskelvärden som fastställs i direktiv 2014/24/EU, för kontrakt som understiger dessa tröskelvärden samt för kontrakt som inte omfattas av det direktivet.
- (99) Denna förordning bör innehålla en uttömmande förteckning över alla upphandlingsförfaranden som används av unionens institutioner oavsett upphandlingens tröskelvärden.
- (100) För att förenkla administrationen och uppmuntra små och medelstora företags deltagande bör förhandlade förfaranden få användas för kontrakt till medelhögt värde.
- (101) På samma sätt som direktiv 2014/24/EU bör denna förordning tillåta att marknadsundersökningar görs innan ett upphandlingsförfarande inleds. För att säkerställa att innovationspartnerskap enbart används när den byggnadsentreprenad, vara eller tjänst som efterfrågas inte finns på marknaden, eller har kommit så långt i sin utveckling att en marknads lansering är nära, bör det vara obligatoriskt enligt denna förordning att utföra en sådan preliminär marknadsundersökning innan ett innovationspartnerskap inleds.
- (102) Det bör dessutom förtydligas hur de upphandlande myndigheterna kan bidra till att skydda miljön och främja en hållbar utveckling samtidigt som de sörjer för bästa möjliga förhållande mellan kvalitet och pris i sina kontrakt, i synnerhet genom att kräva särskild märkning eller genom användning av lämpliga tilldelningsmetoder.
- (103) För att säkerställa att de ekonomiska aktörerna i samband med genomförandet av kontrakt uppfyller de tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i de internationella sociala och miljörelaterade konventioner som anges i bilaga X till direktiv 2014/24/EU bör sådana skyldigheter ingå i de minimikrav som fastställts av den upphandlande myndigheten och bör integreras i de kontrakt som undertecknas av den upphandlande myndigheten.
- (104) Man bör göra åtskillnad mellan de olika situationer som vanligen går under benämningen *intressekonflikt*, och hantera dem separat enligt kategori. Begreppet *intressekonflikt* bör endast användas om den som befinner sig i en sådan situation är en person eller enhet med ansvar för budgetgenomförande, revision eller kontroll, eller en tjänsteman eller en anställd vid en av unionens institutioner eller vid en nationell myndighet, oberoende av på vilken nivå. Försök att påverka ett förfarande för tilldelning på ett otillbörligt sätt eller komma åt konfidentiella uppgifter bör hanteras som allvarligt fel i yrkesutövningen, som kan leda till att enheten eller personen avvisas från förfarandet för tilldelning och/eller utesluts från unionsmedel. Ekonomiska aktörer kan också befinna sig i en situation som gör att de på grund av en konflikt i yrkesmässiga intressen inte bör väljas ut för att genomföra ett kontrakt. Till exempel bör ett företag inte bedöma ett projekt i vilket det själv har deltagit, och inte heller bör en revisor granska räkenskaper vars riktighet denne tidigare själv har intygat.
- (105) I enlighet med direktiv 2014/24/EU bör det vid varje beställning vara möjligt att kontrollera om en ekonomisk aktör är föremål för uteslutning, tillämpa urvals- och tilldelningskriterierna samt kontrollera överensstämmelsen med upphandlingsdokumenten. Därmed bör det vara möjligt att avvisa anbud i enlighet med tilldelningskriterierna utan att först behöva kontrollera anbudsgivaren när det gäller uteslutnings- eller urvalskriterierna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

- (106) Kontrakt bör tilldelas på grundval av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet enligt artikel 67 i direktiv 2014/24/EU.
- (107) Av rättssäkerhetsskäl är det nödvändigt att förtydliga att urvalskriterierna är nära kopplade till utvärderingen av anbudssökande eller anbudsgivare och att tilldelningskriterierna har en stark koppling till utvärderingen av anbudsgivare. I synnerhet bör kvalifikationer och erfarenhet hos den personal som utses att genomföra kontraktet endast användas som ett urvalskriterium och inte som ett tilldelningskriterium eftersom det skulle innebära en risk för överlappning och dubbel utvärdering av samma element. Om sådana kvalifikationer och erfarenhet skulle användas som tilldelningskriterier skulle dessutom en ändring av den personal som utses att genomföra kontraktet, även om det motiveras genom sjukdom eller omplacering, innebära att de villkor på vilka kontraktet tilldelades ifrågasätts, och därmed ge upphov till rättslig osäkerhet.
- (108) Unionens upphandling bör säkerställa att dess medel används på ett effektivt, transparent och ändamålsenligt sätt, samtidigt som den administrativa bördan minskar för mottagarna av unionsmedel. I detta sammanhang bör e-upphandling bidra till effektivare användning av unionsmedel och underlätta tillgången till offentliga upphandlingsomgångar för alla ekonomiska aktörer. Alla unionsinstitutioner som genomför en upphandling bör på sina webbplatser offentliggöra tydliga regler om förvärv, utgifter och övervakning samt alla kontrakt som tilldelats, inbegripet deras värde.
- (109) Det bör förtydligas att varje förfarande består av ett öppningsskede och ett utvärderingsskede. Ett beslut om tilldelning bör alltid grundas på en utvärdering.
- (110) När anbudssökande och anbudsgivare underrättas om resultatet av ett förfarande bör de informeras om de skäl som ligger till grund för beslutet och få en detaljerad redogörelse för orsakerna på grundval av utvärderingsrapportens innehåll.
- (111) Eftersom kriterierna inte tillämpas i någon särskild ordning bör avvisade anbudsgivare vars anbud uppfyller kraven ha rätt att på begäran få information om vilka egenskaper och relativa fördelar som kännetecknar det utvalda anbudet.
- (112) Vid ramavtal med förnyad konkurrensutsättning bör det inte finnas någon skyldighet att informera en entreprenör vars anbud inte valts ut om de egenskaper och relativa fördelar som kännetecknar det utvalda anbudet, eftersom mottagandet av sådan information av parter i samma ramavtal varje gång en förnyad konkurrensutsättning görs kan motverka den lojala konkurrensen mellan dessa parter.
- (113) Den upphandlande myndigheten bör kunna avbryta upphandlingsförfarandet innan kontraktet har undertecknats utan att de anbudssökande eller anbudsgivarna har rätt att kräva ersättning. Detta bör inte påverka situationer där den upphandlande myndigheten har agerat på ett sådant sätt att den kan vara skadeståndsansvarig i enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten.
- (114) På samma sätt som i direktiv 2014/24/EU är det nödvändigt att klargöra under vilka omständigheter det är möjligt att ändra ett kontrakt under genomförandets gång utan ett nytt upphandlingsförfarande. I synnerhet bör ett nytt upphandlingsförfarande inte krävas vid administrativa förändringar, generell övergång och tillämpning av tydliga och entydiga översynsklausuler eller alternativ som inte ändrar minimikraven i det ursprungliga förfarandet. Ett nytt upphandlingsförfarande bör krävas om väsentliga ändringar görs av det ursprungliga kontraktet, särskilt i fråga om omfattningen av och innehållet i parternas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter, inbegripet fördelningen av immateriella rättigheter. Sådana ändringar visar att parterna har för avsikt att omförhandla viktiga kontraktsvillkor, särskilt om ändringarna skulle ha påverkat resultatet av förfarandet, om de ändrade kontraktsvillkoren hade ingått i det ursprungliga förfarandet.
- (115) Det bör införas en möjlighet att kräva en fullgörandegaranti för byggentreprenader, varuleveranser eller komplexa tjänster, för att säkerställa efterlevnad av väsentliga kontraktsskyldigheter och ett korrekt fullgörande under kontraktets hela löptid. Det är också nödvändigt att föreskriva en möjlighet att kräva innehållandegaranti som täcker kontraktsperioden, i linje med sedvanlig praxis inom berörda sektorer.
- (116) I syfte att fastställa vilka tröskelvärden och förfaranden som ska vara tillämpliga är det nödvändigt att förtydliga huruvida unionens institutioner, genomförandeorgan och unionsorgan ska betraktas som upphandlande myndigheter. De bör inte betraktas som upphandlande myndigheter i fall där de gör inköp från en inköpscentral. Dessutom utgör unionens institutioner en enda juridisk person och deras avdelningar kan inte ingå kontrakt utan endast servicenivåavtal mellan varandra.

- (117) Det är lämpligt att i denna förordning inkludera en hänvisning till de båda tröskelvärden som fastställs i direktiv 2014/24/EU för byggtreprenader respektive för varuleveranser och tjänster. Tröskelvärdena bör i förenklingssyfte och för en sund ekonomisk förvaltning även tillämpas på koncessionskontrakt, mot bakgrund av unionsinstitutionernas upphandlingsbehov. Den revidering av dessa tröskelvärden som föreskrivs i direktiv 2014/24/EU bör därför vara direkt tillämplig på upphandlingar enligt denna förordning.
- (118) I syfte att harmonisera och förenkla bör de standardförfaranden som är tillämpliga på upphandling också tillämpas på inköp inom ramen för det enklare systemet för tilldelning av kontrakt för sociala tjänster och andra särskilda tjänster som avses i artikel 74 i direktiv 2014/24/EU. Tröskelvärdet för inköp inom ramen för det enklare systemet bör därför anpassas till tröskelvärdet för tjänstekontrakt.
- (119) Det behöver förtydligas hur den frysningsperiod som ska iakttas innan avtalet eller ramavtalet undertecknas ska tillämpas.
- (120) Reglerna för upphandling inom området för yttre åtgärder bör vara förenliga med principerna i direktiv 2014/23/EU och 2014/24/EU.
- (121) För att göra befintliga upphandlingsbestämmelser mindre komplicerade, mer samordnade sinsemellan och lättare att överblicka bör de allmänna upphandlingsreglerna och de specifika reglerna för upphandling inom området för yttre åtgärder disponeras om, och onödiga upprepningar och korshänvisningar bör tas bort.
- (122) Det är nödvändigt att förtydliga vilka ekonomiska aktörer som får delta i upphandling enligt denna förordning beroende på var aktörerna har sitt säte, och bestämmelserna bör uttryckligen tillåta även internationella organisationer att delta.
- (123) För att uppnå en rimlig balans mellan behovet av transparens och ökad samstämmighet mellan upphandlingsreglerna å ena sidan, och behovet av flexibilitet i fråga om vissa tekniska aspekter av dessa regler å andra sidan, bör de tekniska bestämmelserna om upphandling anges i en bilaga till denna förordning, och befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen i fråga om ändringar av den bilagan.
- (124) Det är nödvändigt att förtydliga tillämpningsområdet för den avdelning som gäller bidrag, särskilt i fråga om vilka åtgärder som är bidragsberättigande och vilka kategorier av organ som kan komma i fråga som mottagare, samt hur de rättsliga åtaganden som ligger till grund för bidrag ska vara utformade. Förfarandet med bidragsbeslut bör fasas ut på grund av dess begränsade användning, samtidigt som formen e-bidrag successivt införs. Textens disposition bör förenklas genom att bestämmelser om instrument som inte utgör bidrag flyttas till andra delar av denna förordning. Det bör klargöras vilka typer av organ som kan få administrationsbidrag genom att inte längre hänvisa till *organ som inrättats för att uppnå ett mål av allmänt unionsintresse*, eftersom dessa organ täcks av begreppet *organ som har ett mål som omfattas av och stöder unionens politik*.
- (125) För att förenkla förfarandena i denna förordning och öka dess läsbarhet bör de regler som gäller innehållet i ansökan om bidrag, inbjudan att lämna förslag och bidragsöverenskommelser förenklas och anpassas inbördes.
- (126) För att underlätta genomförandet av åtgärder som finansieras av flera givare, där den totala finansieringen av åtgärden ännu inte är definitiv vid tidpunkten för unionens budgetåtagande, behöver det klargöras hur unionens bidrag definieras och vilken metod som ska användas för att kontrollera hur dess medel har använts.
- (127) Erfarenheterna från tillämpningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats har visat att dessa former av finansiering har lett till en betydande förenkling av de administrativa förfarandena samt väsentligt minskat riskerna för fel. Oberoende av det område på vilket unionen intervenerar utgör enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser lämpliga finansieringsformer, särskilt när det gäller standardiserade och återkommande åtgärder som rörlighet eller utbildning. Eftersom institutionellt samarbete mellan medlemsstaternas offentliga förvaltningar och stödmottagande länder eller partnerländer (institutionell partnersamverkan) genomförs av medlemsstatsinstitutioner, är användningen av förenklade kostnadsalternativ motiverad och bör främja deras engagemang. För att åstadkomma ökad effektivitet bör medlemsstaterna och andra mottagare av unionsmedel kunna öka användningen av förenklade kostnadsalternativ. Villkoren för användning av enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser bör därför göras mer flexibla. Det bör uttryckligen anges att ett enda enhetsbelopp får användas för att täcka samtliga stödberättigande kostnader för en åtgärd eller ett arbetsprogram. Som ett uttryck för ökat resultatfokus bör man prioritera lösningar där finansieringen är avhängig av output. Enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser som bygger på resursanvändning bör dock förbli ett alternativ i fall där output-baserad finansiering inte är möjlig eller lämplig.

- (128) De administrativa förfarandena för att godkänna enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser bör förenklas genom att rätten att besluta om sådana godkännanden tilldelas den ansvarige utanordnaren. Om så är lämpligt på grund av verksamhetens eller utgiftens natur, eller därför att det finns flera berörda utanordnare, kan en sådan befogenhet att godkänna finansieringsformen ligga hos kommissionen.
- (129) För att kompensera för brister i tillgången till uppgifter som behövs för att fastställa enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser bör det vara tillåtet att använda sig av expertbedömningar.
- (130) Samtidigt som de möjligheter som erbjuds genom utökad användning av förenklade finansieringsformer bör utnyttjas, bör iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning och framför allt principerna om sparsamhet och om effektivitet samt principen om att ingen dubbel finansiering får förekomma säkerställas. Därför bör förenklade former av finansiering säkerställa att de resurser som används är tillräckliga för de mål som ska uppnås, att samma kostnader inte finansieras mer än en gång ur budgeten, att medfinansieringsprincipen iaktas och att det undviks att mottagarna överkompenseras totalt sett. Därför bör förenklade finansieringsformer grundas på statistiska uppgifter eller redovisningsuppgifter, liknande objektiva underlag eller en expertbedömning. Dessutom bör lämpliga verifieringar, kontroller och regelbundna bedömningar fortsätta att tillämpas.
- (131) Man bör förtydliga tillämpningsområdena för kontroller respektive regelbundna bedömningar av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser. Genom kontrollerna bör man först och främst stämma av att villkoren är uppfyllda för utbetalningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonbelopp, inklusive där så krävs att output och/eller resultat har uppfylls. Dessa villkor bör inte kräva någon rapportering av de kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig. När sifferuppgifter för enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsats har bestämts i förväg av den behöriga utanordnaren eller av kommissionen bör dessa uppgifter inte ifrågasättas i samband med efterhandskontroller. Detta bör inte hindra att ett bidrag sänks vid bristfälligt, ofullständigt eller för sent genomförande eller vid oriktigheter, bedrägerier eller ett åsidosättande av andra skyldigheter. I synnerhet bör ett bidrag minskas om villkoren för utbetalningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser inte är uppfyllda. De periodiska bedömningarnas frekvens och omfattning bör vara avhängig kostnadernas utveckling och art, i synnerhet med hänsyn till betydande ändringar i marknadspriser och andra relevanta omständigheter. De periodiska bedömningarna skulle kunna leda till uppdateringar av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som sedan tillämpas på framtida avtal, men bör inte användas för omprövning av de enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som redan har överenskommit. De regelbundna bedömningarna av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser kan kräva tillgång till stödmottagarens räkenskaper, för statistiska och metodologiska ändamål, och sådan tillgång är också nödvändig för att kunna förebygga och spåra bedrägerier.
- (132) För att underlätta för små organisationer att delta i genomförandet av unionens politik är det, särskilt mot en bakgrund av knappa resurser, nödvändigt att värdet på frivilligarbete erkänns som en stödberättigande kostnad. Som ett resultat därav bör sådana organisationer ha möjlighet att i högre grad förlita sig på frivilligarbetare för att tillhandahålla medfinansieringen av åtgärden eller arbetsprogrammet. Utan att detta påverkar tillämpningen av den maximala medfinansieringssats som anges i den grundläggande rättsakten bör unionens bidrag i dessa fall begränsas till de beräknade stödberättigande kostnaderna utöver dem som motsvarar själva frivilligarbetet. Eftersom frivilligarbete utförs av tredje man utan ersättning från stödmottagaren innebär denna begränsning att man undviker att betala ut ersättning för kostnader som i praktiken inte belastar mottagaren. Dessutom bör värdet av frivilligarbetet inte överstiga 50 % av värdet på bidrag in natura och eventuell annan medfinansiering.
- (133) I syfte att skydda en av de grundläggande principerna för offentliga finanser bör principen om icke-vinst bibehållas i förordningen.
- (134) I princip bör bidrag tilldelas efter inbjudan att lämna förslag. I fall där undantag medges bör de tolkas och tillämpas restriktivt med avseende på räckvidd och varaktighet. Möjligheten att i undantagsfall bevilja bidrag utan ansökningsomgång till organ med ett faktiskt eller rättsligt monopol bör endast användas när de berörda organen är de enda som kan genomföra de relevanta typerna av verksamhet eller har tilldelats detta monopol enligt lag eller av en offentlig myndighet.
- (135) Inom ramen för förändringen i riktning mot e-bidrag och e-upphandling bör sökande och anbudsgivare endast en gång inom en viss tidsperiod behöva styrka sin rättsliga ställning och ekonomiska bärkraft och bör inte behöva lämna in styrkande handlingar för varje tilldelningsförfarande. Det är därför nödvändigt att anpassa kraven för det antal år för vilka handlingar kommer att begäras i samband med förfaranden för tilldelning och upphandlingsförfaranden.

- (136) Pristävlingar är en värdefull form av ekonomiskt stöd, som inte bygger på i förväg kända kostnader. Man bör därför förtydliga reglerna för och i allmänhet underlätta denna stödform. Priser i tävlingar bör betraktas som ett komplement till och inte som ersättning för andra finansieringsformer, t.ex. bidrag.
- (137) För att underlätta användningen av priser som stödform bör kravet enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 att tävlingar om priser med ett enhetsvärde på 1 000 000 EUR eller mer ska offentliggöras som en del av det årliga budgetförslaget ersättas av en skyldighet att i förväg översända information till Europaparlamentet och rådet samt att uttryckligen nämna sådana priser i finansieringsbeslutet.
- (138) Priser bör tilldelas i enlighet med principerna om öppenhet och likabehandling. Vissa minimikrav för tävlingar bör härvid fastställas, särskilt formerna för utdelning av priserna till vinnarna efter beslutet om tilldelning, samt om lämpliga sätt för offentliggörande. Det är också nödvändigt att upprätta ett klart definierat tilldelningsförfarande för priser, från inlämnande av tävlingsbidrag till bestämmelser om information till deltagarna och underrättelse till vinnaren, som motsvarar förfarandet för tilldelning av bidrag.
- (139) Denna förordning bör fastställa principer och villkor som är tillämpliga på finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd, inklusive regler för begränsning av unionens ekonomiska ansvar, kamp mot bedrägerier och penningtvätt, avveckling av finansieringsinstrument samt rapportering.
- (140) Unionen har under de senaste åren ökat sin användning av finansieringsinstrument som ger större hävstångsverkan för budgeten men samtidigt också innebär större risker för denna budget. Till dessa finansieringsinstrument hör inte endast de som redan omfattas av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 utan också andra instrument, t.ex. budgetgarantier och ekonomiskt stöd som tidigare bara reglerats genom respektive grundläggande rättsakt. För att säkerställa att enhetliga principer gäller för denna uppsättning av instrument är det viktigt att det upprättas gemensamma rambestämmelser som sammanförs i en ny avdelning i den här förordningen, som utöver de befintliga bestämmelserna om finansieringsinstrument omfattar avsnitt om budgetgarantier och ekonomiskt stöd till medlemsstater och tredjeländer.
- (141) Finansieringsinstrument och budgetgarantier kan spela en viktig roll för att multiplicera effekten av unionsmedel när dessa sammanförs med medel från andra källor och åstadkommer en hävstångseffekt. Finansieringsinstrument och budgetgarantier bör endast användas om det inte föreligger någon risk för snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden eller överträdelse av reglerna om statligt stöd.
- (142) Inom ramen för de årliga anslag som godkänns av Europaparlamentet och rådet för ett visst program bör finansieringsinstrument och budgetgarantier användas på grundval av en förhandsutvärdering som visar att sådana instrument effektivt kan bidra till att uppnå unionens politiska mål.
- (143) Finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd bör godkännas genom en grundläggande rättsakt. När finansieringsinstrument, i vederbörligen motiverade fall, inrättas utan en grundläggande akt bör de godkännas av Europaparlamentet och rådet i budgeten.
- (144) De instrument som eventuellt kan omfattas av avdelning X, t.ex. lån, garantier, kapitalinvesteringar, investeringar i form av kapital likställt med eget kapital och riskdelningsinstrument, bör definieras. Definitionen av *riskdelningsinstrument* bör kunna innehålla kreditförstärkningar för projektobligationer som täcker låneskuldskrisen för ett projekt och minskar kreditrisken för obligationsinnehavare genom kreditförstärkning i form av ett lån eller en garanti.
- (145) Om inget annat anges i den grundläggande rättsakten bör alla återbetalningar från ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti användas för det instrument eller den garanti som genererat återbetalningen i syfte att öka instrumentets eller garantins effektivitet, och bör beaktas när framtida anslag till det instrumentet eller den garantin föreslås.
- (146) Det bör återspeglas att parterna har ett gemensamt intresse av att bidra till unionens politiska mål, och i synnerhet att EIB och EIF besitter specifik sakkunskap när det gäller att förvalta finansieringsinstrument och budgetgarantier.
- (147) EIB och EIF bör, såsom grupp, ha möjlighet att överlåta delar av genomförandet sinsemellan, om ett sådant överlåtande kan underlätta genomförandet av åtgärden i fråga och sker i enlighet med de närmare villkoren i det berörda avtalet med kommissionen.

- (148) Det bör klargöras att det är reglerna för finansieringsinstrument och budgetgarantier som bör tillämpas för hela åtgärden när finansieringsinstrument och budgetgarantier används i kombination med kompletterande former av stöd från budgeten. Sådana regler bör i tillämpliga fall kompletteras med särskilda krav i de sektorsspecifika reglerna.
- (149) Genomförandet av finansieringsinstrument och budgetgarantier som finansieras via budgeten bör följa unionens policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och uppdateringar av denna, såsom den fastställts i relevanta unionsrättsakter och rådets slutsatser, i synnerhet rådets slutsatser av den 8 november 2016 om kriterierna för en EU-förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och den process som ska resultera i upprättandet av förteckningen ⁽¹⁾ och bilagan till slutsatserna, och rådets slutsatser av den 5 december 2017 om EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet ⁽²⁾ och bilagorna till slutsatserna.
- (150) Budgetgarantier och ekonomiskt stöd till medlemsstater eller tredjeländer är i allmänhet transaktioner som ligger utanför själva budgeten, men som har en betydande inverkan på unionens balansräkning. Därför skulle en reglering av dessa transaktioner i denna förordning, även om de även fortsättningsvis i allmänhet sker utanför budgeten, ge ett starkare skydd för unionens ekonomiska intressen och tydligare ramar för godkännande, förvaltning och redovisning av dessa transaktioner.
- (151) Unionen lanserade nyligen viktiga initiativ som grundar sig på budgetgarantier, till exempel Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU). Kännetecknande för dessa instrument är att de ger upphov till ansvarsförbindelser för unionen, och därmed kräver en avsättning av medel som likviditetsbuffert, för att betalningsskyldigheter som kan uppstå ur dessa ansvarsförbindelser ska kunna hanteras på ett ordnat sätt. För att slå vakt om unionens kreditvärdighet och därmed dess förmåga att effektivt erbjuda finansiering krävs det att godkännande, finansiering och övervakning av ansvarsförbindelser omges av ett stabilt regelverk som tillämpas på alla budgetgarantier.
- (152) De ansvarsförbindelser som uppstår genom att det ställs en budgetgaranti kan avse ett brett spektrum av finansierings- och investeringstransaktioner. Risken att budgetgarantin behöver tas i anspråk kan inte med säkerhet förutses på årsbasis på samma sätt som vid till exempel lån, där det finns en återbetalningsplan som är fastställd på förhand. Det är därför absolut nödvändigt att en ram skapas för godkännande och övervakning av ansvarsförbindelser, för att säkerställa full respekt för det tak för årliga betalningsbemyndiganden som fastställs i rådets beslut 2014/335/EU, Euratom ⁽³⁾.
- (153) Den ramen bör också reglera förvaltning och tillsyn, bland annat i form av regelbundna rapporter om unionens finansiella exponering. De medel som avsätts för finansiella skulder bör fastställas på grundval av en noggrann bedömning av de finansiella risker som det berörda instrumentet ger upphov till. Man bör varje år inom ramen för budgetförfarandet utvärdera om nivån ansvarsförbindelser är hållbar. En mekanism för tidig varning bör inrättas för att undvika brist på avsatta medel för att täcka finansiella skulder.
- (154) Den ökade användningen av finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd kräver att en betydande volym betalningsbemyndiganden kan frigöras och betalas. För att kunna uppnå en hävstångseffekt och samtidigt säkerställa ett adekvat skydd mot finansiella skulder är det viktigt att optimera nivån på de avsättningar som krävs samt förbättra verkan av avsättningarna genom att sammanföra dem till en gemensam avsättningsfond. Den mer flexibla användningen av dessa sammanförda avsättningar möjliggör dessutom en effektiv global avsättningsnivå som garanterar ett adekvat skydd och en optimal resursanvändning.
- (155) För att säkerställa att den gemensamma avsättningsfonden för programperioden efter 2020 fungerar som den ska, bör kommissionen senast den 30 juni 2019 överlämna en oberoende extern utvärdering av för- och nackdelarna med att anförtro den ekonomiska förvaltningen av tillgångarna i den gemensamma avsättningsfonden till kommissionen, till EIB eller till en kombination av de båda, med beaktande av de relevanta tekniska och institutionella kriterier som används vid jämförelse av kapitalförvaltningstjänster, inklusive teknisk infrastruktur, jämförelse av kostnader för tillhandahållna tjänster, institutionell struktur, rapportering, prestation, ansvarsskyldighet och sakkunskap hos varje institution och övriga kapitalförvaltningsuppdrag avseende budgeten. Utvärderingen bör, när så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

⁽¹⁾ EUT C 461, 10.12.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 438, 19.12.2017, s. 5.

⁽³⁾ Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

- (156) De regler som är tillämpliga på avsättning och på den gemensamma avsättningsfonden bör ge en stabil ram för den interna kontrollen inom detta område. De riktlinjer som är tillämpliga på förvaltningen av medlen i den gemensamma avsättningsfonden bör fastställas av kommissionen efter samråd med kommissionens räkenskapsförare. Finansieringsinstrumentens, budgetgarantiernas eller det ekonomiska stödets utanordnare bör aktivt övervaka de finansiella skulderna inom sina respektive ansvarsområden, och den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden bör förvalta de likvida medlen och tillgångarna i fonden enligt de regler och förfaranden som fastställts av räkenskapsföraren.
- (157) Budgetgarantier och ekonomiskt stöd bör följa samma principer som fastställts för finansieringsinstrument. Budgetgarantier bör vara oåterkalleliga, ovillkorliga och tas i anspråk på begäran. De bör förvaltas inom ramen för indirekt förvaltning eller endast i undantagsfall inom ramen för direkt genomförande. De bör endast täcka finansierings- och investeringstransaktioner, och motparterna bör bidra med sina egna resurser till de transaktioner som omfattas.
- (158) Ekonomiskt stöd till medlemsstater eller tredjeländer bör ges i form av lån, kreditramar eller andra instrument som bedöms vara lämpliga för att säkerställa att stödet ger avsedd verkan. I detta syfte bör kommissionen i den relevanta grundläggande akten ges befogenhet att låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller från finansinstitut, för att undvika att utsätta unionen för löptidstransformering och därmed ränterisker eller andra kommersiella risker.
- (159) För att uppnå den avsedda förenklingen och förbättrade verkan bör de bestämmelser som rör finansieringsinstrument börja tillämpas så snart som möjligt. Bestämmelserna om budgetgarantier, ekonomiskt stöd och den gemensamma avsättningsfonden bör tillämpas från och med den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020. Den tidsplanen kommer att ge tillräckligt med tid för att noggrant utforma de nya verktygen för hantering av ansvarsförbindelser. Det kommer även att möjliggöra anpassning mellan principerna i avdelning X och, å ena sidan, förslaget till flerårig budgetram för perioden efter 2020 och, å andra sidan, de specifika program som hör samman med den budgetramen.
- (160) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 ⁽¹⁾, fastställs nya regler om bland annat finansieringen av politiska partier och stiftelser på europeisk nivå, i synnerhet avseende finansieringsvillkor, tilldelning och fördelning av medel, donationer och bidrag, finansiering av valkampanjer i samband med val till Europaparlamentet, ersättningsgilla utgifter, förbud mot viss finansiering, redovisning, rapportering och revision, genomförande och kontroll, sanktioner, samarbete mellan Myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, Europaparlamentets utanordnare och medlemsstaterna samt öppenhet.
- (161) Det bör införas regler i den här förordningen om bidrag från budgeten till europeiska politiska partier i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
- (162) Det finansiella stödet till de europeiska politiska partierna bör utformas som ett särskilt bidrag, som är anpassat till de specifika behoven hos dessa partier.
- (163) Även om finansiellt stöd lämnas utan krav på något årligt arbetsprogram, bör de europeiska politiska partierna i efterhand styrka att unionsmedlen använts på ett korrekt sätt. I synnerhet bör den behöriga utanordnaren kontrollera om medlen använts för att betala sådana ersättningsgilla kostnader som anges i ansökningsomgången inom de tidsramar som fastställs i denna förordning. Stöd till europeiska politiska partier bör användas före utgången av det budgetår som följer det år då det tilldelades, varefter eventuella outnyttjade medel bör återkrävas av den behöriga utanordnaren.
- (164) Unionsmedel som beviljas för att finansiera europeiska politiska partiers administrativa kostnader bör inte användas för andra syften än de som anges i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014, i synnerhet inte för att direkt eller indirekt finansiera tredjeparter, såsom nationella politiska partier. Europeiska politiska partier bör använda bidragen för att betala delar av sina löpande och framtida kostnader, men inte sådana kostnader eller skulder som uppkommit innan ansökan om bidrag lämnats in.
- (165) Tilldelningen av bidragen bör vidare förenklas och anpassas till de europeiska politiska partiernas särskilda behov, framför allt genom att inga urvalskriterier tillämpas och att det blir allmän regel att bidragen betalas ut i form av en enda utbetalning som klassas som förfinansiering, samtidigt som man bibehåller möjligheten att använda enhetsbelopp, finansiering till en schablonsats och enhetskostnader.
- (166) Bidragen från budgeten bör skjutas upp, sättas ned eller avslutas om europeiska politiska partier överträder förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (EUT L 317, 4.11.2014, s. 1).

- (167) Sanktioner som grundas på både den här förordningen och förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 bör påföras på ett konsekvent sätt och följa principen *ne bis in idem*. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 bör de administrativa och/eller ekonomiska sanktioner som föreskrivs i den här förordningen inte åläggas i de fall där sanktioner redan ålagts på grundval av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
- (168) Genom denna förordning bör en ram fastställas inom vilken budgetstöd kan utnyttjas inom området för yttre åtgärder och innefatta en skyldighet för tredjeländer att förse kommissionen med tillräcklig information i god tid, så att kommissionen kan bedöma om de överenskomna villkoren är uppfyllda samt bestämmelser som säkerställer unionens ekonomiska intressen.
- (169) I syfte att stärka Europaparlamentets och rådets roll bör förfarandet för inrättande av unionsförvaltningsfonder tydliggöras. Det är också nödvändigt att klargöra de principer som ska tillämpas på bidrag till unionsförvaltningsfonder, särskilt vikten av att säkra bidrag från andra givare, vilket motiverar deras inrättande på grund av det tillförda mervärdet. Det är också nödvändigt att klargöra ansvarsförhållandena mellan de finansiella aktörerna och aktörerna i unionsförvaltningsfondens styrelse och att fastställa regler som säkerställer att givarna är rättvist företrädare i unionsförvaltningsstyrelse, och att kommissionen måste avge ett tillstyrkande för att medlen från fonden ska kunna utnyttjas. Det är också viktigt att mer detaljerat fastställa de rapporteringskrav som är tillämpliga på unionsförvaltningsfonder.
- (170) Som ett led i att rationalisera de befintliga reglerna och för att undvika onödig upprepning bör specialbestämmelserna i del 2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 som är tillämpliga på EGFJ, forskning, yttre åtgärder och särskilda unionsfonder endast infogas i lämpliga avsnitt i den här förordningen under förutsättning att bestämmelserna fortfarande används och är relevanta.
- (171) Bestämmelserna om redovisning och löpande räkenskaper bör förenklas och förtydligas. Det är därför lämpligt att föra samman alla bestämmelser om årsbokslut och annan finansiell rapportering.
- (172) Det sätt på vilket unionsinstitutionerna för närvarande rapporterar om fastighetsprojekt till Europaparlamentet och rådet bör förbättras. Unionsinstitutionerna bör ges rätt att finansiera nya fastighetsprojekt med inkomster från fastigheter som redan sålts. Följaktligen bör en hänvisning till bestämmelserna om interna inkomster avsätta för särskilda ändamål införas i bestämmelserna om fastighetsprojekt. Detta skulle göra det möjligt att bättre hantera förändringar i unionsinstitutionernas fastighetspolitik, och samtidigt spara in kostnader och uppnå ökad flexibilitet.
- (173) I syfte att anpassa reglerna för vissa unionsorgan, närmare regler om upphandling och minimikvoten för den effektiva avsättningsnivån bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rambudgetförordningen för organ som inrättas på grundval av EUF-fördraget och Euratomfördraget, modellbudgetförordningen för offentlig-privata partnerskap, bilaga I till den här förordningen, närmare villkor och metod för beräkning av den effektiva avsättningsnivån och ändring av den fastställda minimikvoten för den effektiva avsättningsnivån, som inte bör fastställas till en nivå som är lägre än 85 %. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd sker i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (174) För att säkerställa att Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013⁽¹⁾, snabbt kan tillhandahålla tillräckliga medel till stöd för ändrade politiska prioriteringar bör man öka flexibiliteten i fråga om den vägledande anslagsfördelningen mellan de tre delarna av programmet och för minimiandelarna för de enskilda tematiska avsnitten inom varje del, samtidigt som man behåller en hög ambitionsnivå för utvecklingen av Eures gränsöverskridande partnerskap. Detta bör förbättra förvaltningen av EaSI och göra det möjligt att fokusera budgetmedel på åtgärder som har större verkan i form av sysselsättning och sociala förbättringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

- (175) För att underlätta investeringar i infrastruktur för kulturturism och hållbar turism bör, utan att detta påverkar tillämpningen av unionens rättsakter inom miljöområdet, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽¹⁾ och 2011/92/EU ⁽²⁾, beroende på vad som är lämpligt, vissa restriktioner för omfattningen av stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 ⁽³⁾ till sådana investeringar förtydligas. Det är därför nödvändigt att införa tydliga restriktioner när det gäller att begränsa omfattningen av bidrag från Eruf till sådana investeringar från och med den 2 augusti 2018.
- (176) För att kunna reagera på de utmaningar som följer av allt större flöden av migranter och flyktingar bör man precisera vilka mål Eruf kan bidra till genom sitt stöd till migranter och flyktingar i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att göra riktade investeringar avseende tredjelandsmedborgare som vistas lagligt, däribland asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd.
- (177) För att underlätta genomförandet av insatser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽⁴⁾ bör kategorin potentiella stödmottagare utvidgas. Därför bör det vara möjligt för förvaltande myndigheter att behandla fysiska personer som stödmottagare och en mer flexibel definition av stödmottagare inom ramen för statligt stöd bör fastställas.
- (178) Enligt praxis enas man om de makroregionala strategierna genom att anta rådsslutsatser. Såsom har varit fallet sedan förordning (EU) nr 1303/2013 trädde i kraft kan sådana slutsatser i förekommande fall godkännas av Europeiska rådet, med beaktande av denna institutions befogenheter enligt artikel 15 i EU-fördraget. Definitionen av *makroregional strategi* i den förordningen bör därför ändras i enlighet med detta.
- (179) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, Ejflu och EHFF (nedan kallade *de europeiska struktur- och investeringsfonderna – ESI-fonderna*) som genomförs inom ramen för delad förvaltning, samt för att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, bör det i de allmänna principerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1303/2013 hänvisas till principerna i den här förordningen om intern kontroll av budgetgenomförandet och undvikande av intressekonflikter.
- (180) För att maximera synergieffekterna mellan de olika resurser som unionen sätter in för att effektivt kunna hantera utmaningarna inom områdena asyl och migration bör det säkerställas att de tematiska målen, när de konkretiseras i de fondspecifika bestämmelserna, tar formen av prioriteringar som reglerar hur medlen inom varje ESI-fond ska användas inom dessa områden. Där så är lämpligt bör samordning med Asyl-, migrations- och integrationsfonden säkerställas.
- (181) För att säkerställa en god samstämmighet i programplaneringen bör det en gång per år ske en avstämning mellan partnerskapsöverenskommelser och de programändringar som godkänts av kommissionen under det föregående kalenderåret.
- (182) För att göra det lättare att utforma och genomföra lokalt ledda utvecklingsstrategier bör den samordnande fonden ges möjlighet att täcka förberedande kostnader, löpande kostnader och ledningskostnader.
- (183) Genomförandet av lokalt ledda utvecklingsinsatser och integrerade territoriella investeringar skulle också gynnas av att de respektive rollerna och ansvarsområdena för lokala aktionsgrupper, i fråga om lokalt ledda utvecklingsstrategier – och för lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer i fråga om integrerade territoriella investeringar – görs så tydliga som möjligt i förhållande till det ansvar som vilar på andra programansvariga organ. Att formellt utse förmedlande organ i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna bör bara vara obligatoriskt i fall där de berörda organen utför ytterligare uppgifter som faller inom ansvarsområdet för den förvaltande eller den attesterande myndigheten eller för det utbetalande organet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 289).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (184) Förvaltande myndigheter bör ha möjlighet att genom direkt tilldelning av kontrakt låta genomförandeuppgifter skötas av EIB eller av internationella finansinstitut.
- (185) Många medlemsstater har inrättat offentligägda banker eller institut som arbetar inom ett politiskt mandat att främja verksamhet för ekonomisk utveckling. Sådana offentligägda banker eller institut har vissa särdrag som skiljer dem från privata affärsbanker i fråga om ägande, deras utvecklingsmandat och det faktum att de inte har som främsta mål att maximera vinsten. De offentligägda bankernas primära roll är framför allt att lindra effekterna av marknadsmisslyckanden, där vissa regioner, politikområden eller sektorer har undermålig tillgång till finansiella tjänster från affärsbankernas sida. Dessa offentligägda banker eller institut är väl lämpade att underlätta tillgången till Esi-fonderna och samtidigt upprätthålla konkurrensneutralitet. Deras särskilda roll och egenskaper kan ge medlemsstaterna utrymme att öka användningen av finansieringsinstrument för distributionen av resurser från ESI-fonderna, med syftet att maximera dessa fonders inverkan på den reala ekonomin. Ett sådant resultat skulle ligga i linje med kommissionens policy att underlätta för sådana offentligägda banker eller institut att som fondförvaltare medverka både i förvaltningen av ESI-fondernas resurser och vid kombinerad finansiering bestående av medel både från dessa fonder och Efsi, särskilt inom ramen för investeringsplanen för Europa. Utan att det påverkar redan tilldelade kontrakt för genomförande av finansieringsinstrumenten i enlighet med tillämplig rätt är det berättigat att tydliggöra att förvaltande myndigheter har möjlighet att tilldela kontrakt direkt till sådana offentligägda banker eller institut. För att säkerställa att möjligheten till sådan direkt tilldelning är förenlig med principerna för den inre marknaden bör det dock fastställas strikta villkor som måste uppfyllas av bankerna eller instituten i fråga.
- Sådana villkor bör inbegripa att det inte får förekomma något direkt privat kapitaldeltagande, med undantag för icke-kontrollerande och icke-blockerande former av privata kapitalandelar i enlighet med kraven i direktiv 2014/24/EU. Dessutom, och strikt begränsat till tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1303/2013, bör offentligägda banker eller institut även tillåtas att genomföra finansieringsinstrument om privat kapitaldeltagande inte ger något inflytande på beslut som avser den löpande förvaltningen av de finansieringsinstrument som får stöd från ESI-fonderna.
- (186) För att Eruf och Ejflu ska kunna fortsätta att bidra till gemensamma finansieringsinstrument för obegränsade garantier och värdepapperisering till förmån för små och medelstora företag måste det fastställas att medlemsstaterna har möjlighet att använda Eruf och Ejflu för att bidra till sådana instrument under hela programperioden. Man behöver också uppdatera de bestämmelser som har inverkan på den valmöjligheten, till exempel bestämmelser om förhandsbedömningar och utvärderingar och införa en möjlighet för Eruf att programplanera på insatsområdesnivå.
- (187) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾ antogs bland annat med avsikten att medlemsstaterna ska kunna använda medel från ESI-fonderna för att bidra till finansieringen av stödberättigande projekt som erhåller stöd inom ramen för Efsi. En särskild bestämmelse bör införas i förordning (EU) No 1303/2013 som anger villkoren för att möjliggöra bättre samverkan och komplementaritet, och därmed göra det lättare att kombinera medel från ESI-fonderna med EIB:s finansiella produkter som omfattas av EU-garantin inom ramen för Efsi.
- (188) När transaktionerna genomförs bör de organ som genomför finansieringsinstrumenten följa unionens policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och uppdateringar av denna, såsom den fastställts i relevanta unionsrättsakter och i rådets slutsatser, i synnerhet rådets slutsatser av den 8 november 2016 och bilagan därtill samt rådets slutsatser av den 5 december 2017 och bilagorna därtill.
- (189) För att förenkla och harmonisera kontroll- och revisionskrav och stärka ansvarsskyldigheten i fråga om förvaltningen av de finansieringsinstrument som genomförs av EIB och andra internationella finansinstitut, och därmed underlätta förberedelsearbetet inför förklaringen om förvaltningen, är det nödvändigt att ändra bestämmelserna om förvaltning och kontroll av finansieringsinstrument. Den ändringen bör inte gälla finansieringsinstrument som avses i artiklarna 38.1 a och 39 i förordning (EU) nr 1303/2013 som fastställdes genom ett finansieringsavtal som undertecknats före den 2 augusti 2018. För sådana finansieringsinstrument bör artikel 40 i den förordningen, i dess tillämpliga lydelse vid tidpunkten för finansieringsavtalets undertecknande, fortsätta att gälla.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

- (190) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EU) nr 1303/2013 i fråga om förlagorna till kontrollrapporter och årliga revisionsrapporter, såsom närmare anges i artikel 40.1 i den förordningen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (191) För att säkerställa konsekvens med avseende på behandlingen av finansiella korrigeringar som gäller programperioden 2007–2013 bör det klargöras att det, i fråga om finansieringsinstrument, bör vara tillåtet att godta att ett bidrag som ställs in som en följd av en enskild oriktighet återanvänds för korrekta utgifter inom samma insats, så att inte den berörda finansiella korrigeringen leder till att finansieringsinstrumentet gör en nettoförlust på hela insatsen.
- (192) För att ge mer tid för undertecknandet av finansieringsavtal som tillåter användning av spärrkonton för utbetalningar för investeringar i slutmottagare efter utgången av stödberättigandeperioden för instrument som bygger på eget kapital bör tidsfristen för undertecknande av sådana finansieringsavtal förlängas till och med den 31 december 2018.
- (193) I syfte att uppmuntra investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi att saminvestera i offentliga projekt bör det införas en möjlighet till differentierad behandling av investerare, på så sätt att ESI-fonderna på vissa villkor kan spela en underordnad roll i förhållande till en investerare som verkar enligt principen om marknadsökonomi och till EIB:s finansiella produkter som omfattas av Efsis EU-garanti. Samtidigt måste det dock fastställas villkor för när sådan differentierad behandling av investerare får tillämpas i samband med genomförandet av ESI-fonderna.
- (194) Mot bakgrund av de fortsatt låga räntenivåerna i ekonomin, och för att inte i onödan missgynna de organ som genomför finansieringsinstrumenten, bör det vara tillåtet att använda medel som betalats tillbaka till samma finansieringsinstrument för att finansiera negativ ränta som uppkommer till följd av investeringar av medel från ESI-fonderna i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) nr 1303/2013, förutsatt att man samtidigt bedriver en aktiv likviditetsförvaltning.
- (195) För att harmonisera rapporteringskraven med de nya bestämmelserna om differentierad behandling av investerare, och för att undvika en överlappning mellan vissa krav bör artikel 46.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 ändras.
- (196) För att underlätta genomförandet av ESI-fonderna bör medlemsstaterna ges möjlighet att genomföra insatser avseende tekniskt bistånd genom direkt tilldelning av ett kontrakt till EIB, andra internationella finansinstitut eller offentligägda banker eller institut.
- (197) För att ytterligare harmonisera villkoren för insatser som genererar nettoinkomster efter att de har avslutats bör de relevanta bestämmelserna i denna förordning gälla insatser som redan har valts ut men som fortfarande pågår och insatser som ännu inte har valts ut under innevarande programperiod.
- (198) För att ge ett starkt incitament till att genomföra energieffektivitetsåtgärder bör kostnadsbesparingar som är ett resultat av den förbättrade energieffektivitet som uppnås genom en insats inte behandlas som nettoinkomst.
- (199) För att underlätta genomförandet av inkomstgenererande insatser bör det vara möjligt att sänka medfinansieringsgraden när som helst under genomförandet av programmet, och det bör bli tillåtet att på nationell nivå införa en schablonprocentsats för nettoinkomster.
- (200) På grund av det sena antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽²⁾ samt det faktum att stödnivåer har fastställts i den förordningen bör det införas vissa undantag i förordning (EU) nr 1303/2013 för EHFF när det gäller inkomstgenererande insatser. Eftersom dessa undantag skapar bättre förutsättningar för vissa inkomstgenererande insatser för vilka belopp eller stödnivåer fastställs i förordning (EU) nr 508/2014 behöver det fastställas en annan dag då dessa undantag börjar tillämpas, för att säkerställa likabehandling avseende insatser som får stöd på grundval av förordning (EU) nr 1303/2013.
- (201) I syfte att minska den administrativa bördan för bidragsmottagarna bör man höja det tröskelbelopp som undantar vissa insatser från kravet att beräkna och beakta de inkomster som genereras under genomförandet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (202) För att främja synergieffekter mellan ESI-fonderna och andra unionsinstrument bör det vara möjligt att ersätta utgifter med medel från olika fonder i denna kategori eller från andra unionsinstrument enligt andelar som fastställs på förhand.
- (203) För att främja finansiering genom enhetsbelopp, och med tanke på att tillämpningen av enhetsbelopp ska baseras på en rättvis, rimlig och verifierbar beräkningsmetod som säkerställer en sund ekonomisk förvaltning, bör den övre beloppsgränsen avskaffas.
- (204) För att minska den administrativa bördan på bidragsmottagarna i samband med genomförandet av projekt bör det införas ett nytt förenklat kostnadsalternativ för finansiering som inte utgår från kostnaderna för att genomföra insatserna.
- (205) För att förenkla reglerna för användning av medel och minska den administrativa bördan bör medlemsstaterna i ökad utsträckning använda sig av förenklade kostnadsalternativ.
- (206) Eftersom skyldigheten att säkerställa en investerings varaktighet enligt artikel 71 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska räknas från dagen för slutbetalningen till stödmottagaren, och eftersom denna slutbetalning sker i slutet av kontraktperioden när det gäller investeringar för hyrköp av nya maskiner och utrustning, bör den skyldigheten inte tillämpas på den typen av investering.
- (207) För att säkerställa en bred tillämpning av de förenklade formerna av ersättning för kostnader bör det göras obligatoriskt att använda standardiserade skalor av enhetskostnader eller ersättning till enhetsbelopp eller schablon-satser för insatser eller projekt som är en del av en insats som får stöd från Eruf och ESF vars värde ligger under ett visst tröskelbelopp, om inte annat följer av de relevanta övergångsbestämmelserna. Den förvaltande myndigheten eller övervakningskommittén för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete bör ges möjlighet att förlänga övergångsperioden för en period som den anser vara lämplig om den anser att en sådan skyldighet medför en oproportionell administrativ börda. En sådan skyldighet bör inte tillämpas på insatser som får stöd inom ramen för statligt stöd som inte utgör stöd av mindre betydelse. För sådana insatser bör alla former av bidrag och återbetalningspliktigt stöd fortsätta att vara ett alternativ. Dessutom bör budgetförslag införas för alla ESI-fonder som en kompletterande metod för förenklad kostnadsberäkning.
- (208) I syfte att göra det lättare att använda förenklade kostnadsalternativ i ett tidigare skede och mer målinriktat bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förordning (EU) nr 1303/2013 med ytterligare specifika regler om funktioner, skyldigheter och ansvarsuppgifter för de organ som genomför finansieringsinstrument, berörda urvalskriterier och produkter som det är möjligt att leverera via finansieringsinstrument, komplettera bestämmelserna i förordning (EU) nr 1303/2013 om standardiserade skalor för enhetskostnader eller schablonsatser och om en rättvis, rimlig och verifierbar beräkningsmetod att använda som bas för sådana beräkningar, samt fastställa närmare bestämmelser om finansieringsvillkoren som – i stället för att utgå från kostnader – grundas på att vissa villkor ska vara uppfyllda i fråga om praktiska framsteg med genomförandet eller i fråga om förverkligandet av programmets mål, samt hur dessa ska tillämpas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd sker i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (209) I syfte att minska den administrativa bördan bör man i högre grad tillämpa finansiering till schablonsatser på ett sätt som inte kräver att en metodik utvecklas på medlemsstatsnivå. Två nya typer av schablonsatser bör därför införas: en som avser beräkning av direkta personalkostnader och en som avser beräkning av övriga stödbeläggande kostnader med utgångspunkt i personalkostnaderna. Dessutom bör metoderna för att beräkna personalkostnader klargöras ytterligare.
- (210) I syfte att förbättra insatsernas effektivitet och verkan bör det göras lättare att genomföra insatser som omfattar hela territoriet i en medlemsstat eller som omfattar flera olika programområden, och i fråga om vissa investeringar bör man också öka utrymmet för utgifter utanför unionen.
- (211) För att uppmuntra medlemsstaterna att låta större projekt bedömas av oberoende experter bör utgiftsdeklarationer för större projekt som lämnas in till kommissionen innan den oberoende experten har meddelat en positiv bedömning godtas så snart kommissionen har underrättats om att den oberoende experten förfogar över all relevant information.

- (212) För att främja användningen av gemensamma handlingsplaner som minskar den administrativa bördan för bidragsmottagarna bör man minska de lagstadgade krav som gäller vid inrättandet av sådana handlingsplaner och samtidigt fortsätta att ha ett lämpligt fokus på horisontella principer, däribland jämställdhet och hållbar utveckling, som på ett avsevärt sätt har bidragit till ett effektivt genomförande av ESI-fonderna.
- (213) Reglerna om information, kommunikation och synlighet bör utformas med noggrann hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen, för att undvika onödiga administrativa bördor för bidragsmottagarna. Det är således viktigt att klargöra tillämpningsområdet för dessa regler.
- (214) Man bör öka flexibiliteten när det gäller att beräkna taken för medlemsstaternas tekniska bistånd och bevaka att dessa tak inte överskrids, såväl i syfte att minska den administrativa bördan som för att säkerställa en ändamålsenlig användning av sådant bistånd inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och inom regionkategorier.
- (215) Som ett led i strävan att rationalisera genomförandestrukturerna bör det klargöras att den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten får lov att vara delar av samma offentliga organ också i fråga om program som sorterar under målet europeiskt territoriellt samarbete.
- (216) För de fall där förenklade kostnadsalternativ används bör de förvaltande myndigheternas ansvar för kontrollen av utgifter klargöras mer i detalj.
- (217) För att säkerställa att bidragsmottagarna kan dra full nytta av de förenklingar som kan uppnås genom att använda e-förvaltning vid genomförandet av ESI-fonderna och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead), och särskilt för att underlätta en fullständigt elektronisk dokumenthantering, bör det klargöras att dokumentation på papper inte är obligatorisk under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.
- (218) För att öka kontrollernas proportionalitet och minska den administrativa bördan till följd av överlappande kontroller, särskilt för små bidragsmottagare, utan att undergräva principen om sund ekonomisk förvaltning, bör med avseende på Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF principen om samordnad granskning ha företräde och bör de tröskelvärden under vilka en insats inte omfattas av mer än en revision fördubblas.
- (219) Det är viktigt att ESI-fonderna synliggörs mer och att man ökar medvetenheten hos allmänheten om fondernas resultat och framgångar. Informations- och kommunikationsinsatser och åtgärder för att förbättra synligheten hos allmänheten är fortsatt av grundläggande betydelse för att hålla allmänheten underrättad om vad ESI-fonderna har åstadkommit och för att visa hur unionens finansiella medel investeras.
- (220) För att underlätta vissa målgruppers tillgång till ESF bör insamling av data för vissa indikatorer som avses i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 ⁽¹⁾ inte krävas.
- (221) För att säkerställa likabehandling när det gäller de insatser som får stöd på grundval av denna förordning bör man fastställa datum för när vissa ändringar av förordning (EU) nr 1303/2013 ska börja tillämpas.
- (222) För att säkerställa att hela programperioden för förordningarna (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 ⁽²⁾ regleras av ett sammanhängande regelverk är det nödvändigt att några av ändringarna av dessa förordningar tillämpas från och med den 1 januari 2014. Genom att föreskriva retroaktiv tillämpning av de ändringarna beaktas berättigade förväntningar.
- (223) För att påskynda genomförandet av finansieringsinstrument som kombinerar stöd från ESI-fonderna med EIB:s finansiella produkter inom ramen för Efsi:s EU-garanti och tillhandahålla en kontinuerlig rättslig grund för under-tecknande av finansieringsavtal som tillåter användning av spärkkonton för instrument som bygger på eget kapital måste några av ändringarna av denna förordning tillämpas med verkan från och med den 1 januari 2018. Genom att föreskriva retroaktiv tillämpning av dessa ändringar säkerställs avancerat underlättande av finansiering av projekt genom kombinerat stöd från ESI-fonderna och Efsi, och man undviker ett rättsligt vakuum mellan sista tillämpningsdag för vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 1303/2013 och dagen för ikraftträdandet av deras förlängning genom den här förordningen.
- (224) Förenklningarna och ändringarna av sektorsspecifika regler bör tillämpas så snart som möjligt för att underlätta ett påskyndande av genomförandet under den nuvarande programperioden och bör därför tillämpas från och med den 2 augusti 2018.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 470).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

- (225) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) bör efter den 31 december 2017 fortsätta att tillhandahålla tillfälligt stöd för unga som varken arbetar eller studerar och som bor i regioner som i oproportionellt hög grad drabbats av omfattande uppsägningar. I syfte att möjliggöra kontinuerligt stöd för unga som varken arbetar eller studerar, bör ändringen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 ⁽¹⁾ som säkerställer sådant fortsatt stöd tillämpas från och med den 1 januari 2018.
- (226) Det bör vara möjligt att inrätta blandfinansieringsinstrument enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 ⁽²⁾ för en eller flera sektorer inom Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE). Sådana blandfinansieringsinstrument skulle kunna användas för finansiering av blandfinansieringsinsatser, som är åtgärder som sammanför icke-återbetalningspliktiga former av stöd, såsom stöd från medlemsstaternas budgetar, FSE-bidrag, ESI-fonderna och finansieringsinstrument från unionens budget, inklusive en blandning av kapitalandelar i FSE och FSE-skuldinstrument, och finansiering från EIB-gruppen, från nationella utvecklingsbanker, från utvecklingsinstitut eller andra finansinstitut eller från investerare och privat finansiellt stöd. Finansiering från EIB-gruppen bör inkludera finansiering från EIB-gruppen genom Efsi och privat finansiellt stöd bör inkludera både direkta och indirekta finansiella bidrag, samt stöd som erhållits genom offentlig-privata partnerskap.
- (227) Utformningen och inrättandet av blandfinansieringsinstrument bör bygga på en förhandsutvärdering utförd i enlighet med denna förordning och bör spegla resultaten av de erfarenheter som gjorts med genomförandet av den blandade finansiering inom FSE som det hänvisas till i kommissionens genomförandebeslut av den 20 januari 2017 om ändring av kommissionens genomförandebeslut C(2014)1921 om fastställande av det fleråriga arbetsprogrammet 2014–2020 för finansiellt stöd avseende fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) – transportsektorn. Blandfinansieringsinstrument för FSE bör fastställas i de fleråriga och/eller årliga arbetsprogrammen och antas i enlighet med artiklarna 17 och 25 i förordning (EU) nr 1316/2013. Kommissionen bör säkerställa att Europaparlamentet och rådet på ett transparent sätt och så snabbt som möjligt informeras om genomförandet av blandfinansieringsinstrument för FSE.
- (228) Syftet med blandfinansieringsinstrument för FSE bör vara att möjliggöra och göra det enklare att lämna in en enda ansökan för alla typer av stöd, inklusive unionsbidrag från FSE och finansiering från den privata sektorn. Sådana blandfinansieringsinstrument bör syfta till att optimera ansökningsförfarandet för projektansvariga genom att införa en gemensam utvärderingsprocess ur teknisk och finansiell synvinkel.
- (229) Blandfinansieringsinstrumenten för FSE bör öka flexibiliteten för inlämning av projekt och förenkla och anpassa förfarandet för projektidentifiering och finansiering. De bör också öka de involverade finansinstitutens egenansvar och engagemang och därigenom minska de risker som projekten är förenade med.
- (230) Blandfinansieringsinstrument för FSE bör medföra bättre samordning, utbyte av information och samarbete mellan medlemsstaterna, kommissionen, EIB, nationella utvecklingsbanker och privata investerare i syfte att skapa och stödja en uppsättning kvalitativa projekt med målet att uppnå FSE:s politiska mål.
- (231) Blandfinansieringsinstrument för FSE bör ha till syfte att förstärka unionsutgifternas multiplikatoreffekt genom att utgöra incitament för privata investerare att skjuta till ytterligare resurser och på så sätt säkerställa ett maximalt deltagande från privata investerare. De bör dessutom säkerställa att de stödda åtgärderna blir ekonomiskt och finansiellt livskraftiga och bidra till att undvika en brist på investeringsstimulans. De bör bidra till förverkligandet av unionens mål att uppnå de målnivåer som fastställdes vid klimatkonferensen i Paris (COP 21) och för jobbskapande och gränsöverskridande förbindelsemöjligheter. När både FSE och Efsi används för finansieringsinsatser är det viktigt att revisionsrätten undersöker huruvida den finansiella förvaltningen har varit sund i enlighet med artikel 287 i EUF-fördraget och artikel 24.2 i förordning (EU) nr 1316/2013.
- (232) I de flesta fall förväntas bidrag i transportsektorn förbli det huvudsakliga sättet att stödja unionens politiska mål. Tillämpningen av blandfinansieringsinstrument för FSE bör därför inte minska tillgången till sådana bidrag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 855).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

- (233) Privata medinvesterares deltagande i transportprojekt kan underlättas genom att man minskar de finansiella riskerna. Första-förlustgarantier från EIB inom ramen för de gemensamma finansiella mekanismer som stöds genom budgeten, t.ex. blandfinansieringsinstrument, kan var lämpliga i detta syfte.
- (234) Finansieringen från FSE bör grunda sig på de urvals- och tilldelningskriterier som fastställs i de fleråriga och årliga arbetsprogrammen i enlighet med artikel 17.5 i förordning (EU) nr 1316/2013 oberoende av vilken form eller vilken kombination av finansiering som används.
- (235) Erfarenheterna av blandfinansieringsinstrument bör beaktas vid utvärderingar av förordning (EU) nr 1316/2013.
- (236) Införandet genom denna förordning av blandfinansieringsinstrumentet för FSE bör inte tolkas som ett föregripande av resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020.
- (237) Med beaktande av den mycket höga genomförandegraden för FSE i transportsektorn och för att stödja genomförandet av de projekt som ger störst mervärde för det transeuropeiska transportnätet med avseende på stomnätsskorridorer, gränsöverskridande projekt, projekt inom övriga avsnitt av stomnätet och projekt som är stödbemyndigade enligt de horisontella prioriteringar som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 1316/2013 är det undantagsvis nödvändigt att ge utrymme för ytterligare flexibilitet vid förvaltningen av det fleråriga arbetsprogrammet, som skulle tillåta att finansieringsramen uppgår till 95 % av de budgetmedel som avses i förordning (EU) nr 1316/2013. Det är dock viktigt att ytterligare stöd ges under den återstående genomförandeperioden för FSE till prioriteringar som omfattas av de årliga arbetsprogrammen.
- (238) På grund av särdragen i FSE:s telekommunikationssektor jämfört med FSE:s transport- och energisektorer, nämligen mindre genomsnittlig bidragsstorlek och skillnad mellan typ av kostnader och typ av projekt, bör man undvika onödiga bördor för bidragsmottagare och medlemsstater som deltar i liknande insatser genom en mindre betungande certifieringsskyldighet, utan att göra avkall på principen om en sund ekonomisk förvaltning.
- (239) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 ⁽¹⁾ är det för närvarande endast möjligt att använda bidrag och upphandling för att stödja åtgärder inom området infrastrukturer för digitala tjänster. För att infrastrukturer för digitala tjänster ska fungera med bästa möjliga effektivitet bör andra finansieringsinstrument som för närvarande används inom ramen för FSE, däribland innovativa finansieringsinstrument, också göras tillgängliga som stöd för sådana åtgärder.
- (240) När det gäller förvaltningen av Fead bör man förenkla förfarandet för ändring av icke-väsentliga delar av de operativa programmen, så att onödiga administrativa bördor som belastar de förvaltande myndigheterna inte tillåts hindra ett effektivt genomförande.
- (241) För att ytterligare förenkla utnyttjandet av Fead är det lämpligt att införa ytterligare bestämmelser om utgifters stödberättigande, särskilt i fråga om standardiserade skalor av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser.
- (242) För att undvika att partnerorganisationer behandlas orättvist bör oriktigheter som kan hänföras enbart till det organ som ansvarar för upphandling av biståndet inte påverka frågan om stödberättigande för partnerorganisationernas utgifter.
- (243) För att förenkla förvaltningen av ESI-fonderna och Fead, och för att undvika rättsosäkerhet, bör vissa av medlemsstaternas skyldigheter i fråga om förvaltning och kontroll förtydligas.
- (244) Med tanke på att relevanta finansiella regler behöver tillämpas på ett konsekvent sätt under räkenskapsåret är det i princip tillrådligt att del ett i denna förordning (budgetförordningen) blir tillämpliga från och med början av ett räkenskapsår. För att säkerställa att viktiga förenklningar som införs genom den här förordningen, både vad gäller budgetförordningen och ändringarna av de sektorsspecifika reglerna, kommer mottagare av unionsmedel till godo så snart som möjligt, är det dock undantagsvis lämpligt att tillämpa den här förordningen från och med dagen för dess ikraftträdande. För att ge mer tid för att anta de nya reglerna bör unionsinstitutionerna fortsätta att tillämpa förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 till och med slutet av räkenskapsåret 2018, när det gäller förvaltningen av deras respektive administrativa anslag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 av den 11 mars 2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG (EUT L 86, 21.3.2014, s. 14).

- (245) Vissa ändringar som avser finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd bör endast tillämpas från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas, för att ge tillräckligt med tid att anpassa tillämpliga rättsliga grunder och program till de nya reglerna.
- (246) Uppgifterna om årsmedelvärde av heltidsekvivalenter och om beräknat belopp för avsatta intäkter som överförs från föregående år bör lämnas för första gången tillsammans med det budgetförslag som ska läggas fram 2021 så att kommissionen får tillräckligt med tid att anpassa sig till den nya skyldigheten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL ETT

BUDGETFÖRORDNING

AVDELNING I

SYFTE, DEFINITIONER OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för upprättande och genomförande av Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens allmänna budget (nedan kallad *budgeten*) samt för framläggande och revision av redovisningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *sökande*: en fysisk person eller en enhet med eller utan ställning som juridisk person som har lämnat en ansökan i ett förfarande för tilldelning av bidrag eller i en pristävling.
2. *ansökningshandling*: ett anbud, en anbudsansökan, en ansökan om bidrag eller en ansökan i en pristävling.
3. *förfarande för tilldelning*: ett upphandlingsförfarande, ett förfarande för tilldelning av bidrag, en pristävling eller ett förfarande för urval av experter eller personer eller enheter som genomför budgeten enligt artikel 62.1 första stycket c.
4. *grundläggande akt*: en rättsakt som inte är en rekommendation eller ett yttrande och som ger en rättslig grund till en åtgärd och till genomförandet av motsvarande utgifter som införts i budgeten eller av en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd med grund i budgeten, och som kan vara utformad på något av följande sätt:
 - a) En förordning, ett direktiv eller ett beslut i den mening som avses i artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), när det gäller genomförandet av EUF-fördraget och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget).
 - b) Någon av de former som anges i artiklarna 28.1, 31.2, 33, 42.4 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), när det gäller genomförandet av avdelning V i EU-fördraget.
5. *bidragsmottagare*: en fysisk person eller en enhet med eller utan ställning som juridisk person med vilken en bidragsöverenskommelse har undertecknats.
6. *blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattform*: en samarbetsram som inrättats mellan kommissionen och institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut i syfte att sammanföra icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument och/eller budgetgarantier från budgeten och återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, finansinstitut inom den privata sektorn och investerare inom den privata sektorn.
7. *budgetgenomförande*: utförande av verksamheter som rör förvaltning, övervakning, kontroll och revision av budgetanslag i enlighet med de metoder som föreskrivs i artikel 62.
8. *budgetmässigt åtagande*: en åtgärd genom vilken den behöriga utanordnaren avdelar de budgetanslag som är nödvändiga för att täcka senare betalningar som krävs för att uppfylla rättsliga åtaganden.

9. *budgetgaranti*: ett rättsligt åtagande av unionen att stödja ett åtgärdsprogram genom att i budgeten införa en ekonomisk skyldighet som kan åberopas om en specifik händelse inträffar under programmets genomförande och som fortsätter att vara giltig under giltighetstiden för de åtaganden som gjorts inom ramen för det program som stöds.
10. *fastighetskontrakt*: ett kontrakt som omfattar köp eller utbyte av, förvärv av tomträtt eller nyttjanderätt till, leasing, hyra eller hyrköp av – med eller utan köpoption – mark, byggnader eller annan fast egendom. Det omfattar både befintliga byggnader och icke färdigställda byggnader förutsatt att den anbudssökande har ett giltigt bygglov för byggnaden. Det omfattar inte byggnader som har konstruerats i enlighet med den upphandlande myndighetens specifikationer och som omfattas av byggentreprenadkontrakt.
11. *anbudssökande*: en ekonomisk aktör som har ansökt om att få en inbjudan eller inbjudits att lämna anbud vid ett selektivt förfarande, ett förhandlat förfarande under konkurrens, en konkurrenspräglad dialog, ett innovationspartnerskap, en projekttävling eller ett förhandlat förfarande.
12. *inköpscentral*: en upphandlande myndighet som tillhandahåller centraliserad inköpsverksamhet och, i tillämpliga fall, stödverksamhet för inköp.
13. *verifiering*: en verifiering av en viss aspekt av en inkomst- eller utgiftsåtgärd.
14. *koncessionskontrakt*: ett kontrakt mot ersättning som ingås skriftligen av en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i den mening som avses i artiklarna 174 och 178, och genom vilket en ekonomisk aktör anförtros utförande av byggentreprenader eller tillhandahållande och förvaltning av tjänster (nedan kallat *koncession*), och där
 - a) ersättningen består uteslutande av rätten att utnyttja byggentreprenaderna eller tjänsterna eller av denna rättighet samt betalning,
 - b) tilldelningen av koncessionskontraktet innebär att en verksamhetsrisk vid utnyttjandet av dessa byggentreprenader eller tjänster, som omfattar efterfrågerisk eller utbudsrisk eller båda, övergår på koncessionshavaren. Koncessionshavaren ska anses överta en verksamhetsrisk om denne, vid normala verksamhetsförhållanden, inte är garanterad att få tillbaka de investeringar som gjorts och de kostnader som uppstått under utförandet av byggentreprenaderna eller tjänsterna i fråga.
15. *ansvarsförbindelse*: en potentiell ekonomisk skyldighet som skulle kunna uppstå beroende på resultatet av en framtida händelse.
16. *kontrakt*: ett offentligt kontrakt eller ett koncessionskontrakt.
17. *entreprenör*: en ekonomisk aktör med vilken ett offentligt kontrakt har undertecknats.
18. *överenskommelse om medverkan*: en överenskommelse som ingås med personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c ii–viii.
19. *kontroll*: varje åtgärd som vidtas för att ge rimliga garantier avseende verksamhetens ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamma användning av medel, rapporteringens tillförlitlighet, skyddet av tillgångar och information, förebyggande, upptäckt och korrigering av bedrägerier och oriktigheter samt uppföljning av dessa och fullgod riskhantering med avseende på underliggande transaktioners laglighet och korrekthet, med beaktande av programmets fleråriga karaktär samt de berörda betalningarnas typ. Kontroller får inbegripa olika verifieringar, samt genomförandet av politik och förfaranden för att uppnå de mål som avses i första meningen.
20. *motpart*: den part för vilken en budgetgaranti beviljas.
21. *kris*:
 - a) en situation som utgör en omedelbar eller överhängande fara med risk att trappas upp till väpnad konflikt eller att destabilisera ett land eller dess grannskap,
 - b) en situation som framkallats av naturkatastrofer eller av katastrofer orsakade av människor, exempelvis krig och andra konflikter, eller av extraordinära omständigheter med jämförbara verkningar som kan ha att göra bland annat med klimatförändring, miljöförstöring, bruten tillgång till energi och naturresurser eller extrem fattigdom.
22. *tillbakadragande*: en åtgärd varigenom den behöriga utanordnaren helt eller delvis annullerar ett avdelande av anslag som tidigare gjorts genom ett budgetmässigt åtagande.
23. *dynamiskt inköpsystem*: en helt elektronisk process för ofta återkommande inköp av varor och tjänster som är allmänt tillgängliga på marknaden.
24. *ekonomisk aktör*: varje fysisk eller juridisk person, inbegripet offentliga organ och grupper av sådana personer, som erbjuder sig att leverera varor, utföra byggentreprenader eller tillhandahålla tjänster eller fast egendom.

25. *kapitalinvestering*: att ett bolag tillhandahåller kapital, som investeras direkt eller indirekt i utbyte mot ägarskap av eller delägarskap i bolaget, varvid investeraren även kan få visst inflytande över driften av bolaget samt andel i bolagets vinster.
26. *européisk byrå*: en administrativ struktur som kommissionen ensam eller i samarbete med en eller flera andra unionsinstitutioner har inrättat för att utföra vissa uppgifter av övergripande karaktär.
27. *slutgiltigt administrativt beslut*: ett beslut av en administrativ myndighet med slutgiltig och bindande verkan i enlighet med tillämplig rätt.
28. *finansiell tillgång*: varje tillgång i form av kontanter, egetkapitalinstrument i en offentligägd eller privatägd enhet eller en kontraktssenlig rätt att erhålla kontanter eller en annan finansiell tillgång från en sådan enhet.
29. *finansieringsinstrument*: en unionsåtgärd i form av ekonomiskt stöd från budgeten för att uppnå ett eller flera specifika politiska mål för unionen vilka kan utformas som kapitalinvesteringar, investeringar i form av kapital likställt med eget kapital, lån, garantier eller andra riskdelningsinstrument, och vilka vid behov kan kombineras med andra former av ekonomiskt stöd, medel inom ramen för delad förvaltning eller medel från Europeiska utvecklingsfonden (EUF).
30. *ekonomiskt ansvar*: en kontraktssenlig skyldighet att tillhandahålla en annan enhet kontanter eller en annan finansiell tillgång.
31. *ramavtal*: ett offentligt kontrakt som ingås mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i syfte att fastställa villkoren för tilldelningen av specifika kontrakt enligt det offentliga kontraktet under en viss tidsperiod, särskilt i fråga om pris och, i tillämpliga fall, kvantitet.
32. *total avsättning*: den totala mängd resurser som anses vara nödvändig under en budgetgarantis hela löptid till följd av tillämpningen av den avsättningsnivå som avses i artikel 211.1 på beloppet för den budgetgaranti som är tillåten enligt den grundläggande akten, som avses i artikel 210.1 b.
33. *bidrag*: ett ekonomiskt bidrag genom donation. Om ett sådant bidrag ges inom ramen för direkt förvaltning ska det regleras i avdelning VIII.
34. *garanti*: ett skriftligt åtagande om ansvar, helt eller delvis, för en tredje parts skuld eller skyldighet eller för att den tredje parten ska fullgöra sina skyldigheter vid en händelse som utlöser en sådan garanti, exempelvis en utebliven betalning på ett lån.
35. *garanti som ska infrias på anfordran*: en garanti som måste infrias av borgensmannen på motpartens begäran, oavsett eventuella brister i verkställbarheten för den underliggande skyldigheten.
36. *bidrag in natura*: icke-finansiella resurser som ställs till förfogande kostnadsfritt av tredje part till bidragsmottagaren.
37. *rättsligt åtagande*: en handling genom vilken den behöriga utanordnaren ingår eller fastställer en förpliktelse som ger upphov till en eller flera efterföljande betalningar och godkännande av att utgifter ska belasta budgeten, vilket inbegriper specifika överenskommelser och kontrakt som ingås enligt ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap och ramavtal.
38. *hävstångseffekt*: det belopp i återbetalningspliktig finansiering som tillhandahålls berättigade slutmottagare dividerat med unionens bidrag.
39. *likviditetsrisk*: risken för att en finansiell tillgång i den gemensamma avsättningsfonden inte kan säljas under en viss tidsperiod utan att detta medför en betydande förlust.
40. *lån*: en överenskommelse enligt vilken en långivare ska göra ett överenskommet belopp tillgängligt för en låntagare för en överenskommen period och enligt vilken låntagaren måste återbetala det beloppet inom en överenskommen period.
41. *bidrag till låga belopp*: bidrag som inte överstiger 60 000 EUR.
42. *medlemsstatsorganisation*: en enhet som är etablerad i en medlemsstat som ett offentlighetsorgan, eller som ett privaträttsligt organ vilket har anförtratts offentliga förvaltningsuppgifter och för vilket medlemsstaten har lämnat tillräckliga ekonomiska garantier.
43. *metod för genomförande*: en av de metoder för budgetens genomförande som avses i artikel 62, dvs. direkt förvaltning, indirekt förvaltning och delad förvaltning.

44. *åtgärd med flera givare*: en åtgärd där unionsmedel sammanförs med medel från minst en annan givare.
45. *multiplikatoreffekt*: de investeringar som görs av berättigade slutmottagare dividerade med unionens bidrag.
46. *output*: de produkter som genereras av åtgärden och som fastställts i enlighet med sektorsspecifika regler.
47. *deltagare*: en anbudssökande eller anbudsgivare i ett upphandlingsförfarande, en sökande i ett förfarande för tilldelning av bidrag, en expert i ett förfarande för urval av experter, en sökande i en pristävling eller en person eller enhet som deltar i ett förfarande för förvaltning av unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c.
48. *pris*: ett ekonomiskt bidrag som ges som belöning efter en tävling. Om ett sådant bidrag ges inom ramen för direkt förvaltning ska det omfattas av avdelning IX.
49. *upphandling*: ett kontraktsenligt förvärv av byggtreprenader, varor eller tjänster och förvärv eller hyra av mark, byggnader eller annan fast egendom, av en eller flera upphandlande myndigheter från ekonomiska aktörer som valts ut av dessa upphandlande myndigheter.
50. *upphandlingsdokument*: dokument som utarbetas av den upphandlande myndigheten eller som denna hänvisar till för att beskriva eller fastställa delar av upphandlingsförfarandet, däribland
- a) de åtgärder för offentliggörande som anges i artikel 163,
 - b) inbjudan att lämna anbud,
 - c) kravspecifikationerna, inklusive tekniska specifikationer och relevanta kriterier, eller de beskrivande dokumenten vid en konkurrenspräglad dialog,
 - d) utkastet till kontrakt.
51. *offentligt kontrakt*: ett kontrakt mot ersättning som ingås skriftligen av en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i den mening som avses i artiklarna 174 och 178, för att mot betalning av ett pris som helt eller delvis belastar budgeten erhålla leverans av lös eller fast egendom, ett utförande av byggtreprenader eller ett tillhandahållande av tjänster, som inbegriper
- a) fastighetskontrakt,
 - b) varukontrakt,
 - c) byggtreprenadkontrakt,
 - d) tjänstekontrakt.
52. *investering i form av kapital likställt med eget kapital*: en typ av finansiering som ligger mellan eget kapital och lån, med en högre risk än prioriterade fordringar och en lägre risk än stamaktiekapital, och som kan struktureras som lån, normalt utan säkerhet och efterställda och i vissa fall konvertibla till aktier, eller till preferensaktier.
53. *mottagare*: en bidragsmottagare, en entreprenör, en betald extern expert eller en person eller enhet som erhåller priser eller medel inom ramen för ett finansieringsinstrument eller som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c.
54. *återköpsavtal*: en försäljning av värdepapper mot kontanter med en överenskommelse om att återköpa värdepapperen på ett angivet framtida datum eller på begäran.
55. *anslag för forskning och teknisk utveckling*: ett anslag som tas upp i någon av de avdelningar i budgeten som rör politikområden kopplade till *indirekt forskning* och *direkt forskning* eller i ett kapitel rörande forskningsverksamhet i en annan avdelning.
56. *resultat*: effekterna av genomförandet av en åtgärd, fastställda i enlighet med sektorsspecifika regler.
57. *riskdelningsinstrument*: ett finansieringsinstrument som möjliggör att en fastställd risk delas mellan två eller flera enheter, i tillämpliga fall i utbyte mot en överenskommen ersättning.
58. *tjänstekontrakt*: ett kontrakt som kan omfatta alla intellektuella och icke-intellektuella tjänster som inte täcks av varu-, byggtreprenad- eller fastighetskontrakt.
59. *sund ekonomisk förvaltning*: genomförande av budgeten i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

60. *tjänsteföreskrifterna*: tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda i unionen, fastställda i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68.
61. *underleverantör*: en ekonomisk aktör som av en anbudssökande, anbudsgivare eller entreprenör föreslås fullgöra en del av ett kontrakt eller av en bidragsmottagare föreslås fullgöra en del av de uppgifter som samfinansieras genom ett bidrag.
62. *medlemsavgifter*: belopp som betalas till organ där unionen är medlem, i enlighet med de budgetbeslut och betalningsvillkor som fastställs av organet i fråga.
63. *varukontrakt*: ett kontrakt som omfattar köp, leasing, hyra eller hyrköp – med eller utan köpoption – av varor, och som ett underordnat inslag kan inkludera kompletterande monterings- och installationsarbeten.
64. *tekniskt bistånd*: utan att det påverkar tillämpningen av sektorsspecifika regler, det stöd och den kapacitetsuppbyggnad som krävs för att genomföra ett program eller en åtgärd, särskilt i samband med förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, revision och kontroll.
65. *anbudsgivare*: en ekonomisk aktör som har lämnat ett anbud.
66. *unionen*: Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen eller båda, beroende på sammanhanget.
67. *unionsinstitution*: Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, kommissionen, Europeiska unionens domstol, Europeiska revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, Europeiska ombudsmannen, Europeiska datatillsynsmannen eller Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad *utrikestjänsten*). Europeiska centralbanken ska inte anses vara en unionsinstitution.
68. *leverantör*: en ekonomisk aktör som har registrerats i en förteckning över leverantörer som ska inbjudas att lämna anbudsansökningar eller anbud.
69. *frivillig*: en person som utför obetalt frivilligarbete för en organisation.
70. *byggnadsverk*: ett resultat av bygg- eller anläggningsarbeten, betraktat som en helhet och vilket i sig fullgör en ekonomisk eller teknisk funktion.
71. *byggentreprenadkontrakt*: ett kontrakt som omfattar antingen
- a) utförande eller både utförande och projektering av ett byggnadsverk,
 - b) utförande eller både utförande och projektering av ett byggnadsverk med anknytning till någon av de verksamheter som avses i bilaga II till direktiv 2014/24/EU, eller
 - c) realisering, oavsett medel, av ett byggnadsverk i enlighet med krav som anges av den upphandlande myndighet som utövar ett avgörande inflytande över typen eller projekteringen av byggnadsverket.

Artikel 3

Sekundärrättens överensstämmelse med denna förordning

1. Bestämmelser som påverkar genomförandet av budgeten och som återfinns i en grundläggande akt ska, oavsett om de gäller utgifts- eller inkomstsidan, överensstämma med budgetprinciperna i avdelning II.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska varje förslag eller ändring av ett förslag som framläggs för den lagstiftande myndigheten och som innehåller undantag från andra bestämmelser i denna förordning än de som anges i avdelning II eller från delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning tydligt ange, i skälen och i motiveringen till sådana förslag eller ändringar, dessa undantag och de särskilda skäl som berättigar dem.

Artikel 4

Perioder, datum och frister

Om inte något annat anges i den här förordningen ska rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾ tillämpas vid beräkning av de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

*Artikel 5***Skydd av personuppgifter**

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av förordningarna (EG) nr 45/2001 och (EU) 2016/679.

AVDELNING II

BUDGETEN OCH BUDGETPRINCIPER*Artikel 6***Iakttagande av budgetprinciper**

Budgeten ska upprättas och genomföras enligt principerna om enhet, riktighet, ettårighet, balans, en enda beräkningsenhet, universalitet, specificering, sund ekonomisk förvaltning samt öppenhet, på det sätt som beskrivs i denna förordning.

KAPITEL 1

Enhetsprincipen och principen om riktighet i budgeten*Artikel 7***Budgetens tillämpningsområde**

1. Samtliga inkomster och utgifter som bedöms bli nödvändiga för unionen ska prognostiseras och godkännas i budgeten för varje budgetår. Budgeten ska innehålla följande:

a) Unionens inkomster och utgifter, inklusive de administrativa utgifter som följer av genomförandet av bestämmelserna i EU-fördraget på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), samt de driftsutgifter som uppstår på grund av genomförandet av nämnda bestämmelser när dessa ska belasta budgeten.

b) Europeiska atomenergigemenskapens inkomster och utgifter.

2. Anslagen i budgeten ska vara dels differentierade anslag, som ger upphov till åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden, dels icke-differentierade anslag.

Med beviljade anslag för ett givet budgetår avses följande:

a) Anslag som görs tillgängliga i budgeten, inklusive genom ändringsbudgetar.

b) Anslag som förs över från föregående budgetår.

c) Anslag som görs disponibla på nytt i enlighet med artikel 15.

d) Anslag som härrör från förfinansiering som har betalats tillbaka i enlighet med artikel 12.4 b.

e) Anslag som görs tillgängliga genom inkomster som avsatts för särskilda ändamål under budgetåret eller som överförs från föregående budgetår.

3. Med förbehåll för artikel 114.2 ska åtagandebemyndigandena täcka den totala kostnaden för alla rättsliga åtaganden som ingås under budgetåret.

4. Betalningsbemyndigandena ska täcka de betalningar som krävs för att uppfylla rättsliga åtaganden som ingås under budgetåret eller som ingåtts under föregående budgetår.

5. Punkterna 2 och 3 i denna artikel ska inte hindra att övergripande åtaganden görs eller att budgetmässiga åtaganden delas in i årliga delåtaganden, i enlighet med artikel 112.1 första stycket b respektive artikel 112.2.

*Artikel 8***Särskilda regler avseende principerna om enhet och riktighet i budgeten**

1. Samtliga inkomster och utgifter ska specificeras under en budgetrubrik.

2. Utan att det påverkar godkända utgifter i samband med ansvarsförbindelser enligt artikel 210.2, får inte åtagande eller godkännande av utgifter utöver beviljade anslag medges.

3. Ett anslag får tas upp i budgeten endast om det motsvarar en utgift som bedöms vara nödvändig.
4. De inkomsträntor som genereras av belopp som betalats såsom förfinansiering ur budgeten ska inte utgöra skulder till unionen såvida inte annat anges i berörda överenskommelser om medverkan eller finansieringsöverenskommelser.

KAPITEL 2

Principen om ettårighet

Artikel 9

Definition

De anslag som tas upp i budgeten ska beviljas för ett budgetår som börjar den 1 januari och slutar den 31 december.

Artikel 10

Budgeträkenskaper i fråga om inkomster och anslag

1. Ett budgetårs inkomster ska tas upp i räkenskaperna för det året på grundval av de belopp som tagits emot under det. De egna medlen för januari månad det påföljande budgetåret får emellertid tillhandahållas i förväg enligt förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.
2. Upptagandet av mervärdesskattebaserade (moms) egna medel och BNI-baserade egna medel får anpassas i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.
3. Åtaganden ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de rättsliga åtaganden som gjorts till och med den 31 december det året. De övergripande budgetmässiga åtaganden som avses i artikel 112.4 ska emellertid tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de budgetmässiga åtaganden som gjorts till och med den 31 december det året.
4. Betalningar ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de betalningar som utförts av räkenskapsföraren till och med den 31 december det budgetåret.
5. Genom undantag från punkterna 3 och 4 gäller följande:
 - a) Utgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de återbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna som gjorts senast den 31 december det året, förutsatt att betalningsordern är räkenskapsföraren tillhanda senast den 31 januari påföljande budgetår.
 - b) Utgifter som genomförs inom ramen för delad förvaltning, med undantag av EGFJ, ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de återbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna som gjorts senast den 31 december det året, inbegripet utgifter som belastar budgeten fram till den 31 januari påföljande budgetår enligt artiklarna 30 och 31.

Artikel 11

Åtaganden mot budgetanslag

1. För de anslag som tas upp i budgeten får åtaganden göras med verkan från och med den 1 januari, så snart budgeten slutgiltigt har antagits.
2. I fråga om följande utgifter får, från och med den 15 oktober under ett budgetår, förhandsåtaganden göras som belastar anslagen för det påföljande budgetåret:
 - a) Rutinmässiga administrativa utgifter, förutsatt att sådana utgifter har godkänts i den senast på normalt sätt antagna budgeten, och endast för upp till högst en fjärdedel av totala motsvarande anslag som Europaparlamentet och rådet fastställt för innevarande budgetår.
 - b) Rutinmässiga förvaltningsutgifter för EGFJ, förutsatt att sådana utgifter anges i en befintlig grundläggande akt, och endast för upp till högst tre fjärdedelar av totala motsvarande anslag som Europaparlamentet och rådet fastställt för innevarande budgetår.

Artikel 12

Anslag som förfaller och anslag som överförs

1. Anslag som inte har använts vid utgången av det budgetår för vilket de tagits upp ska förfalla, såvida de inte överförs i enlighet med punkterna 2–8.
2. Följande anslag får överföras i kraft av ett beslut som fattas enligt punkt 3, men endast till påföljande budgetår:
 - a) Åtagandebemyndiganden och icke-differentierade anslag för vilka de flesta av förberedelserna för ett åtagande är fullbordade senast den 31 december under budgetåret. För sådana anslagsbelopp får åtaganden göras till och med den 31 mars följande budgetår, med undantag av icke-differentierade anslag relaterade till fastighetsprojekt för vilka åtaganden får göras till och med den 31 december påföljande budgetår.
 - b) Anslag som är nödvändiga när den lagstiftande myndigheten har antagit en grundläggande akt under budgetårets sista kvartal och kommissionen inte har kunnat göra åtaganden för motsvarande anslag till den 31 december det året. Åtaganden för dessa anslag får göras till och med den 31 december påföljande budgetår.
 - c) Betalningsbemyndiganden som behövs för att täcka redan gjorda åtaganden eller åtaganden kopplade till överförda åtagandebemyndiganden, när de betalningsbemyndiganden som angetts för de berörda budgetrubrikerna för påföljande budgetår är otillräckliga.
 - d) Anslag för åtgärder som avses i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾ och som inte blivit föremål för några åtaganden.

När det gäller första stycket c ska den berörda unionsinstitutionen i första hand använda de anslag som beviljats för det innevarande budgetåret och får inte använda de överförda anslagen förrän de förstnämnda är uttömda.

Överföringar av sådana anslag som inte blivit föremål för några åtaganden och som avses i första stycket d i denna punkt får inte överstiga 2 % av de ursprungliga anslag som beviljats av Europaparlamentet och rådet och får inte heller överstiga beloppet för den justering av direktstödet som tillämpats i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1306/2013 under det föregående budgetåret. De anslag som överförs ska återföras till de budgetrubriker som täcker de åtgärder som avses i artikel 4.1 b i förordning (EU) nr 1306/2013.

3. Den berörda unionsinstitutionen ska senast den 15 februari följande budgetår fatta sitt beslut om de överföringar som avses i punkt 2. Den ska senast den 15 mars det året underrätta Europaparlamentet och rådet om det beslut som fattats om överföring. För varje budgetrubrik ska den även ange hur kriterierna i punkt 2 första stycket a, b och c har tillämpats på respektive överföring.

4. Anslag ska överföras automatiskt när det gäller följande:

- a) Åtagandebemyndiganden för reserven för katastrofbistånd och för Europeiska unionens solidaritetsfond. Dessa anslag får överföras enbart till påföljande budgetår och bli föremål för åtaganden fram till den 31 december det året.
- b) Anslag som motsvarar interna inkomster avsatta för särskilda ändamål. Dessa anslag får överföras enbart till påföljande budgetår och bli föremål för åtaganden fram till den 31 december det året, med undantag av interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som härrör från uthyrning och försäljning av byggnader och mark, som får överföras tills de har använts till fullo. Åtagandebemyndiganden enligt förordning (EU) nr 1303/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ⁽²⁾ som är disponibla den 31 december och som härrör från återbetalning av förfinansiering får överföras tills programmet avslutas och användas vid behov, förutsatt att inga andra åtagandebemyndiganden längre är disponibla.
- c) Anslag som motsvarar externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. Dessa anslag ska användas i sin helhet innan alla insatser inom det program eller den åtgärd de avsatts för har genomförts, annars får de överföras och användas för efterföljande program eller åtgärd. Detta ska inte gälla inkomster som avses i artikel 21.2 g iii där anslag som inte har blivit föremål för åtaganden inom fem år ska förfalla.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polisarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (EUT L 150, 20.5.2014, s. 112).

d) Betalningsbemyndiganden som är relaterade till EGFJ och härrör från innehållanden enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1306/2013.

5. Behandlingen av externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 4 c i den här artikeln och som härrör från Eftastaternas deltagande i vissa unionsprogram i enlighet med artikel 21.2 e ska överensstämma med protokoll nr 32 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet).

6. Utöver den information som föreskrivs i punkt 3 ska den berörda unionsinstitutionen till Europaparlamentet och rådet lämna information om de anslag som har överförts automatiskt, inklusive de berörda beloppen samt den bestämmelse i denna artikel enligt vilken anslagen överfördes.

7. Icke-differentierade anslag för vilka rättsliga åtaganden har gjorts vid utgången av budgetåret ska utbetalas till och med utgången av påföljande budgetår.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får anslag som tagits upp i reserven och personalanslag inte överföras. Vid tillämpningen av denna artikel ska personalanslagen innefatta löner, bidrag och andra ersättningar till ledamöter och den personal hos unionsinstitutionerna som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Artikel 13

Detaljerade bestämmelser om anslag som förfaller och anslag som överförs

1. De åtagandebemyndiganden och de icke-differentierade anslag som avses i artikel 12.2 första stycket a får endast överföras om åtagandena inte har kunnat ingås före den 31 december under budgetåret av skäl som ligger utanför utanordnarens kontroll och om förberedelserna har kommit så långt att man rimligen kan vänta sig att åtagandet kan ingås senast den 31 mars påföljande budgetår, eller, när det gäller fastighetsprojekt, senast den 31 december påföljande budgetår.

2. De förberedelser som avses i artikel 12.2 första stycket a och som ska avslutas senast den 31 december under budgetåret i fråga för att möjliggöra en överföring till påföljande budgetår är särskilt följande:

a) Vad gäller enskilda budgetmässiga åtaganden i den mening som avses i artikel 112.1 första stycket a ska urvalet av potentiella entreprenörer, bidragsmottagare, prismottagare eller personer eller enheter till vilka genomförandeuppgifter ska delegeras vara slutfört.

b) Vad gäller övergripande budgetmässiga åtaganden i den mening som avses i artikel 112.1 första stycket b ska finansieringsbeslutet redan vara fattat; alternativt ska det samråd mellan de berörda avdelningarna inom varje unionsinstitution som föregår finansieringsbeslutet vara avslutat.

3. Anslag som överförts i enlighet med artikel 12.2 första stycket a och för vilka åtaganden inte ingåtts till den 31 mars påföljande budgetår, eller till den 31 december följande budgetår för belopp som avser fastighetsprojekt, ska automatiskt förfalla.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de anslag som förfallit i enlighet med första stycket inom en månad efter det att anslagen förfallit.

Artikel 14

Tillbakadraganden

1. Om budgetmässiga åtaganden dras tillbaka under ett budgetår efter det år då dessa åtaganden gjordes, på grund av att de åtgärder för vilka anslagen anvisats inte genomförts eller bara delvis genomförts, ska de anslag som motsvarar dessa tillbakadraganden förfalla, om inte annat anges i förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 514/2014 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i den här förordningen.

2. Budgetmässiga åtaganden som avses i förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 514/2014 ska dras tillbaka automatiskt i enlighet med de förordningarna.

3. Denna artikel är inte tillämplig på externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artikel 21.2.

Artikel 15

Att göra anslag som motsvarar tillbakadraganden disponibla på nytt

1. De anslag som motsvarar tillbakadraganden som avses i förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 223/2014 och (EU) nr 514/2014 får göras disponibla på nytt om kommissionen har begått ett uppenbart fel som enbart den själv bär ansvaret för.

Kommissionen ska i detta syfte granska de fall där anslag dragits tillbaka under det föregående budgetåret och ska senast den 15 februari under innevarande budgetår besluta om det finns behov som gör det nödvändigt att göra motsvarande anslag disponibla på nytt.

2. Utöver det fall som avses i punkt 1 i denna artikel ska de anslag som motsvarar tillbakadraganden göras disponibla på nytt om det gäller

- a) ett tillbakadragande från ett program inom ramen för bestämmelserna för genomförande av den resultatreserv som har upprättats genom artikel 20 i förordning (EU) nr 1303/2013,
- b) ett tillbakadragande från ett program för ett specifikt finansieringsinstrument till stöd för små och medelstora företag efter att en medlemsstat har avbrutit sitt deltagande i finansieringsinstrumentet, enligt artikel 39.2 sjunde stycket i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Åtagandebemyndiganden motsvarande beloppen för de tillbakadraganden som gjorts på grund av att motsvarande forskningsprojekt inte genomförts eller bara delvis genomförts får även göras disponibla på nytt till förmån för det forskningsprogram som projekten tillhör eller för dess efterföljande program, inom ramen för budgetförslaget.

Artikel 16

Regler som ska tillämpas om antagandet av budgeten försenas

1. Om budgeten inte har antagits slutgiltigt vid budgetårets början ska det förfarande som fastställs i artikel 315 första stycket i EUF-fördraget gälla (nedan kallad *ordningen med tillfälliga tolfedelar*). Åtaganden och betalningar får göras inom de gränser som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.

2. Åtaganden får göras per kapitel för upp till högst en fjärdedel av de totala anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret plus en tolfedel för varje avslutad månad.

Dessa åtaganden får dock inte överskrida gränsen för de anslag som anges i budgetförslaget.

Betalningar får göras månadsvis per kapitel för upp till högst en tolfedel av de anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret. Beloppet får dock inte överstiga en tolfedel av de anslag som angetts i detta kapitel i budgetförslaget.

3. De anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret, som avses i punkterna 1 och 2, ska anses avse de anslag som beviljats i budgeten, inbegripet genom ändringsbudgetar, efter justering för överföringar som genomförts under det budgetåret.

4. Om kontinuiteten i unionsåtgärderna och förvaltningsbehoven så kräver, får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen godkänna utgifter som är större än en tillfällig tolfedel, men som inte överstiger summan av fyra tillfälliga tolfedelar, utom i vederbörligen motiverade fall, för såväl åtaganden som betalningar utöver dem som automatiskt gjorts disponibla i enlighet med punkterna 1 och 2. Rådet ska utan dröjsmål översända sitt beslut om godkännande till Europaparlamentet.

Det beslut som avses i första stycket ska träda i kraft 30 dagar efter att det antagits, såvida Europaparlamentet inte vidtar någon av följande åtgärder:

- a) Det beslutar med en majoritet av sina ledamöter att minska dessa utgifter innan fristen på 30 dagar löper ut, i vilket fall kommissionen ska lägga fram ett nytt förslag.
- b) Det informerar rådet och kommissionen om att det inte önskar minska dessa utgifter, i vilket fall beslutet ska träda i kraft innan fristen på 30 dagar löper ut.

De tolfedelar som tillkommer ska beviljas som hela tolfedelar och får inte delas upp i bråkdelar.

5. Om, för ett visst kapitel, beviljandet av fyra tillfälliga tolfedelar i enlighet med punkt 4 inte räcker till för att täcka de utgifter som krävs för att undvika ett avbrott i unionsåtgärderna på det område som täcks av kapitlet i fråga, får i undantagsfall ett överskridande beviljas av det anslagsbelopp som tagits upp i motsvarande kapitel i budgeten för det föregående budgetåret. Europaparlamentet och rådet ska besluta i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i punkt 4. Emellertid får den totala summan av disponibla anslag i budgeten för det föregående budgetåret eller i det framlagda budgetförslaget inte i något fall överskridas.

KAPITEL 3

Principen om balans i budgeten

Artikel 17

Definition och tillämpningsområde

1. Det ska råda balans mellan inkomster och betalningsbemyndiganden.
2. Unionen och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 får inte ta upp lån inom ramen för budgeten.

Artikel 18

Budgetårets saldo

1. Saldot för varje budgetår ska tas upp i budgeten för påföljande budgetår som inkomst om det rör sig om ett överskott eller som ett betalningsbemyndigande om det rör sig om ett underskott.
2. Beräkningar av de inkomster eller betalningsbemyndiganden som avses i punkt 1 i den här artikeln ska tas upp i budgeten under budgetförfarandet och i en ändringsskrivelse som ska föreläggas i enlighet med artikel 42 i den här förordningen. Beräkningarna ska upprättas i enlighet med artikel 1 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 ⁽¹⁾.
3. När den preliminära redovisningen lagts fram för varje budgetår ska eventuella avvikelser mellan denna redovisning och beräkningarna tas upp i budgeten för påföljande budgetår genom en ändringsbudget som endast ska avse sådana avvikelser. I detta fall ska kommissionen samtidigt till Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag till ändringsbudget inom 15 dagar efter det att den preliminära redovisningen lagts fram.

KAPITEL 4

Principen om en enda beräkningsenhet

Artikel 19

Användning av euro

1. Den fleråriga budgetramen och budgeten ska upprättas och genomföras i euro och redovisningen läggas fram i euro. För behov som avser förvaltning av likvida medel enligt artikel 77 får emellertid räkenskapsföraren, förskottsförvaltarna i fråga om förskottskonton och den behöriga utanordnaren i fråga om den administrativa förvaltningen av kommissionen och utrikestjänsten genomföra transaktioner i andra valutor.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i sektorsspecifika regler eller i specifika kontrakt, bidragsöverenskommelser, överenskommelser om medverkan och finansieringsöverenskommelser, ska den behöriga utanordnaren göra omräkningen mellan euro och den andra valutan utifrån den dagliga växelkurs för euron som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den dag som utanordnarens avdelning upprättar betalningsordern eller betalningskravet.

Om en sådan daglig växelkurs inte offentliggörs ska den behöriga utanordnaren använda den växelkurs som avses i punkt 3.

3. När det gäller de räkenskaper som avses i artiklarna 82, 83 och 84 ska omräkningen mellan euro och andra valutor ske utifrån eurons månatliga bokföringskurs. Denna bokföringskurs ska fastställas av kommissionens räkenskapsförare med hjälp av de informationskällor som denne bedömer vara tillförlitliga och på grundval av växelkursen den näst sista bankdagen i den månad som föregår den för vilken kursen ska beräknas.
4. Valutaomräkningar ska ske på ett sätt som undviker väsentlig inverkan på storleken av unionens medfinansiering eller en negativ inverkan på budgeten. I tillämpliga fall får växelkursen mellan euro och andra valutor beräknas utifrån genomsnittet av den dagliga växelkursen under en bestämd period.

KAPITEL 5

Universalitetsprincipen

Artikel 20

Tillämpningsområde

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 ska de totala inkomsterna täcka de totala betalningsbemyndigandena. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27 ska alla inkomster och utgifter tas upp som bruttobelopp i budgeten utan att justeras mot varandra.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 av den 26 maj 2014 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 29).

Artikel 21

Inkomster avsatta för särskilda ändamål

1. Externa och interna inkomster som avsätts för särskilda ändamål ska användas för att finansiera specifika utgiftsposter.
2. Följande ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda åtgärder:
 - a) Särskilda ytterligare ekonomiska bidrag från medlemsstater till följande typer av åtgärder och program:
 - i) Vissa kompletterande program inom forskning och teknisk utveckling.
 - ii) Vissa åtgärder eller program för bistånd till tredjeländer som finansieras av unionen och förvaltas av kommissionen.
 - b) Anslag relaterade till inkomster som genereras av Kol- och stålforskningsfonden, vilken inrättats genom protokoll nr 37 om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden vilket fogats till EU-fördraget och EUF-fördraget.
 - c) De räntor på depositioner samt böter som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1467/97 ⁽¹⁾.
 - d) Inkomster som anvisats för ett särskilt ändamål, t.ex. inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat, inbegripet varje unionsinstitutions egna inkomster som anvisats för ett särskilt ändamål.
 - e) Ekonomiska bidrag till unionens verksamhet från tredjeländer eller från andra organ än dem som inrättats inom ramen för EUF-fördraget eller Euratomfördraget.
 - f) Sådana interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 3, i den mån som dessa kompletterar sådana externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i den här punkten.
 - g) Inkomster från konkurrensutsatt verksamhet som bedrivs av gemensamma forskningscentrumet (JRC) och som utgörs av följande:
 - i) Bidrags- och upphandlingsförfaranden i vilka JRC deltar.
 - ii) Verksamhet som bedrivs av JRC för tredje parter räkning.
 - iii) Verksamhet som bedrivs inom ramen för en administrativ överenskommelse med andra unionsinstitutioner eller avdelningar inom kommissionen i enlighet med artikel 59, för tillhandahållande av tjänster av teknisk eller vetenskaplig natur.
3. Följande ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål:
 - a) Inkomster från tredje part för varor, tjänster eller byggtreprenader som levererats, tillhandahållits eller utförts på deras begäran.
 - b) Inkomster från återbetalningar, i enlighet med artikel 101, av belopp som betalats ut på felaktiga grunder.
 - c) Inkomster från leverans av varor, tillhandahållande av tjänster eller utförande av byggtreprenader till förmån för andra avdelningar inom en unionsinstitution eller till andra unionsinstitutioner och unionsorgan, inklusive återbetalningar av traktamenten från andra unionsinstitutioner och unionsorgan för vars räkning sådana utbetalats.
 - d) Mottagna försäkringsersättningar.
 - e) Inkomster från uthyrning och försäljning av byggnader och mark.
 - f) Återbetalningar till finansieringsinstrument eller budgetgarantier enligt artikel 209.3 andra stycket.
 - g) Inkomster som uppstår genom senare återbetalningar av skattebelopp enligt artikel 27.3 första stycket b.
4. Sådana inkomster avsatta för särskilda ändamål ska överföras till påföljande budgetår och mellan budgetrubriker i enlighet med artikel 12.4 b och c och artikel 32.
5. Det får föreskrivas i en grundläggande akt att inkomster som föreskrivs i akten ska avsättas för att täcka specifika utgiftsposter. Om inget annat anges i den grundläggande akten ska sådana belopp betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

6. Budgeten ska innehålla rubriker för externa och interna inkomster avsatta för särskilda ändamål och beloppen ska om möjligt anges.

Artikel 22

Behandling i budgeten av inkomster avsatta för särskilda ändamål och motsvarande anslag

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 första stycket c i den här artikeln samt artikel 24 ska inkomster avsatta för särskilda ändamål behandlas på följande sätt i budgeten:

- a) I inkomstberäkningen ska varje unionsinstitutions avsnitt innehålla en budgetrubrik för kreditering av dessa inkomster.
- b) I utgiftsberäkningen ska det i anmärkningarna, inklusive anmärkningarna av allmän karaktär, anges vilka budgetrubriker som kan krediteras med de anslag motsvarande inkomster avsatta för särskilda ändamål som görs disponibla.

I det fall som avses i första stycket a ska ett symboliskt anslag (*pro memoria*) införas och de beräknade inkomsterna ska tas upp i anmärkningarna för kännedom.

2. Anslag som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål ska automatiskt göras disponibla både som åtagandebemyndiganden och som betalningsbemyndiganden så snart inkomsten uppburits av unionsinstitutionen, med undantag av följande fall:

- a) I det fall som avses i artikel 21.2 a för ekonomiska bidrag från medlemsstater och när överenskommelsen om medverkan uttrycks i euro får åtagandebemyndiganden göras disponibla när medlemsstaten har undertecknat överenskommelsen om medverkan.
- b) I det fall som avses i artikel 21.2 b och g i och iii ska åtagandebemyndiganden göras disponibla så snart fordran har beräknats.
- c) I det fall som avses i artikel 21.2 c ska upptagandet av beloppen i inkomstberäkningen leda till att åtagande- och betalningsbemyndiganden tas upp i utgiftsberäkningen.

De anslag som avses i första stycket c i denna punkt ska utnyttjas i enlighet med artikel 20.

3. De beräkningar av fordringar som avses i artikel 21.2 b och g ska översändas till räkenskapsföraren för registrering.

Artikel 23

Medlemsstaternas bidrag till forskningsprogram

1. Medlemsstaternas bidrag till finansieringen av vissa kompletterande forskningsprogram som avses i artikel 5 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska utbetalas enligt följande:

- a) Sju tolfedelar av den summa som finns upptagen i budgeten ska utbetalas senast den 31 januari innevarande budgetår.
- b) De återstående fem tolfedelarna ska utbetalas senast den 15 juli innevarande budgetår.

2. Om budgeten inte är slutligt antagen före budgetårets början, ska de bidrag som avses i punkt 1 baseras på summan i föregående års budget.

3. Alla bidrag eller ytterligare betalningar från medlemsstaterna till budgeten ska krediteras på kommissionens konto inom trettio kalenderdagar efter begäran om inbetalning.

4. Verkställda betalningar ska krediteras det konto som föreskrivs i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 och omfattas av villkoren i samma förordning.

Artikel 24

Inkomster som avsätts till särskilda ändamål till följd av Eftastaternas deltagande i vissa av unionens program

1. Inkomster till följd av Eftastaternas deltagande i vissa av unionens program ska redovisas i budgeten på följande sätt:

- a) I inkomstberäkningen ska en budgetrubrik tas upp med ett symboliskt anslag (*pro memoria*) för det totala beloppet av varje Eftastats bidrag för budgetåret.

b) I utgiftsberäkningen ska en bilaga, utgörande en integrerad del av budgeten, ta upp samtliga budgetrubriker som gäller unionsverksamhet som Eftastaterna deltar i, och ska inbegripa information om det beräknade beloppet för deltagande av varje Eftastat.

2. Enligt artikel 82 i EES-avtalet ska beloppen för Eftastaternas årliga deltagande, såsom de bekräftats för kommissionen av gemensamma EES-kommittén i enlighet med artikel 1.5 i protokoll nr 32 till EES-avtalet, ge upphov till att motsvarande åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden tas upp till fullo i början av budgetåret.

3. Användningen av de inkomster som härrör från Eftastaternas ekonomiska bidrag ska övervakas separat.

Artikel 25

Donationer

1. Unionsinstitutioner får ta emot alla donationer som görs till unionen, t.ex. i form av inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat.

2. Ett mottagande av en donation till ett värde av minst 50 000 EUR som medför en finansiell avgift, inklusive uppföljningskostnader, överstigande 10 % av värdet på donationen, ska godkännas av Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet och rådet ska fatta beslut om detta inom två månader efter mottagandet av de berörda unionsinstitutionernas begäran om ett sådant godkännande. Om inga invändningar framförs inom den perioden ska de berörda unionsinstitutionerna fatta ett slutgiltigt beslut om mottagande av donationen. De berörda unionsinstitutionerna ska i sin begäran till Europaparlamentet och rådet redogöra för de finansiella avgifter som mottagandet av en donation till unionen ger upphov till.

Artikel 26

Sponsring från företag

1. Med *sponsring från företag* avses en överenskommelse där en juridisk person med hjälp av bidrag in natura stöder ett evenemang eller en aktivitet som syftar till att sprida information eller främja företagets sociala ansvar.

2. På grundval av specifika interna regler, som ska offentliggöras på deras respektive webbplatser, får unionsinstitutioner och unionsorgan undantagsvis godta sponsring från företag, förutsatt att

a) principerna om icke-diskriminering, proportionalitet, likabehandling och öppenhet iaktas i tillbörlig mån på alla nivåer av förfarandet för godtagande av sponsring från företag,

b) sponsringen bidrar till att ge en positiv bild av unionen och är direkt kopplad till evenemangets eller aktivitetens huvudändamål,

c) sponsringen inte ger upphov till någon intressekonflikt och inte enbart avser sociala evenemang,

d) evenemanget eller aktiviteten inte finansieras uteslutande genom sponsring från företag,

e) motprestationen för sponsringen från företag begränsas till synliggörande av sponsorns varumärke eller namn för allmänheten,

f) sponsorn vid tidpunkten för sponsringsförfarandet inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 136.1 och 141.1 och inte är registrerad som utesluten i den databas som avses i artikel 142.1.

3. Om värdet av sponsringen från företag överstiger 5 000 EUR ska sponsorn förtecknas i ett offentligt register som innehåller information om vilken typ av evenemang eller aktivitet som sponsras.

Artikel 27

Regler om avdrag och växelkursskillnader

1. Följande avdrag får göras från en begäran om betalning som därefter ska godkännas för utbetalning av nettobeloppet:

a) Straffavgifter som förelagts en part i ett kontrakt eller en bidragsmottagare.

b) Kassarabatter, återbetalningar och rabatter som dras av från enskilda fakturor och kostnadsredovisningar.

c) Ränta som genererats av förfinansiering.

d) Justeringar av felaktigt utbetalda belopp.

De justeringar som avses i första stycket d får göras genom ett direkt avdrag mot en ny mellanliggande betalning eller slutbetalning till samma betalningsmottagare inom ramen för samma kapitel, artikel och budgetår som den alltför stora betalningen belastade.

Unionens redovisningsregler ska tillämpas på de avdrag som avses i första stycket c och d.

2. Priser på varor eller tjänster som levereras till unionen ska, om de innefattar skatter som betalas tillbaka av medlemsstaterna enligt protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, belasta budgeten netto exklusive dessa skatter.

3. Priser på varor eller tjänster som levereras till unionen får, om de innefattar skatter som betalas tillbaka av tredjeland på grundval av gällande överenskommelser, belasta budgeten med något av följande belopp:

a) Beloppet exklusive dessa skatter.

b) Beloppet inklusive dessa skatter.

I det fall som avses i första stycket b ska senare återbetalda skatter betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål.

4. Justeringar får göras för växelkursskillnader som uppstår vid budgetgenomförandet. Den slutliga vinsten eller förlusten ska tas upp i budgetårets saldo.

KAPITEL 6

Principen om specifiering

Artikel 28

Allmänna bestämmelser

1. Anslag ska anvisas för särskilda ändamål indelade i avdelningar och kapitel. Kapitlen ska delas in ytterligare i artiklar och punkter.

2. Kommissionen och övriga unionsinstitutioner får överföra anslag inom budgeten på de särskilda villkor som anges i artiklarna 29–32.

Anslag får endast överföras till budgetrubriker under vilka anslag har beviljats i budgeten eller för vilka ett symboliskt anslag (*pro memoria*) anges.

De begränsningar som avses i artiklarna 29, 30 och 31 ska beräknas när begäran om överföring sker och i förhållande till anvisade anslag i budgeten, inklusive ändringsbudgetar.

Beräkningen av de begränsningar som avses i artiklarna 29, 30 och 31 ska baseras på summan av de överföringar som begärs från en given budgetrubrik, efter justering för tidigare överföringar. Belopp som avser överföringar som kommissionen eller en annan berörd unionsinstitution gör på egen hand utan beslut av Europaparlamentet och rådet ska inte beaktas.

Förslag till överföringar och all information till Europaparlamentet och rådet avseende överföringar som görs i enlighet med artiklarna 29, 30 och 31 ska åtföljas av relevanta och detaljerade styrkande handlingar som innehåller de senast tillgängliga uppgifterna om utnyttjande av anslag och beräknade behov fram till budgetårets utgång, både för de budgetrubriker till vilka anslag ska överföras och de budgetrubriker från vilka de ska överföras.

Artikel 29

Överföring av anslag på initiativ av andra unionsinstitutioner än kommissionen

1. Andra unionsinstitutioner än kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, överföra anslag

a) mellan olika avdelningar på upp till högst 10 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik från vilken överföringen görs,

b) mellan olika kapitel utan begränsningar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln ska unionsinstitutionen tre veckor innan den gör en sådan anslagsöverföring som avses i punkt 1 underrätta Europaparlamentet och rådet om sina avsikter. Om Europaparlamentet eller rådet anför vederbörligen motiverade invändningar inom denna period ska förfarandet i artikel 31 tillämpas.

3. Andra unionsinstitutioner än kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, föreslå Europaparlamentet och rådet överföringar mellan avdelningar som överstiger den gräns som avses i punkt 1 a i den här artikeln. Dessa överföringar ska ske i enlighet med förfarandet i artikel 31.

4. Andra unionsinstitutioner än kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, överföra anslag inom en och samma artikel utan att först ha underrättat Europaparlamentet och rådet.

Artikel 30

Överföringar som kommissionen får göra på egen hand

1. Kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, på egen hand

- a) överföra anslag inom ett och samma kapitel,
- b) när det gäller utgifter för personal och administration som är gemensamma för flera avdelningar, överföra anslag mellan olika avdelningar på upp till högst 10 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik från vilken överföringen görs, och upp till högst 30 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik till vilken överföringen görs,
- c) när det gäller driftsutgifter, överföra anslag mellan olika kapitel inom samma avdelning på upp till högst 10 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik från vilken överföringen görs,
- d) när det gäller anslag för forskning och teknisk utveckling som utnyttjas av JRC, inom den avdelning i budgeten som rör politikområdet *direkt forskning*, överföra anslag mellan kapitel på upp till högst 15 % av anslagen i den budgetrubrik från vilken överföringen görs,
- e) när det gäller forskning och teknisk utveckling, överföra anslag för drift mellan olika avdelningar, under förutsättning att det gäller anslag som används för samma ändamål,
- f) när det gäller driftsutgifter för fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning, med undantag av EGFJ, överföra anslag mellan olika avdelningar, förutsatt att det rör sig om anslag för samma ändamål enligt förordningen om den berörda fondens inrättande eller utgör utgifter för tekniskt bistånd,
- g) överföra anslag från budgetposten för en budgetgaranti till budgetposten för en annan budgetgaranti i de exceptionella fall då de avsatta medlen i den gemensamma avsättningsfonden för den senare garantin inte räcker till för att göra en utbetalning när garantin tas i anspråk och förutsatt att det överförda beloppet därefter återställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 212.4.

De utgifter som avses i första stycket b i denna punkt ska, för varje politikområde, täcka de poster som avses i artikel 47.4.

Om kommissionen överför EGFJ-anslag enligt första stycket efter den 31 december ska den fatta sitt beslut senast den 31 januari det påföljande budgetåret. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet inom två veckor efter sitt beslut om dessa överföringar.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sina avsikter tre veckor innan den gör en sådan överföring som avses i första stycket b i denna punkt. Om Europaparlamentet eller rådet anför vederbörligen motiverade invändningar inom denna period ska förfarandet i artikel 31 tillämpas.

Genom undantag från fjärde stycket får kommissionen under budgetårets två sista månader på egen hand överföra anslag som avser utgifter för personal, extern personal och andra anställda från en avdelning till en annan upp till en övre gräns på 5 % av det årets anslag. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet inom två veckor efter sitt beslut om dessa överföringar.

2. Kommissionen får inom sitt eget avsnitt i budgeten besluta om följande överföringar av anslag från en avdelning till en annan, förutsatt att den omedelbart meddelar Europaparlamentet och rådet sitt beslut:

- a) Överföringar av anslag från den avdelning för *avsättningar* som avses i artikel 49 i denna förordning, om det enda villkoret för att frigöra reserven är att en grundläggande akt antas enligt artikel 294 i EUF-fördraget.

- b) I vederbörligen motiverade exceptionella fall såsom internationella humanitära katastrofer och kriser som inträffar efter den 1 december under ett budgetår, överföringar av outnyttjade anslag för det året som fortfarande finns disponibla i avdelningarna under rubriken i den fleråriga budgetramen för unionens yttre åtgärder till avdelningarna för insatser i krissituationer och humanitära insatser.

Artikel 31

Förslag till överföringar som föreläggs Europaparlamentet och rådet av unionsinstitutionerna

1. Varje unionsinstitution ska lägga fram sina förslag till överföringar samtidigt för Europaparlamentet och rådet.
2. Kommissionen får lägga fram förslag till överföringar av betalningsbemyndiganden till de fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning, med undantag av EGFJ, för Europaparlamentet och rådet senast den 10 januari det påföljande budgetåret. Överföring av betalningsbemyndiganden får ske från varje budgetpost. I sådana fall ska den period på sex veckor som avses i punkt 4 minskas till tre veckor.

Om överföringen inte godkänns eller bara delvis godkänns av Europaparlamentet och rådet, ska den motsvarande delen av de utgifter som avses i artikel 10.5 b belasta betalningsbemyndigandena för det påföljande budgetåret.

3. Europaparlamentet och rådet ska fatta beslut om överföringar av anslag i enlighet med punkterna 4–8.
4. Med undantag av brådskande omständigheter ska Europaparlamentet och rådet, vilket ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, överlägga om ett förslag till överföring inom en period av högst sex veckor från den dag då de två institutionerna mottagit förslaget. Vid brådskande omständigheter ska Europaparlamentet och rådet hålla överläggningar inom tre veckor från det att de tar emot förslaget.
5. Om kommissionen avser att överföra EGFJ-anslag i enlighet med denna artikel ska den lägga fram sina förslag till överföringar för Europaparlamentet och rådet senast den 10 januari det påföljande budgetåret. I sådana fall ska den period på sex veckor som avses i punkt 4 minskas till tre veckor.
6. Ett förslag till överföring ska vara godkänt eller anses vara godkänt om något av följande sker inom perioden på sex veckor:
 - a) Både Europaparlamentet och rådet godkänner förslaget.
 - b) Europaparlamentet eller rådet godkänner förslaget och den andra institutionen vidtar ingen åtgärd.
 - c) Varken Europaparlamentet eller rådet fattar något beslut om att ändra eller avslå förslaget till överföring.
7. Om inte Europaparlamentet eller rådet begär något annat ska den period på sex veckor som avses i punkt 4 minskas till tre veckor i följande fall:
 - a) Överföringen motsvarar mindre än 10 % av anslagen i den budgetrubrik från vilken överföringen görs och överstiger inte 5 000 000 EUR.
 - b) Överföringen avser uteslutande betalningsbemyndiganden och uppgår sammanlagt inte till mer än 100 000 000 EUR.
8. Om antingen Europaparlamentet eller rådet har ändrat överföringens belopp medan den andra institutionen har godkänt det eller avstått från att vidta någon åtgärd, eller om både Europaparlamentet och rådet har ändrat överföringens belopp, ska det lägsta av de två beloppen anses vara godkänt, såvida inte den berörda unionsinstitutionen drar tillbaka sitt förslag till överföring.

Artikel 32

Överföringar som omfattas av särskilda bestämmelser

1. Anslag som motsvarar inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål får överföras endast om de verkligen används till detta ändamål.
2. Beslut om överföringar för att möjliggöra utnyttjande av reserven för katastrofbistånd ska fattas av Europaparlamentet och rådet på kommissionens förslag.

Vid tillämpningen av denna punkt ska det förfarande som anges i artikel 31.3 och 31.4 tillämpas. Om Europaparlamentet och rådet inte kan enas om kommissionens förslag och inte kommer fram till en gemensam ståndpunkt om utnyttjandet av reserven för katastrofbistånd ska de avstå från att fatta beslut om det förslaget.

Förslag till överföringar från reserven för katastrofbistånd ska åtföljas av relevanta och detaljerade styrkande handlingar som innehåller följande:

- a) De senast tillgängliga uppgifterna om utnyttjandet av anslag och beräknade behov fram till budgetårets utgång för den budgetrubrik till vilken överföringen ska göras.
- b) En undersökning av möjligheterna att omfördela anslag.

KAPITEL 7

Principen om sund ekonomisk förvaltning och prestation

Artikel 33

Prestation och principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet

1. Anslag ska användas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och sålunda utnyttjas med iakttagande av följande principer:
 - a) Principen om sparsamhet, som kräver att de resurser som den berörda unionsinstitutionen använder för att genomföra sin verksamhet ska göras tillgängliga i rätt tid och vara av den kvantitet och kvalitet som behövs, samt ställas till förfogande till lägsta möjliga kostnad.
 - b) Principen om effektivitet, som avser det bästa förhållandet mellan de resurser som används, de verksamheter som bedrivs och de mål som uppnås.
 - c) Principen om ändamålsenlighet, som avser den omfattning i vilken eftersträfvade mål uppnås genom de verksamheter som bedrivs.
2. I linje med principen om sund ekonomisk förvaltning ska användningen av anslag inriktas på prestation, och för det ändamålet ska
 - a) mål för program och verksamheter fastställas i förväg,
 - b) framsteg med uppnåendet av målen övervakas med hjälp av prestationsindikatorer,
 - c) framsteg och problem när det gäller uppnåendet av målen rapporteras till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 41.3 första stycket h och artikel 247.1 e.
3. När så är lämpligt ska specifika, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna mål som avses i punkterna 1 och 2 samt relevanta, accepterade, trovärdiga, enkla och stabila indikatorer fastställas.

Artikel 34

Utvärderingar

1. Program och verksamheter som ger upphov till stora utgifter ska göras föremål för utvärderingar i förväg och i efterhand, i proportion till planerade mål och utgifter.
2. Utvärderingar i förväg till stöd för utarbetande av program och verksamheter ska baseras på belägg för relaterade programs eller verksamheters prestationer och ska identifiera och analysera de problem som ska åtgärdas, mervärdet i unionens intervention, mål, förväntade effekter av olika handlingsalternativ och arrangemang för övervakning och utvärdering.

För större program och verksamheter som väntas få betydande ekonomisk, miljömässig eller social inverkan får utvärderingen i förväg anta formen av en konsekvensbedömning som, utöver att uppfylla de krav som anges i det första stycket, analyserar de olika alternativen vad gäller metoder för genomförande.
3. Utvärderingar i efterhand ska bedöma programmets eller verksamhetens prestationer, inbegripet aspekter som ändamålsenlighet, effektivitet, konsekvens, relevans och mervärde på EU-nivå. Utvärderingar i efterhand ska baseras på information som genereras av de arrangemang och indikatorer för övervakning som inrättats för den berörda åtgärden. Dessa utvärderingar ska ske minst en gång under perioden för varje flerårig budgetram och, om möjligt, i tillräckligt god tid för att resultaten ska kunna beaktas i utvärderingar i förväg eller konsekvensbedömningar till stöd för utarbetandet av andra relaterade program och verksamheter.

Artikel 35

Obligatorisk finansieringsöversikt

1. Alla förslag eller initiativ som av kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (nedan kallad *den höga representanten*) eller en medlemsstat lämnas till den lagstiftande myndigheten och som kan få konsekvenser för budgeten, inklusive ändringar av antalet tjänster, ska åtföljas av en finansieringsöversikt som visar beräkningar i fråga om betalnings- och åtagandebemyndiganden, en bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå och en utvärdering i förväg eller konsekvensbedömning enligt artikel 34.

Alla ändringar av ett förslag eller initiativ som lämnas till den lagstiftande myndigheten och som kan få väsentliga konsekvenser för budgeten, inklusive ändringar av antalet tjänster, ska åtföljas av en finansieringsöversikt som utarbetats av den unionsinstitution som föreslår ändringen.

I finansieringsöversikten ska redogöras för de budgetrelaterade och ekonomiska faktorer som krävs för att den lagstiftande myndigheten ska kunna bedöma om unionen måste vidta åtgärder. Den ska ge lämpliga upplysningar om konsekvens med andra unionsverksamheter och möjliga synergieffekter.

När det gäller åtgärder som sträcker sig över flera år ska finansieringsöversikten innehålla en beräkning av de uppskattade årliga behoven av åtagande- och betalningsbemyndiganden och tjänster, inklusive extern personal, samt en utvärdering av deras budgetkonsekvenser på medellång och, om möjligt, lång sikt.

2. Under budgetförfarandet ska kommissionen tillhandahålla de uppgifter som behövs för att utvecklingen av anslagsbehoven ska kunna jämföras med de ursprungliga prognoserna i finansieringsöversikten och mot bakgrund av framstegen i förhandlingarna om det förslag eller initiativ som lagts fram för den lagstiftande myndigheten.

3. För att minska risken för bedrägeri och oriktigheter och för att målen inte uppnås ska finansieringsöversikten innehålla uppgifter om det interna kontrollsystem som inrättas, en beräkning av vilka kostnader och vilken nytta som kontrollerna enligt ett sådant system innebär, en bedömning av den förväntade risken för fel samt uppgifter om befintliga och planerade åtgärder för att förebygga och ge skydd mot bedrägeri.

En sådan bedömning ska ta hänsyn till den troliga omfattningen och typen av fel, de särskilda förutsättningarna inom det berörda politikområdet och de tillämpliga reglerna.

4. Kommissionen ska när den lägger fram reviderade eller nya utgiftsförslag beräkna kontrollsystemens kostnader och nytta samt den förväntade risken för fel, enligt vad som avses i punkt 3.

Artikel 36

Intern kontroll av budgetgenomförandet

1. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning ska budgeten genomföras med hjälp av en ändamålsenlig och effektiv intern kontroll som är anpassad för respektive genomförandemetod och i överensstämmelse med relevanta sektorsspecifika regler.

2. När det gäller budgetgenomförandet ska intern kontroll tillämpas på alla förvaltningsnivåer och ska vara utformad för att ge rimliga garantier för att följande mål uppnås:

- a) Att verksamheter präglas av ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamhet.
 - b) Att rapporteringen är tillförlitlig.
 - c) Att tillgångar och information skyddas.
 - d) Att bedrägerier och oriktigheter förebyggs, upptäcks, korrigeras och följs upp.
 - e) Att det finns fullgod riskhantering med avseende på underliggande transaktioners laglighet och korrekthet, med beaktande av programmens fleråriga karaktär samt de berörda betalningarnas typ.
3. En ändamålsenlig intern kontroll ska bygga på bästa internationella praxis, och i synnerhet innefatta
- a) åtskillnad av uppgifter,
 - b) en lämplig riskhanterings- och kontrollstrategi som omfattar kontroller på mottagnivå,
 - c) undvikande av intressekonflikter,
 - d) tillräckliga verifieringskedjor och tillräcklig dataintegritet i datasystemen,
 - e) förfaranden för övervakning av ändamålsenlighet och effektivitet,

- f) förfaranden för uppföljning av identifierade svagheter och undantag i den interna kontrollen,
 - g) periodiskt återkommande bedömningar av huruvida det interna kontrollsystemet fungerar på ett sunt sätt.
4. En effektiv intern kontroll ska grundas på följande:
- a) Genomförande av en lämplig riskhanterings- och kontrollstrategi som är samordnad mellan relevanta aktörer i kontrollkedjan.
 - b) Tillgång till kontrollresultaten för alla relevanta aktörer i kontrollkedjan.
 - c) Vid behov, användning av förvaltningsförklaringar från genomförandepartner och av oberoende revisionsuttalanden, förutsatt att kvaliteten på det arbete dessa bygger på är tillräcklig och acceptabel och att arbetet utförts i enlighet med överenskomna standarder.
 - d) Tillämpning av korrigerande åtgärder vid lämplig tidpunkt samt vid behov avskräckande sanktioner.
 - e) Klar och otvetydig lagstiftning som grund för de berörda åtgärderna, inbegripet grundläggande akter om den interna kontrollens olika delar.
 - f) Avskaffande av flerfaldiga kontroller.
 - g) Förbättring av kontrollers kostnadseffektivitet.
5. Om det under genomförandet visar sig att felnivån är ständigt hög ska kommissionen identifiera svagheter i kontrollsystemen och analysera kostnader och nytta med eventuella korrigerande åtgärder samt vidta eller föreslå lämpliga åtgärder, såsom förenkling av tillämpliga bestämmelser, förbättring av kontrollsystemen och omstrukturering av programmet eller genomförandesystemen.

KAPITEL 8

Principen om öppenhet

Artikel 37

Offentliggörande av redovisning och budgetar

1. Budgeten ska upprättas och genomföras och redovisningen läggas fram i enlighet med principen om öppenhet.
2. Europaparlamentets ordförande ska låta offentliggöra budgeten och eventuella ändringsbudgetar i deras slutgiltigt antagna lydelse i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Budgetarna ska offentliggöras inom tre månader efter den dag då de förklaras slutgiltigt antagna.

Så snart som möjligt och senast fyra veckor efter det att budgeten antagits slutgiltigt ska, på kommissionens initiativ, de slutliga detaljerade uppgifterna i budgeten offentliggöras på samtliga språk på unionsinstitutionernas webbplats, i avvaktan på det formella offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den konsoliderade årsredovisningen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och på unionsinstitutionernas webbplats.

Artikel 38

Offentliggörande av information om mottagare samt annan information

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt och vid lämplig tidpunkt ge tillgång till information om mottagare av medel som finansieras genom budgeten, om budgeten genomförs av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 första stycket a.

Första stycket i denna punkt gäller även de övriga unionsinstitutionerna när de genomför budgeten i enlighet med artikel 59.1.

2. Med undantag för de fall som avses i punkterna 3 och 4 ska följande information offentliggöras med vederbörlig hänsyn till kraven på konfidentialitet och säkerhet, i synnerhet skyddet av personuppgifter:

- a) Mottagarens namn.
- b) Var mottagaren finns, det vill säga
 - i) mottagarens adress, om mottagaren är en juridisk person,
 - ii) region på Nuts 2-nivå, om mottagaren är en fysisk person.
- c) Det belopp för vilket ett rättsligt åtagande görs.

d) Åtgärdens art och ändamål.

Den information som avses i första stycket i denna punkt ska bara offentliggöras i fråga om priser som tilldelats efter tävlingar, bidrag som tilldelats genom förfaranden för tilldelning av bidrag eller kontrakt som tilldelats genom upphandlingsförfaranden och i fråga om experter som har valts ut enligt artikel 237.2.

3. Den information som avses i punkt 2 första stycket ska inte offentliggöras i fråga om

- a) utbildningsstöd till fysiska personer och andra direktstöd som betalas ut till fysiska personer som är mest behövande enligt artikel 191.4 b,
- b) kontrakt till mycket lågt värde som tilldelats utvalda experter enligt artikel 237.2 samt kontrakt till mycket lågt värde underskridande det belopp som avses i punkt 14.4 i bilaga I,
- c) ekonomiskt stöd som tillhandahålls genom finansieringsinstrument till ett belopp som understiger 500 000 EUR,
- d) situationer då ett offentliggörande innebär en risk för berörda s personers eller enheters fri- och rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller kan skada mottagarnas affärsintressen.

I de fall som avses i första stycket c ska den information som offentliggörs begränsas till statistiska uppgifter, aggregerade i enlighet med relevanta kriterier, t.ex. geografisk belägenhet, ekonomisk indelning av mottagare, typ av stöd som mottagits och det unionspolitikområde inom ramen för vilket stödet ges.

När det gäller fysiska personer ska utlämnandet av den information som avses i punkt 2 första stycket baseras på relevanta kriterier såsom åtgärdens frekvens eller typ och de berörda beloppen.

4. Personer eller enheter som förvaltar unionsmedel i enlighet med artikel 62.1 första stycket c ska offentliggöra information om mottagare i enlighet med sina egna regler och förfaranden, om reglerna bedöms vara likvärdiga efter den bedömning som ska utföras av kommissionen i enlighet med artikel 154.4 första stycket e och om offentliggöranden av personuppgifter omfattas av skyddsåtgärder som är likvärdiga med dem som anges i den här artikeln.

Organ som utsetts i enlighet med artikel 63.3 ska offentliggöra information i enlighet med sektorsspecifika regler. Dessa sektorsspecifika regler får avvika från punkterna 2 och 3 i den här artikeln i enlighet med relevanta rättsakter, i synnerhet i fråga om offentliggörande av personuppgifter, om detta är berättigat med hänsyn till de kriterier som avses i punkt 3 tredje stycket i den här artikeln och med beaktande av den berörda sektorns särdrag.

5. Den information som avses i punkt 1 ska offentliggöras på unionsinstitutionernas webbplatser senast den 30 juni året efter det budgetår då rättsliga åtaganden gjordes för medlen.

Unionsinstitutionernas webbplatser ska innehålla en hänvisning till den webbplats där informationen som avses i punkt 1 återfinns, om den inte offentliggörs direkt på en därför avsedd webbplats för unionsinstitutionerna.

Kommissionen ska på lämpligt sätt och vid lämplig tidpunkt ge tillgång till information om en enda webbplats, inklusive en hänvisning till dess adress, där den information som tillhandahålls av personer, enheter eller organ som avses i punkt 4 återfinns.

6. Om personuppgifter offentliggörs ska informationen tas bort två år efter utgången av det budgetår då rättsliga åtaganden gjordes medlen. Detta ska även gälla personuppgifter som rör juridiska personer vars officiella namn gör det möjligt att identifiera en eller flera fysiska personer.

AVDELNING III

UPPRÄTTANDE AV BUDGETEN OCH BUDGETENS STRUKTUR

KAPITEL 1

Upprättande av budgeten

Artikel 39

Inkomst- och utgiftsberäkningar

1. Varje unionsinstitution, utom kommissionen, ska upprätta en beräkning över sina inkomster och utgifter som ska överlämnas till kommissionen och parallellt, för kännedom, till Europaparlamentet och rådet, före den 1 juli varje år.

2. Den höga representanten ska samråda med kommissionsledamöter med ansvar för utvecklingspolitik, grannskapspolitik, internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering när det gäller deras respektive ansvarsområden.
3. Kommissionen ska upprätta sina egna beräkningar och överlämna dessa till Europaparlamentet och rådet direkt efter att de antagits. Vid utarbetandet av sina beräkningar ska kommissionen använda de uppgifter som avses i artikel 40.

Artikel 40

Beräknad budget för de unionsorgan som avses i artikel 70

Senast den 31 januari varje år ska varje unionsorgan som avses i artikel 70, i enlighet med det instrument genom vilket det inrättats, till kommissionen, Europaparlamentet och rådet överlämna sitt utkast till samlat programdokument som ska innehålla dess ett- och fleråriga programplanering med motsvarande personalplanering och planering av finansiella resurser.

Artikel 41

Budgetförslag

1. Kommissionen ska förelägga Europaparlamentet och rådet ett budgetförslag senast den 1 september året före det budgetår som budgeten ska genomföras. Den ska överlämna förslaget till de nationella parlamenten för kännedom.

Budgetförslaget ska innehålla en sammanfattande allmän sammanställning av unionens inkomster och utgifter, och det ska sammanföra de beräkningar som avses i artikel 39. Det får också innehålla beräkningar som avviker från dem som upprättats av unionsinstitutionerna.

Budgetförslagets struktur och utformning ska följa bestämmelserna i artiklarna 47 - 52.

Den berörda unionsinstitutionen ska sammanställa en inledning som ska föregå varje avsnitt i budgetförslaget.

Kommissionen ska sammanställa en allmän inledning för hela budgetförslaget. Denna allmänna inledning ska omfatta tabeller med övergripande sifferuppgifter för varje avdelning i budgeten och motiveringar till förändringar av anslagsnivåerna från ett budgetår till nästa per utgiftskategori i den fleråriga budgetramen.

2. För att tillhandahålla mer exakta och tillförlitliga prognoser över budgeteffekterna av gällande lagstiftning och lagstiftningsförslag som ännu inte antagits ska kommissionen till budgetförslaget bifoga en vägledande budgetplanering för de kommande åren, indelad efter utgiftskategori, politikområde och budgetrubrik. Den kompletta budgetplaneringen ska innefatta de utgiftskategorier som omfattas av punkt 30 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾. Sammanfattande uppgifter ska redovisas för de utgiftskategorier som inte omfattas av punkt 30 i det interinstitutionella avtalet.

Den vägledande budgetplaneringen ska uppdateras efter det att budgeten antagits, för att integrera resultaten av budgetförfarandet och andra relevanta beslut.

3. Kommissionen ska till budgetförslaget bifoga följande:

- a) En jämförande tabell som inbegriper budgetförslaget för övriga unionsinstitutioner och de övriga unionsinstitutionernas ursprungliga budgetberäkningar såsom de skickats in till kommissionen och, i tillämpliga fall, med en förklaring till varför budgetförslaget innehåller beräkningar som avviker från dem som upprättats av de andra unionsinstitutionerna.
- b) Alla arbetsdokument som kommissionen bedömer vara av betydelse för unionsinstitutionernas tjänsteförteckningar, som anger den senast godkända tjänsteförteckningen och som redovisar
 - i) samtliga anställda vid unionen, enligt typ av anställningskontrakt,
 - ii) en översikt över personalpolitiken beträffande tjänster och extern personal samt könsfördelningen,
 - iii) antalet faktiskt tillsatta tjänster den sista dagen det år som föregår det år då budgetförslaget läggs fram och årsmedelvärdet av heltidsekvivalenter som faktiskt finns för det föregående året, med angivande av deras fördelning enligt lönegrad, kön och administrativ enhet,

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- iv) en förteckning över tjänster per politikområde,
 - v) det ursprungliga beräknade antalet heltidsekvivalenter för varje kategori av extern personal på grundval av de beviljade anslagen samt antalet personer som faktiskt var i tjänst i början av det år då budgetförslaget läggs fram, med uppgift om deras fördelning enligt tjänstegrupp och vid behov lönegrad.
- c) För de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71, ett arbetsdokument med uppgift om inkomster och utgifter samt alla uppgifter om anställda enligt led b i detta stycke.
- d) Ett arbetsdokument om det planerade utnyttjandet av anslagen för budgetåret och om utestående åtaganden.
- e) I fråga om anslag för administration, ett arbetsdokument med uppgift om administrativa utgifter som ska förvaltas av kommissionen inom ramen för dess budgetavsnitt.
- f) Ett arbetsdokument om pilotprojekt och förberedande åtgärder som även innehåller en bedömning av resultat och planerad uppföljning.
- g) Ett arbetsdokument avseende finansiering till internationella organisationer, med
- i) en sammanfattning av alla bidrag, med en uppdelning per unionsprogram eller unionsfond och per internationell organisation,
 - ii) en motivering som förklarar varför det är effektivare för unionen att finansiera dessa internationella organisationer snarare än att agera direkt.
- h) Programförklaringar eller andra relevanta dokument, med
- i) en beskrivning av vilken unionspolitik och vilka unionsmål programmet ska bidra till,
 - ii) tydliga skäl för intervention på unionsnivå, med hänsyn till bland annat subsidiaritetsprincipen,
 - iii) framsteg när det gäller uppnående av programmål enligt artikel 33,
 - iv) en fullständig motivering, inbegripet en kostnads-nyttoanalys, i fråga om föreslagna ändringar av anslagsnivån,
 - v) information om programmets genomförandenivåer för det innevarande och föregående budgetåret.
- i) En sammanfattande förfalloplan med en sammanfattning per program och per rubrik av de betalningar som ska utföras under de följande budgetåren för att fullgöra budgetmässiga åtaganden som föreslagits i budgetförslaget och ingått under de föregående budgetåren.

När offentlig-privata partnerskap använder finansieringsinstrument ska uppgifterna avseende dessa instrument ingå i det arbetsdokument som avses i punkt 4.

4. När kommissionen använder finansieringsinstrument ska den till budgetförslaget bifoga ett arbetsdokument som för respektive finansieringsinstrument innehåller följande uppgifter:

- a) En hänvisning till finansieringsinstrumentet och dess grundläggande akt samt en allmän beskrivning av instrumentet, dess inverkan på budgeten, dess varaktighet och mervärdet av unionens bidrag.
- b) De finansinstitut som är delaktiga i genomförandet, inbegripet frågor som rör tillämpningen av artikel 155.2.
- c) Finansieringsinstrumentets bidrag till förverkligandet av det berörda programmets mål, mätt med hjälp av fastställda indikatorer inbegripet, i tillämpliga fall, geografisk diversifiering.
- d) Planerade transaktioner, inklusive målvolymen baserade på den eftersträlvade hävstångseffekten och det förväntade privata kapital som ska mobiliseras eller, om information om detta saknas, den hävstångseffekt som de befintliga finansieringsinstrumenten ger upphov till.
- e) Budgetrubriker för berörda transaktioner och aggregerade budgetmässiga åtaganden och betalningar från budgeten.
- f) Genomsnittlig period mellan det budgetmässiga åtagandet att använda finansieringsinstrumentet och rättsliga åtaganden för enskilda projekt i form av eget kapital eller lån, när den perioden överskrider tre år.
- g) Inkomster och återbetalningar inom ramen för artikel 209.3, redovisade separat, inbegripet en utvärdering av deras användning.

- h) Värdet av kapitalinvesteringar, med avseende på de föregående åren.
- i) Det totala beloppet av avsättningar för risker och skulder samt information om unionens exponering för finansiell risk, inbegripet ansvarsförbindelser.
- j) Värdeminskning av tillgångar och ianspråktaga garantier, för det föregående året och i fråga om respektive ackumulerade belopp.
- k) Finansieringsinstrumentets resultat, inklusive gjorda investeringar och eftersträvad och uppnådd hävstångseffekt och multiplikatoreffekt, samt även den mängd privat kapital som mobiliserats,
- l) De avsatta medlen i den gemensamma avsättningsfonden och, i tillämpliga fall, saldot på förvaltningskontot.

Det arbetsdokument som avses i första stycket ska också innehålla en översikt över de administrativa utgifter som uppkommer till följd av förvaltningsavgifter och andra finansiella avgifter eller driftsavgifter som betalas för förvaltning av finansieringsinstrument, totalt och per förvaltningspartner samt per förvaltad finansieringsinstrument.

Kommissionen ska ange skälen till den period som avses i första stycket f och ska vid behov tillhandahålla en handlingsplan för att förkorta denna period, inom ramen för det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Det arbetsdokumentet som avses i första stycket ska i en tydlig och kortfattad tabell sammanfatta informationen per finansieringsinstrument.

5. Om unionen har beviljat en budgetgaranti ska kommissionen till budgetförslaget bifoga ett arbetsdokument som för respektive budgetgaranti och för den gemensamma avsättningsfonden innehåller följande uppgifter:

- a) En hänvisning till budgetgarantin och dess grundläggande akt samt en allmän beskrivning av budgetgarantin, dess inverkan på det ekonomiska ansvaret enligt budgeten, dess varaktighet och mervärdet av unionens stöd.
- b) Motparter för budgetgarantin, inbegripet frågor som rör tillämpningen av artikel 155.2.
- c) Budgetgarantins bidrag till förverkligandet av budgetgarantins mål, mätt med hjälp av fastställda indikatorer inbegripet, i tillämpliga fall, geografisk diversifiering och mobilisering av medel från den privata sektorn.
- d) Information om transaktioner som täcks av budgetgarantin, på aggregerad basis för sektorer, länder och instrument, inbegripet i tillämpliga fall portföljer och stöd som kombineras med andra unionsåtgärder.
- e) Det belopp som överförts till mottagare och en bedömning av den hävstångseffekt som uppnåtts av projekt som stötts av budgetgarantin.
- f) Information aggregerad på samma basis som den som avses i led d när det gäller anspråk på budgetgarantin, förluster, återlämningar, belopp som drivits in och andra erhållna betalningar.
- g) Information om ekonomisk förvaltning av den gemensamma avsättningsfonden och dess resultat och risk vid utgången av det föregående kalenderåret.
- h) Den effektiva avsättningsnivån i den gemensamma avsättningsfonden och, i tillämpliga fall, efterföljande transaktioner i enlighet med artikel 213.4.
- i) finansiella flöden i den gemensamma avsättningsfonden under det föregående kalenderåret, betydande transaktioner samt all relevant information om unionens exponering för finansiell risk.
- j) Enligt artikel 210.3, en bedömning av hållbarheten hos de ansvarsförbindelser som bärs av budgeten och som har sitt upphov i budgetgarantier eller ekonomiskt stöd.

6. Om kommissionen använder unionsförvaltningsfonder för externa åtgärder, ska den till budgetförslaget bifoga ett detaljerat arbetsdokument om verksamheter som stöds av dessa förvaltningsfonder, inbegripet

- a) deras genomförande, innehållande bland annat information om övervakningsarrangemangen med de enheter som genomför förvaltningsfonder,

- b) deras förvaltningskostnader,
 - c) bidrag från andra givare än unionen,
 - d) en preliminär bedömning av deras resultat baserad på de villkor som anges i artikel 234.3,
 - e) en beskrivning av hur deras verksamheter har bidragit till målen i den grundläggande rättsakten för det instrument som unionens bidrag till förvaltningsfonderna tagits från.
7. Kommissionen ska till budgetförslaget bifoga en förteckning över sina beslut om att ålägga böter på det konkurrensrättsliga området och vart och ett av bötesbeloppen, tillsammans med information om huruvida böterna vunnit laga kraft eller har överklagats eller fortfarande kan överklagas till Europeiska unionens domstol, samt om möjligt information om när vart och ett av bötesbeloppen förväntas vinna laga kraft.
8. Kommissionen ska till budgetförslaget bifoga ett arbetsdokument som för varje budgetpost som tar emot interna eller externa inkomster avsatta för särskilda ändamål ska ange
- a) det beräknande inkomstbelopp som ska tas emot,
 - b) det beräknade inkomstbelopp som överförs från de föregående åren.
9. Kommissionen ska till budgetförslaget även bifoga alla ytterligare arbetsdokument som den anser vara användbara för Europaparlamentet och rådet vid bedömning av förslaget.
10. I enlighet med artikel 8.5 i rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾ ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med budgetförslaget, överlämna ett arbetsdokument som samlat tar upp
- a) alla administrativa utgifter och driftsutgifter i förbindelse med unionens yttre åtgärder, inbegripet för uppgifter inom ramen för Gusp och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som finansieras genom budgeten,
 - b) utrikestjänstens totala administrativa utgifter för det föregående året, uppdelade på utgifter per unionsdelegation och utgifter för utrikestjänstens centrala administration, samt dess driftsutgifter, uppdelade per geografiskt område (region, land), tematiskt område, unionsdelegationer och uppdrag.
11. Det arbetsdokument som avses i punkt 10 ska även redovisa
- a) antalet tjänster i varje lönegrad i varje kategori och antalet fasta och tillfälliga tjänster, medräknat kontrakts- och lokalanställda, beviljade inom ramarna för anslagen vid var och en av unionens delegationer och inom utrikestjänstens centrala administration,
 - b) eventuella ökningar eller minskningar jämfört med det föregående budgetåret av antalet tjänster inom utrikestjänstens centrala administration och inom unionens samtliga delegationer, för varje lönegrad och kategori,
 - c) antalet tjänster som godkänts för innevarande budgetår och för det föregående budgetåret, liksom antalet tjänster som innehas av diplomater utsända från medlemsstaterna samt av unionstjänstemän,
 - d) en detaljerad bild av all personal i tjänst vid unionens delegationer vid tidpunkten för framläggandet av budgetförslaget, inbegripet en fördelning per geografiskt område, kön, enskilt land och uppdrag, med separat redovisning av tjänster i tjänsteförteckningen, kontraktsanställda, lokalanställda respektive utsända nationella experter, samt anslag som begärts i budgetförslaget för sådana personalkategorier, med motsvarande beräkningar av antalet heltidsekvivalenter på grundval av de anslag som begärts.

Artikel 42

Ändringsskrivelser till budgetförslaget

På grundval av nya uppgifter som inte fanns tillgängliga när budgetförslaget upprättades får kommissionen, på eget initiativ eller på begäran från en annan unionsinstitution med avseende på dess respektive avsnitt, samtidigt förelägga Europaparlamentet och rådet en eller flera ändringsskrivelser genom vilka budgetförslaget ändras, innan den förlikningskommitté som avses i artikel 314 i EUF-fördraget sammankallas. Sådana skrivelser kan inbegripa en ändringsskrivelse med i synnerhet uppdaterade utgiftsberäkningar på jordbruksområdet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

*Artikel 43***Medlemsstaternas skyldigheter till följd av budgetens antagande**

1. Europaparlamentets ordförande ska förklara budgeten slutgiltigt antagen i enlighet med förfarandet i artikel 314.9 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget.
2. När budgeten har förklarats slutgiltigt antagen ska varje medlemsstat vara förpliktad att, från och med den 1 januari påföljande budgetår eller från och med den dag då budgeten förklaras slutgiltigt antagen om den infaller efter den 1 januari, betala unionen de belopp som förfaller till betalning enligt förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

*Artikel 44***Förslag till ändringsbudgetar**

1. Kommissionen får lägga fram förslag till ändringsbudgetar som primärt är inkomstrelaterade för att
 - a) i budgeten ta upp saldot från det föregående budgetåret, i enlighet med förfarandet i artikel 18,
 - b) revidera prognosen för egna medel på grundval av uppdaterade ekonomiska prognoser,
 - c) uppdatera den reviderade prognosen för egna medel och andra inkomster samt för att se över tillgången till och behovet av betalningsbemyndiganden.

Om det föreligger oundvikliga, exceptionella och oförutsebara omständigheter, särskilt i samband med ianspråktagandet av Europeiska unionens solidaritetsfond, får kommissionen lägga fram förslag till ändringsbudgetar som primärt är utgiftsrelaterade.

2. Begäranden om en ändringsbudget under samma omständigheter som avses i punkt 1 från andra unionsinstitutioner än kommissionen ska överlämnas till kommissionen.

Innan kommissionen och övriga berörda unionsinstitutioner lägger fram ett förslag till ändringsbudget ska de undersöka utrymmet för omfördelning av de berörda anslagen och då särskilt ta hänsyn till eventuellt förväntat underutnyttjande av anslag.

Artikel 43 ska gälla för ändringsbudgetar. Ändringsbudgetar ska underbyggas med utgångspunkt i den budget vars beräkningar de ändrar.

3. Alla förslag till ändringsbudgetar ska av kommissionen överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet senast den 1 september varje budgetår, utom under vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter eller om Europeiska unionens solidaritetsfond ska tas i anspråk, vilket kan ske genom att man lägger fram ett förslag till ändringsbudget när som helst under året. Till en begäran om ändringsbudget som lagts fram av övriga unionsinstitutioner får kommissionen bifoga ett yttrande.

4. Till förslagen till ändringsbudgetar ska fogas motiveringar samt information om budgetgenomförandet för föregående och innevarande budgetår som finns tillgänglig när förslagen upprättas.

*Artikel 45***Tidigarelagt överlämnande av beräkningar och av budgetförslag**

Kommissionen, Europaparlamentet och rådet får komma överens om att tidigarelägga vissa datum för överlämnande av beräkningarna och för antagande och överlämnande av budgetförslaget. En sådan överenskommelse ska emellertid inte medföra att de frister som föreskrivs för behandlingen av dessa texter enligt artikel 314 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget förkortas eller förlängs.

*KAPITEL 2***Budgetens struktur och utformning***Artikel 46***Budgetens struktur**

Budgeten ska bestå av

- a) en allmän sammanställning av inkomster och utgifter,

- b) separata avsnitt för varje unionsinstitution, med undantag av Europeiska rådet och rådet, som ska dela samma avsnitt, indelade i inkomst- och utgiftsberäkningar.

Artikel 47

Kontoplanen

1. Europaparlamentet och rådet ska dela in kommissionens inkomster och övriga unionsinstitutioners inkomster och utgifter efter typ eller ändamål i avdelningar, kapitel, artiklar och punkter.
2. Utgiftsberäkningen i kommissionens avsnitt i budgeten ska följa en kontoplan som fastställs av Europaparlamentet och rådet och som delas in efter utgifternas ändamål.

Varje avdelning i budgeten ska motsvara ett politikområde och varje kapitel ska i regel motsvara ett program eller en verksamhet.

Varje avdelning får innehålla driftanslag och administrativa anslag. Inom varje avdelning ska de administrativa anslagen sammanföras till ett enda kapitel.

Kontoplanen ska upprättas enligt principerna om specificering, sund ekonomisk förvaltning och öppenhet. Den ska ge den klarhet och öppenhet som krävs för budgetprocessen, underlätta identifieringen av huvudmålen som de återspeglas i relevanta rättsliga grunder och möjliggöra val av politiska prioriteringar samt ett effektivt och ändamålsenligt genomförande.

3. Kommissionen får begära ett tillägg av ett symboliskt anslag (*pro memoria*) till en post utan beviljade anslag. En sådan begäran ska godkännas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 31.

4. När administrativa anslag till enskilda avdelningar presenteras efter ändamål ska de delas in på följande sätt:

- a) Utgifter för personal enligt tjänsteförteckningen som ska inbegripa ett anslagsbelopp och det antal tjänster i tjänsteförteckningen som motsvarar de utgifterna.
- b) Utgifter för extern personal och andra utgifter som avses i artikel 30.1 första stycket b och som finansieras under rubriken "Administration" i den fleråriga budgetramen.
- c) Utgifter för byggnader och övriga relaterade utgifter, däribland lokalvård och underhåll, hyror, telekommunikation, vatten, gas och el.
- d) Utgifter för extern personal och tekniskt bistånd med direkt koppling till genomförandet av program.

Alla administrativa utgifter hos kommissionen av en typ som är gemensam för flera avdelningar ska tas upp i en separat sammanställning som delas in per typ.

Artikel 48

Negativa inkomster

1. Budgeten får inte innehålla negativa inkomster, utom när de härrör från negativ avkastning på insättningar totalt.
2. De egna medel som uppbärs enligt beslut 2014/335/EU, Euratom ska vara nettobelopp och återges som nettobelopp i sammanställningen av inkomster i budgeten.

Artikel 49

Avsättningar

1. Varje avsnitt i budgeten får innehålla en avdelning för "Avsättningar". Anslag ska tas upp i en sådan avdelning i följande fall:

- a) Det finns ingen grundläggande akt för den berörda åtgärden när budgeten upprättas.
- b) Det finns en befogad osäkerhet om huruvida de anslag som tagits upp under de berörda budgetrubrikerna är tillräckliga, eller om de kan utnyttjas på villkor som överensstämmer med principen om sund ekonomisk förvaltning.

Anslagen i en sådan avdelning får bara användas efter överföring i enlighet med förfarandet i artikel 30.1 första stycket c i denna förordning, i de fall där antagandet av den grundläggande akten omfattas av förfarandet i artikel 294 i EUF-fördraget, och i enlighet med förfarandet i artikel 31 i denna förordning i alla övriga fall.

2. Om det skulle uppstå särskilda svårigheter med genomförandet får kommissionen, under loppet av ett budgetår, föreslå att anslag överförs till avdelningen för "Avsättningar". Europaparlamentet och rådet ska besluta om sådana överföringar i enlighet med artikel 31.

Artikel 50

Negativ reserv

Kommissionens avsnitt i budgeten får innehålla en *negativ reserv* på högst 200 000 000 EUR. En sådan reserv, som ska tas upp i en separat avdelning, ska endast omfatta betalningsbemyndiganden.

Denna negativa reserv ska utnyttjas före budgetårets utgång genom överföringar i enlighet med förfarandet i artiklarna 30 och 31.

Artikel 51

Reserven för katastrofbistånd

1. Kommissionens avsnitt i budgeten ska innehålla en reserv för katastrofbistånd till förmån för tredjeländer.
2. Den reserv som avses i punkt 1 ska utnyttjas före budgetårets utgång genom överföringar i enlighet med förfarandet i artiklarna 30 och 32.

Artikel 52

Budgetens utformning

1. I budgeten ska följande ingå:
 - a) I den allmänna sammanställningen av inkomster och utgifter:
 - i) Unionens beräknade inkomster för det innevarande budgetåret (nedan kallat *år n*).
 - ii) De beräknade inkomsterna för det föregående budgetåret samt inkomsterna för år *n-2*.
 - iii) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för år *n*.
 - iv) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för det föregående budgetåret.
 - v) Utgifter för vilka åtaganden ingåtts och utgifter som betalats ut år *n-2*, varvid de senare även ska anges som procentandel av budgeten för år *n*.
 - vi) Lämpliga anmärkningar till varje underindelning i enlighet med artikel 47.1, inklusive hänvisningar till den grundläggande akten, när en sådan finns, och lämpliga förklaringar beträffande anslagens art och ändamål.
 - b) I varje avsnitt ska inkomsterna och utgifterna redovisas enligt samma struktur som i led a.
 - c) När det gäller personal:
 - i) En tjänsteförteckning för varje avsnitt, där antalet fasta och tillfälliga tjänster som beviljats inom ramen för anslagen fastställs för varje lönegrad i varje kategori och inom varje tjänstegrupp.
 - ii) En tjänsteförteckning över personal som avlönas genom anslagen för forskning och teknisk utveckling avseende direkta åtgärder och en tjänsteförteckning över personal som avlönas genom samma anslag avseende indirekta åtgärder. Dessa tjänsteförteckningar ska delas upp efter kategori och lönegrad, med åtskillnad mellan fasta och tillfälliga tjänster som beviljats inom ramen för anslagen.
 - iii) En tjänsteförteckning som fastställer antalet tjänster indelat efter lönegrad och kategori för varje unionsorgan som avses i artikel 70 och som får bidrag som belastar budgeten. Tjänsteförteckningen ska utöver antalet tjänster som beviljats för budgetåret även visa antalet tjänster som beviljades för det föregående året. Personalen vid Euratoms försörjningsbyrå ska redovisas separat inom kommissionens tjänsteförteckning.
 - d) När det gäller ekonomiskt stöd och budgetgarantier:
 - i) I den allmänna sammanställningen av inkomster ska budgetrubriker införas som svarar mot transaktionerna i fråga och som är avsedda för återbetalningar från mottagare som inledningsvis inte fullgjort sina förpliktelser. För dessa rubriker ska ett symboliskt anslag (*pro memoria*) anges, åtföljt av lämpliga anmärkningar.

- ii) I kommissionens budgetavsnitt:
 - Budgetrubriker för budgetgarantierna för transaktionerna i fråga. För dessa rubriker ska ett symboliskt anslag (*pro memoria*) anges, förutsatt att inga faktiska utgifter som måste täckas med definitiva anslag har uppstått.
 - Anmärkningar med hänvisning till den grundläggande akten och uppgift om de planerade transaktionernas volym och löptiden för samt unionens finansiella garanti för dessa transaktioner.
 - iii) I en bilaga till kommissionens budgetavsnitt, även som en indikation på motsvarande risker:
 - Uppgifter om löpande kapitaltransaktioner och skuldförvaltning.
 - Uppgifter om kapitaltransaktioner och skuldförvaltning för år n.
 - e) När det gäller finansieringsinstrument som ska inrättas utan en grundläggande akt:
 - i) De budgetrubriker som motsvarar de relevanta verksamheterna.
 - ii) En allmän beskrivning av finansieringsinstrumenten, inklusive deras löptid och deras inverkan på budgeten.
 - iii) Planerade transaktioner, inklusive målvolymer baserade på förväntad multiplikator- och hävstångseffekt.
 - f) När det gäller medel som förvaltas av personer eller enheter enligt artikel 62.1 första stycket c:
 - i) En hänvisning till det berörda programmets grundläggande akt.
 - ii) Motsvarande budgetrubriker.
 - iii) En allmän beskrivning av åtgärden, inklusive dess löptid och inverkan på budgeten.
 - g) De totala anslagen för Gusp ska tas upp i ett kapitel med rubriken "Gusp" som ska innehålla särskilda artiklar som täcker Gusps utgifter och innehåller särskilda budgetrubriker för åtminstone de enskilda mest omfattande uppdragen.
2. Utöver de dokument som avses i punkt 1 får Europaparlamentet och rådet till budgeten bifoga alla andra relevanta dokument.

Artikel 53

Regler om tjänsteförteckningar

1. De tjänsteförteckningar som avses i artikel 52.1 c ska för varje unionsinstitution eller unionsorgan utgöra en absolut övre gräns. Inga tillsättningar får göras utöver denna gräns.

Varje unionsinstitution eller unionsorgan får dock ändra i sina tjänsteförteckningar med upp till 10 % av antalet beviljade tjänster, utom när det gäller tjänster i lönegraderna AD 14, AD 15 och AD 16, och detta på följande villkor:

- a) Volymen av personalanslagen för ett helt budgetår påverkas inte.
- b) Dessa ändringar hålls inom ramen för det totala antalet beviljade tjänster per tjänsteförteckning.
- c) Unionsinstitutionen eller unionsorganet har deltagit i en riktmärkning tillsammans med andra unionsinstitutioner och unionsorgan, vilken inletts genom kommissionens kartläggning av personalresurser.

Unionsinstitutionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sin avsikt tre veckor innan den genomför sådana ändringar som avses i andra stycket. Om Europaparlamentet eller rådet anför vederbörligen motiverade invändningar inom denna period ska unionsinstitutionen avstå från att genomföra ändringarna och förfarandet i artikel 44 ska tillämpas.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket får verkningarna av deltidsarbete som beviljats av tillsättningsmyndigheten i enlighet med tjänsteföreskrifterna kompenseras genom nytillsättningar.

KAPITEL 3

Budgetdisciplin

Artikel 54

Förenlighet med den fleråriga budgetramen och beslut 2014/335/EU, Euratom

Budgeten ska vara förenlig med den fleråriga budgetramen och beslut 2014/335/EU, Euratom.

Artikel 55

Unionsakters förenlighet med budgeten

Om de disponibla anslagen i budgeten skulle överskridas vid genomförandet av en unionsakt, får akten inte genomföras finansiellt förrän budgeten har ändrats för detta syfte.

AVDELNING IV

GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 56

Genomförande av budgeten i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning

1. Kommissionen ska på eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen genomföra budgeten med avseende på både inkomster och utgifter i enlighet med denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att se till att anslagen används enligt principen om sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 57

Information om överföring av personuppgifter för revisionsändamål

I varje meddelande i samband med tilldelning av bidrag, upphandlingskontrakt eller priser som genomförs inom ramen för direkt förvaltning ska potentiella bidragsmottagare, anbudssökande, anbudsgivare och deltagare, i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001, informeras om att personuppgifter om dem kan komma att vidarebefordras till interna revisionsenheter, revisionsrätten eller Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och mellan utanordnare inom kommissionen och de genomförandeorgan som avses i artikel 69 i den här förordningen och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 i den här förordningen, i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen.

Artikel 58

Kravet på en grundläggande akt och undantag från detta krav

1. Anslag som tagits upp i budgeten för en unionsåtgärd får endast användas om en grundläggande akt har antagits.
2. Genom undantag från punkt 1 och på de villkor som anges i punkterna 3, 4 och 5 får dock följande anslag genomföras utan någon grundläggande akt, förutsatt att de åtgärder som ska finansieras omfattas av unionens behörighet:
 - a) Anslag till pilotprojekt av experimentell karaktär som syftar till att kontrollera om en åtgärd är genomförbar och ändamålsenlig.
 - b) Anslag till förberedande åtgärder inom tillämpningsområdet för EUF-fördraget och Euratomfördraget, avsedda att förbereda förslag till framtida åtgärder.
 - c) Anslag till förberedande åtgärder som omfattas av avdelning V i EU-fördraget.
 - d) Anslag till punktåtgärder eller åtgärder med obegränsad varaktighet, som kommissionen genomför i enlighet med de uppgifter som följer av dess befogenheter på det institutionella planet enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget, utöver kommissionens initiativrätt på lagstiftningsområdet att lägga fram förslag som avses i led b i denna punkt, och enligt de särskilda befogenheter som kommissionen har tilldelats direkt genom artiklarna 154, 156, 159, 160, 168.2, 171.2, 173.2, 175 andra stycket, 181.2, 190, 210.2 och 214.6 i EUF-fördraget samt artiklarna 70 och 77–85 i Euratomfördraget.

e) Anslag till varje unionsinstitutions drift inom ramen för dess administrativa självständighet.

3. Vad gäller anslag som avses i punkt 2 a får därtill hörande åtagandebemyndiganden tas upp i budgeten för högst två på varandra följande budgetår. Det totala anslagsbeloppet för pilotprojekten får inte överstiga 40 000 000 EUR per budgetår.

4. Vad gäller anslag som avses i punkt 2 b ska de förberedande åtgärderna följa en enhetlig strategi och får vara utformade på olika sätt. Därtill hörande åtagandebemyndiganden får tas upp i budgeten för högst tre på varandra följande budgetår. Förfarandet för antagande av den relevanta grundläggande akten ska vara slutfört före utgången av det tredje budgetåret. Under det förfarandet ska de åtaganden som ingår för anslagen respektera den förberedande åtgärdens särdrag med avseende på den planerade verksamheten, de eftersträlvade målen samt mottagarna. Följaktligen får det belopp som gjorts föremål för åtagande inte motsvara beloppet för de anslags som förutses för finansieringen av själva de slutliga åtgärderna.

Det totala anslagsbeloppet för de nya förberedande åtgärder som avses i punkt 2 b får inte överstiga 50 000 000 EUR per budgetår och det totala anslagsbeloppet för de åtaganden som faktiskt ingår för förberedande åtgärder får inte överstiga 100 000 000 EUR.

5. Vad gäller anslag som avses i punkt 2 c ska de förberedande åtgärderna vara begränsade till en kort tidsperiod och utformas för att skapa förutsättningar för unionsåtgärder för att uppfylla målen med Gusp och för att anta nödvändiga rättsliga instrument.

När det gäller unionens krishanteringsinsatser ska de förberedande åtgärderna utformas för att bland annat bedöma de operativa kraven, säkerställa att resurser snabbt kan göras tillgängliga eller skapa förutsättningar ute på fältet för insatsens igångsättande. Förberedande åtgärder ska godkännas av rådet på förslag av den höga representanten.

För att säkerställa ett snabbt genomförande av förberedande åtgärder ska den höga representanten så tidigt som möjligt underrätta Europaparlamentet och kommissionen om rådets avsikt att inleda en förberedande åtgärd och framför allt om vilka resurser som uppskattningsvis krävs för det ändamålet. Kommissionen ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medlen utbetalas snabbt.

Finansieringen av åtgärder som rådet godkänt för förberedelse av unionens krishanteringsinsatser på grundval av avdelning V i EU-fördraget ska täcka de tillkommande kostnader som uppstår direkt vid utstationering av ett uppdrag eller en grupp på platsen, där bland annat personal från unionsinstitutionerna ingår, inbegripet kostnader för högriskförsäkring, kostnader för resor och logi och dagtraktamenten.

Artikel 59

Unionsinstitutionernas genomförande av budgeten, med undantag av kommissionen

1. Kommissionen ska ge övriga unionsinstitutioner de befogenheter som krävs för att dessa ska kunna genomföra sina respektive avsnitt av budgeten.

2. För att underlätta utnyttjandet av sina anslag får unionsinstitutionerna ingå servicenivåavtal med varandra om villkoren för tillhandahållande av tjänster, leverans av varor, utförande av byggentreprenader eller fastighetskontrakt.

Dessa avtal ska möjliggöra överföring av anslag eller återvinning av kostnader som uppstår till följd av deras genomförande.

3. De servicenivåavtal som avses i punkt 2 får också ingås mellan avdelningar inom unionsinstitutionerna, unionsorgan, europeiska byråer, organ eller personer som anförtrots genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och generalsekreterarens kansli vid styrelsen för Europaskolorna. Kommissionen och övriga unionsinstitutioner ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om de servicenivåavtal som de ingår med andra unionsinstitutioner.

Artikel 60

Delegering av befogenheter vad gäller budgetens genomförande

1. Kommissionen och var och en av de övriga unionsinstitutionerna får inom sina respektive avdelningar delegera sina befogenheter vad gäller budgetens genomförande enligt villkoren i denna förordning samt i deras interna regler och inom de gränser som fastställs i det instrument genom vilket delegeringen beslutas. De till vilka ansvar delegeras ska agera inom ramen för de befogenheter som uttryckligen har tilldelats dem.

2. Utöver punkt 1 får kommissionen delegera genomförandebefogenheter för driftsanslag inom sitt eget budgetavsnitt till chefer för unionens delegationer och, för att säkerställa kontinuitet i verksamheten i delegationschefernas frånvaro, till ställföreträdande chefer för unionens delegationer. En sådan delegering ska inte påverka delegationschefernas ansvar för budgetens genomförande. Om en delegationschef är frånvarande i över fyra veckor ska kommissionen ompröva sitt beslut att delegera genomförandebefogenheter. När chefer för unionens delegationer samt, i deras frånvaro, deras ställföreträdare fungerar som kommissionens vidaredelegerade utanordnare, ska de tillämpa kommissionens regler för genomförande av budgeten och omfattas av samma uppgifter, skyldigheter och ansvarsskyldighet som kommissionens övriga vidaredelegerade utanordnare.

Kommissionen får dra in den delegering av befogenheter som avses i första stycket i enlighet med sina egna regler.

För tillämpningen av första stycket ska den höga representanten vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta samarbetet mellan unionens delegationer och kommissionens avdelningar.

3. Utrikestjänsten får undantagsvis delegera sina genomförandebefogenheter för administrativa anslag inom sitt eget budgetavsnitt till kommissionens personal i unionsdelegationerna, om detta krävs för att säkerställa kontinuitet i sådana delegationers förvaltning i frånvaro av utrikestjänstens behöriga utanordnare från det land där dennes delegation är placerad. I de exceptionella fall där kommissionens personal i unionens delegationer fungerar som vidaredelegerade utanordnare för utrikestjänsten ska de tillämpa utrikestjänstens interna regler för budgetgenomförande och omfattas av samma uppgifter, skyldigheter och ansvarsskyldighet som utrikestjänstens övriga vidaredelegerade utanordnare.

Utrikestjänsten får dra in delegeringen av befogenheter som avses i första stycket i enlighet med sina egna regler.

Artikel 61

Intressekonflikter

1. Aktörer i budgetförvaltningen i den mening som avses i kapitel 4 i denna avdelning och andra personer, inklusive nationella myndigheter på alla nivåer, som medverkar i genomförandet av budgeten inom ramen för direkt, indirekt och delad förvaltning, inbegripet förberedande åtgärder, revisioner eller kontroller, får inte utföra handlingar som kan leda till en konflikt mellan deras egenintresse och unionens intresse. De ska också vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att en intressekonflikt uppstår vid utförandet av uppgifter inom deras behörighet och för att åtgärda situationer som ur objektiv synvinkel kan uppfattas som en intressekonflikt.

2. Om det föreligger risk för en intressekonflikt som inbegriper en anställd vid en nationell myndighet, ska personen i fråga underrätta sin närmaste överordnade. Om en sådan risk föreligger för en anställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna ska personen i fråga underrätta den berörda delegerade utanordnaren. Den berörda närmaste överordnade eller den berörda delegerade utanordnaren ska skriftligen fastställa om en intressekonflikt föreligger. Om en intressekonflikt konstateras ska tillsättningsmyndigheten eller den berörda nationella myndigheten säkerställa att personen i fråga avbryter all verksamhet i ärendet. Den berörda delegerade utanordnaren eller den berörda nationella myndigheten ska säkerställa att eventuella ytterligare lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med tillämplig rätt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 anses en intressekonflikt föreligga om en aktör i budgetförvaltningen eller en annan person enligt punkt 1 av familjescäl, känslomässiga skäl, skäl som hänger samman med politisk eller nationell koppling, ekonomiskt intresse eller något annat direkt eller indirekt personligt intresse sätter en opartisk och objektiv tjänsteutövning på spel.

KAPITEL 2

Metoder för genomförande

Artikel 62

Metoder för genomförande av budgeten

1. Kommissionen ska genomföra budgeten på något av följande sätt:

a) Direkt (nedan kallat *direkt förvaltning*) enligt artiklarna 125–153 genom sina egna avdelningar, inklusive via sin personal i unionens delegationer under överinseende av respektive delegationschef i enlighet med artikel 60.2, eller via de genomförandeorgan som avses i artikel 69.

b) Inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna (nedan kallat *delad förvaltning*) enligt artiklarna 63 och 125–129.

- c) Indirekt (nedan kallat *indirekt förvaltning*) enligt artiklarna 125–149 och artiklarna 154–159, där detta föreskrivs i den grundläggande akten eller i de fall som avses i artikel 58.2 a–d, genom att budgetgenomförandeuppgifter anförtros åt
- i) tredjeländer eller organ som utsetts av dem,
 - ii) internationella organisationer eller deras organ, i den mening som avses i artikel 156,
 - iii) Europeiska investeringsbanken (EIB) eller Europeiska investeringsfonden (EIF) eller båda såsom grupp (nedan kallad *EIB-gruppen*),
 - iv) unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71,
 - v) offentligrättsliga organ, inbegripet medlemsstatsorganisationer,
 - vi) privaträttsliga organ som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter, inbegripet medlemsstatsorganisationer, i den utsträckning som dessa har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier,
 - vii) organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrots genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier,
 - viii) organ eller personer som anförtrots genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den grundläggande akten.

Vad gäller första stycket c vi får beloppet för de ekonomiska garantier som krävs fastställas i den berörda grundläggande akten och begränsas till det högsta beloppet för unionens bidrag till det organ som berörs. Om det är fråga om flera borgensmän ska fördelningen av beloppet motsvarande det totala ansvar som borgensmännen ska täcka anges i överenskommelsen om medverkan, där det får föreskrivas att varje borgensmans ansvar ska stå i proportion till den andel som dess respektive bidrag till organet utgör.

2. Vid direkt förvaltning får kommissionen använda de instrument som avses i avdelningarna VII, VIII, IX, X och XII.

Vid delad förvaltning ska instrumenten för budgetens genomförande vara de som föreskrivs i sektorsspecifika regler.

Vid indirekt förvaltning ska kommissionen tillämpa avdelning VI och, när det gäller finansieringsinstrument eller budgetgarantier, avdelningarna VI och X. Genomförandeorganen ska tillämpa de instrument för budgetgenomförande som anges i den relevanta överenskommelsen om medverkan.

3. Kommissionen ska ansvara för att budgeten genomförs i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget och får inte delegera dessa uppgifter till tredje parter, när sådana uppgifter medför ett betydande skönmässigt handlingsutrymme som kan användas som ett verktyg för politiska överväganden.

Kommissionen får inte, med hjälp av kontrakt enligt avdelning VII i denna förordning, lägga ut på entreprenad uppgifter som innebär myndighetsutövning och ger utrymme för skönmässiga bedömningar.

Artikel 63

Delad förvaltning med medlemsstater

1. När kommissionen genomför budgeten inom ramen för delad förvaltning ska uppgifter som har samband med genomförandet av budgeten delegeras till medlemsstaterna. Kommissionen och medlemsstaterna ska iaktta principerna om sund ekonomisk förvaltning, öppenhet och icke-diskriminering, och säkerställa att unionsåtgärderna är synliga när de förvaltar unionens medel. Kommissionen och medlemsstaterna ska för detta ändamål uppfylla sina respektive förpliktelser i fråga om revision och kontroller och åta sig det ansvar som följer därav enligt denna förordning. Kompletterande bestämmelser ska fastställas i sektorsspecifika regler.

2. När medlemsstaterna utför uppgifter som har samband med genomförandet av budgeten ska de vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet lagstiftningsmässiga, regelrelaterade och administrativa åtgärder, som är nödvändiga för att skydda unionens ekonomiska intressen, genom att

- a) förvissa sig om att åtgärder som finansieras genom budgeten genomförs på ett korrekt och ändamålsenligt sätt och i enlighet med tillämpliga sektorsspecifika regler,
- b) utse organ som ska ansvara för förvaltningen och kontrollen av unionens medel i enlighet med punkt 3 och övervaka sådana organ,

- c) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier,
- d) i enlighet med denna förordning och sektorsspecifika regler samarbeta med kommissionen, Olaf, revisionsrätten och, när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt rådets förordning (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾, med Europeiska åklagarmyndigheten.

För att skydda unionens ekonomiska intressen ska medlemsstaterna, med iakttagande av proportionalitetsprincipen och i enlighet med denna artikel och tillämpliga sektorsspecifika regler, utföra förhands- och efterhandskontroller, vilka där så är lämpligt ska omfatta kontroller på plats genom granskning av representativa och/eller riskbaserade urval av transaktioner. De ska också inkassera felaktigt utbetalda belopp och inleda rättsliga förfaranden i detta avseende där så krävs.

Medlemsstaterna ska ålägga mottagarna ändamålsenliga, avskräckande och proportionella sanktioner när detta föreskrivs i sektorsspecifika regler eller i särskilda bestämmelser i nationell rätt.

Kommissionen ska, som en del i sin riskbedömning och i enlighet med sektorsspecifika regler, övervaka de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats i medlemsstaterna. Kommissionen ska i sitt revisionsarbete respektera proportionalitetsprincipen och ta hänsyn till nivån av risk bedömd i enlighet med sektorsspecifika regler.

3. I enlighet med kriterierna och förfarandena i sektorsspecifika regler ska medlemsstaterna, på lämplig nivå, utse organ som ska ansvara för förvaltningen och kontrollen av unionens medel. Sådana organ får också utföra andra uppgifter som inte har samband med förvaltningen av unionens medel, och får anförtro några av sina uppgifter på andra organ.

När medlemsstaterna fattar beslut om vilket organ som ska utses får de grunda sina beslut på huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i princip är desamma som de som redan fanns under den föregående perioden och om de har fungerat ändamålsenligt.

Om revisions- och kontrollresultat visar att de utsedda organen inte längre uppfyller kriterierna i sektorsspecifika regler ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att bristerna i genomförandet av dessa organs uppgifter åtgärdas, inbegripet att dra tillbaka beslutet om att utse dessa organ i enlighet med sektorsspecifika regler.

Kommissionens roll i den process som beskrivs i denna punkt ska fastställas i sektorsspecifika regler.

4. Organ som utsetts enligt punkt 3 ska

- a) inrätta ett ändamålsenligt och effektivt internt kontrollsystem och säkerställa att detta system fungerar,
- b) använda ett system för redovisning som ger korrekta, fullständiga och tillförlitliga uppgifter som görs tillgängliga i tid,
- c) tillhandahålla den information som krävs enligt punkterna 5, 6 och 7,
- d) säkerställa offentliggörande i efterhand i enlighet med artikel 38.2–38.6.

All behandling av personuppgifter ska vara förenlig med förordning (EU) 2016/679.

5. De organ som utsetts enligt punkt 3 ska senast den 15 februari påföljande budgetår förse kommissionen med följande:

- a) Sina räkenskaper över utgifter som de, under den berörda referensperioden enligt sektorsspecifika regler, haft för utförande av de uppgifter de anförtrots och som lagts fram för kommissionen för återbetalning.
- b) En årlig sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av utförda kontroller, inklusive en analys av typerna och omfattningen av fel och svagheter identifierade i systemen, samt en redogörelse för vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits eller planeras.

6. I de räkenskaper som avses i punkt 5 a ska det finnas uppgifter om förfinansiering och belopp för vilka indrivningsförfaranden pågår eller har slutförts. Räkenskaperna ska åtföljas av en förvaltningsförklaring där det enligt uppfattningen hos dem som är ansvariga för förvaltningen av medlen intygas att

- a) uppgifterna är rättvisande, fullständiga och korrekta,
- b) utgifterna har använts för avsett ändamål, såsom det anges i sektorsspecifika regler,
- c) de kontrollsystem som införts säkerställer de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

7. De räkenskaper som avses i punkt 5 a och den sammanfattning som avses i punkt 5 b ska åtföljas av ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan, som utarbetats enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder. I detta yttrande ska det anges om räkenskaperna ger en sann och rättvisande bild, om utgifter för vilka det begärts återbetalning från kommissionen är lagliga och korrekta samt om de kontrollsystem som inrättats fungerar tillfredsställande. Av yttrandet ska det också framgå om revisionsarbetet föranleder tvivel på vad som sägs i den förvaltningsförklaring som avses i punkt 6.

Tidsfristen den 15 februari enligt punkt 5 får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars efter ett meddelande från den berörda medlemsstaten.

Medlemsstaterna får på lämplig nivå offentliggöra den information som avses i punkterna 5 och 6 samt i denna punkt.

Medlemsstaterna får dessutom tillhandahålla Europaparlamentet, rådet och kommissionen uttalanden som undertecknats på lämplig nivå och som bygger på den information som avses i punkterna 5 och 6 samt i denna punkt.

8. För att säkerställa att unionens medel används enligt gällande regler ska kommissionen

- a) tillämpa förfaranden för granskning och godkännande av de utsedda organens räkenskaper som säkerställer att dessa räkenskaper är fullständiga, korrekta och sanningsenliga,
- b) undanta utgifter för belopp som har betalats ut i strid med tillämplig rätt från finansiering från unionen,
- c) avbryta betalningsfrister eller betalningar när detta föreskrivs i sektorsspecifika regler.

Kommissionen ska helt eller delvis upphöra med avbrytandet av betalningsfrister eller betalningar efter det att en medlemsstat lagt fram sina iakttagelser och så snart som den vidtagit nödvändiga åtgärder. Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 ska behandla alla krav som anges i denna punkt.

9. De sektorsspecifika reglerna ska beakta behoven hos programmen för europeiskt territoriellt samarbete i synnerhet när det gäller förvaltningsförklaringens innehåll, det förfarande som anges i punkt 3 och revisionsfunktionen.

10. Kommissionen ska föra ett register över de organ som ansvarar för förvaltning, certifiering och revision inom ramen för sektorsspecifika regler.

11. Medlemsstaterna får använda medel som tilldelas dem inom ramen för delad förvaltning i kombination med transaktioner och instrument som genomförs inom ramen för förordning (EU) 2015/1017 på de villkor som anges i relevanta sektorsspecifika regler.

KAPITEL 3

Europeiska byråer och unionsorgan

Avsnitt 1

Europeiska byråer

Artikel 64

Ramen för europeiska byråers behörighet

- 1. Innan kommissionen inrättar en ny europeisk byrå ska den göra en kostnads-nyttoanalys och en bedömning av tillhörande risker, informera Europaparlamentet och rådet om resultaten därav samt föreslå att nödvändiga anslag tas upp i en bilaga till kommissionens avsnitt i budgeten.
- 2. Inom ramen för sin behörighet
 - a) ska europeiska byråer utföra obligatoriska uppgifter som anges i deras etableringsakt eller i andra unionsrättsakter,
 - b) får europeiska byråer i enlighet med artikel 66 utföra icke-obligatoriska uppgifter som de getts befogenhet att utföra av respektive förvaltningskommitté efter beaktande av kostnad och nytta och tillhörande risker för berörda parter.
- 3. Bestämmelserna i detta avsnitt ska tillämpas på Olafs verksamhet, med undantag av punkt 4 i denna artikel, artikel 66 och artikel 67.1, 67.2 och 67.3.

4. Kommissionens internrevisor ska utöva alla befogenheter som anges i kapitel 8 i denna avdelning.

Artikel 65

Anslag till europeiska byråer

1. De anslag som respektive europeisk byrå beviljats för att genomföra obligatoriska uppgifter ska tas upp i en särskild budgetrubrik i kommissionens avsnitt i budgeten och ska preciseras i en bilaga till det avsnittet.

Den bilaga som avses i första stycket ska utformas som en inkomst- och utgiftsberäkning, indelad på samma sätt som budgetens avsnitt.

De anslag som tas upp i denna bilaga

- a) ska täcka respektive europeisk byrås finansiella behov i samband med utförande av de obligatoriska uppgifter som anges i dess etableringsakt eller i andra unionsrättsakter,
 - b) får täcka en europeisk byrås finansiella behov i samband med utförande av uppgifter som begärts av unionsinstitutioner, unionsorgan, andra europeiska byråer och organ som inrättats i eller enligt fördragen och vilka uppgifter kan medges enligt byråns etableringsakt.
2. Kommissionen ska i fråga om de anslag som för respektive europeisk byrå tas upp i bilagan delegera utanordnarbefogenheter enligt artikel 73 till den europeiska byråns direktör.
 3. Varje europeisk byrås tjänsteförteckning ska utgöra en bilaga till kommissionens tjänsteförteckning.
 4. Direktören för respektive europeisk byrå ska fatta beslut om överföringar inom den bilaga som avses i punkt 1. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sådana överföringar.

Artikel 66

Icke-obligatoriska uppgifter

1. I fråga om de icke-obligatoriska uppgifter som avses i artikel 64.2 b får en europeisk byrå
 - a) ta emot ett bemyndigande för sin direktör från unionsinstitutioner, unionsorgan och andra europeiska byråer tillsammans med en delegering av utanordnarbefogenheter avseende anslag som tagits upp i budgetavsnittet för unionsinstitutionen, unionsorganet eller den europeiska byrån,
 - b) ingå särskilda servicenivåavtal med unionsinstitutioner, unionsorgan, andra europeiska byråer eller tredje parter.
2. Unionsinstitutionerna, unionsorganen och de andra europeiska byråerna i fråga ska i de fall som avses i punkt 1 a fastställa begränsningar och villkor för delegeringen av befogenheter. Denna delegering ska överenskommas i enlighet med den europeiska byråns etableringsakt, särskilt när det gäller villkoren för delegeringen.
3. I de fall som avses i punkt 1 b ska direktören för den europeiska byrån i enlighet med etableringsakten anta särskilda bestämmelser om uppgifternas genomförande, återvinning av kostnader och förande av motsvarande räkenskaper. Den europeiska byrån ska rapportera resultatet av dessa räkenskaper till berörda unionsinstitutioner, unionsorgan eller andra europeiska byråer.

Artikel 67

Europeiska byråers räkenskaper

1. Varje europeisk byrå ska upprätta räkenskaper över sina utgifter som gör det möjligt att fastställa varje unionsinstitution, unionsorgans eller annan europeisk byrås andel av de tjänster som byrån tillhandahållit. Direktören för den berörda europeiska byrån ska, efter godkännande från dess förvaltningskommitté, fastställa kriterierna för dessa räkenskaper.
2. Anmärkningarna till den särskilda budgetrubriken för de totala anslagen för respektive europeisk byrå till vilken utanordnarbefogenheter har delegerats enligt artikel 66.1 a ska innehålla en beräkning av kostnaderna för de tjänster som respektive byrå ska tillhandahålla varje unionsinstitution, unionsorgan och annan europeisk byrå. Denna ska baseras på de räkenskaper som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel.

3. Varje europeisk byrå till vilken utanordnarbefogenheter har delegerats enligt artikel 66.1 a ska underrätta berörda unionsinstitutioner, unionsorgan och andra europeiska byråer om resultaten av de räkenskaper som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel.
4. Varje europeisk byrås räkenskaper ska integreras i unionens räkenskaper i enlighet med artikel 241.
5. På förslag av den berörda europeiska byråns förvaltningskommitté får kommissionens räkenskapsförare till en av den europeiska byråns anställda delegera några av räkenskapsförarens uppgifter kopplade till de inkomst- och utgiftstransaktioner som ska skötas direkt av den berörda europeiska byrån.
6. Kommissionen får öppna bankkonton eller postgirokonton i en europeisk byrås namn för att täcka byråns likviditetsbehov, på förslag av byråns förvaltningskommitté. Det årliga kassasaldot för varje byrå ska stämmas av och regleras mellan den berörda europeiska byrån och kommissionen vid budgetårets utgång.

Avsnitt 2

Byråer och unionsorgan

Artikel 68

Tillämplighet på Euratoms försörjningsbyrå

Denna förordning ska tillämpas på genomförandet av budgeten för Euratoms försörjningsbyrå.

Artikel 69

Genomförandeorgan

1. Kommissionen får till genomförandeorgan delegera befogenheter att genomföra hela eller delar av ett unionsprogram eller unionsprojekt, däribland pilotprojekt och förberedande åtgärder samt förvaltning av administrativa utgifter, för kommissionens räkning och på dennas ansvar i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 ⁽¹⁾. Genomförandeorgan ska inrättas genom ett beslut av kommissionen och ska vara juridiska personer enligt unionsrätten. De ska ta emot ett årligt bidrag.
2. Direktörer för genomförandeorgan ska fungera som delegerade utanordnare när det gäller utnyttjandet av drifts- anslag för de unionsprogram som de helt eller delvis förvaltar.
3. Styrkommittén för ett genomförandeorgan får komma överens med kommissionen om att kommissionens räkenskapsförare också ska fungera som det berörda genomförandeorganets räkenskapsförare. Styrkommittén får även anförtro kommissionens räkenskapsförare vissa av de uppgifter som ska fullgöras av det berörda genomförandeorganets räkenskapsförare, med beaktande av kostnad och nytta. I båda fallen ska nödvändiga arrangemang ingås så att intressekonflikter undviks.

Artikel 70

Organ som inrättas inom ramen för EUF-fördraget och Euratomfördraget

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 269 i denna förordning för att komplettera denna förordning med en rambudgetförordning för de organ som inrättas inom ramen för EUF-fördraget och Euratomfördraget och som är juridiska personer och får bidrag som belastar budgeten.
2. Rambudgetförordningen ska grundas på de principer och regler som anges i den här förordningen, med beaktande av särdragen hos de organ som avses i punkt 1.
3. De finansiella reglerna för de organ som avses i punkt 1 får endast avvika från rambudgetförordningen om deras särskilda behov gör det nödvändigt och om kommissionen samtycker i förväg.
4. Europaparlamentet ska på rådets rekommendation ha befogenhet att bevilja ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för de organ som avses i punkt 1. De organ som avses i punkt 1 ska till fullo samarbeta med de unionsinstitutioner som medverkar i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och ska vid behov lämna nödvändiga ytterligare uppgifter, även genom närvaro vid de relevanta organens sammanträden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

5. Kommissionens internrevisor ska gentemot de organ som avses i punkt 1 ha samma befogenheter som denne har i förhållande till kommissionen.

6. En oberoende extern revisor ska kontrollera att årsredovisningen för vart och ett av de organ som avses i punkt 1 i denna artikel på ett rättvisande sätt visar inkomster, utgifter och finansiell ställning för det berörda organet före konsolideringen i kommissionens slutliga redovisning. Om inget annat anges i den berörda grundläggande akten ska revisionsrätten utarbeta en särskild årsrapport för varje organ i enlighet med artikel 287.1 i EUF-fördraget. Vid utarbetandet av rapporten ska revisionsrätten beakta det revisionsarbete som utförts av den oberoende externa revisorn och de åtgärder som vidtagits som svar på revisorns iakttagelser.

7. Alla aspekter av de oberoende externa revisioner som avses i punkt 6, även de rapporterade iakttagelserna, ska fortfarande helt och hållet falla inom revisionsrättens ansvarsområde.

Artikel 71

Organ inom offentlig-privata partnerskap

Organ som är juridiska personer, som inrättats genom en grundläggande akt och som anförtros genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap ska anta egna finansiella regler.

Dessa regler ska innehålla ett antal principer som är nödvändiga för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 269 för att komplettera denna förordning med en modellbudgetförordning för organ inom offentlig-privata partnerskap, vilken ska innehålla de principer som är nödvändiga för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel och som ska baseras på artikel 154.

De finansiella reglerna för organ inom offentlig-privata partnerskap får endast avvika från modellbudgetförordningen om deras särskilda behov gör det nödvändigt och under förutsättning att kommissionen samtycker i förväg.

Artikel 70.4–70.7 ska tillämpas på organ inom offentlig-privata partnerskap.

KAPITEL 4

Aktörer i budgetförvaltningen

Avsnitt 1

Principen om åtskillnad mellan funktioner

Artikel 72

Åtskillnad mellan funktioner

1. Utanordnarens och räkenskapsförarens funktioner ska vara åtskilda och ömsesidigt uteslutande.
2. Varje unionsinstitution ska förse alla aktörer i budgetförvaltningen med de resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter, samt en detaljerad beskrivning av deras uppgifter, rättigheter och skyldigheter.

Avsnitt 2

Utanordnare

Artikel 73

Utanordnare

1. Varje unionsinstitution ska fungera som utanordnare.
2. I denna avdelning avses med *anställda* personer som omfattas av tjänsteföreskrifterna.
3. Varje unionsinstitution ska i enlighet med sin arbetsordning delegera utanordnarens funktioner till anställda på lämplig nivå. Den ska i sina interna administrativa regler ange de anställda till vilka dessa funktioner delegeras, hur omfattande de delegerade befogenheterna ska vara och om de personer som delegerats befogenheter får vidaredelegera dem.
4. Utanordnarens befogenheter får bara delegeras eller vidaredelegeras till anställda.

5. Den behöriga utanordnaren ska agera inom ramen för de begränsningar som anges i det dokument genom vilket delegeringen eller vidaredelegeringen beslutas. Den behöriga utanordnaren får bistås av en eller flera anställda, med uppgift att under dennes ansvar utföra vissa transaktioner som är nödvändiga för genomförandet av budgeten och framtagandet av information om finansiella frågor och förvaltning.

6. Varje unionsinstitution och varje unionsorgan som avses i artikel 70 ska inom två veckor informera Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionens räkenskapsförare när delegerade utanordnare, internrevisorer och räkenskapsförare utnämns och avgår samt om de interna regler som institutionen eller organet antar i finansiella frågor.

7. Varje unionsinstitution ska informera revisionsrätten när delegeringsbeslut fattas och när förskottsförvaltare utnämns enligt artiklarna 79 och 88.

Artikel 74

Utanordnarens befogenheter och ansvar

1. Utanordnaren ska vid den berörda unionsinstitutionen ansvara för verkställandet av inkomster och utgifter i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning, bland annat genom att säkerställa resultatrapportering och säkerställa överensstämmelse med kraven på laglighet och korrekthet och likabehandling av mottagare.

2. I enlighet med artikel 36 och de miniminormer som fastställs av varje unionsinstitution och med vederbörligt beaktande av de risker som är förenade med förvaltningsmiljön samt de finansierade åtgärdernas art ska den delegerade utanordnaren, för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln, inrätta en organisatorisk struktur samt interna kontrollsystem som lämpar sig för de uppgifter denne ska utföra. Strukturen och systemen ska utformas på grundval av en ingående riskanalys som ska beakta deras kostnadseffektivitet och resultat.

3. Verkställandet av utgifter ska innefatta att den behöriga utanordnaren gör budgetmässiga och rättsliga åtaganden, kontrollerar utgifter och godkänner betalningar samt vidtar de förberedelser som krävs för att anslag ska kunna utnyttjas.

4. Verkställandet av inkomster ska innefatta att den behöriga utanordnaren upprättar beräkningar över fordringar, fastställer utestående fordringar och upprättar betalningskrav. I lämpliga fall ska den behöriga utanordnaren skriva av utestående fordringar.

5. För att förhindra fel och oriktigheter före godkännandet av transaktioner och minska risken för att målen inte uppnås ska det för varje transaktion åtminstone utföras en förhandskontroll som avser transaktionens operativa och ekonomiska aspekter och som baseras på en flerårig kontrollstrategi där risken beaktas.

Den behöriga utanordnaren ska fastställa förhandskontrollernas omfattning vad gäller frekvens och intensitet med beaktande av resultaten av tidigare kontroller samt en bedömning av risker och kostnadseffektivitet på grundval av utanordnarens egen riskanalys. I tveksamma fall ska den utanordnare som ansvarar för att kontrollera de berörda transaktionerna som ett led i förhandskontrollen begära in kompletterande information eller utföra en kontroll på plats, i syfte att få rimliga garantier.

Transaktioner ska kontrolleras av andra anställda än de som tagit initiativ till transaktionen. De anställda som utför kontrollen får inte vara underordnade de anställda som tagit initiativ till transaktionen.

6. Den delegerade utanordnaren får införa efterhandskontroller för att upptäcka och korrigera fel och oriktigheter i fråga om transaktioner efter att de har godkänts. Sådana kontroller får ske i form av stickprovskontroller utifrån en riskanalys och ska beakta resultaten av tidigare kontroller samt graden av kostnadseffektivitet och resultat.

Efterhandskontrollerna ska utföras av andra anställda än de som ansvarar för förhandskontrollerna. De anställda som ansvarar för efterhandskontrollerna får inte vara underordnade de anställda som ansvarar för förhandskontrollerna.

Reglerna och villkoren, inbegripet tidsplaner, för genomförandet av revisioner av bidragsmottagarna ska vara klara, konsekventa och öppna och ska göras tillgängliga för bidragsmottagare när dessa undertecknar bidragsöverenskommelsen.

7. Behöriga utanordnare och anställda som ansvarar för budgetens genomförande ska ha den yrkeskompetens som krävs för uppgiften.

I varje unionsinstitution ska den delegerade utanordnaren säkerställa följande:

a) Att vidaredelegerade utanordnare och deras anställda får regelbundet uppdaterad och lämplig information och utbildning om kontrollnormer och om tillgängliga metoder och tekniker för detta ändamål.

- b) Att åtgärder vid behov vidtas för att säkerställa att kontrollsystemen enligt punkt 2 fungerar ändamålsenligt och effektivt.

8. Om anställda som medverkar i den ekonomiska förvaltningen och kontrollen av transaktioner bedömer att ett beslut, som en överordnad instruerar dem att verkställa eller godta, strider mot gällande bestämmelser eller mot principen om sund ekonomisk förvaltning eller de yrkesregler som de måste följa, ska de underrätta sina närmaste överordnade om detta. Om en anställd gör så skriftligen ska den överordnade svara skriftligen. Om den överordnade underlåter att vidta åtgärder eller bekräftar det ursprungliga beslutet eller den ursprungliga instruktionen och den anställde anser att en sådan bekräftelse inte utgör ett rimligt svar på hans eller hennes fråga ska den anställde meddela den delegerade utanordnaren skriftligen. Om den delegerade utanordnaren inte svarar inom rimlig tid med hänsyn till omständigheterna i fallet och under alla omständigheter inom en månad, ska den anställde informera den berörda panel som avses i artikel 143.

I händelse av olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen, ska den anställde informera myndigheterna och de organ som anges i tjänsteföreskrifterna samt i unionsinstitutionernas beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att förebygga bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada unionens intressen. Avtal med externa revisorer som genomför revisioner av unionens ekonomiska förvaltning ska föreskriva att den externa revisorn ska informera den delegerade utanordnaren om varje misstänkt fall av olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen.

9. Den delegerade utanordnaren ska till sin unionsinstitution rapportera om fullgörandet av sina skyldigheter genom en årlig verksamhetsrapport med information om finansiella frågor och förvaltning, inklusive kontrollresultat, och med en förklaring om att, såvida inte annat anges i reservationer rörande avgränsade inkomst- och utgiftsområden, det finns rimliga garantier för att

- a) informationen i rapporten ger en sann och rättvisande bild,
- b) de medel som avsatts för den verksamhet som beskrivs i rapporten har använts för avsett ändamål och i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning, och
- c) de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Den årliga verksamhetsrapporten ska innehålla information om utförd verksamhet, mot bakgrund av de mål och resultat som fastställts i de strategiska planerna, de risker som är förenade med verksamheten, användningen av tillhandahållna resurser och de interna kontrollsystemens effektivitet och ändamålsenlighet. Denna rapport ska innefatta en övergripande bedömning av kostnader och nytta förknippade med kontroller och information om i vilken omfattning godkända driftsutgifter bidrar till ett förverkligande av unionens strategiska mål och genererar ett mervärde på EU-nivå. Kommissionen ska utarbeta en sammanfattning av de årliga verksamhetsrapporterna för det föregående året.

De årliga verksamhetsrapporterna för budgetåret från utanordnare och, i förekommande fall, från unionsinstitutionernas, unionsorganens och de europeiska byråernas delegerade utanordnare ska på ett lättillgängligt sätt offentliggöras senast den 1 juli det påföljande budgetåret på respektive unionsinstitution, unionsorgans eller europeisk byrås webbplats, med beaktande av vederbörligen motiverade hänsyn i fråga om konfidentialitet och säkerhet.

10. De delegerade utanordnarna ska för varje budgetår sammanställa uppgifter om kontrakt som ingåtts genom förhandlade förfaranden i enlighet med punkterna 11.1 a–f och 39 i bilaga I. Om andelen förhandlade förfaranden i förhållande till det antal kontrakt som tilldelats av en och samma delegerade utanordnare ökar kraftigt jämfört med tidigare år eller om denna andel är betydligt större än det genomsnitt som registrerats inom utanordnarens unionsinstitution, ska den behöriga utanordnaren i en rapport till denna unionsinstitution redogöra för de åtgärder som vidtagits för att vända denna utveckling. Varje unionsinstitution ska överlämna en rapport om förhandlade förfaranden till Europaparlamentet och rådet. I kommissionens fall ska den rapporten bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i punkt 9 i denna artikel.

Artikel 75

Utanordnarnas förvaring av styrkande handlingar

Utanordnaren ska inrätta pappersbaserade eller elektroniska system för förvaring av originalen av de styrkande handlingar som avser budgetgenomförandet. Dessa handlingar ska förvaras under minst fem år från och med den dag då Europaparlamentet beviljar ansvarsfrihet för det budgetår som handlingarna hänför sig till.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska handlingar som gäller transaktioner i alla händelser förvaras fram till och med utgången av året efter det år då dessa transaktioner slutligen avslutas.

Personuppgifter som ingår i styrkande handlingar men som inte krävs för beviljande av ansvarsfrihet eller kontroll- eller revisionsändamål ska om möjligt raderas. Artikel 37.2 i förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på bevarande av trafikdata.

Artikel 76

Befogenheter och skyldigheter för cheferna för unionens delegationer

1. Om chefer för unionens delegationer fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 ska kommissionen vara den unionsinstitution som ansvarar för fastställande, utövande, övervakning och bedömning av deras skyldigheter och ansvar som vidaredelegerade utanordnare, och dessa chefer ska samarbeta nära med kommissionen med avseende på en korrekt förvaltning av medel, särskilt för att säkerställa att finansiella transaktioner genomförs lagligt och korrekt, att medel förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning och att unionens ekonomiska intressen skyddas effektivt. De ska omfattas av kommissionens interna regler och kommissionens stadga för genomförande av vidaredelegerade uppgifter rörande ekonomisk förvaltning. Vid fullgörandet av sina skyldigheter får de biträdas av kommissionens personal i unionsdelegationer.

I detta syfte ska cheferna för unionens delegationer vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra alla situationer som sannolikt äventyrar kommissionens möjlighet att uppfylla sitt ansvar för genomförandet av den budget som vidaredelegerats till dem och för att förhindra konflikter rörande prioriteringar som kan sannolikt påverka fullgörandet av de uppgifter rörande ekonomisk förvaltning som vidaredelegerats till dem.

Om det uppstår en sådan situation eller konflikt som avses i andra stycket ska cheferna för unionens delegationer utan dröjsmål underrätta kommissionens och utrikestjänstens ansvariga generaldirektörer. Dessa generaldirektörer ska vidta lämpliga åtgärder för att rätta till situationen.

2. Om chefer för unionens delegationer befinner sig i en situation som avses i artikel 74.8 ska de hänskjuta ärendet till den panel som avses i artikel 143. Upptäcks olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen, ska de underrätta de myndigheter och instanser som utsetts i gällande lagstiftning.

3. Chefer för unionens delegationer som fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 ska lämna rapporter till sin delegerade utanordnare så att denne kan införliva deras rapporter i sin årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9. Rapporterna från cheferna för unionens delegationer ska innehålla information om effektiviteten och ändamålsenligheten hos de interna kontrollsystemen vid deras delegation, förvaltningen av de transaktioner som vidaredelegerats till dem och den förklaring som avses i artikel 92.5 tredje stycket. Dessa rapporter ska bifogas den årliga verksamhetsrapporten från den delegerade utanordnaren, och göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet, i tillämpliga fall med beaktande av rapporternas konfidentialitet.

Cheferna för unionens delegationer ska till fullo samarbeta med de unionsinstitutioner som medverkar i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och ska vid behov lämna nödvändiga ytterligare uppgifter. I detta sammanhang får de uppmanas att närvara vid de relevanta organens sammanträden och bistå den behöriga delegerade utanordnaren.

Chefer för unionens delegationer som fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 ska besvara varje begäran som kommissionens delegerade utanordnare framställer, på kommissionens eget initiativ eller, inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, på Europaparlamentets begäran.

Kommissionen ska säkerställa att vidaredelegeringen av befogenheter till chefer för unionens delegationer inte får negativa effekter för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet enligt artikel 319 i EUF-fördraget.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska också gälla ställföreträdande chefer för unionens delegationer när dessa fungerar som vidaredelegerade utanordnare i delegationschefernas frånvaro.

Avsnitt 3

Räkenskapsförare

Artikel 77

Räkenskapsförarens befogenheter och skyldigheter

1. Varje unionsinstitution ska utnämna en räkenskapsförare som vid den institutionen har ansvaret för att

a) betalningar verkställs korrekt samt att inkomster och fastställda fordringar betalas in,

- b) utarbeta och lägga fram redovisningen i enlighet med avdelning XIII,
- c) föra räkenskaper i enlighet med artiklarna 82 och 84,
- d) fastställa regler och förfaranden för förande av räkenskaper och för att utforma kontoplanen, i enlighet med artiklarna 80–84,
- e) utforma och kontrollera redovisningssystemen och i tillämpliga fall kontrollera de system som utanordnarna utformat för att leverera eller styrka bokföringsuppgifter,
- f) förvalta likvida medel.

När det gäller uppgifter som avses i första stycket ska räkenskapsföraren ha befogenhet att när som helst granska efterlevnaden av kontrollkriterierna.

2. De skyldigheter som åligger utrikestjänstens räkenskapsförare ska enbart omfatta utrikestjänstens budgetavsnitt, som genomförs av utrikestjänsten. Kommissionens räkenskapsförare ska förbli ansvarig för hela kommissionsavsnittet i budgeten, även transaktioner som avser anslag som vidaredelegerats till chefer för unionens delegationer.

Kommissionens räkenskapsförare ska också fungera som räkenskapsförare för utrikestjänsten beträffande genomförandet av utrikestjänstens budgetavsnitt.

Artikel 78

Räkenskapsförarens utnämning och avgång

1. Varje unionsinstitution ska utnämna en räkenskapsförare bland de tjänstemän som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Räkenskapsföraren ska väljas av unionsinstitutionen på grundval av sina särskilda kvalifikationer, styrkta genom utbildningsbevis eller motsvarande yrkeserfarenhet.

2. Två eller flera unionsinstitutioner eller unionsorgan får utnämna samma räkenskapsförare.

Om så sker ska de ingå nödvändiga arrangemang för att undvika intressekonflikt.

3. Om en räkenskapsförare avgår ska en råbalansomslutning upprättas utan dröjsmål.

4. Råbalansomslutningen samt en överlämnanderapport ska lämnas till den nye räkenskapsföraren av den avgående räkenskapsföraren eller, om detta inte är möjligt, av en tjänsteman i den sistnämndes avdelning.

Den nye räkenskapsföraren ska med underskrift bekräfta sitt mottagande av råbalansomslutningen inom en månad efter att den överlämnats, och får då meddela reservationer.

Överlämnanderapporten ska innehålla resultatet av råbalansomslutningen och eventuella reservationer.

Artikel 79

Befogenheter som räkenskapsföraren får delegera

Räkenskapsföraren får, vid fullgörandet av sina skyldigheter, delegera vissa uppgifter till underordnade anställda och till förskottsförvaltare som utnämnts i enlighet med artikel 89.1.

Dessa uppgifter ska anges i det instrument genom vilket delegeringen sker.

Artikel 80

Regler om redovisning

1. De redovisningsregler som ska tillämpas av unionsinstitutioner, europeiska byråer och de byråer och unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning ska baseras på internationellt vedertagna redovisningsstandarder för den offentliga sektorn. Dessa regler ska antas av kommissionens räkenskapsförare efter samråd med räkenskapsförarna för andra unionsinstitutioner, europeiska byråer och unionsorgan.

2. Räkenskapsföraren får avvika från de standarder som avses i punkt 1 om denne anser att det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild av tillgångar och skulder, kostnader och intäkter samt kassaflöden. Om en redovisningsregel i betydande grad avviker från dessa standarder, ska den omständigheten, och skälen till detta, anges i anmärkningar till redovisningarna.

3. I de redovisningsregler som avses i punkt 1 ska redovisningarnas struktur och innehåll samt de redovisningsprinciper som ligger till grund för räkenskaperna anges.

4. De rapporter om genomförandet av budgeten som avses i artikel 241 ska upprättas enligt de budgetprinciper som fastställs i denna förordning. De ska göra det möjligt att i detalj följa genomförandet av budgeten. De ska registrera alla transaktioner i fråga om inkomster och utgifter som föreskrivs i denna avdelning och ge en rättvisande bild av dessa.

*Artikel 81***Uppläggning av räkenskaperna**

1. Räkenskapsföraren vid varje unionsinstitution eller unionsorgan ska sammanställa och uppdatera dokumentation över hur räkenskaperna är upplagda och vilka redovisningsförfaranden som tillämpas vid den unionsinstitution eller det unionsorgan som denne arbetar för.
2. Inkomster och utgifter ska registreras i ett datasystem i enlighet med transaktionens ekonomiska natur, som löpande inkomster eller utgifter eller som kapital.

*Artikel 82***Förande av räkenskaper**

1. Kommissionens räkenskapsförare ska ansvara för att fastställa den harmoniserade kontoplan som ska tillämpas av unionsinstitutioner, europeiska byråer och de byråer och unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning.
2. Räkenskapsföraren ska från utanordnarna få alla de uppgifter som krävs för att sammanställa räkenskaper som ger en rättvisande bild av unionsinstitutionernas ekonomiska situation samt av budgetgenomförandet. Utanordnarna ska garantera uppgifternas tillförlitlighet.
3. Innan en unionsinstitution, eller ett unionsorgan som avses i artikel 70, antar räkenskaperna ska räkenskapsföraren godkänna dem och därigenom intyga att det finns rimliga garantier för att de ger en rättvisande bild av den ekonomiska situationen inom den unionsinstitution eller det unionsorgan som avses i artikel 70.

Räkenskapsföraren ska i detta syfte kontrollera att räkenskaperna har utarbetats i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80 och de redovisningsförfaranden som avses i artikel 77.1 första stycket d och att alla inkomster och utgifter har tagits upp i räkenskaperna.

4. I enlighet med de regler som antagits av räkenskapsföraren ska den delegerade utanordnaren till räkenskapsföraren överlämna all information om finansiella frågor och förvaltning som behövs för att räkenskapsföraren ska kunna utföra sina uppgifter.

Utanordnaren ska regelbundet, och alltid innan räkenskaperna avslutas, meddela räkenskapsföraren relevanta finansiella uppgifter om förvaltningskontona i bank, så att användningen av unionens medel på dessa konton kan återspeglas i unionens räkenskaper.

Utanordnarna ska fortsatt vara helt ansvariga för att de medel som de förvaltar används på avsett sätt och även för lagligheten och korrektheten hos utgifter som är under deras kontroll, samt för att de uppgifter som de överlämnar till räkenskapsföraren är fullständiga och exakta.

5. Den behöriga utanordnaren ska underrätta räkenskapsföraren om alla händelser eller väsentliga förändringar i system för ekonomisk förvaltning, system för inventarieförteckningar eller system för värdering av poster på tillgångs- och skuldsidan, om dessa förmedlar uppgifter för unionsinstitutionens räkenskaper eller åberopas för att styrka uppgifter i dessa, så att räkenskapsföraren kan granska efterlevnaden av kontrollkriterierna.

Räkenskapsföraren får när som helst på nytt granska ett redan kontrollerat system för ekonomisk förvaltning och begära att den behöriga utanordnaren utarbetar en handlingsplan för att i god tid rätta till potentiella svagheter.

Den behöriga utanordnaren ska ansvara för att de uppgifter som överlämnas till räkenskapsföraren är fullständiga.

6. Räkenskapsföraren ska ha befogenhet att kontrollera inkommen information samt att utföra de ytterligare verifieringar som denne anser vara nödvändiga för att kunna godkänna räkenskaperna.

Räkenskapsföraren ska, om så är nödvändigt, meddela reservationer och exakt förklara karaktären och omfattningen av dessa reservationer.

7. En unionsinstitutionens redovisningssystem ska syfta till att strukturera budgetinformation och finansiell information på ett sådant sätt att sifferuppgifter kan föras in, klassificeras och registreras.

8. Redovisningssystemet ska bestå av allmänna räkenskaper och budgeträkenskaper. Räkenskaperna ska uttryckas i euro och föras per kalenderår.

9. De delegerade utanordnarna får också föra en detaljerad internredovisning.

10. Alla styrkande handlingar för redovisningssystemet och upprättandet av de räkenskaper som avses i artikel 241 ska förvaras i minst fem år räknat från den dag då Europaparlamentet beviljar ansvarsfrihet för det budgetår som handlingarna hänförs till.

Handlingar som gäller transaktioner som inte avslutats definitivt ska dock förvaras fram till och med utgången av året efter det år då transaktionerna avslutas. Artikel 37.2 i förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på bevarande av trafikdata.

Varje unionsinstitution ska själv bestämma vilken avdelning som ska förvara de styrkande handlingarna.

Artikel 83

Budgeträkenskapernas innehåll och förande

1. Budgeträkenskaperna ska för varje underavdelning i budgeten utvisa följande:

a) I fråga om utgifter:

i) De anslag som godkänts i budgeten, inklusive de anslag som tas upp i ändringsbudgetar, de anslag som överförs från tidigare budgetår, de anslag som avdelats som en följd av inkomster avsatta för särskilda ändamål, överföringar av anslag samt summan av de disponibla anslagen.

ii) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för budgetåret.

b) I fråga om inkomster:

i) Beräkningar som tas upp i budgeten, inklusive beräkningar som tas upp i ändringsbudgetar, inkomster avsatta för särskilda ändamål och det totala beloppet av de beräknade inkomsterna.

ii) Fastställda fordringar och inkasserade belopp under budgetåret.

c) En förteckning över obetalda åtaganden och utestående fordringar från föregående budgetår.

De åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden som avses i första stycket a ska tas upp var för sig.

2. Genom budgeträkenskaperna ska följande tydligt framgå:

a) Användningen av överförda anslag och budgetårets anslag.

b) Slutbetalningen av utestående åtaganden.

På inkomstsidan ska utestående fordringar från föregående budgetår redovisas separat.

Artikel 84

Allmänna räkenskaper

1. I de allmänna räkenskaperna ska alla händelser och transaktioner som påverkar den ekonomiska och finansiella situationen samt tillgångarna och skulderna för unionsinstitutionerna och de byråer och unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning registreras i kronologisk ordning enligt metoden för dubbel bokföring.

2. Saldon och rörelser i de allmänna räkenskaperna ska föras in i räkenskapsböcker.

3. All registrering i räkenskaperna, inklusive korrigeringar, ska stödja sig på styrkande handlingar, och i räkenskaperna ska det hänvisas till dessa handlingar.

4. Redovisningssystemet ska möjliggöra en tydlig verifieringskedja för varje enskild registrering i räkenskaperna.

Artikel 85

Bankkonton

1. Räkenskapsföraren får, om det krävs för likviditetsförvaltningen, öppna bankkonton i sin unionsinstitutions namn i finansinstitut eller nationella centralbanker, eller begära att sådana konton öppnas. Räkenskapsföraren ska även vara ansvarig för att avsluta dessa konton eller för att se till att de avslutas.

2. I villkoren för öppnande, skötsel och användning av bankkonton ska det anges att checkar, banköverföringar och alla övriga banktransaktioner ska undertecknas av en eller flera behöriga anställda, med hänsyn till internkontrollens behov. Manuella instruktioner ska undertecknas av minst två behöriga anställda eller av räkenskapsföraren.

3. Inom ramen för genomförandet av ett program eller en åtgärd får förvaltningskonton öppnas för kommissionens räkning, så att dessa konton kan förvaltas av en enhet i enlighet med artikel 62.1 första stycket c ii, iii, v eller vi.

Sådana konton ska öppnas på ansvar av den utanordnare som ansvarar för genomförandet av programmet eller åtgärden, genom överenskommelse med kommissionens räkenskapsförare.

Sådana konton ska förvaltas på utanordnarens ansvar.

4. Kommissionens räkenskapsförare ska fastställa reglerna för öppnande, förvaltning och avslutande av förvaltningskonton samt användningen av dessa.

Artikel 86

Likviditetsförvaltning

1. Om inget annat anges i denna förordning ska endast räkenskapsföraren ha befogenhet att förvalta likvida medel och motsvarigheter till likvida medel. Räkenskapsföraren ska ansvara för förvaringen av dessa.

2. Räkenskapsföraren ska inom ramen för det tillämpliga regelverket se till att dennes unionsinstitution förfogar över de medel som behövs för att täcka behovet av likvida medel för att genomföra budgeten och ska inrätta förfaranden som säkerställer att det inte uppstår något debetsaldo på ett konto som öppnats i enlighet med artiklarna 85.1 och 89.3.

3. Betalningar ska ske genom banköverföring, med check eller från förskottskonton eller, med särskilt tillstånd från räkenskapsföraren, med bankkort, autogirering eller andra betalningsmedel i enlighet med regler som fastställs av räkenskapsföraren.

Innan ett åtagande ingås gentemot en tredje part ska utanordnaren bekräfta betalningsmottagarens identitet, fastställa betalningsmottagarens rättsliga identitet och betalningsuppgifter och registrera dessa uppgifter i det gemensamma registret för den unionsinstitution som räkenskapsföraren ansvarar för, i syfte att säkerställa öppenhet, ansvarsskyldighet och ett korrekt genomförande av betalningar.

Räkenskapsföraren får bara göra betalningar om betalningsmottagarens rättsliga identitet och betalningsuppgifter har registrerats i ett gemensamt register för den unionsinstitution som räkenskapsföraren ansvarar för.

Utanordnarna ska informera räkenskapsföraren om de ändringar av rättslig identitet och betalningsuppgifter som betalningsmottagarna meddelar, och ska kontrollera att dessa uppgifter är riktiga innan en betalning godkänns.

Artikel 87

Inventarieförteckning över tillgångar

1. Unionsinstitutionerna och de byråer eller unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning ska hålla en inventarieförteckning över kvantiteten och värdet av samtliga deras materiella, immateriella och finansiella tillgångar, i enlighet med en modell som fastställs av kommissionens räkenskapsförare.

De ska även kontrollera att uppgifter i deras respektive inventarieförteckningar stämmer överens med verkligheten.

Alla förvärvade tillgångar, vars användningsperiod överstiger ett år och som inte utgör förbrukningsvaror och vars inköpspris eller tillverkningskostnad är högre än vad som framgår enligt de redovisningsförfaranden som avses i artikel 77, ska tas upp i inventarieförteckningen och bokföras på kontona för anläggningstillgångar.

2. Försäljning av unionens materiella tillgångar ska annonseras på lämpligt sätt.

3. Unionsinstitutionerna och de byråer eller unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning ska fastställa regler för förvaring och skötsel av de tillgångar som tas upp i deras respektive inventarieförteckningar och utse de avdelningar som ska ansvara för inventariesystemet.

Avsnitt 4

Förskottsförvaltare

Artikel 88

Förskottskonton

1. Förskottskonton får upprättas för betalning av utgifter, när det till följd av beloppens ringa storlek är praktiskt omöjligt eller föga effektivt att effektuera betalningar via budgetförfaranden. Förskottskonton får även upprättas för inkassering av andra inkomster än egna medel.

Vid unionens delegationer får förskottskonton också användas för att effektuera betalningar till begränsade belopp via budgetförfaranden, om detta till följd av lokala behov är effektivt och ändamålsenligt.

Det högsta belopp som får betalas ut av förskottsforvaltaren i de fall där det är praktiskt omöjligt eller föga effektivt att utföra betalningar via budgetförfaranden fastställs av räkenskapsföraren och får under inga omständigheter överstiga 60 000 EUR per utgift.

När det gäller insatser i krissituationer och humanitära insatser får emellertid förskottskonton användas utan beloppsbegränsningar, förutsatt att den anslagsnivå som Europaparlamentet och rådet beslutat om för motsvarande budgetrubrik för innevarande budgetår inte överskrids och att det sker i enlighet med kommissionens interna regler.

2. Vid unionens delegationer ska förskottskonton upprättas för att betala utgifter från både kommissionens och utrikestjänstens avsnitt i budgeten, vilket ska garantera att utgifterna kan spåras till fullo.

Artikel 89

Upprättande och förvaltning av förskottskonton

1. Den berörda unionsinstitutionens räkenskapsförare ska fatta beslut om upprättandet av ett förskottskonto och utnämningen av en förskottsforvaltare, på grundval av ett vederbörligen motiverat förslag från den behöriga utanordnaren. Förskottsforvaltarens och utanordnarens ansvar och skyldigheter ska anges i beslutet.

Förskottsforvaltare ska utses bland fast anställda tjänstemän men får, om behovet uppstår och endast i vederbörligen motiverade fall, också utses bland övriga kategorier anställda eller, i enlighet med de villkor som fastställts i kommissionens interna regler, bland personer som anställts av kommissionen för insatser i krissituationer och humanitära insatser förutsatt att deras anställningskontrakt ger en likvärdig skyddsnivå i fråga om ansvar som gäller för anställda enligt artikel 95. Förskottsforvaltare ska väljas på grundval av kunskaper, skicklighet och särskild kompetens, som ska styrkas med utbildningsbevis eller intyg om lämplig yrkeserfarenhet eller ha förvärvats efter fullgörande av ett särskilt utbildningsprogram för ändamålet.

2. Vid utformningen av förslagen till beslut om att upprätta ett förskottskonto ska den behörige utanordnaren säkerställa att

- a) medel i första hand lyfts genom budgetförfaranden när det finns tillgång till det centrala datoriserade redovisningssystemet,
- b) förskottskonton endast används när det är vederbörligen motiverat.

I samband med beslut om att upprätta ett förskottskonto ska räkenskapsföraren fastställa de praktiska villkoren för användning av kontot.

Räkenskapsföraren ska också besluta om ändringar av de praktiska villkoren för ett förskottskonto, efter ett vederbörligen motiverat förslag från den behöriga utanordnaren.

3. Bankkonton för förskottsforvaltning ska öppnas och övervakas av räkenskapsföraren, som även ska godkänna delegerade undertecknanden för dessa på grundval av ett vederbörligen motiverat förslag från den behöriga utanordnaren.

4. Förskottskonton ska krediteras med nödvändiga medel av unionsinstitutionens räkenskapsförare och handläggas under förskottsforvaltares ansvar.

5. Verkställda betalningar ska följas av formella beslut om slutlig kontroll eller betalningsorder som undertecknas av den behöriga utanordnaren.

Transaktioner på förskottskontot ska regleras av utanordnaren senast vid utgången av efterföljande månad, för att säkra avstämningen mellan saldot enligt räkenskaperna och banksaldot.

6. Räkenskapsföraren ska utföra kontroller själv eller genom en för ändamålet särskilt befullmäktigad anställd inom räkenskapsförarens egen avdelning eller inom utanordnaravdelningen. Dessa kontroller ska i regel utföras på plats och i tillämpliga fall utan förvarning och ska omfatta de medel som anförtratts förskottsforvaltarna och deras bokföring samt huruvida transaktioner på kontot regleras inom den fastställda tidsfristen. Räkenskapsföraren ska meddela resultaten av sina kontroller till den behöriga utanordnaren.

KAPITEL 5

Ansvar hos aktörerna i budgetförvaltningen

Avsnitt 1

Allmänna regler

Artikel 90

Indragning av delegering av befogenheter och upphävande av befogenheter för aktörer i budgetförvaltningen

1. Statusen som delegerad eller vidaredelegerad behörig utanordnare får när som helst, tillfälligt eller permanent, dras in av den myndighet som utsett dem.
2. Befogenheter för räkenskapsförare eller förskottsförvaltare, eller båda två, får när som helst, tillfälligt eller permanent, upphävas av den myndighet som utsett dem.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av disciplinåtgärder gentemot de aktörer i budgetförvaltningen som avses i de punkterna.

Artikel 91

Ansvar hos aktörerna i budgetförvaltningen i samband med olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption

1. Detta kapitel ska inte påverka möjligheten att ställa de aktörer i budgetförvaltningen som avses i artikel 90 till straffrättsligt ansvar enligt tillämplig nationell rätt och gällande bestämmelser om skydd av unionens ekonomiska intressen och kampen mot korruption som tjänstemän vid unionen eller i medlemsstaterna är delaktiga i.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 92, 94 och 95 i denna förordning ska alla behöriga utanordnare, räkenskapsförare och förskottsförvaltare kunna bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation enligt tjänsteföreskrifterna, eller i fråga om personal som är anställda av kommissionen för insatser i krissituationer och humanitära insatser som avses i artikel 89.1 i denna förordning enligt deras anställningskontrakt. När det är fråga om olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen, ska sådana ärenden hänskjutas till de myndigheter och organ som anges i gällande lagstiftning, särskilt till Olaf.

Avsnitt 2

Regler för behöriga utanordnare

Artikel 92

Regler för utanordnare

1. Den behöriga utanordnaren ska kunna åläggas krav på ekonomisk kompensation enligt tjänsteföreskrifterna.
2. Skyldigheten att betala kompensation ska särskilt gälla om den behöriga utanordnaren, oavsett om det sker avsiktligt eller på grund av dennes grova oaksamhet,
 - a) fastställer utestående fordringar eller upprättar betalningskrav, ingår utgiftsåtaganden eller undertecknar betalningsorder utan att iaktta bestämmelserna i denna förordning,
 - b) försummar att upprätta ett dokument som fastställer en fordran, underlåter eller dröjer med att upprätta ett betalningskrav eller dröjer med att upprätta en betalningsorder och detta leder till att unionsinstitutionen ådrar sig en civilrättslig skyldighet gentemot tredje parter.
3. Om en delegerad eller vidaredelegerad utanordnare anser att en bindande instruktion strider mot gällande bestämmelser eller mot principen om sund ekonomisk förvaltning, särskilt därför att instruktionen är oförenlig med nivån på de anslagna medlen, ska denne skriftligen underrätta den myndighet som delegerat eller vidaredelegerat befogenheten om detta. Om den delegerande myndigheten inom rimlig tid skriftligen bekräftar instruktionen och denna bekräftelse är tillräckligt tydlig i det att den uttryckligen behandlar de aspekter som kritiserats av den delegerade eller vidaredelegerade utanordnaren, ska den utanordnaren befrias från ansvar. Utanordnaren ska då verkställa instruktionen, utom när den är uppenbart olaglig eller strider mot gällande säkerhetsnormer.

Samma förfarande ska gälla om en utanordnare anser att ett beslut som det åvilar denne att fatta strider mot gällande bestämmelser eller mot principen om sund ekonomisk förvaltning eller en utanordnare vid genomförandet av en bindande instruktion upptäcker att omständigheterna kring ärendet skulle kunna ge upphov till en sådan situation.

Instruktioner som bekräftas i de situationer som avses i denna punkt ska registreras av den behöriga delegerade utanordnaren och nämnas i dennes årliga verksamhetsrapport.

4. Om den delegerade utanordnarens befogenhet delegeras vidare inom samma avdelning ska den utanordnaren fortfarande ansvara för att de interna förvaltnings- och kontrollsystemen är effektiva och ändamålsenliga, samt för valet av vidaredelegerad utanordnare.

5. Vid vidaredelegering till cheferna för unionens delegationer och deras ställföreträdare ska den delegerade utanordnaren ansvara för utformningen av de interna förvaltnings- och kontrollsystem som används samt för deras effektivitet och ändamålsenlighet. Cheferna för unionens delegationer ska ansvara för att dessa system inrättas och fungerar nöjaktigt i enlighet med de instruktioner som ges av den delegerade utanordnaren, samt för förvaltningen av medel och de transaktioner de utför inom den unionsdelegation som de ansvarar för. Innan de tillträder sin tjänst ska de gå särskilda fortbildningskurser om utanordnares uppgifter och skyldigheter och om budgetgenomförandet.

Cheferna för unionens delegationer ska i enlighet med artikel 76.3 rapportera om efterlevnaden av sina skyldigheter enligt första stycket i denna punkt.

Varje år ska cheferna för unionens delegationer tillhandahålla kommissionens delegerade utanordnare en förklaring om de interna förvaltnings- och kontrollsystemen inom deras delegation samt om förvaltningen av sådana transaktioner som vidaredelegerats till dem och resultatet av denna, så att utanordnaren kan avge den förklaring som avses i artikel 74.9.

Denna punkt ska också gälla ställföreträdande chefer för unionens delegationer när dessa fungerar som vidaredelegerade utanordnare i delegationschefernas frånvaro.

Artikel 93

Behandling av finansiella oriktigheter som begås av anställda

1. Utan att det påverkar befogenheterna för Olaf och den administrativa självständigheten för unionsinstitutionerna, unionsorgan, europeiska byråer eller organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget med avseende på deras anställda och med vederbörlig hänsyn till skyddet av vis-selblåsare ska varje överträdelse av denna förordning eller av en bestämmelse om ekonomisk förvaltning eller kontroll av transaktioner som följer av en anställd persons handling eller försummelse överlämnas för yttrande till den panel som avses i artikel 143 av någon av nedanstående aktörer:

- a) Tillsättningsmyndigheten med ansvar för disciplinären.
- b) Den behöriga utanordnaren, inbegripet chefer för unionsdelegationer och de ställföreträdare som i deras frånvaro fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2.

Om panelen underrättas direkt om en fråga av en anställd ska den överlämna ärendet till tillsättningsmyndigheten vid den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person och informera den anställde. Tillsättningsmyndigheten får begära att panelen yttrar sig i ärendet.

2. En begäran om yttrande från panelen i enlighet med punkt 1 första stycket ska åtföljas av en beskrivning av sakförhållandena och av den handling eller försummelse som panelen uppmanas att bedöma samt av relevanta styrkande handlingar, däribland rapporter om eventuella utredningar som genomförts. Informationen ska där så är möjligt utarbetas i anonymiserad form.

Innan en begäran eller eventuella ytterligare uppgifter lämnas in till panelen ska tillsättningsmyndigheten eller utanordnaren, beroende på vad som är lämpligt, ge den involverade anställde möjlighet att lämna synpunkter efter att ha delgivit denne de styrkande handlingar som avses i första stycket, under förutsättning att det delgivandet inte allvarligt undergräver genomförandet av ytterligare utredningar.

3. I de fall som avses i punkt 1 i den här artikeln ska den panel som avses i artikel 143 vara behörig att, på grundval av den information som lämnats in till den i enlighet med punkt 2 i den här artikeln och eventuella ytterligare uppgifter som mottagits, bedöma om en finansiell oriktighet har förekommit. Den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person ska på grundval av panelens yttrande besluta om lämpliga uppföljningsåtgärder i enlighet med tjänsteföreskrifterna. Om panelen upptäcker systemrelaterade problem ska den lämna en rekommendation till utanordnaren och den delegerade utanordnaren, såvida den senare inte är den involverade anställde, samt till internrevisorn.

4. När panelen avger det yttrande som avses i punkt 1 i den här artikeln ska den vara sammansatt av de ledamöter som avses i artikel 143.2 samt följande tre ytterligare ledamöter, vilka ska tillsättas med beaktande av behovet av att undvika intressekonflikter:

- a) En företrädare för tillsättningsmyndigheten med ansvar för disciplinären för den berörda unionsinstitutionen det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person.

- b) En annan ledamot som utnämnts av personalkommittén för den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person.
- c) En medlem av den juridiska avdelningen vid den unionsinstitution där den berörde anställda är anställd.

När panelen avger det yttrande som avses i punkt 1 ska det riktas till tillsättningsmyndigheten för den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person.

5. Panelen ska inte ha några utredningsbefogenheter. Den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person ska samarbeta med panelen i syfte att säkerställa att den har tillgång till all information som krävs för att den ska kunna avge sitt yttrande.

6. Om panelen anser att ärendet är en fråga för Olaf ska panelen i enlighet med punkt 1 översända ärendet till tillsättningsmyndigheten utan dröjsmål och omedelbart underrätta Olaf om detta.

7. Medlemsstaterna ska till fullo stödja unionen i upprätthållandet av skyldigheter, enligt artikel 22 i tjänsteföreskrifterna, för tillfälligt anställda som omfattas av artikel 2 e i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

Avsnitt 3

Regler för räkenskapsförare och förskottsförvaltare

Artikel 94

Regler för räkenskapsförare

Räkenskapsförare ska bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation på de villkor och enligt de förfaranden som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Särskilt följande utgör allvarliga fel som räkenskapsförare kan ställas till ansvar för:

- a) När de begår fel som orsakar förlust av eller skada i fråga om de medel, tillgångar eller dokument som de ansvarar för.
- b) När de gör otillbörliga ändringar i bankkonton eller postgirokonton.
- c) När de gör inkasseringar eller utbetalningar som inte stämmer överens med motsvarande betalningskrav eller betalningsorder.
- d) När de inte kräver in inkomstbelopp som förfallit.

Artikel 95

Regler för förskottsförvaltare

Särskilt följande utgör allvarliga fel som förskottsförvaltare kan ställas till ansvar för:

- a) När de begår fel som orsakar förlust av eller skada i fråga om de medel, tillgångar eller dokument som de ansvarar för.
- b) När de inte med korrekta dokument kan styrka betalningar de gjort.
- c) När de betalar till andra parter än berättigade betalningsmottagare.
- d) När de inte kräver in inkomstbelopp som förfallit.

KAPITEL 6

Handläggning av inkomster

Avsnitt 1

Tillhandahållande av egna medel

Artikel 96

Egna medel

1. De inkomster som utgör egna medel enligt beslut 2014/335/EU, Euratom ska tas upp i budgeten i form av en beräkning uttryckt i euro. De motsvarande egna medlen ska tillhandahållas i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

2. Utanordnaren ska upprätta en tidsplan för när de egna medel som avses i beslut 2014/335/EU, Euratom kommer att tillhandahållas kommissionen.

Egna medel ska fastställas och uppbäras i enlighet med bestämmelser som antagits enligt det beslutet.

För redovisningsändamål ska utanordnaren upprätta ett betalningskrav för krediteringar till och debiteringar av det konto för egna medel som avses i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

Avsnitt 2

Beräkning av fordringar

Artikel 97

Beräkning av fordringar

1. När den behöriga utanordnaren förfogar över tillräcklig och tillförlitlig information om en åtgärd eller situation som kan leda till en fordran för unionen ska denne upprätta en beräkning av fordran.
2. Den behöriga utanordnaren ska justera beräkningen av fordran så snart som denne får uppgift om en händelse som förändrar den åtgärd eller situation som gett upphov till beräkningen.

När ett betalningskrav upprättas för en åtgärd eller situation som tidigare gett upphov till en beräkning av en fordran ska den behöriga utanordnaren justera beräkningen.

Om betalningskravet uppgår till samma belopp som i den ursprungliga beräkningen av fordran ska denna beräkning reduceras till noll.

3. Genom undantag från punkt 1 ska det inte göras någon beräkning av fordringar innan medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen de egna medel som anges i beslut 2014/335/EU, Euratom och som betalas in av medlemsstaterna vid fastställda tidpunkter. För dessa belopp ska den behöriga utanordnaren upprätta ett betalningskrav.

Avsnitt 3

Fastställande av fordringar

Artikel 98

Fastställande av fordringar

1. I syfte att fastställa en fordran ska den behöriga utanordnaren
 - a) kontrollera att skulden existerar,
 - b) fastställa eller kontrollera att skuldbeloppet är riktigt, och dess storlek, och
 - c) kontrollera skuldens förfallovillkor.

Fastställandet av en fordran bekräftar unionens rättigheter gentemot en gäldenär och att unionen kan kräva att denne betalar sin skuld.

2. Varje fordran som identifieras som säker, uppgående till ett fast belopp och förfallen till betalning ska fastställas genom ett betalningskrav genom vilket den behöriga utanordnaren instruerar räkenskapsföraren att inkassera fordran. Betalningskravet ska åtföljas av en debetnota ställd till gäldenären, om inte ett förfarande för avstående från fordran omedelbart genomförs i enlighet med punkt 4 andra stycket. Både betalningskravet och debetnotan ska upprättas av den behöriga utanordnaren.

Utanordnaren ska skicka debetnotan omedelbart efter fastställandet av fordran och senast inom fem år från den tidpunkt då unionsinstitutionen under normala omständigheter kunnat göra sin fordran gällande. Denna tidsfrist ska inte gälla om den behöriga utanordnaren fastställer att dröjsmålet trots unionsinstitutionens ansträngningar vållats av gäldenärens agerande.

3. Vid fastställandet av en fordran ska den behöriga utanordnaren säkerställa följande:
 - a) Att fordran är säker, vilket innebär att den inte är underställd några villkor.
 - b) Att fordran uppgår till ett fast belopp som uttrycks exakt och kontant.
 - c) Att fordran har förfallit och inte omfattas av någon ytterligare betalningsfrist.
 - d) Att uppgifterna om gäldenären är korrekta.
 - e) Att beloppet bokförs under korrekt budgetpunkt.
 - f) Att de styrkande handlingarna är formellt korrekta.
 - g) Att principen om sund ekonomisk förvaltning följs, särskilt i fråga om de kriterier som avses i artikel 101.2 första stycket a eller b.
4. Genom debetnotan ska gäldenären informeras om att
 - a) unionen har fastställt fordran,

- b) ingen dröjsmålsränta kommer att utkrävas om beloppet betalas inom tidsfristen och i enlighet med debetnotan,
- c) ränta kommer att beräknas på skulden enligt den räntesats som avses i artikel 99, om betalning av skulden inte sker inom tidsfristen enligt led b i detta stycke, utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser i gällande förordningar,
- d) unionsinstitutionen kommer att inkassera beloppet genom avräkning eller från en på förhand ställd garanti om betalning av skulden inte sker inom tidsfristen enligt led b,
- e) räkenskapsföraren under exceptionella omständigheter får inkassera beloppet genom avräkning före utgången av tidsfristen enligt led b, om det är nödvändigt för att skydda unionens ekonomiska intressen och räkenskapsföraren på motiverade grunder bedömer att beloppet riskerar att gå förlorat för unionen, efter det att gäldenären har under rättats om skälen till och datumet för inkassering genom avräkning,
- f) unionsinstitutionen, om beloppet inte har betalats i sin helhet när alla åtgärder som anges i leden a–e i detta stycke har vidtagits, kommer att inkassera skulden genom att verkställa ett beslut säkerställt enligt artikel 100.2 eller genom rättsliga åtgärder.

Om det efter en kontroll av gäldenärens uppgifter eller på grundval av annan relevant information som är tillgänglig vid tidpunkten är uppenbart att skulden omfattas av något av de fall som avses i artikel 101.2 första stycket a eller b, eller att debetnotan inte har skickats i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, ska utanordnaren efter att ha fastställt fordran och efter överenskommelse med räkenskapsföraren direkt besluta att avstå från att inkassera en fordran i enlighet med artikel 101 utan att skicka en debetnota.

I alla övriga fall ska utanordnaren skriva ut debetnotan och skicka den till gäldenären. Räkenskapsföraren ska underrättas om avsändandet av debetnotan genom det finansiella informationssystemet.

5. Betalningar som skett på felaktiga grunder ska återkrävas.

Artikel 99

Dröjsmålsränta

1. Utan att det påverkar de särskilda bestämmelser som följer av tillämpningen av specifika förordningar, ska ränta i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel påföras alla fordringar som inte betalas inom den tidsfrist som avses i artikel 98.4 första stycket b.

2. Utom i det fall som avses i punkt 4 i denna artikel ska räntesatsen för fordringar som inte betalas inom den tidsfrist som avses i artikel 98.4 första stycket b motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då förfallodagen infaller, ökad med

- a) åtta procentenheter när fordran har uppkommit i samband med ett varukontrakt eller ett tjänstekontrakt,
- b) tre och en halv procentenheter i alla andra fall.

3. Ränta ska beräknas från den kalenderdag som följer på den dag då tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b löper ut, till den kalenderdag då hela fordran är betald.

Ett betalningskrav som motsvarar beloppet för dröjsmålsräntan ska upprättas när den räntan faktiskt har mottagits.

4. När det gäller böter eller andra sanktioner ska räntesatsen för fordringar som inte betalas inom den tidsfrist som avses i artikel 98.4 första stycket b motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då beslutet om att ålägga böter eller andra sanktioner antas, ökad med

- a) en och en halv procentenheter, om gäldenären i stället för att betala ställer en finansiell garanti som godtas av räkenskapsföraren,
- b) tre och en halv procentenheter i alla andra fall.

När Europeiska unionens domstol i enlighet med sin behörighet enligt artikel 261 i EUF-fördraget utökar beloppet för en bot eller en annan typ av sanktion ska räntan på ökningsbeloppet löpa från och med dagen för domstolens dom.

5. Om den samlade räntan beräknas bli negativ ska den fastställas till noll procent.

Avsnitt 4

Godkännande av inkassering

Artikel 100

Godkännande av inkassering

1. Den behöriga utanordnaren ska genom att upprätta ett betalningskrav ge räkenskapsföraren instruktion att inkassera den fordran som den behöriga utanordnaren har fastställt (nedan kallat *godkännande av inkassering*).
2. En unionsinstitution får formellt fastställa en fordran gentemot andra personer än medlemsstater genom ett beslut som ska vara verkställbart enligt artikel 299 i EUF-fördraget.

Om så krävs för att på ett effektivt sätt och i god tid skydda unionens ekonomiska intressen får övriga unionsinstitutioner under exceptionella omständigheter begära att kommissionen på deras vägnar antar ett sådant verkställbart beslut i fråga om fordringar som uppkommer gentemot anställda eller i fråga om ledamöter eller tidigare ledamöter i en unionsinstitution, under förutsättning att dessa institutioner har kommit överens med kommissionen om de praktiska villkoren för tillämpningen av denna artikel.

Sådana exceptionella omständigheter ska anses föreligga om det inte finns några utsikter till inkassering för den berörda unionsinstitutionen genom frivillig inbetalning eller genom avräkning i enlighet med artikel 101.1 och villkoren för att kunna avstå från inkassering enligt artikel 101.2 och 101.3 inte är uppfyllda. I det verkställbara beslutet ska det alltid anges att de belopp som krävs in ska tas upp i den berörda unionsinstitutionens budgetavsnitt, och samma institution ska också fungera som utanordnare. Inkomsterna ska tas upp som allmänna inkomster, utom om de utgör inkomster avsatta för särskilda ändamål som anges i artikel 21.3.

Den unionsinstitution som begär beslutet ska informera kommissionen om varje händelse som sannolikt kan förändra inkasseringen och ska bistå kommissionen om det verkställbara beslutet överklagas.

Avsnitt 5

Inkassering

Artikel 101

Regler om inkassering

1. Räkenskapsföraren ska agera på grundval av betalningskrav för fordringar som den behöriga utanordnaren fastställt på vederbörligt sätt. Räkenskapsföraren ska utöva tillbörlig aktsamhet när det gäller att säkerställa att unionens fordringar betalas och ska säkerställa att unionens rättigheter tillvaratas.

En delbetalning som görs av en gäldenär mot vilken det finns flera betalningskrav ska först anses avse den äldsta fordran, såvida inte gäldenären anger något annat. Alla delbetalningar ska först täcka räntan.

Räkenskapsföraren ska inkassera belopp som ska inbetalas till budgeten genom att avräkna dem i enlighet med artikel 102.

2. Den behöriga utanordnaren får endast avstå helt eller delvis från att inkassera en fastställd fordran i följande fall:

- a) Om den förutsebara kostnaden för att inkassera beloppet är högre än det belopp som ska inkasseras och beslutet att avstå inte skadar unionens anseende.
- b) Om det inte går att inkassera en fordran på grund av dess ålder, dröjsmål med att skicka debetnotan i enlighet med artikel 98.2 eller gäldenärens insolvens, eller till följd av något annat insolvensförfarande.
- c) Om inkassering strider mot proportionalitetsprincipen.

Om den behöriga utanordnaren överväger att helt eller delvis avstå från att inkassera en fastställd fordran ska denne säkerställa att avståendet är formellt korrekt och överensstämmer med principerna om sund ekonomisk förvaltning och proportionalitet. Beslutet att avstå från att inkassera en fordran ska vara motiverat. Utanordnaren får delegera befogenheten att fatta det beslutet.

3. I det fall som avses i punkt 2 första stycket c ska den behöriga utanordnaren följa på förhand inom dennes unionsinstitution fastställda förfaranden och tillämpa följande obligatoriska kriterier som är tillämpliga under alla omständigheter:

- a) De faktiska omständigheterna, med beaktande av allvarsgraden i den oriktighet som ledde till att fordran fastställdes (bedrägeri, upprepad överträdelse, uppsåt, aktsamhet, god tro, uppenbart fel).

b) Konsekvenserna av ett beslut om att avstå från inkassering för unionens funktion och dess ekonomiska intressen (beloppets storlek, risken att skapa prejudikat, underminering av bestämmelserna).

4. Beroende på omständigheterna i fallet ska den behöriga utanordnaren, i förekommande fall, beakta följande ytterligare kriterier:

a) Den snedvridning av konkurrensen som ett beslut om att avstå från att inkassera fordran skulle medföra.

b) Den ekonomiska och sociala skada som en fullständig inkassering av fordran skulle medföra.

5. Varje unionsinstitution ska en gång per år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om avstående som beviljats av denna i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel. Information om avstående under 60 000 EUR ska lämnas som ett totalbelopp. I kommissionens fall ska den rapporten bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i artikel 74.9.

6. Den behöriga utanordnaren får helt eller delvis annullera en fastställd fordran. Det faktum att en fastställd fordran delvis har annullerats innebär inte att unionen avstår från rätten till återstoden av den fastställda fordran.

Om det förekommit ett misstag ska den behöriga utanordnaren helt eller delvis annullera en fastställd fordran och ange tillfredsställande skäl.

Varje unionsinstitution ska i sina interna regler fastställa villkoren och formerna för delegering av befogenheten att annullera en fastställd fordran.

7. Medlemsstaterna ska vara huvudansvariga för att utföra kontroller och revisioner och för att återvinna felaktigt använda belopp, i enlighet med sektorsspecifika regler. Om medlemsstaterna själva upptäcker och korrigerar oriktigheter ska de befrias från kommissionens finansiella korrigeringar för dessa oriktigheter.

8. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar för medlemsstaterna i syfte att utesluta utgifter som står i strid med tillämplig rätt från unionsfinansieringen. Kommissionen ska grunda sina finansiella korrigeringar på fastställandet av felaktigt använda belopp och de ekonomiska konsekvenserna för budgeten. När dessa belopp inte kan fastställas exakt får kommissionen tillämpa en extrapolerad korrigering eller schablonkorrigering i enlighet med sektorsspecifika regler.

Kommissionen ska när den finansiella korrigeringens belopp beslutas beakta arten och omfattningen av överträdelsen av tillämplig rätt och de ekonomiska konsekvenserna för budgeten, inbegripet brister i förvaltnings- och kontrollsystem.

Kriterierna för att fastställa finansiella korrigeringar och det förfarande som ska följas får fastställas i sektorsspecifika regler.

9. Metoden för att tillämpa extrapolerade korrigeringar eller schablonkorrigeringar ska fastställas i enlighet med de sektorsspecifika reglerna så att kommissionen kan skydda unionens ekonomiska intressen.

Artikel 102

Inkassering genom avräkning

1. Om gäldenären har en fordran på unionen eller på ett genomförandeorgan vilket genomför budgeten, som är säker i den mening som avses i artikel 98.3 a, uppgår till ett fast belopp och är förfallen till betalning på grundval av ett belopp som har fastställts i en betalningsorder, ska räkenskapsföraren, efter att tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut, inkassera en fastställd fordran genom avräkning.

Under exceptionella omständigheter får räkenskapsföraren inkassera beloppet genom avräkning före utgången av tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b, om det är nödvändigt för att skydda unionens ekonomiska intressen och om räkenskapsföraren på motiverade grunder bedömer att beloppet riskerar att gå förlorat.

Räkenskapsföraren får också inkassera beloppet genom avräkning innan tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut om gäldenären samtycker till detta.

2. Före all inkassering i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska räkenskapsföraren samråda med den behöriga utanordnaren och underrätta berörda gäldenärer, inklusive om de möjligheter till omprövning som avses i artikel 133.

Om gäldenären är en nationell myndighet eller en av dess administrativa enheter ska räkenskapsföraren informera den berörda medlemsstaten minst tio arbetsdagar i förväg om sin avsikt att inkassera fordringar genom avräkning. Räkenskapsföraren får dock komma överens med den berörda medlemsstaten eller administrativa enheten om att en sådan inkassering genom avräkning kan ske före utgången av den tidsfristen.

3. En avräkning enligt punkt 1 ska anses likvärdig med betalning och således befria unionen från skyldigheten att betala skulden och, i förekommande fall, upplupen ränta.

Artikel 103

Förfarande för inkassering när ingen frivillig betalning sker

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 102 ska räkenskapsföraren, om hela beloppet inte har inkasserats innan tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut, informera den behöriga utanordnaren om detta och utan dröjsmål inleda ett förfarande för att inkassera beloppet via alla de rättsliga medel som står till buds, inklusive i tillämpliga fall genom att i förväg ställda garantier tas i anspråk.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 102 ska räkenskapsföraren, när den inkasseringsmetod som anges i punkt 1 i denna artikel inte kan användas och gäldenären inte har verkställt någon betalning efter en formell underrättelse som sänts av räkenskapsföraren, inkassera skulden genom att verkställa ett beslut som säkerställts i enlighet med artikel 100.2 eller genom rättsliga åtgärder.

Artikel 104

Beviljande av anstånd med betalningen

Anstånd med betalningen får beviljas av räkenskapsföraren tillsammans med den behöriga utanordnaren först efter en vederbörligen motiverad skriftlig förfrågan från gäldenären och på följande två villkor:

- a) Gäldenären åtar sig att betala ränta till den räntesats som anges i artikel 99 för hela den ytterligare tidsfrist som beviljats från den dag då tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut.
- b) För att skydda unionens rättigheter ställer gäldenären en finansiell garanti som godtas av unionsinstitutionens räkenskapsförare och som täcker hela det obetalda beloppet, i fråga om såväl kapitalbelopp som ränta.

Garantin enligt första stycket b får ersättas med en solidarisk borgen som ställs av en tredje part och som godtas av unionsinstitutionens räkenskapsförare.

Under exceptionella omständigheter får räkenskapsföraren på gäldenärens begäran frångå kravet på garanti enligt första stycket b om, enligt räkenskapsförarens bedömning, gäldenären är villig och i stånd att verkställa betalningen inom anståndsperioden men befinner sig i ett finansiellt nödläge och inte kan ställa någon sådan garanti.

Artikel 105

Preskriptionstid

1. Unionens fordringar på tredje part och tredje parts fordringar på unionen ska preskriberas efter fem år, utan att det påverkar tillämpningen av särskilda förordningar eller beslut 2014/335/EU, Euratom.

2. Preskriptionstiden för unionens fordringar på tredje part ska börja löpa från och med utgången av tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b.

Preskriptionstiden för tredje parts fordringar på unionen ska börja löpa den dag då dessa fordringar förfaller till betalning med stöd av det motsvarande rättsliga åtagandet.

3. Preskriptionstiden för unionens fordringar på tredje part ska avbrytas om en unionsinstitution eller en medlemsstat på en unionsinstitutionens begäran vidtar en åtgärd för att inkassera beloppet som delges den tredje parten.

Preskriptionstiden för tredje parts fordringar på unionen ska avbrytas om unionen delges en åtgärd för att inkassera beloppet av borgenären eller på dennes vägnar.

4. En ny preskriptionstid på fem år ska börja löpa dagen efter ett avbrott som avses i punkt 3.

5. Rättsliga åtgärder med anledning av en fordran som avses i punkt 2 ska leda till ett avbrott i preskriptionstiden, vilket även ska gälla talan som väcks vid en domstol som senare förklarar att den inte är behörig i ärendet. En ny preskriptionstid på fem år ska inte börja löpa förrän en lagakraftvunnen dom har meddelats eller om samma parter har nått samförstånd om samma ärende genom utomrättslig tvistlösning.

6. Om räkenskapsföraren beviljar gäldenären anstånd med betalningen i enlighet med artikel 104 ska detta betraktas som ett avbrytande av preskriptionstiden. Den nya preskriptionstiden på fem år ska börja löpa dagen efter det att den förlängda betalningsfristen har löpt ut.

7. Sedan preskriptionstiden enligt punkterna 2–6 har löpt ut ska en fordran som unionen har inte längre inkasseras.

Artikel 106

Nationella förvaltningsars handläggning av unionens fordringar

Vid insolvensförfaranden ska unionens fordringar ges samma förmånsbehandling som fordringar av samma art som innehas av offentliga organ i den medlemsstat där inkasseringsförfarandet äger rum.

Artikel 107

Böter och andra sanktioner samt upplupen ränta som åläggs av unionsinstitutionerna

1. Inbetalade böter och andra sanktioner, samt upplupen ränta och annan inkomst som genererats därav, ska inte tas upp i budgeten så länge de beslut genom vilka de ålagts har överklagats eller fortfarande kan överklagas till Europeiska unionens domstol.

2. De belopp som avses i punkt 1 ska tas upp i budgeten så snart som möjligt efter det att alla rättsmedel är uttömda. Under vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter eller om alla rättsmedel uttömts efter den 1 september innevarande budgetår får beloppen tas upp i budgeten under det påföljande budgetåret.

Belopp som till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska återbetalas till den enhet som betalat ut dem ska inte tas upp i budgeten.

3. Punkt 1 ska inte gälla beslut om avslutande av räkenskaperna eller om finansiella korrigeringar.

Artikel 108

Inkassering av böter och andra sanktioner som åläggs av unionsinstitutionerna

1. När talan väcks vid Europeiska unionens domstol mot ett beslut av en unionsinstitution om åläggande av böter eller en annan sanktion i enlighet med EUF-fördraget eller Euratomfördraget ska gäldenären, tills alla rättsmedel har uttömts, antingen preliminärt betala de aktuella beloppen till det bankkonto som anges av kommissionens räkenskapsförare eller ställa en finansiell garanti som godtas av denne räkenskapsförare. Garantin ska vara oberoende av skyldigheten att betala aktuella böterna eller andra sanktioner, och ska kunna utlösas på begäran. Den ska täcka såväl kapitalbeloppet som räntan enligt artikel 99.4.

2. Kommissionen ska säkra preliminärt inbetalade belopp genom att investera dem i finansiella tillgångar och därigenom säkerställa att de förblir säkra och likvida samtidigt som målet med investeringen ska vara en positiv avkastning.

3. När alla rättsmedel har uttömts och böterna eller andra sanktioner har bekräftats av Europeiska unionens domstol eller när beslutet om åläggande av böter eller andra sanktioner inte längre kan överklagas till Europeiska unionens domstol ska en av följande åtgärder vidtas:

a) Preliminärt inbetalade belopp och avkastningen på dem ska tas upp i budgeten i enlighet med artikel 107.2.

b) Om en finansiell garanti har ställts ska denna tas i anspråk, och motsvarande belopp tas upp i budgeten.

Om böternas eller andra sanktioners belopp har höjts av Europeiska unionens domstol ska första stycket a och b tillämpas upp till de belopp som anges i unionsinstitutionens ursprungliga beslut eller, i förekommande fall, till de belopp som fastställs i Europeiska unionens domstols tidigare dom i samma ärende. Kommissionens räkenskapsförare ska uppbära beloppet motsvarande ökningen och den upplupna räntan i enlighet med artikel 99.4, och detta belopp ska tas upp i budgeten.

4. När alla rättsmedel har uttömts och böterna eller andra sanktioner har upphävts eller beloppet minskats ska någon av följande åtgärder vidtas:

a) Preliminärt inbetalade belopp eller, om det rör sig om en minskning, relevanta delar därav, inbegripet eventuell avkastning, ska återbetalas till den berörda tredje parten.

b) Om en finansiell garanti har ställts ska denna frisläppas i motsvarande grad.

I de fall som avses i led a i första stycket ska, om den totala avkastningen på det preliminärt inbetalade beloppet är negativ, förlusten dras av från återbetalningsbeloppet.

Artikel 109

Kompensationsränta

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 97.2 och 116.5 och i andra fall än böter och andra sanktioner som avses i artiklarna 107 och 108, när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol eller till följd av en uppgörelse i godo ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad. Räntesatsen får inte vara negativ. Räntan ska löpa från och med dagen för betalning av återbetalningsbeloppet till och med återbetalningens förfallodag.

Om den samlade räntan beräknas bli negativ ska den fastställas till noll procent.

KAPITEL 7

Handläggning av utgifter

Artikel 110

Finansieringsbeslut

1. Ett budgetmässigt åtagande ska föregås av ett finansieringsbeslut som fattats av en unionsinstitution eller av den myndighet till vilken unionsinstitutionen har delegerat befogenheter i fråga om sådana beslut. Finansieringsbesluten ska täcka ett eller flera år.

Första stycket i denna punkt ska inte gälla i fråga om de anslag till varje unionsinstitutions drift inom ramen för dess administrativa självständighet som kan utnyttjas utan någon grundläggande akt i enlighet med artikel 58.2 e, om utgifter för administrativt stöd och om bidrag till de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71.

2. Finansieringsbeslutet ska samtidigt utgöra det årliga eller det fleråriga arbetsprogrammet och ska antas så snart som möjligt efter antagandet av budgetförslaget och i princip senast den 31 mars under genomförandeåret, beroende på vad som är lämpligt. Om den berörda grundläggande akten anger särskilda villkor för antagandet av finansieringsbeslut, arbetsprogram eller bådadera ska dessa villkor tillämpas på den del av finansieringsbeslutet som utgör arbetsprogrammet, i överensstämmelse med kraven i den grundläggande akten. Den del som utgör arbetsprogrammet ska offentliggöras på den berörda unionsinstitutionens webbplats omedelbart efter antagandet av beslutet och innan det genomförs. Finansieringsbeslutet ska ange det totala belopp som täcks av beslutet och innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras. Finansieringsbeslutet ska ange

- a) den grundläggande akten och berörd budgetrubrik,
- b) eftersträvt mål och förväntade resultat,
- c) metoder för genomförandet,
- d) alla ytterligare uppgifter som enligt den grundläggande akten krävs för arbetsprogrammet.

3. Utöver de uppgifter som avses i punkt 2 ska följande anges i finansieringsbeslutet:

- a) I fråga om bidrag: den typ av sökande som ansökningsomgången eller den direkta tilldelningen riktar sig till, och det totala belopp i budgetmedel som avdelats för bidragen.
- b) I fråga om upphandling: det totala belopp i budgetmedel som avdelats för upphandling.
- c) I fråga om bidrag till unionsförvaltningsfonder som avses i artikel 234: de anslag som avdelats för förvaltningsfonden under året samt planerade belopp över fondens livslängd från budgeten och andra givare.
- d) I fråga om priser i tävlingar: typ av deltagare som tävlingen riktar sig till, det totala belopp i budgetmedel som avdelats för tävlingen och särskilda uppgifter om priser vars enhetsvärden uppgår till minst 1 000 000 EUR.
- e) I fråga om finansieringsinstrument: det belopp som tilldelats finansieringsinstrumentet.
- f) I fråga om indirekt förvaltning: den person eller enhet som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller tillämpliga kriterier för att välja ut personen eller enheten.

g) I fråga om bidrag till blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar: det belopp som tilldelats blandfinansieringsinstrumentet eller blandfinansieringsplattformen och en förteckning över enheter som deltar i blandfinansieringsinstrumentet eller blandfinansieringsplattformen.

h) I fråga om budgetgarantier: beloppet för den årliga avsättningen och, i tillämpliga fall, det belopp av budgetgarantin som ska frisläppas.

4. Den delegerade utanordnaren får lägga till alla ytterligare uppgifter som bedöms lämpliga i antingen respektive finansieringsbeslut som utgör arbetsprogrammet eller i ett annat dokument som offentliggörs på unionsinstitutionens webbplats.

Ett flerårigt finansieringsbeslut ska vara förenligt med den budgetplanering som avses i artikel 41.2 och ange att genomförandet av beslutet förutsätter att det finns disponibla budgetanslag för respektive budgetår efter antagandet av budgeten eller enligt systemet med tillfälliga tolfte delar.

5. Väsentliga ändringar av ett redan antaget finansieringsbeslut ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga beslutet, utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i en grundläggande akt.

Artikel 111

Handläggning av utgifter

1. Varje utgift ska vara föremål för ett åtagande, en kontroll, ett godkännande och en betalning.

Vid utgången av de perioder som avses i artikel 114 ska det outnyttjade saldot av budgetmässiga åtaganden dras tillbaka.

Vid genomförandet av transaktioner ska den behöriga utanordnaren säkerställa att utgifterna är förenliga med fördragen, budgeten, denna förordning och andra akter som antagits i enlighet med fördragen samt med principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Budgetmässiga och rättsliga åtaganden ska ingås av samma utanordnare, utom i vederbörligen motiverade fall. I synnerhet vid insatser i krissituationer och humanitära insatser får rättsliga åtaganden ingås av chefer för unionsdelegationer, eller i deras frånvaro av deras ställföreträdare, efter instruktion från kommissionens behöriga utanordnare som emellertid förblir till fullo ansvarig för den underliggande transaktionen. Kommissionens personal på området för insatser i krissituationer och humanitära insatser får underteckna rättsliga åtaganden kopplade till verkställande av betalningar från förskottskonton till ett värde av högst 2 500 EUR.

Den behöriga utanordnaren ska ingå ett budgetmässigt åtagande innan denne ingår ett rättsligt åtagande gentemot tredje part eller överför medel till en förvaltningsfond som avses i artikel 234.

Andra stycket i denna punkt ska inte gälla

a) rättsliga åtaganden som ingås efter det att en krissituation har förklarats råda inom ramen för en kontinuitetsplan, enligt de förfaranden som kommissionen eller en annan unionsinstitution antagit inom ramen för sin administrativa självständighet,

b) vid humanitära insatser, civilskyddsinsatser och insatser i krissituationer, om ett effektivt genomförande av unionens insatser förutsätter att unionen omedelbart ingår ett rättsligt åtagande med tredje parter och en kontering på förhand av det enskilda budgetmässiga åtagandet inte är möjlig.

I de fall som avses i tredje stycket b ska konteringen av det budgetmässiga åtagandet ske utan dröjsmål efter det att ett rättsligt åtagande ingåtts med tredje parter.

3. Den behöriga utanordnaren ska kontrollera utgifter genom att godta att en utgift belastar budgeten, efter att ha granskat de styrkande handlingar i vilka borgenärens anspråk intygas i enlighet med villkoren i det rättsliga åtagandet, om ett sådant finns. För detta ändamål ska den behöriga utanordnaren

a) verifiera att borgenärens anspråk existerar,

b) fastställa eller verifiera att fordran är riktig, samt dess storlek, genom påskriften "i sin ordning",

c) verifiera fordrans förfallovillkor.

Trots vad som sägs i första stycket ska kontrollen av utgifter även gälla interimrapporter eller slutrapporter som inte är kopplade till en begäran om betalning och i vilket fall effekten på redovisningssystemet är begränsad till de allmänna räkenskaperna.

4. Beslutet om kontroll ska uttryckas i form av en elektroniskt säkrad underskrift i enlighet med artikel 146 av utanordnaren eller av en tekniskt behörig anställd som tilldelats befogenheten genom ett formellt beslut av utanordnaren eller, i undantagsfall med användning av ett pappersförfarande, i form av en stämpel som innefattar den underskriften.

Med påskriften "i sin ordning" ska den behöriga utanordnaren eller en tekniskt behörig anställd som tilldelats befogenheten av den behöriga utanordnaren intyga

- a) i fråga om förfinansiering, att villkoren i det rättsliga åtagandet för utbetalning av förfinansiering är uppfyllda,
- b) i fråga om mellanliggande betalningar och slutbetalningar avseende kontrakt, att de tjänster som avses i kontrakten har tillhandahållits korrekt, att varorna har levererats korrekt eller att byggtreprenaden har utförts korrekt,
- c) i fråga om mellanliggande betalningar och slutbetalningar avseende bidrag, att den åtgärd eller det arbetsprogram som har genomförts av bidragsmottagaren i alla avseenden iakttar villkoren i bidragsöverenskommelsen, inbegripet i tillämpliga fall att de kostnader som bidragsmottagaren redovisat är stödberättigande.

I de fall som avses i andra stycket c ska kostnadsberäkningar inte anses uppfylla de villkor för stödberättigande som anges i artikel 186.3. Samma princip ska även gälla för interimis- och slutrapporter som inte är kopplade till en begäran om betalning.

5. Den behöriga utanordnaren ska i syfte att godkänna utgiften, efter att ha bekräftat att det finns disponibla anslag, upprätta en betalningsorder för att instruera räkenskapsföraren att betala den utgift som tidigare kontrollerats.

Om periodiska utbetalningar görs för tjänster, inklusive hyrestjänster, eller varuleveranser, får utanordnare, på grundval av sin riskanalys, besluta om betalning med autogirering från ett förskottskonto. Beslutet om en sådan betalning med autogirering får även ske om räkenskapsföraren har gett särskilt tillstånd i enlighet med artikel 86.3.

Artikel 112

Typer av budgetmässiga åtaganden

1. Budgetmässiga åtaganden ska ingå i någon av följande kategorier:

- a) Enskilda: om mottagaren och utgiftsbeloppet har fastställts.
- b) Övergripande: om minst en av de uppgifter som krävs för att identifiera ett enskilt åtagande fortfarande inte har fastställts.
- c) Preliminära: för att täcka rutinmässiga förvaltningsutgifter för EGFJ enligt artikel 11.2 och rutinmässiga administrativa utgifter där antingen beloppet eller de slutliga betalningsmottagarna inte har fastställts slutgiltigt.

Trots vad som sägs i första stycket c får rutinmässiga administrativa utgifter för unionens delegationer och representationer täckas av preliminära budgetmässiga åtaganden även om beloppet och den slutliga betalningsmottagaren har fastställts.

2. Budgetmässiga åtaganden för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp över flera år i årliga delåtaganden endast om detta föreskrivs i den grundläggande akten eller om det gäller administrativa utgifter.

3. Ett övergripande budgetmässigt åtagande ska ingås på grundval av ett finansieringsbeslut.

Det övergripande budgetmässiga åtagandet ska ingås senast före beslutet om mottagare och belopp antagits och, om utnyttjandet av de berörda anslagen innefattar att ett arbetsprogram antas, först efter att det programmet antagits.

4. Ett övergripande budgetmässigt åtagande ska genomföras antingen genom att en finansieringsöverenskommelse ingås, i vilken det anges att ett eller flera rättsliga åtaganden ska ingås senare, eller genom att ett eller flera rättsliga åtaganden ingås.

Finansieringsöverenskommelser som rör direkt ekonomiskt stöd till tredjeländer, däribland budgetstöd, och som utgör rättsliga åtaganden kan ge upphov till betalningar utan att ytterligare rättsliga åtaganden ingås.

Om det övergripande budgetmässiga åtagandet genomförs genom en finansieringsöverenskommelse ska punkt 3 andra stycket inte tillämpas.

5. När ett enskilt rättsligt åtagande ingås som en följd av ett övergripande budgetmässigt åtagande ska den behöriga utanordnaren, innan denne skriver under åtagandet, registrera beloppet i de centrala budgeträkenskaperna och kontera det mot det övergripande budgetmässiga åtagandet.

6. Preliminära budgetmässiga åtaganden ska genomföras genom att ett eller flera rättsliga åtaganden som ger rätt till kommande betalningar ingås. När det gäller utgifter för personalförvaltning, utgifter för ledamöter eller före detta ledamöter av en unionsinstitution eller utgifter för kommunikation som unionsinstitutioner ådrar sig för att täcka unionsevenemang, eller i fall som avses i punkt 14.5 i bilaga I, får de emellertid genomföras direkt genom betalningar utan att rättsliga åtaganden ingåtts på förhand.

Artikel 113

Åtaganden för EGFJ-anslag

1. EGFJ-anslag ska för varje budgetår innefatta icke-differentierade anslag för utgifter för åtgärder som avses i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1306/2013. Utgifter för åtgärder som avses i artiklarna 4.2 och 6 i den förordningen ska, utom i fråga om åtgärder som finansieras inom ramen för icke-operativt tekniskt bistånd och bidrag till genomförandeorgan, täckas av differentierade anslag.

2. Kommissionens beslut om fastställande av hur mycket av medlemsstaternas utgifter relaterade till EGFJ som ska ersättas ska utgöra övergripande preliminära budgetmässiga åtaganden, som inte får överskrida de totala anslag som tagits upp i budgeten för EGFJ.

3. Övergripande preliminära budgetmässiga åtaganden för EGFJ som ingåtts för ett budgetår och som per den 1 februari påföljande budgetår ännu inte gett upphov till åtaganden mot specifika budgetrubriker i kontoplanen ska dras tillbaka för det berörda budgetåret.

4. Utgifter som effektueras av de myndigheter och organ som avses i reglerna för EGFJ ska bli föremål för åtaganden per kapitel, artikel och punkt inom två månader efter mottagandet av redovisningar från medlemsstaten i fråga. Sådana åtaganden får ingås efter utgången av dessa två månader om ett förfarande för överföring av anslag krävs för budgetrubrikerna i fråga. Beloppen ska bokföras som betalningar inom samma tvåmånadersfrist, utom i de fall då medlemsstaten ännu inte effektuerat sin betalning eller om det råder osäkerhet om huruvida utgiften är stödberättigande.

De åtaganden som avses i första stycket i den här punkten ska avräknas från det övergripande preliminära budgetmässiga åtagande som avses i punkt 1.

5. Punkterna 2 och 3 ska gälla med förbehåll för granskning och godkännande av räkenskaperna.

Artikel 114

Tidsfrister för åtaganden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 111.2 och 264.3 ska rättsliga åtaganden rörande enskilda eller preliminära budgetmässiga åtaganden ingås senast den 31 december år n, där år n är det år då det budgetmässiga åtagandet ingicks.

2. Övergripande budgetmässiga åtaganden ska täcka hela den sammanlagda kostnaden för motsvarande rättsliga åtaganden som ingås till och med den 31 december år n+1.

Om det övergripande budgetmässiga åtagandet ger upphov till en tilldelning av ett pris som avses i avdelning IX ska det rättsliga åtagande som avses i artikel 207.4 ingås senast den 31 december år n+3.

När det gäller yttre åtgärder där det övergripande budgetmässiga åtagandet ger upphov till en finansieringsöverenskommelse med ett tredjeland ska finansieringsöverenskommelserna ingås senast den 31 december år n+1. I detta fall ska det övergripande budgetmässiga åtagandet täcka de sammanlagda kostnaderna för rättsliga åtaganden som genomför den ingångna finansieringsöverenskommelsen inom en period på tre år räknat från det datum då finansieringsöverenskommelsen ingicks.

I följande fall ska dock det övergripande budgetmässiga åtagandet täcka de sammanlagda kostnaderna för rättsliga åtaganden ingångna till och med utgången av perioden för genomförande av finansieringsöverenskommelsen:

- a) Åtgärder med flera givare.
- b) Blandfinansieringsinsatser.
- c) Rättsliga åtaganden som gäller revision eller utvärdering.
- d) Under följande exceptionella omständigheter:
 - i) Vid ändringar av rättsliga åtaganden som redan har ingåtts.

ii) Vid rättsliga åtaganden som ska ingås som en följd av att ett befintligt rättsligt åtagande hävts i förtid.

iii) Vid ändringar av genomförandeorganet.

3. Punkt 2 tredje och fjärde styckena ska inte tillämpas på följande fleråriga program som genomförs genom delade åtaganden:

- a) Instrumentet för stöd inför anslutningen inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽¹⁾.
- b) Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽²⁾.

I de fall som avses i första stycket ska kommissionen automatiskt frigöra anslagen enligt gällande sektorsspecifika regler.

4. För enskilda och preliminära budgetmässiga åtaganden som ingås för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår ska, med undantag av personalanslag, ett slutdatum för genomförande fastställas i enlighet med villkoren i de rättsliga åtaganden som de hänvisar till och med hänsyn till principen om sund ekonomisk förvaltning.

5. De delar av budgetmässiga åtaganden som inte har genomförts genom betalningar inom sex månader efter slutdatumet för genomförande ska dras tillbaka.

6. Det belopp av ett budgetmässigt åtagande där inga betalningar enligt artikel 115 har skett inom två år efter ingåendet av det rättsliga åtagandet ska dras tillbaka, utom när beloppet avser ett fall som är föremål för tvistlösning i domstol eller skiljedomsorgan, när det rättsliga åtagandet är utformat som en finansieringsöverenskommelse med ett tredjeland eller när särskilda bestämmelser fastställts i sektorsspecifika regler.

Artikel 115

Typer av betalningar

1. Räkenskapsföraren ska betala utgifter inom ramen för de disponibla medlen.

2. Betalningar får endast ske under förutsättning att det är styrkt att den berörda åtgärden står i överensstämmelse med kontraktet, överenskommelsen eller den grundläggande akten och kan ta en eller flera av följande former:

a) En betalning av hela det utestående beloppet.

b) En betalning av utestående belopp på något av följande sätt:

i) Förfinansiering för att tillhandahålla likvida medel, som får delas upp i flera betalningar i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Ett sådant förfinansieringsbelopp ska utbetalas på grundval av kontraktet, överenskommelsen eller den grundläggande akten, eller med stöd av styrkande handlingar genom vilka det kan bekräftas att villkoren i kontraktet eller överenskommelsen är uppfyllda.

ii) En eller flera mellanliggande betalningar, som ska motsvaras av ett delvis genomförande av åtgärden eller delvis fullgörande av kontraktet eller överenskommelsen som, utan att detta påverkar tillämpningen av den grundläggande akten, kan räknas av helt eller delvis mot förfinansieringen.

iii) En slutbetalning av utestående belopp, som får ske när åtgärden är helt genomförd eller kontraktet eller överenskommelsen helt har fullgjorts.

c) En betalning av en avsättning till den gemensamma avsättningsfond som inrättats enligt artikel 212.

En slutbetalning ska utgöra en avräkning av samtliga föregående utgifter. Ett betalningskrav ska upprättas för att återvinna oanvända belopp.

3. I budgeträkenskaperna ska vid varje betalning åtskillnad göras mellan de olika typer av betalningar som avses i punkt 2.

4. De redovisningsregler som avses i artikel 80 ska inbegripa bestämmelser om avräkning av förfinansieringen i räkenskaperna och om godtagande av kostnader såsom stödberättigande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (EUT L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (EUT L 77, 15.3.2014, s. 27).

5. Den behöriga utanordnaren ska regelbundet avräkna de belopp som betalas ut i förfinansiering mot bakgrund av projektets ekonomiska karaktär och senast när projektet har avslutats. Avräkningen ska ske på grundval av information om upplupna kostnader eller bekräftelse av att villkoren för betalning har uppfyllts i enlighet med artikel 125 efter kontroll av utanordnaren enligt artikel 111.3.

För bidragsöverenskommelser, kontrakt eller överenskommelser om medverkan till belopp över 5 000 000 EUR ska utanordnaren vid respektive års utgång inhämta åtminstone den information som behövs för att göra en rimlig beräkning av kostnaderna. Denna information får inte användas för avräkning av förfinansieringen, men får användas av utanordnaren och räkenskapsföraren för att iaktta artikel 82.2.

För tillämpning av andra stycket ska lämpliga bestämmelser tas med i de rättsliga åtaganden som ingåtts.

Artikel 116

Tidsfrister för betalningar

1. Betalningar ska effektueras inom följande tidsfrister:

- a) 90 kalenderdagar i fråga om överenskommelser om medverkan, kontrakt och bidragsöverenskommelser som innefattar tekniska tjänster eller åtgärder som är särskilt svåra att utvärdera och där betalning får ske endast om en rapport eller ett intyg godkänns.
- b) 60 kalenderdagar i fråga om alla andra överenskommelser om medverkan, kontrakt och bidragsöverenskommelser där betalning får ske endast om en rapport eller ett intyg godkänns.
- c) 30 kalenderdagar i fråga om alla andra överenskommelser om medverkan, kontrakt och bidragsöverenskommelser.

2. Tidsfristen för betalningar ska anses omfatta kontroll, godkännande och betalning av utgifter.

Den ska börja löpa från och med den dag då en begäran om betalning mottas.

3. En begäran om betalning ska registreras av den utsedda avdelningen hos den behöriga utanordnaren snarast möjligt och anses ha mottagits den dag den är registrerad.

Dagen för betalning ska anses vara den dag då unionsinstitutionens konto debiteras.

En begäran om betalning ska innehålla följande grundläggande uppgifter:

- a) Identifiering av borgenären.
- b) Belopp.
- c) Valuta.
- d) Datum.

Om minst en grundläggande uppgift saknas ska begäran om betalning avvisas.

Borgenären ska underrättas skriftligen om ett avvisande och skälen till detta så snart som möjligt och i varje fall inom 30 kalenderdagar från den dag då begäran om betalning mottogs.

4. Den behöriga utanordnaren får avbryta tidsfristen för betalning om

- a) beloppet enligt begäran om betalning inte har förfallit, eller
- b) lämpliga styrkande handlingar inte har lagts fram.

Om den behöriga utanordnaren får uppgifter som skapar tvivel kring huruvida en utgift som tas upp i en begäran om betalning verkligen är stödberättigande, får denne avbryta tidsfristen för betalning för att kontrollera, däribland genom kontroller på plats, att utgiften är stödberättigande. Återstoden av tidsfristen för betalning ska börja löpa från och med den dag då den begärda informationen eller de reviderade handlingarna tas emot eller nödvändiga ytterligare kontroller utförs, inklusive kontroller på plats.

Berörda borgenärer ska skriftligen underrättas om skälen till ett avbrytande.

5. Förutom när det gäller medlemsstater, EIB och EIF ska borgenären vid utgången av de tidsfrister som anges i punkt 1 ha rätt till ränta på följande villkor:

- a) Räntesatserna ska motsvara de som avses i artikel 99.2.
- b) Ränta ska debiteras från och med den kalenderdag som följer på den dag då tidsfristen för betalning enligt punkt 1 löper ut till och med betalningsdagen.

Om den ränta som beräknats enligt första stycket inte överstiger 200 EUR ska den emellertid betalas till borgenären endast om en begäran om detta har lämnats in inom två månader efter det att den försenade betalningen mottagits.

6. Varje unionsinstitution ska förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om iakttagandet och avbrytandet av de tidsfrister som anges i punkterna 1–4 i denna artikel. Kommissionens rapport ska bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i artikel 74.9.

KAPITEL 8

Internrevisor

Artikel 117

Utseende av internrevisor

1. Varje unionsinstitution ska inrätta en funktion för intern revision som ska skötas enligt relevanta internationella normer. Den av den berörda unionsinstitutionen utsedda internrevisorn ska gentemot institutionen vara ansvarig för att kontrollera att systemen och förfarandena för genomförande av budgeten fungerar tillfredsställande. Internrevisorn får inte vara utanordnare eller räkenskapsförare.

2. Vid intern revision av utrikestjänsten ska de chefer för unionens delegationer som fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 omfattas av de kontrollbefogenheter som kommissionens internrevisor har vad gäller den ekonomiska förvaltning som vidaredelegerats till dem.

Kommissionens internrevisor ska också fungera som internrevisor för utrikestjänsten beträffande genomförandet av utrikestjänstens budgetavsnitt.

3. Varje unionsinstitution ska utse en internrevisor enligt ett förfarande som är anpassat till dess särdrag och behov. Varje unionsinstitution ska underrätta Europaparlamentet och rådet om att dess internrevisor har utsetts.

4. Varje unionsinstitution ska i enlighet med sina respektive särdrag och behov definiera omfattningen av dess internrevisors uppdrag och i detalj fastställa internrevisionens mål och förfaranden med vederbörlig hänsyn till internationella normer för internrevision.

5. Varje unionsinstitution får på grundval av en persons särskilda kvalifikationer till internrevisor utse en tjänsteman eller annan anställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna och som är medborgare i någon av medlemsstaterna.

6. Om två eller fler unionsinstitutioner utser samma internrevisor ska de ingå nödvändiga arrangemang för att internrevisorn ska kunna ställas till ansvar för sina handlingar enligt villkoren i artikel 121.

7. Varje unionsinstitution ska underrätta Europaparlamentet och rådet när dess internrevisor avgår.

Artikel 118

Internrevisorns befogenheter och ansvar

1. Internrevisorn ska ge råd till sin unionsinstitution i fråga om riskhantering genom att på oberoende basis avge yttranden om förvaltnings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att utfärda rekommendationer för att förbättra villkoren för att genomföra transaktioner och för att främja en sund ekonomisk förvaltning.

Internrevisorn ska särskilt ansvara för att

- a) bedöma om interna förvaltningssystem är lämpligt utformade och ändamålsenliga, samt bedöma hur de olika avdelningarna genomför politik, program och åtgärder mot bakgrund av de risker som är förenade med detta,
- b) bedöma om de system för intern kontroll och internrevision som används vid varje transaktion för budgetens genomförande är effektiva och ändamålsenliga.

2. Internrevisorns skyldigheter ska omfatta den berörda unionsinstitutionens alla verksamheter och avdelningar. Internrevisorn ska ha fullständig och obegränsad tillgång till de uppgifter denne behöver för sin tjänsteutövning, vid behov på plats och även i medlemsstaterna och i tredjeländer.

Internrevisorn ska ta del av utanordnarnas årsrapport liksom av andra fastställda uppgifter.

3. Internrevisorn ska rapportera sina iakttagelser och rekommendationer till den berörda unionsinstitutionen. Den berörda unionsinstitutionen ska säkerställa att åtgärder vidtas för att följa upp rekommendationer som härrör från revision.

Varje unionsinstitution ska undersöka om de rekommendationer som lämnas i internrevisorns rapporter bör bli föremål för ett utbyte av god praxis med de andra unionsinstitutionerna.

4. Internrevisorn ska förelägga den berörda unionsinstitutionen en årlig rapport om internrevisionen med angivande av antalet och typen av internrevisioner som genomförts, de huvudsakliga rekommendationer som lämnats och de åtgärder som vidtagits för att följa upp dessa rekommendationer.

Den årliga rapporten om internrevisionen ska ta upp de systemrelaterade problem som upptäckts av den panel som inrättats i enlighet med artikel 143, om den avger det yttrande som avses i artikel 93.

5. Internrevisorn ska vid utarbetandet av rapporten särskilt ta upp hur väl principerna om sund ekonomisk förvaltning och resultat har efterlevts generellt, och säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att kontinuerligt förbättra efterlevnaden av dessa principer.

6. Kommissionen ska årligen, i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och i enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget, på begäran överlämna sin årliga rapport om internrevisionen, med vederbörlig hänsyn till kraven på konfidentialitet.

7. Varje unionsinstitution ska göra kontaktuppgifterna till sin internrevisor tillgängliga för alla fysiska och juridiska personer som är involverade i handläggning av utgifter, så att de kan kontakta internrevisorn konfidentiellt.

8. Varje unionsinstitution ska varje år utarbeta en rapport med en sammanfattning av antalet och typen av internrevisioner som genomförts, en sammanfattning av de rekommendationer som lämnats och de åtgärder som vidtagits för att följa upp dessa rekommendationer, och överlämna den till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 247.

9. Internrevisorns rapporter och iakttagelser, liksom den berörda unionsinstitutionens rapport, ska bli tillgängliga för allmänheten först efter det att internrevisorn kontrollerat de åtgärder som ska vidtas för deras genomförande.

10. Varje unionsinstitution ska ge sin internrevisor erforderliga resurser för att fullfölja uppdraget som internrevisor samt en detaljerad beskrivning av sin internrevisors rättigheter och skyldigheter.

Artikel 119

Internrevisorns arbetsprogram

1. Internrevisorn ska anta ett arbetsprogram och lägga fram det för den berörda unionsinstitutionen.
2. Varje unionsinstitution får begära att dess internrevisor utför revisioner som inte ingår i det arbetsprogram som avses i punkt 1.

Artikel 120

Internrevisorns oberoende

1. Internrevisorn ska vara helt oberoende vid utförandet av sina revisioner. Den berörda unionsinstitutionen ska fastställa särskilda regler tillämpliga på internrevisorn, för att garantera internrevisorns totala oberoende i sin tjänsteutövning och fastställa internrevisorns ansvarsområden.
2. Internrevisorn får inte ta emot instruktioner eller acceptera några begränsningar när det gäller utövandet av de uppdrag som denne fått genom att ha utsetts i enlighet med denna förordning.
3. Om internrevisorn är en anställd ska denne utöva exklusiva revisionsuppgifter med fullt oberoende och åläggas ansvar enligt bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 121

Internrevisorns ansvar

Endast varje unionsinstitution får agera i enlighet med denna artikel för att ställa sin internrevisor, som anställd, till ansvar för sina handlingar.

Varje unionsinstitution ska fatta ett motiverat beslut om att inleda en undersökning. Beslutet ska delges den som berörs. Den berörda unionsinstitutionen får ge en eller flera tjänstemän med samma lönegrad eller högre lönegrad än den anställda som berörs av undersökningen i uppdrag att leda undersökningen under unionsinstitutionens direkta ansvar. Den berörde ska alltid höras under denna undersökning.

Undersökningsrapporten ska lämnas till den berörda parten som sedan ska höras av den berörda unionsinstitutionen angående rapporten.

På grundval av rapporten och utfrågningen ska den berörda unionsinstitutionen fatta antingen ett motiverat beslut om att avsluta förfarandet eller ett motiverat beslut enligt artiklarna 22 och 86 i och bilaga IX till tjänsteföreskrifterna. Beslut om disciplinåtgärder eller ekonomiska sanktioner ska delges den berörda parten och meddelas revisionsrätten och övriga unionsinstitutioner för kännedom.

Den berörda parten får överklaga dessa beslut till Europeiska unionens domstol, i enlighet med tjänsteföreskrifterna.

Artikel 122

Väckande av talan vid Europeiska unionens domstol

Utan att det påverkar de möjligheter till omprövning som anges i tjänsteföreskrifterna får internrevisorn väcka talan direkt vid Europeiska unionens domstol med avseende på alla handlingar som gäller utövandet av uppdraget som internrevisor. Internrevisorn ska väcka en sådan talan inom tre månader från den kalenderdag då handlingen i fråga kom till dennes kännedom.

Målet ska behandlas och prövas i enlighet med artikel 91.5 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 123

Uppföljningskommittéer för internrevision

1. Varje unionsinstitution ska inrätta en uppföljningskommitté för internrevision som ska ha i uppdrag att säkerställa internrevisorns oberoende, övervaka kvaliteten på det interna revisionsarbetet och säkerställa att interna och externa revisionsrekommendationer beaktas och följs upp ordentligt av institutionens avdelningar.
2. Sammansättningen av uppföljningskommittén för internrevision ska varje unionsinstitution själv bestämma med beaktande av dess rätt att organisera sitt arbete samt vikten av råd från oberoende experter.

AVDELNING V

GEMENSAMMA REGLER

KAPITEL 1

Regler om direkt, indirekt och delad förvaltning

Artikel 124

Tillämpningsområde

Med undantag för artikel 138 ska hänvisningar i denna avdelning till rättsliga åtaganden anses som hänvisningar till rättsliga åtaganden, ramavtal och ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap.

Artikel 125

Former av bidrag från unionen

1. Bidrag från unionen inom ramen för direkt, delad och indirekt förvaltning ska ges i syfte att stödja uppnåendet av ett mål för unionspolitiken och specificerade resultat, och kan utformas på följande sätt:
 - a) Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för berörda verksamheter utan baseras på
 - i) uppfyllandet av villkor som anges i sektorsspecifika regler eller i kommissionsbeslut, eller
 - ii) uppnåendet av resultat, som mäts utifrån på förhand fastställda delmål eller prestationsindikatorer.
 - b) Ersättning av faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader.
 - c) Bidrag till enhetskostnader, som täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg, på grundval av ett belopp per enhet.
 - d) Enhetsbelopp, som på ett övergripande sätt täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg.

- e) Schablonfinansiering, som täcker vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg, genom att en viss procentsats av kostnaderna ersätts.
- f) En kombination av de former som avses i leden a–e.

Bidrag från unionen enligt första stycket a i denna punkt ska, vid direkt och indirekt förvaltning, fastställas i enlighet med artikel 181, sektorsspecifika regler eller ett kommissionsbeslut och, vid delad förvaltning, i enlighet med sektorsspecifika regler. Bidrag från unionen enligt första stycket c, d och e i denna punkt ska, vid direkt och indirekt förvaltning, fastställas i enlighet med artikel 181 eller sektorsspecifika regler och, vid delad förvaltning, i enlighet med sektorsspecifika regler.

2. Vid fastställandet av lämplig form på ett bidrag ska de potentiella mottagarnas intressen och redovisningsmetoder beaktas i största möjliga utsträckning.

3. Den behöriga utanordnaren ska i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 rapportera om finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med punkt 1 första stycket a och f i den här artikeln.

Artikel 126

Ömsesidig tillit till bedömningar

Kommissionen får helt eller delvis förlita sig på bedömningar som den själv gjort eller som gjorts av andra enheter, däribland givare, i den utsträckning som sådana bedömningar gäller överensstämmelse med villkor som är likvärdiga med dem som enligt denna förordning ska tillämpas på respektive berörd metod för budgetgenomförande. För detta ändamål ska kommissionen främja ett erkännande av internationellt vedertagna standarder eller internationell bästa praxis.

Artikel 127

Ömsesidig tillit till revisioner

Om en revision baserad på internationellt vedertagna revisionsstandarder som ger rimliga garantier har utförts av en oberoende revisor i fråga om redovisningar och rapporter där användningen av ett bidrag från unionen beskrivs, ska denna revision, utan att det påverkar befintliga möjligheter att utföra ytterligare revisioner, utgöra grundvalen för den övergripande försäkran som i tillämpliga fall beskrivs ytterligare i sektorsspecifika regler, förutsatt att det finns tillräckliga belägg för revisorns oberoende och kompetens. För detta ändamål ska den oberoende revisorns rapport samt tillhörande revisionsdokumentation på begäran göras tillgängliga för Europaparlamentet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaternas revisionsmyndigheter.

Artikel 128

Utnyttjande av information som redan är tillgänglig

För att undvika att begära samma information mer än en gång från personer eller enheter som mottar medel från unionen ska information som redan är tillgänglig hos unionsinstitutionerna, de förvaltande myndigheterna eller andra organ och enheter som genomför budgeten användas i möjligaste mån.

Artikel 129

Samarbete för att skydda unionens ekonomiska intressen

1. Varje person eller enhet som mottar medel från unionen ska samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen och ska som ett villkor för mottagande av medel bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska åklagarmyndigheten när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, Olaf, revisionsrätten och, i tillämpliga fall, relevanta nationella myndigheter ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att genomföra utredningar, däribland kontroller på plats och inspektioner, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾.

2. Varje person eller enhet som mottar medel från unionen inom ramen för direkt och indirekt förvaltning ska skriftligen gå med på att bevilja de nödvändiga rättigheter som avses i punkt 1 och ska säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

KAPITEL 2

Regler om direkt och indirekt förvaltning

Avsnitt 1

Regler om förfaranden och förvaltning

Artikel 130

Ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap

1. Kommissionen får ingå ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap för att upprätta ett långsiktigt samarbete med personer och enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c eller med bidragsmottagare. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 c i den här artikeln ska sådana ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap ses över minst en gång under perioden för varje flerårig budgetram. Överenskommelser om medverkan eller bidragsöverenskommelser får undertecknas inom ramen för sådana ramöverenskommelser.

2. Syftet med en ramöverenskommelse om ekonomiskt partnerskap ska vara att underlätta uppnåendet av unionens politiska mål genom att avtalsvillkoren för samarbetet stabiliseras. Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap ska specificera formerna för ekonomiskt samarbete och ska omfatta en skyldighet att, i de särskilda överenskommelser som undertecknas i ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap, ange arrangemang för övervakning av uppnåendet av särskilda mål. Dessa ramöverenskommelser ska också, på grundval av resultaten av en förhandsbedömning, ange huruvida kommissionen får förlita sig på de system och förfaranden som inrättats av personer och enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c eller bidragsmottagare, inbegripet när det gäller revisionsförfaranden.

3. I syfte att optimera kostnaderna för och nyttan av revisioner och underlätta samordningen får överenskommelser om revisioner eller om verifieringar ingås med personer och enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c eller med bidragsmottagare. Sådana överenskommelser ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 127 och 129.

4. I fråga om de ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av särskilda bidrag ska följande gälla:

a) Följande ska anges i ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap, utöver vad som sägs i punkt 2:

i) De planerade åtgärdernas eller arbetsprogrammets art.

ii) Förfarandet för tilldelning av särskilda bidrag, vilket ska överensstämja med principerna och förfarandereglerna i avdelning VIII.

b) Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap och överenskommelsen om det särskilda bidraget ska som helhet uppfylla kraven i artikel 201.

c) Löptiden för ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap får inte överstiga fyra år, utom i vederbörligen motiverade fall som tydligt anges i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9.

d) Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap ska genomföras i enlighet med principerna om öppenhet och likabehandling av sökande.

e) Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap ska likställas med ett bidrag i fråga om programplanering, offentliggörande i förväg och tilldelning.

f) Särskilda bidrag som baseras på ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap ska omfattas av de förfaranden för offentliggörande i efterhand som anges i artikel 38.

5. En ramöverenskommelse om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av särskilda bidrag får föreskriva användning av bidragsmottagarens system och förfaranden i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, om dessa system och förfaranden har bedömts i enlighet med artikel 154.2, 154.3 och 154.4. I sådana fall ska artikel 196.1 d inte tillämpas. Om bidragsmottagarens förfaranden för att tillhandahålla finansiering till tredje parter enligt artikel 154.4 första stycket d är föremål för en positiv bedömning av kommissionen ska artiklarna 204 och 205 inte tillämpas.

6. I fråga om ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av särskilda bidrag ska den bedömning av den ekonomiska och operativa förmågan som avses i artikel 198 utföras innan ramöverenskommelsen undertecknas. Kommissionen får förlita sig på en likvärdig bedömning av den ekonomiska och operativa förmågan som utförts av andra givare.

7. I fråga om ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av överenskommelser om medverkan ska bestämmelserna i ramöverenskommelsen och överenskommelsen om medverkan som helhet vara i överensstämmelse med artiklarna 129 och 155.6.

Artikel 131

Avbrytande, hävande och minskning

1. Om det har förekommit oriktigheter eller bedrägerier i samband med ett förfarande för tilldelning, ska den behöriga utanordnaren avbryta förfarandet och får vidta nödvändiga åtgärder, inklusive att ogiltigförklara förfarandet. Den behöriga utanordnaren ska omedelbart informera Olaf om misstänkta bedrägerifall.

2. Om det efter tilldelningen visar sig att förfarandet för tilldelning har varit föremål för oriktigheter eller bedrägerier får den behöriga utanordnaren

- a) vägra att ingå det rättsliga åtagandet eller ogiltigförklara tilldelningen av ett pris,
- b) avbryta betalningar,
- c) avbryta genomförandet av det rättsliga åtagandet,
- d) i tillämpliga fall, häva det rättsliga åtagandet helt och hållet eller i fråga om en eller flera mottagare.

3. Den behöriga utanordnaren får avbryta betalningar eller genomförandet av det rättsliga åtagandet om

- a) genomförandet av det rättsliga åtagandet visar sig ha varit föremål för oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter,
- b) det är nödvändigt att kontrollera huruvida misstänkta oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter faktiskt har förekommit,
- c) oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter gör att man kan ifrågasätta tillförlitligheten eller ändamålsenligheten hos de interna kontrollsystemen hos en person eller enhet som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c eller de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Om de misstänkta oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter som avses i första stycket b inte bekräftas, ska genomförandet eller betalningarna återupptas så snart som möjligt.

Den behöriga utanordnaren får häva det rättsliga åtagandet helt och hållet eller i fråga om en eller flera mottagare i de fall som avses i första stycket a och c.

4. Utöver de åtgärder som avses i punkt 2 eller 3 får den behöriga utanordnaren minska bidraget, priset, bidraget enligt överenskommelsen om medverkan eller priset inom ramen för ett kontrakt i proportion till graden av allvar hos oriktigheterna, bedrägeriet eller åsidosättandet av skyldigheter, inklusive när den berörda verksamheten inte genomförts eller genomförts bristfälligt, ofullständigt eller för sent.

I fråga om finansiering enligt artikel 125.1 första stycket a får den behöriga utanordnaren minska bidraget proportionellt om uppnåendet av resultaten är bristfälligt eller ofullständigt eller resultaten har uppnåtts för sent eller om villkoren inte är uppfyllda.

5. Punkt 2 b, c och d och punkt 3 ska inte tillämpas på sökande i en pristävling.

Artikel 132

Förvaring av styrkande handlingar

1. Mottagare ska bevara dokumentation och styrkande handlingar, inklusive statistik och annan dokumentation rörande finansiering, samt dokumentation och handlingar i elektroniskt format, under fem år efter slutbetalningen eller, om en sådan saknas, transaktionen i fråga. Om finansieringen gäller ett belopp på högst 60 000 EUR ska perioden vara tre år.

2. Dokumentation och handlingar som avser revisioner, överklaganden, tvister och skadeståndsanspråk rörande rättsliga åtaganden eller som avser utredningar av Olaf ska bevaras till dess att dessa revisioner, överklaganden, tvister, skadeståndsanspråk eller utredningar har avslutats. För dokumentation och handlingar som avser utredningar av Olaf ska skyldigheten att bevara tillämpas när dessa utredningar har delgetts mottagaren.

3. Dokumentation och handlingar ska bevaras i form av original eller bestyrkta kopior eller på allmänt vedertagna databärare, inbegripet elektroniska versioner av originalhandlingar eller handlingar som enbart föreligger i elektronisk version. Om elektroniska versioner föreligger ska original inte krävas om sådana handlingar uppfyller tillämpliga rättsliga krav för att anses vara likvärdiga original och kunna användas vid revisioner.

*Artikel 133***Kontradiktoriskt förfarande och möjligheter till omprövning**

1. Före antagandet av en åtgärd som inverkar negativt på en deltagares eller mottagares rättigheter ska den behöriga utanordnaren säkerställa att deltagaren eller mottagaren har getts tillfälle att lämna synpunkter.
2. Om en utanordnares åtgärd inverkar negativt på en deltagares eller mottagares rättigheter ska den akt där åtgärden fastställs innehålla uppgifter om vilka administrativa och/eller rättsliga möjligheter till omprövning som är tillgängliga för att bestrida denna akt.

*Artikel 134***Räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter**

1. Räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter ska tillhandahållas i enlighet med avdelning X när de kombineras i en och samma åtgärd med finansieringsinstrument.
2. När räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter inte kombineras i en och samma åtgärd med finansieringsinstrument får de tillhandahållas i enlighet med avdelning VI eller VIII.

*Avsnitt 2***System för tidig upptäckt och uteslutning***Artikel 135***Skydd av unionens ekonomiska intressen genom upptäckt av risker, uteslutning och åläggande av ekonomiska sanktioner**

1. I syfte att skydda unionens ekonomiska intressen ska kommissionen inrätta och driva ett system för tidig upptäckt och uteslutning.

Syftet med systemet ska vara att göra det lättare att

- a) tidigt upptäcka personer eller enheter som avses i punkt 2 som utgör ett hot mot unionens ekonomiska intressen,
 - b) utesluta personer eller enheter som avses i punkt 2 som befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1,
 - c) ålägga en mottagare en ekonomisk sanktion i enlighet med artikel 138.
2. Systemet för tidig upptäckt och uteslutning ska tillämpas på följande aktörer:
 - a) Deltagare och mottagare.
 - b) Enheter vars kapacitet den anbudssökande eller anbudsgivaren avser att använda eller underleverantörer till en entreprenör.
 - c) Varje person eller enhet som mottar medel från unionen inom ramen för ett budgetgenomförande i enlighet med artiklarna 62.1 första stycket c och 154.4, på grundval av uppgifter som meddelats i enlighet med artikel 155.6.
 - d) Varje person eller enhet som mottar medel från unionen inom ramen för finansieringsinstrument som i form av ett undantag genomförs i enlighet med artikel 62.1 första stycket a.
 - e) Deltagare eller mottagare avseende vilka sådana enheter som genomför budgeten i enlighet med artikel 63 har tillhandahållit uppgifter som överlämnats av medlemsstaterna enligt sektorsspecifika regler i enlighet med artikel 142.2 d.
 - f) Sponsorer som avses i artikel 26.

3. Beslutet om att registrera uppgifter rörande tidig upptäckt av de risker som avses i punkt 1 andra stycket a i den här artikeln, att utesluta personer eller enheter som avses i punkt 2 och/eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner ska fattas av den behöriga utanordnaren. Uppgifter om sådana beslut ska registreras i den databas som avses i artikel 142.1. Om sådana beslut fattas på grundval av artikel 136.4 ska de uppgifter som registreras i databasen inbegripa uppgifter om de personer som avses i den punkten.

4. Beslutet om att utesluta personer eller enheter som avses i punkt 2 i den här artikeln eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner ska baseras på en slutgiltig dom eller, i de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1, på ett slutgiltigt administrativt beslut, eller på en preliminär rättslig bedömning av den panel som avses i artikel 143, i de situationer som avses i artikel 136.2 och för att säkerställa en centraliserad bedömning av sådana situationer. I de fall som avses i artikel 141.1 ska den behöriga utanordnaren avvisa deltagare från ett givet förfarande för tilldelning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 136.5 får den behöriga utanordnaren fatta ett beslut om att utesluta en deltagare eller mottagare och/eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner och ett beslut om att offentliggöra tillhörande uppgifter, på grundval av en preliminär bedömning som avses i artikel 136.2, först efter att ha erhållit en rekommendation från den panel som avses i artikel 143.

Artikel 136

Uteslutningskriterier och beslut om uteslutning

1. Den behöriga utanordnaren ska utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 från att delta i förfaranden för tilldelning som regleras av denna förordning eller från att bli utvald att förvalta medel från unionen när den personen eller enheten befinner sig i en eller flera av följande uteslutningssituationer:

- a) Personen eller enheten befinner sig i konkurs eller är föremål för insolvens- eller likvidationsförfaranden, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått ackordsuppgörelse med borgenärer, har avbrutit sin näringsverksamhet eller befinner sig i en motsvarande situation till följd av ett liknande förfarande enligt unionsrätten eller nationell rätt.
- b) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten inte har fullgjort sina skyldigheter att betala skatt eller socialförsäkringsavgifter enligt tillämplig rätt.
- c) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten har gjort sig skyldig till ett allvarligt fel i yrkesutövningen genom att ha brutit mot lagar eller andra författningar eller de yrkesetiska regler som gäller för det yrke inom vilket denne är verksam, eller genom felaktigt agerande som inverkar på aktörens trovärdighet i professionellt avseende, om detta agerande inbegriper avsiktligt fel eller grov oaktsamhet, och särskilt genom att
 - i) på ett bedrägligt sätt eller genom försummelse lämna vilseledande uppgifter som underlag för kontrollen av att det inte föreligger några grunder för uteslutning eller att kriterierna för stödberättigande eller urvalskriterierna är uppfyllda eller avseende genomförandet av ett rättsligt åtagande,
 - ii) ingå en överenskommelse med andra personer eller enheter i syfte att snedvrider konkurrensen,
 - iii) göra intrång i immateriella rättigheter,
 - iv) försöka påverka den behöriga utanordnarens beslut under förfarandet för tilldelning,
 - v) försöka erhålla konfidentiella uppgifter som kan ge otillbörliga fördelar under förfarandet för tilldelning.
- d) Det har genom en slutgiltig dom fastställts att personen eller enheten gjort sig skyldig till
 - i) bedrägeri, i den mening som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾ och artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, vilken upprättats genom rådets akt av den 26 juli 1995 ⁽²⁾,
 - ii) korruption, enligt definitionen i artikel 4.2 i direktiv (EU) 2017/1371 eller bestickning i den mening som avses i artikel 3 i konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, som upprättats genom rådets akt av den 26 maj 1997 ⁽³⁾, eller gärningar enligt artikel 2.1 i rådets rambeslut 2003/568/RIF ⁽⁴⁾, eller korruption enligt definitionen i annan gällande lagstiftning,
 - iii) beteende som rör en kriminell organisation enligt artikel 2 i rådets rambeslut 2008/841/RIF ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁽³⁾ EGT C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn (EUT L 192, 31.7.2003, s. 54).

⁽⁵⁾ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

- iv) penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1.3, 1.4 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽¹⁾,
 - v) terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet, enligt definitionen i artikel 1 respektive 3 i rådets rambeslut 2002/475/RIF ⁽²⁾, eller anstiftan av, medhjälp till eller försök att begå sådana brott enligt artikel 4 i det rambeslutet,
 - vi) barnarbete eller andra människohandelsbrott enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU ⁽³⁾.
- e) Personen eller enheten har under genomförandet av ett rättsligt åtagande som finansieras genom budgeten brutit betydligt i fullgörandet av sina huvudsakliga skyldigheter, vilket har
- i) lett till att ett rättsligt åtagande hävts i förtid,
 - ii) lett till tillämpning av avtalsviten eller andra kontraktssenkliga sanktioner, eller
 - iii) upptäckts av en utanordnare, Olaf eller revisionsrätten vid kontroller, revisioner eller utredningar.
- f) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten har gjort sig skyldig till oegentligheter i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽⁴⁾.
- g) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten har skapat en enhet i en annan jurisdiktion i syfte att kringgå skattemässiga, sociala eller andra rättsliga skyldigheter i den jurisdiktion där personen eller enheten har sitt säte, sin centrala administration eller sin huvudsakliga verksamhet.
- h) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att en enhet har skapats med den avsikt som avses i led g.

2. I avsaknad av en slutgiltig dom eller, i tillämpliga fall, ett slutgiltigt administrativt beslut i de fall som avses i punkt 1 c, d, f, g och h i denna artikel eller i det fall som avses i punkt 1 e i den här artikeln ska den behöriga utanordnaren utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 på grundval av en preliminär rättslig bedömning av det agerande som avses i de punkterna, med beaktande av fastställda faktiska omständigheter eller andra slutsatser i rekommendationen från den panel som avses i artikel 143.

Den preliminära bedömning som avses i första stycket i denna punkt påverkar inte den bedömning av agerandet av den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2 som medlemsstaternas behöriga myndigheter utför i enlighet med nationell rätt. Den behöriga utanordnaren ska utan dröjsmål ompröva sitt beslut att utesluta den person eller enhet som avses i artikel 135.2 och/eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner när en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut har meddelats. Om det i den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga administrativa beslutet inte anges hur länge uteslutningen ska vara, ska den behöriga utanordnaren fastställa detta på grundval av fastställda faktiska omständigheter och slutsatser och med beaktande av rekommendationen från den panel som avses i artikel 143.

Om det i den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga administrativa beslutet fastställs att den person eller enhet som avses i artikel 135.2 är oskyldig till det agerande som omfattas av en preliminär rättslig bedömning på grundval av vilken personen eller enheten har uteslutits, ska den behöriga utanordnaren utan dröjsmål avbryta uteslutningen och/eller återbetala ekonomiska sanktioner som ålagts, beroende på vad som är tillämpligt.

De faktiska omständigheter och slutsatser som avses i första stycket ska särskilt omfatta

- a) faktiska omständigheter som fastställts i samband med revisioner eller utredningar som utförts av Europeiska åklagarmyndigheten, när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, revisionsrätten, Olaf eller internrevisorn, eller någon annan verifiering, revision eller kontroll som utförts på utanordnarens ansvar,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättning av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

- b) icke slutgiltiga administrativa beslut som kan innefatta disciplinåtgärder som vidtas av det behöriga övervakningsorgan som ansvarar för att kontrollera att yrkesetiska normer följs,
- c) faktiska omständigheter som avses i beslut av personer och enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c,
- d) information som översänds i enlighet med artikel 142.2 d av enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket b,
- e) beslut av kommissionen om överträdelse av unionens konkurrensrätt eller en nationell behörig myndighets beslut om överträdelse av unionens konkurrensrätt eller nationell konkurrensrätt.

3. Alla beslut som fattas av den behöriga utanordnaren enligt artiklarna 135–142 eller, i tillämpliga fall, rekommendationer från den panel som avses i artikel 143 ska vara förenliga med proportionalitetsprincipen och särskilt beakta

- a) hur pass allvarlig situationen är och vilka effekter den kan ha på unionens ekonomiska intressen och anseende,
- b) hur lång tid som förflutit sedan agerandet i fråga,
- c) hur länge agerandet pågick och hur ofta det upprepades,
- d) huruvida agerandet var avsiktligt eller graden av oaktsamhet,
- e) i de fall som avses i punkt 1 b, huruvida en begränsad summa står på spel,
- f) andra förmildrande omständigheter, såsom
 - i) den utsträckning i vilken den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2 har samarbetat med den berörda behöriga myndigheten och bidragit till utredningen, vilket bekräftats av den behöriga utanordnaren, eller
 - ii) ett erkännande av att en uteslutningssituation föreligger genom en försäkran som avses i artikel 137.1.

4. Den behöriga utanordnaren ska utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 om

- a) en fysisk eller juridisk person som ingår i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för den person eller enhet som avses i artikel 135.2 eller som är behörig att företräda, fatta beslut om eller utöva kontroll över den personen eller den enheten, befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i punkt 1 c–h i den här artikeln,
- b) en fysisk eller juridisk person som åtar sig ett obegränsat ansvar för skulderna för den person eller enhet som avses i artikel 135.2 befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i punkt 1 a eller b i den här artikeln,
- c) en fysisk person utan vilken tilldelningen eller genomförandet av det rättsliga åtagandet inte kan ske befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i punkt 1 c–h.

5. I de fall som avses i punkt 2 i denna artikel får den behöriga utanordnaren tillfälligt utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 utan någon föregående rekommendation från den panel som avses i artikel 143, om den berörda personens eller enhetens deltagande i ett förfarande för tilldelning eller valet att en sådan person eller enhet ska förvalta medel från unionen skulle utgöra ett allvarligt, omedelbart hot mot unionens ekonomiska intressen. I sådana fall ska den behöriga utanordnaren omedelbart hänvisa fallet till den panel som avses i artikel 143 och fatta ett slutgiltigt beslut senast 14 dagar efter det att denne erhållit panelens rekommendation.

6. Den behöriga utanordnaren ska, i tillämpliga fall med beaktande av rekommendationen från den panel som avses i artikel 143, inte utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 från att delta i ett förfarande för tilldelning eller från att väljas ut för att förvalta medel från unionen, om

- a) personen eller enheten har vidtagit korrigerande åtgärder enligt punkt 7 i denna artikel, i en utsträckning som i tillräcklig grad påvisar personens eller enhetens tillförlitlighet; detta gäller inte det fall som avses i punkt 1 d i denna artikel,
- b) personen eller enheten är oumbärlig för att säkerställa kontinuitet i verksamheten, under en begränsad tidsperiod och i väntan på korrigerande åtgärder enligt punkt 7 i denna artikel,
- c) en sådan uteslutning skulle vara oproportionell på grundval av de kriterier som avses i punkt 3 i denna artikel.

Dessutom ska punkt 1 a i denna artikel inte tillämpas på köp av varor till särskilt gynnsamma villkor, antingen hos en varuleverantör som slutgiltigt avslutar sin affärsverksamhet eller hos en god man eller en likvidator vid ett insolvensförfarande, ett offentligt ackord eller ett liknande förfarande enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Om en person eller enhet som avses i artikel 135.2 undantas från uteslutning i enlighet med första och andra styckena i denna punkt ska den behöriga utanordnaren ange skälen till detta och informera den panel som avses i artikel 143 om dessa skäl.

7. De korrigerande åtgärder som avses i punkt 6 första stycket a ska bland annat inbegripa

- a) åtgärder för att fastställa hur de situationer som föranleder uteslutning uppstått samt konkreta tekniska, organisatoriska och personalrelaterade åtgärder inom det berörda affärs- eller verksamhetsområdet som vidtagits av den person eller enhet som avses i artikel 135.2 och som är lämpliga för att korrigera agerandet och förhindra att det inträffar igen,
- b) bevis för att den person eller enhet som avses i artikel 135.2 har vidtagit åtgärder för att kompensera eller åtgärda den skada som åsamkats unionens ekonomiska intressen genom de faktiska omständigheter som föranledde uteslutningssituationen,
- c) bevis för att den person eller enhet som avses i artikel 135.2 har betalat eller säkrat betalning av alla böter som en behörig myndighet ålagt eller av alla skatter eller socialförsäkringsavgifter som avses i punkt 1 b i den här artikeln.

8. Den behöriga utanordnaren ska, i tillämpliga fall med beaktande av den reviderade rekommendationen från den panel som avses i artikel 143, utan dröjsmål ompröva sitt beslut att utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 på eget initiativ eller på begäran av personen eller enheten, om den senare har vidtagit korrigerande åtgärder som påvisar dennes tillförlitlighet eller har lagt fram nya uppgifter som visar att den uteslutningssituation som avses i punkt 1 i den här artikeln inte längre föreligger.

9. I det fall som avses i artikel 135.2 b ska den behöriga utanordnaren begära att den anbudssökande eller anbudsgivaren byter ut en enhet eller underleverantör vars kapacitet den avser att använda, om denna befinner sig i en uteslutningssituation som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 137

Försäkran om och intyg på att en uteslutningssituation inte föreligger

1. Deltagare ska avge en försäkran om huruvida de befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 136.1 och 141.1 och i tillämpliga fall huruvida de har vidtagit korrigerande åtgärder enligt artikel 136.6 första stycket a.

Deltagare ska även avge en försäkran om huruvida följande personer eller enheter befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 c–h:

- a) De fysiska eller juridiska personer som ingår i deltagarens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller som är behöriga att företräda, fatta beslut om eller utöva kontroll över deltagaren.
- b) Deltagarens verkliga huvudmän enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv (EU) 2015/849.

Deltagaren eller mottagaren ska utan dröjsmål informera den behöriga utanordnaren om eventuella ändringar i den situation som har anmälts i försäkran.

En anbudssökande eller anbudsgivare ska i förekommande fall avge samma försäkringar som avses i första och andra styckena undertecknade av en underleverantör eller annan enhet vars kapacitet den anbudssökande eller anbudsgivaren avser att använda.

Den behöriga utanordnaren ska inte begära de försäkringar som avses i denna punkt om sådana försäkringar redan har lämnats inom ramen för ett annat förfarande för tilldelning, förutsatt att situationen inte har förändrats och att dagen för utfärdande av försäkringarna inte ligger längre tillbaka i tiden än ett år.

Den behöriga utanordnaren får undanta kontrakt till mycket lågt värde om värdet inte överskrider det belopp som avses i punkt 14.4 i bilaga I från kraven enligt första och andra styckena.

2. När det begärs av den behöriga utanordnaren och är nödvändigt för att säkerställa ett korrekt genomförande av förfarandet ska deltagaren, underleverantören eller den enhet vars kapacitet en anbudssökande eller anbudsgivare avser att använda tillhandahålla

- a) lämpliga bevis för att denne inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1,
- b) uppgifter om de fysiska eller juridiska personer som ingår i deltagarens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller som är behöriga att företräda, fatta beslut om eller utöva kontroll över deltagaren, inbegripet personer och enheter inom ägar- och kontrollstrukturen och verkliga huvudmän, samt lämpliga bevis för att ingen av dessa personer befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 c–f,
- c) lämpliga bevis för att fysiska eller juridiska personer som åtar sig ett obegränsat ansvar för deltagarens skulder inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 a eller b.

3. Den behöriga utanordnaren får i tillämpliga fall och i enlighet med nationell rätt som lämpligt bevis för att en deltagare eller enhet som avses i punkt 2 inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 a, c, d, f, g och h godta ett aktuellt utdrag ur ett brottsregister eller, om ett sådant inte kan företas, en likvärdig aktuell handling utfärdad av en rättslig eller administrativ myndighet i deltagarens eller enhetens etableringsland som visar att dessa krav är uppfyllda.

Den behöriga utanordnaren får som lämpligt bevis för att en deltagare eller enhet som avses i punkt 2 inte befinner sig i en av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 a och b godta ett aktuellt intyg utfärdat av den behöriga myndigheten i etableringslandet. Om dessa typer av intyg inte utfärdas i etableringslandet får deltagaren avge en försäkran under ed inför en rättslig myndighet eller notarius publicus eller, i avsaknad av detta, en försäkran på heder och samvete inför en administrativ myndighet eller en behörig branschorganisation i deltagarens etableringsland.

4. Den behöriga utanordnaren ska frångå kravet på att en deltagare eller enhet som avses i punkt 2 ska lämna de bevishandlingar som avses i punkterna 2 och 3 om

- a) utanordnaren kan få tillgång till sådana bevis i en nationell databas utan kostnad,
- b) sådana bevis redan har tillhandahållits utanordnaren inom ramen för ett annat förfarande, förutsatt att inlämnade handlingar fortfarande är giltiga och att dagen för utfärdande av dessa handlingar inte ligger längre tillbaka i tiden än ett år,
- c) utanordnaren erkänner att det på objektiva grunder är omöjligt att tillhandahålla sådana bevis.

5. Punkterna 1–4 i den här artikeln ska inte tillämpas på personer och enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c eller på unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71.

När det gäller finansieringsinstrument ska slutmottagare och intermediärer, i avsaknad av regler och förfaranden som är fullt likvärdiga med dem som avses i artikel 154.4 första stycket d, tillhandahålla den person eller enhet som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c en försäkran som undertecknats på heder och samvete där de intygar att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 136.1 a–d, g och h eller artikel 141.1 första stycket b och c, eller i en situation som anses likvärdig efter en bedömning som utförts i enlighet med artikel 154.4.

Om finansieringsinstrument undantagsvis genomförs enligt artikel 62.1 första stycket a ska slutmottagare tillhandahålla finansiella intermediärer en försäkran som undertecknats på heder och samvete där de intygar att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 136.1 a–d, g och h eller artikel 141.1 första stycket b och c.

Artikel 138

Ekonomiska sanktioner

1. För att uppnå en avskräckande verkan får den behöriga utanordnaren, i tillämpliga fall med beaktande av rekommendationen från den panel som avses i artikel 143, ålägga en mottagare en ekonomisk sanktion om ett rättsligt åtagande har ingåtts med mottagaren och denne befinner sig i en uteslutningssituation som avses i artikel 136.1 c, d, e eller f.

Vid de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 c–f får en ekonomisk sanktion åläggas som ett alternativ till ett beslut om att utesluta mottagaren, om en uteslutning vore oproportionell på grundval av de kriterier som avses i artikel 136.3.

Vid de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 c, d och e får en ekonomisk sanktion åläggas tillsammans med en uteslutning om detta är nödvändigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, på grund av att mottagaren har använt sig av ett systematiskt och återkommande agerande i syfte att få otillbörlig tillgång till unionsmedel.

Trots vad som sägs i första, andra och tredje styckena i denna punkt ska en ekonomisk sanktion inte åläggas en mottagare som, i enlighet med artikel 137, har angett att den befinner sig i en uteslutningssituation.

2. Den ekonomiska sanktionen får inte överstiga 10 % av det totala värdet på det rättsliga åtagandet. Om det gäller en bidragsöverenskommelse som undertecknats med flera bidragsmottagare får den ekonomiska sanktionen inte överstiga 10 % av det bidragsbelopp som den berörda bidragsmottagaren har rätt till enligt bidragsöverenskommelsen.

Artikel 139

Uteslutningens varaktighet och preskriptionstid

1. Uteslutningens varaktighet får inte överstiga

a) den period som i tillämpliga fall fastställs i en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut i en medlemsstat,

b) i avsaknad av en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut

i) fem år, i de fall som avses i artikel 136.1 d,

ii) tre år, i de fall som avses i artikel 136.1 c och e–h.

En person eller enhet som avses i artikel 135.2 ska vara utesluten så länge denne befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 a och b.

2. Preskriptionstiden för att utesluta och/eller ålägga en person eller enhet som avses i artikel 135.2 ekonomiska sanktioner ska vara fem år räknat från något av nedanstående:

a) Dagen för det agerande som föranleder uteslutning eller, i fall av kontinuerligt eller upprepat agerande, den dag då agerandet upphörde, i de fall som avses i artikel 136.1 b–e, g och h.

b) Dagen för en slutgiltig dom vid en nationell domstol eller ett slutgiltigt administrativt beslut, i de fall som avses i artikel 136.1 b, c, d, g och h.

Preskriptionstiden ska avbrytas av en åtgärd som vidtas av en nationell myndighet, av kommissionen, av Olaf, av Europeiska åklagarmyndigheten när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, av den panel som avses i artikel 143 i den här förordningen eller av någon annan enhet som deltar i genomförandet av budgeten, om denna åtgärd delges den person eller enhet som avses i artikel 135.2 i den här förordningen och rör utredningar eller rättsliga förfaranden. En ny preskriptionstid ska börja löpa dagen efter detta avbrott.

Vid tillämpning av artikel 136.1 f i den här förordningen ska den preskriptionstid för att utesluta en person eller enhet som avses i artikel 135.2 i den här förordningen och/eller ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner som anges i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 gälla.

Om agerandet hos en berörd person eller enhet som avses i artikel 135.2 i den här förordningen faller inom ramen för flera av de grunder som anges i artikel 136.1 i den här förordningen ska den preskriptionstid som gäller för den allvarligaste av dessa grunder gälla.

Artikel 140

Offentliggörande av uteslutning och ekonomiska sanktioner

1. I de fall som avses i artikel 136.1 c–h ska kommissionen, med förbehåll för den behöriga utanordnarens beslut, på sin webbplats offentliggöra nedanstående information om uteslutningen och, i tillämpliga fall, de ekonomiska sanktionerna, om det krävs för att förstärka uteslutningsbeslutets och/eller de ekonomiska sanktionernas avskräckande verkan:

a) Namnet på den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2.

b) Uteslutningssituationen.

c) Uteslutningens varaktighet och/eller beloppet av de ekonomiska sanktionerna.

Om beslutet om uteslutning och/eller ekonomiska sanktioner har fattats på grundval av en preliminär bedömning enligt artikel 136.2 ska offentliggörandet innehålla uppgift om att det inte finns någon slutgiltig dom eller, i tillämpliga fall, något slutgiltigt administrativt beslut. I sådana fall ska information om eventuella överklaganden, inklusive deras status och resultat, samt alla omprövade beslut av den behöriga utanordnaren offentliggöras utan dröjsmål. Om ekonomiska sanktioner har ålagts ska offentliggörandet dessutom innehålla uppgift om huruvida dessa har betalats.

Beslutet om att offentliggöra informationen ska fattas av den behöriga utanordnaren antingen efter den slutgiltiga domen i ärendet eller, i tillämpliga fall, det slutgiltiga administrativa beslutet, eller efter rekommendationen från den panel som avses i artikel 143, beroende på vad som är tillämpligt. Beslutet får verkan tre månader efter att det delgetts den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2.

Den offentliggjorda informationen ska tas bort så snart uteslutningsperioden löpt ut. Vid ekonomiska sanktioner ska den offentliggjorda informationen tas bort sex månader efter det att betalning erlagts.

När det gäller personuppgifter ska den behöriga utanordnaren i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 informera den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2 i den här förordningen om dennes rättigheter enligt bestämmelserna om uppgiftsskydd och om vilka förfaranden som gäller för att utöva dessa rättigheter.

2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte offentliggöras om någon av nedanstående omständigheter råder:

- a) Det är nödvändigt att bevara sekretessen i en utredning eller i nationella rättsliga förfaranden.
- b) Offentliggörandet skulle åsamka den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2 oproportionell skada eller på annat sätt vara oproportionellt på grundval av proportionalitetskriterierna i artikel 136.3 och med beaktande av de ekonomiska sanktionernas belopp.
- c) Det rör sig om en fysisk person, såvida inte offentliggörandet av personuppgifter är motiverat på grund av exceptionella omständigheter, bland annat på grund av ägerandets allvar eller dess inverkan på unionens ekonomiska intressen. I sådana fall ska beslutet om offentliggörande av informationen fattas med beaktande av rätten till integritet och övriga rättigheter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 141

Avvisande från ett förfarande för tilldelning

1. Den behöriga utanordnaren ska från ett förfarande för tilldelning avvisa en deltagare som

- a) befinner sig i en uteslutningssituation som fastställts i enlighet med artikel 136,
- b) har lämnat vilseledande uppgifter angående uppfyllande av de krav som ställs för att delta i förfarandet eller har underlåtit att lämna uppgifterna,
- c) tidigare har deltagit i utarbetandet av dokument som används i förfarandet för tilldelning, om detta innebär en överträdelse av principen om likabehandling, inbegripet snedvridning av konkurrensen som inte kan avhjälpas på annat sätt.

Den behöriga utanordnaren ska meddela de övriga deltagarna i förfarandet för tilldelning den relevanta information som utbyts i samband med eller till följd av deltagarens medverkan i förberedelserna av förfarandet för tilldelning enligt första stycket c. Före avvisandet av en deltagare ska denne ges möjlighet att bevisa att dess medverkan i förberedelserna av förfarandet för tilldelning inte strider mot principen om likabehandling.

2. Artikel 133.1 ska tillämpas, såvida avvisandet inte har motiverats i enlighet med punkt 1 första stycket a i den här artikeln i form av ett beslut om uteslutning som fattats med avseende på deltagaren efter det att dennes synpunkter granskats.

Artikel 142

System för tidig upptäckt och uteslutning

1. Uppgifter som utbyts inom ramen för det system för tidig upptäckt och uteslutning som avses i artikel 135 ska centraliseras i en databas som inrättats av kommissionen (nedan kallad *databasen*) och ska behandlas i enlighet med rätten till integritet och övriga rättigheter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.

Uppgifter om fall som avser tidig upptäckt, uteslutning och/eller ekonomiska sanktioner ska föras in i databasen av den behöriga utanordnaren efter att ha underrättat den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2. En sådan underrättelse får under exceptionella omständigheter skjutas upp, om det föreligger tvingande berättigade skäl att bevara konfidentialitet i en utredning eller i nationella rättsliga förfaranden, till dess sådana tvingande berättigade skäl att bevara konfidentialiteten inte längre föreligger.

I enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 ska kommissionen på begäran informera den person eller enhet som avses i artikel 135.2 och som omfattas av systemet för tidig upptäckt och uteslutning om vilka uppgifter som lagrats i databasen med avseende på den personen eller enheten.

Om några uppgifter har rättats, utplånats eller ändrats ska uppgifterna i databasen uppdateras, där så är lämpligt. Uppgifterna ska endast offentliggöras i enlighet med artikel 140.

2. Systemet för tidig upptäckt och uteslutning ska baseras på faktiska omständigheter och slutsatser som avses i artikel 136.2 fjärde stycket och på uppgifter som lämnas till kommissionen, särskilt av följande aktörer:

- a) Europeiska åklagarmyndigheten när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, eller Olaf, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, om en avslutad eller pågående utredning visar att det kan vara lämpligt att vidta säkerhetsåtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen, med vederbörlig hänsyn till respekten för processuella och grundläggande rättigheter och skyddet av visselblåsare.
- b) En utanordnare vid kommissionen, vid en europeisk byrå som inrättats av kommissionen eller vid ett genomförandeorgan.
- c) En unionsinstitution eller en europeisk byrå eller ett organ som inte avses i led b, eller ett organ eller en person som anförtrots genomförandet av åtgärder inom Gusp.
- d) Enheter som genomför budgeten i enlighet med artikel 63, i fall som avser upptäckt av bedrägerier och/eller oriktigheter samt uppföljning av dessa, om överlämnande av uppgifter krävs enligt sektorsspecifika regler.
- e) Personer eller enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c, i fall som avser upptäckt av bedrägerier och/eller oriktigheter samt uppföljning av dessa.

3. Utom när uppgifter ska lämnas in i enlighet med sektorsspecifika regler ska de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkt 2 i denna artikel inbegripa följande:

- a) Uppgift om den berörda enhetens eller personens identitet.
- b) En sammanfattning av de risker som upptäckts eller av föreliggande faktiska omständigheter.
- c) Uppgifter som skulle kunna vara till hjälp för utanordnare när de genomför kontroller enligt punkt 4 i denna artikel eller fattar ett beslut om uteslutning enligt artikel 136.1 eller 136.2 eller ett beslut om åläggande av ekonomiska sanktioner enligt artikel 138.
- d) I tillämpliga fall, uppgifter om alla särskilda åtgärder som krävs för att säkerställa konfidentialiteten när det gäller de inlämnade uppgifterna, inbegripet åtgärder för att säkra bevisning till skydd för utredningen eller de nationella rättsliga förfarandena.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål och via den databas som avses i punkt 1 överlämna de uppgifter som avses i punkt 3 till sina egna utanordnare och utanordnarna för dess genomförandeorgan, alla övriga unionsinstitutioner, unionsorgan och europeiska byråer och organ, för att dessa ska kunna genomföra nödvändiga kontroller angående pågående förfaranden för tilldelning och befintliga rättsliga åtaganden.

Vid utförandet av denna kontroll ska den behöriga utanordnaren utöva sina befogenheter enligt artikel 74 och får inte gå utöver vad som fastställs i villkoren för förfarandet för tilldelning och de rättsliga åtagandena.

Lagringstiden för de uppgifter avseende tidig upptäckt som lämnas i enlighet med punkt 3 i den här artikeln får inte överstiga ett år. Om den behöriga utanordnaren under den perioden begär att panelen ska utfärda en rekommendation i ett fall som avser uteslutning eller ekonomiska sanktioner får lagringstiden förlängas fram till dess att den behöriga utanordnaren har fattat ett beslut.

5. Alla personer och enheter som deltar i genomförandet av budgeten i enlighet med artikel 62 ska av kommissionen beviljas tillgång till uppgifterna om beslut om uteslutning enligt artikel 136, för att de ska kunna kontrollera om det finns uppgifter om uteslutning i systemet och beakta dessa uppgifter, på lämpligt sätt och på eget ansvar, när de tilldelar kontrakt inom ramen för genomförandet av budgeten.

6. Som en del av sin årsrapport till Europaparlamentet och rådet enligt artikel 325.5 i EUF-fördraget ska kommissionen tillhandahålla sammanställd information om de beslut som fattats av utanordnare enligt artiklarna 135–142 i den här förordningen. Rapporten ska också innehålla ytterligare information om de beslut som fattats av utanordnare i enlighet med artikel 136.6 första stycket b och artikel 140.2 i den här förordningen och om beslut av utanordnare om att avvika från panelens rekommendation i enlighet med artikel 143.6 tredje stycket i den här förordningen.

Den information som avses i första stycket i denna punkt ska tillhandahållas med vederbörlig hänsyn till kraven på konfidentialitet och får framför allt inte möjliggöra identifiering av den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2.

Artikel 143

Panel

1. En panel ska sammankallas på begäran av en utanordnare för en unionsinstitution, ett unionsorgan, en europeisk byrå eller ett europeiskt organ eller en person som anförtrots genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget.

2. Panelen ska bestå av

- a) en ständig oberoende ordförande på hög nivå som utnämns av kommissionen,
- b) två ständiga företrädare för kommissionen i egenskap av innehavare av systemet för tidig upptäckt och uteslutning, vilka ska uttrycka en gemensam ståndpunkt, och
- c) en företrädare för den begärande utanordnaren.

Panelens sammansättning ska säkerställa lämplig juridisk och teknisk expertis. Panelen ska bistås av ett ständigt sekretariat som ska tillhandahållas av kommissionen och som ska säkerställa den kontinuerliga förvaltningen av panelen.

3. Ordföranden ska vara en tidigare ledamot av Europeiska unionens domstol eller av revisionsrätten eller en tidigare tjänsteman som innehaft en post motsvarande minst generaldirektör i en annan unionsinstitution än kommissionen. Ordföranden ska väljas på grundval av sina personliga och yrkesrelaterade kvaliteter, omfattande erfarenhet i rättsliga och ekonomiska frågor och dokumenterad kompetens, oavhängighet och integritet. Mandattiden ska vara fem år och får inte förnyas. Ordföranden ska utnämnas som särskild rådgivare i den mening som avses i artikel 5 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Ordföranden ska leda samtliga sammanträden i panelen. Ordföranden ska utföra sina uppgifter på ett oavhängigt sätt. Det får inte finnas någon intressekonflikt mellan dennes uppgifter som ordförande och andra officiella uppdrag.

4. Kommissionen ska anta panelens arbetsordning.

5. Panelen ska upprätthålla rätten för den berörda person eller enhet som avses i artikel 135.2 att lämna synpunkter på de faktiska omständigheter eller slutsatser som avses i artikel 136.2, och på den preliminära rättsliga bedömningen och innan panelen antar sina rekommendationer. Rätten att lämna synpunkter får skjutas upp i undantagsfall, om det föreligger tvingande berättigade skäl att bevara konfidentialiteten i en utredning eller i nationella rättsliga förfaranden, till dess sådana berättigade skäl inte längre föreligger.

6. Panelens rekommendation om uteslutning och/eller åläggande av ekonomiska sanktioner ska i tillämpliga fall innehålla nedanstående:

- a) De faktiska omständigheter eller slutsatser som avses i artikel 136.2 samt dess preliminära rättsliga bedömning.
- b) En bedömning av behovet av att ålägga en ekonomisk sanktion och dess belopp.
- c) En bedömning av behovet av att utesluta den person eller den enhet som avses i artikel 135.2 och i så fall hur länge.
- d) En bedömning av behovet av att offentliggöra uppgifter om den person eller enhet som avses i artikel 135.2 och som utesluts och/eller åläggs en ekonomisk sanktion.
- e) En bedömning av eventuella korrigerande åtgärder som den person eller enhet som avses i artikel 135.2 har vidtagit.

Om den behöriga utanordnaren planerar att fatta ett strängare beslut än vad panelen har rekommenderat ska utanordnaren säkerställa att beslutet fattas med vederbörlig hänsyn till rätten att höras och till bestämmelserna om skydd av personuppgifter.

Om den behöriga utanordnaren beslutar att avvika från panelens rekommendation ska denne motivera detta beslut inför panelen.

7. Panelen ska se över sin rekommendation under uteslutningsperioden på begäran av den behöriga utanordnaren i de fall som avses i artikel 136.8 eller efter meddelande av en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut där grunderna för uteslutning fastställs, när en sådan dom eller ett sådant beslut inte fastställer uteslutningens varaktighet, i enlighet med artikel 136.2 andra stycket.

8. Panelen ska utan dröjsmål underrätta den begärande utanordnaren om en reviderad rekommendation, varefter utanordnaren ska ompröva sitt beslut.

9. Europeiska unionens domstol ska ha oinskränkt behörighet att ompröva ett beslut varigenom en utanordnare utesluter en person eller enhet som avses i artikel 135.2 och/eller ålägger en mottagare en ekonomisk sanktion, vilket inbegriper beslut om att upphäva uteslutningen, förkorta eller förlänga dess varaktighet och/eller upphäva, minska eller öka den ekonomiska sanktionen. Artikel 22.1 i förordning (EG) nr 58/2003 ska inte tillämpas när utanordnarens beslut om uteslutning eller åläggande av en ekonomisk sanktion fattas på grundval av en rekommendation från panelen.

Artikel 144

Funktionen hos databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning

1. Uppgifter som begärts från de enheter som avses i artikel 142.2 d ska i enlighet med sektorsspecifika regler enbart överföras genom det av kommissionen införda automatiserade informationssystem som i nuläget används för rapportering av bedrägerier och oriktigheter (nedan kallat *Irregularity Management System*).

2. När de uppgifter som mottagits genom *Irregularity Management System* används ska hänsyn tas till status för det nationella förfarande som förelåg vid den tidpunkt då uppgifterna lämnades in. Sådan användning ska föregås av samråd med den medlemsstat som lämnade in de relevanta uppgifterna genom *Irregularity Management System*.

Artikel 145

Undantag för gemensamma forskningscentrumet

Artiklarna 135–144 ska inte tillämpas på JRC.

Avsnitt 3

Datasystem och e-förvaltning

Artikel 146

Elektronisk handläggning av transaktioner

1. Om inkomster och utgifter handläggs eller dokument utbyts med hjälp av datasystem får dokument undertecknas genom ett datoriserat eller elektroniskt förfarande som med säkerhet identifierar den som undertecknar. Sådana datasystem ska innehålla en fullständig och uppdaterad beskrivning av systemet med ett fastställande av innehållet i varje datafält, en beskrivning av hur varje enskild transaktion behandlas och en detaljerad beskrivning av hur datasystemet garanterar en komplett verifieringskedja för varje transaktion.

2. All överföring av dokument mellan unionsinstitutionerna och medlemsstaterna får ske i elektronisk form, förutsatt att detta först har godkänts av de berörda unionsinstitutionerna och medlemsstaterna.

Artikel 147

e-förvaltning

1. De unionsinstitutioner, genomförandeorgan och unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 ska fastställa och tillämpa enhetliga standarder för elektroniskt informationsutbyte med deltagare. I synnerhet ska de i största möjliga utsträckning utforma och tillämpa lösningar för inlämning, lagring och behandling av uppgifter som lämnas i samband med förfaranden för tilldelning, och för detta ändamål inrätta ett gemensamt område för utbyte av elektroniska uppgifter för deltagare. Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts i detta avseende.

2. Vid delad förvaltning ska allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen ske på det sätt som anges i sektorsspecifika regler. Dessa regler ska säkerställa interoperabilitet mellan uppgifter som inhämtas, mottas och överförs i samband med förvaltningen av budgeten.

*Artikel 148***Elektroniska system för utbyte**

1. Allt utbyte med mottagare, inklusive ingående av rättsliga åtaganden och ändringar av dessa, får ske genom elektroniska system för utbyte.
2. Elektroniska system för utbyte ska uppfylla följande villkor:
 - a) Endast behöriga personer ska ha tillträde till systemen och de dokument som överförs genom dem.
 - b) Endast behöriga personer ska ha rätt att elektroniskt skriva under eller överföra dokument genom systemen.
 - c) Behöriga personer ska identifieras i systemen genom väl etablerade rutiner.
 - d) Tid och datum för elektroniska överföringar ska anges exakt.
 - e) Dokumentens integritet ska bevaras.
 - f) Dokumenten ska förbli tillgängliga.
 - g) I tillämpliga fall ska dokumentens konfidentialitet bevaras.
 - h) Skyddet av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 ska säkerställas.
3. Uppgifter som sänds eller tas emot genom ett sådant system ska åtnjuta rättslig presumtion i fråga om uppgifternas integritet och riktigheten när det gäller de datum och tidpunkter för sändning eller mottagande av uppgifter som anges i systemet.

Ett dokument som sänts eller delgetts genom ett sådant system ska anses vara likvärdigt med ett dokument i pappersform, godtas som bevis i rättsliga förfaranden, betraktas som ett original och åtnjuta rättslig presumtion i fråga om äkthet och integritet, förutsatt att dokumentet inte innehåller några dynamiska egenskaper som automatiskt kan förändra det.

Den elektroniska underskrift som avses i punkt 2 b ska ha samma rättsliga verkan som en handskriven underskrift.

*Artikel 149***Inlämning av ansökningshandlingar**

1. Formerna för inlämning av ansökningshandlingar ska fastställas av den behöriga utanordnaren, som får besluta att en enda metod ska användas.

De kommunikationsmetoder som väljs ska säkerställa att verklig konkurrens råder och att följande villkor iakttas:

- a) Varje ansökan ska innehålla alla de uppgifter som krävs för att den ska kunna bedömas.
- b) Uppgifternas integritet ska bevaras.
- c) Ansökningshandlingarnas konfidentialitet ska bevaras.
- d) Skyddet av personuppgifter ska skyddas enligt förordning (EG) nr 45/2001 ska säkerställas.

2. Kommissionen ska med hjälp av lämpliga metoder och i enlighet med artikel 147.1 säkerställa att deltagare kan inge ansökningshandlingar och styrkande bevisning i ett elektroniskt format. Alla system för elektronisk kommunikation som används till stöd för kommunikation och informationsutbyte ska vara icke-diskriminerande, allmänt tillgängliga och driftskompatibla med allmänt använda informations- och kommunikationstekniska produkter och får inte begränsa deltagarnas tillträde till förfarandet för tilldelning.

Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen med tillämpningen av denna punkt.

3. Systemen för elektroniskt mottagande av ansökningshandlingar ska, med hjälp av tekniska funktioner och lämpliga rutiner, garantera att
 - a) deltagarens identitet kan bekräftas med säkerhet,
 - b) exakt tid och datum för mottagande av ansökningshandlingar kan fastställas,

- c) enbart behöriga personer har tillträde till de uppgifter som överförs och får fastställa eller ändra datumen för öppnande av ansökningshandlingarna,
- d) enbart behöriga personer har, under tilldelningsförfarandets olika steg, tillträde till samtliga inlämnade uppgifter och får ge tillträde till dessa uppgifter i den utsträckning det behövs för förfarandet,
- e) det inom rimliga gränser är säkerställt att alla försök till överträdelse av villkoren enligt leden a–d kan upptäckas.

Första stycket ska inte tillämpas på kontrakt vars värde underskrider de tröskelvärden som avses i artikel 175.1.

4. När den behöriga utanordnaren tillåter inlämning av ansökningshandlingar med elektroniska medel ska de elektroniska dokument som lämnas in via sådana system anses vara original.

5. Om inlämningen sker brevledes får deltagarna välja att lämna in ansökningshandlingar

- a) antingen per post eller bud, varvid beviset utgörs av poststämpel eller mottagningskvitto, eller
- b) direkt till den behöriga utanordnarens lokaler, antingen själva eller genom ett ombud, varvid beviset utgörs av ett mottagningsbevis.

6. Genom att lämna in ansökningshandlingar godtar deltagarna att resultatet av förfarandet meddelas med elektroniska medel.

7. Punkterna 1–6 i den här artikeln ska inte tillämpas på urvalet av personer eller enheter som förvaltar medel från unionen i enlighet med artikel 62.1 första stycket c.

KAPITEL 3

Regler för direkt förvaltning

Artikel 150

Utvärderingskommitté

- 1. Ansökningshandlingarna ska utvärderas av en utvärderingskommitté.
- 2. Utvärderingskommittén ska utnämnas av den behöriga utanordnaren.

Utvärderingskommittén ska bestå av minst tre personer.

3. Medlemmarna i den utvärderingskommitté som utvärderar bidragsansökningar eller anbud ska företräda minst två organisatoriska enheter inom de unionsinstitutioner eller unionsorgan som avses i artiklarna 68, 70 och 71, vilka ska sakna hierarkisk koppling sinsemellan och varav minst en inte är underställd den behöriga utanordnaren. Om de representationer och lokala enheter som ligger utanför unionen, som till exempel unionens delegationer, representationer och kontor i tredjeland, och de unionsorgan som avses i artiklarna 68, 70 och 71 inte har distinkta enheter är bestämmelsen om organisatoriska enheter som sinsemellan saknar hierarkisk koppling inte tillämplig.

Externa experter får biträda utvärderingskommittén i enlighet med ett beslut av den behöriga utanordnaren.

Medlemmarna i utvärderingskommittén får vara externa experter, om denna möjlighet anges i den grundläggande akten.

- 4. De medlemmar i utvärderingskommittén som utvärderar ansökningar i en pristävling får vara personer som avses i punkt 3 första stycket eller externa experter.
- 5. Medlemmarna i utvärderingskommittén och de externa experterna ska uppfylla kraven i artikel 61.

Artikel 151

Förtydligande och rättelse av ansökningshandlingar

Den behöriga utanordnaren får rätta uppenbara skrivfel i ansökningshandlingarna efter att deltagaren bekräftat den avsedda rättelsen.

Om en deltagare underlåter att lägga fram bevis eller ge förklaringar ska utvärderingskommittén eller i tillämpliga fall den behöriga utanordnaren, utom i vederbörligen motiverade fall, uppmana deltagaren att tillhandahålla den information som saknas eller förtydliga styrkande handlingar.

Sådana upplysningar, förtydliganden eller bekräftelser får inte väsentligt ändra ansökningshandlingarna.

Artikel 152

Garantier

1. Utom när det gäller kontrakt och bidrag vilkas värde inte överstiger 60 000 EUR, får den behöriga utanordnaren, om det är proportionellt och efter den behöriga utanordnarens riskanalys, kräva att en garanti ställs
 - a) av entreprenörer eller bidragsmottagare i syfte att begränsa de ekonomiska risker som är förknippade med utbetalning av förfinansiering (nedan kallad *garanti vid förfinansiering*),
 - b) av entreprenörer för att säkerställa fullgörandet av väsentliga avtalsenliga krav på byggentreprenader, varuleveranser eller komplexa tjänster (nedan kallad *fullgörandegaranti*),
 - c) av entreprenörer för att säkerställa att kontraktet fullgörs helt under kontraktperioden (nedan kallad *inhållandegaranti*).

JRC ska inte omfattas av kraven på att ställa garanti.

Som ett alternativ till att begära en garanti vid förfinansiering får den behöriga utanordnaren, när det gäller bidrag, besluta att dela upp betalningen i flera delbetalningar.

2. Den behöriga utanordnaren ska avgöra huruvida garantin ska ställas i euro eller i den valuta som anges i kontraktet eller bidragsöverenskommelsen.
3. Garantin ska ställas av en bank eller något annat godkänt finansinstitut som godtas av den behöriga utanordnaren.

På begäran av entreprenören eller bidragsmottagaren och under förutsättning att det godtas av den behöriga utanordnaren

- a) får den garanti som avses i punkt 1 första stycket a, b och c ersättas med en solidarisk borgen av entreprenören eller bidragsmottagaren och en tredje part,
 - b) får den garanti som avses i punkt 1 första stycket a ersättas med en oåterkallelig och ovillkorlig solidarisk borgen av de bidragsmottagare som är parter i samma bidragsöverenskommelse.
4. Garantin ska medföra att banken, finansinstitutet eller den tredje parten står som proprieborgensmän för eller har gått i borgen såsom för egen skuld för entreprenörens eller bidragsmottagarens förpliktelser.
 5. Om den behöriga utanordnaren under genomförandet av kontraktet eller bidragsöverenskommelsen upptäcker att en borgensman enligt tillämplig nationell rätt inte är eller inte längre är bemyndigad att utfärda garantier ska utanordnaren kräva att entreprenören eller bidragsmottagaren ersätter den garanti som ställts av en sådan borgensman.

Artikel 153

Garanti vid förfinansiering

1. Garantin vid förfinansiering ska ställas för ett belopp som inte får överstiga förfinansieringsbeloppet och ska täcka en tillräckligt lång period för att kunna återopas.
2. Garantin vid förfinansiering ska frisläppas i takt med att förfinansieringen avräknas från de mellanliggande betalningarna eller slutbetalningen till entreprenören eller bidragsmottagaren, i enlighet med villkoren i kontraktet eller i bidragsöverenskommelsen.

AVDELNING VI

INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 154

Indirekt förvaltning

1. Urvalet av personer och enheter som anförtrots genomförandet av medel från unionen eller budgetgarantier i enlighet med artikel 62.1 första stycket c ska vara transparent och motiverat med tanke på åtgärdens art och får inte ge upphov till en intressekonflikt. För enheter som avses i artikel 62.1 första stycket c ii, v, vi och vii ska urvalet även ta vederbörlig hänsyn till deras ekonomiska och operativa kapacitet.

När personen eller enheten identifieras i en grundläggande akt ska det i den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 35 finnas en motivering till varför just den personen eller enheten har valts.

Då genomförandet sköts av ett nätverk som kräver att minst ett organ eller en enhet utses per medlemsstat eller berört land ska detta val träffas av de aktuella medlemsstaterna eller länderna i enlighet med den grundläggande akten. I alla övriga fall ska kommissionen utse dessa organ eller enheter i samråd med berörda medlemsstater eller länder.

2. Personer och enheter som anförtrots förvaltningen av medel från unionen eller budgetgarantier i enlighet med artikel 62.1 första stycket c ska följa principerna om sund ekonomisk förvaltning, öppenhet, icke-diskriminering och unionsåtgärdernas synlighet. När kommissionen fastställer ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap i enlighet med artikel 130 ska dessa principer beskrivas närmare i sådana överenskommelser.

3. Innan överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser eller garantiöverenskommelser undertecknas ska kommissionen säkerställa en skyddsnivå för unionens ekonomiska intressen som är likvärdig med den som föreskrivs när kommissionen genomför budgeten i enlighet med artikel 62.1 första stycket a. Kommissionen ska göra detta genom att göra en bedömning av de system, regler och förfaranden som används av de personer eller enheter som förvaltar unionens medel om den har för avsikt att förlita sig på sådana system, regler och förfaranden för åtgärdens genomförande eller genom att vidta lämpliga tillsynsåtgärder i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

4. Kommissionen ska, i enlighet med proportionalitetsprincipen och med vederbörlig hänsyn tagen till åtgärdens art och de ekonomiska riskerna, göra en bedömning av huruvida de personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c

- a) inrättar ett ändamålsenligt och effektivt internt kontrollsystem som bygger på bästa internationella praxis och som i synnerhet gör det möjligt att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier, samt säkerställer att detta system fungerar,
- b) tillämpar ett system för redovisning som ger korrekta, fullständiga och tillförlitliga uppgifter som görs tillgängliga i tid,
- c) är föremål för en oberoende extern revision som utförs enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder av ett revisionsorgan som är funktionellt oberoende av personen eller enheten i fråga,
- d) tillämpar lämpliga regler och förfaranden för finansiering till tredje parter, inbegripet öppna, icke-diskriminerande, effektiva och ändamålsenliga granskningsförfaranden, regler för återvinning av felaktigt utbetalda belopp samt regler för att utesluta från tillgång till finansiering,
- e) offentliggör tillräcklig information om mottagarna som är likvärdig den som föreskrivs enligt artikel 38,
- f) säkerställer ett skydd av personuppgifter som motsvarar det som avses i artikel 5.

Dessutom får kommissionen, i samverkan med de berörda personerna eller enheterna, göra en bedömning av andra regler och förfaranden, såsom kostnaden för administrationen av personernas eller enheternas praxis för redovisning. På grundval av resultaten av den bedömningen får kommissionen besluta att återropa dessa regler och förfaranden.

De personer eller enheter som har bedömts i enlighet med första och andra styckena ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om eventuella väsentliga ändringar i deras system, regler eller förfaranden som kan påverka tillförlitligheten i kommissionens bedömning.

5. Om de berörda personerna eller enheterna endast delvis uppfyller kraven i punkt 4, ska kommissionen vidta lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas. Dessa åtgärder ska anges i de relevanta överenskommelserna. Information om alla sådana åtgärder ska på begäran av Europaparlamentet och rådet ställas till deras förfogande.

6. Kommissionen får besluta att inte kräva en förhandsbedömning enligt punkterna 3 och 4

- a) för de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 och för de organ eller personer som avses i artikel 62.1 första stycket c viii vilka har infört finansiella bestämmelser efter förhandsgodkännande från kommissionen,
- b) för tredjeländer eller organ som de har utsett, i den mån kommissionen behåller det ekonomiska förvaltningsansvar som garanterar ett tillräckligt skydd av unionens ekonomiska intressen, eller
- c) för de förfaranden som särskilt krävs av kommissionen, inbegripet dess egna och de som anges i grundläggande akter.

7. Om de system, regler och förfaranden som tillämpas av de personer eller enheter som avses i artikel 62.1 första stycket c bedöms vara lämpliga får unionens bidrag till dessa personer eller enheter genomföras i enlighet med denna avdelning. Om dessa personer eller enheter deltar i en inbjudan att lämna förslag ska de efterleva bestämmelserna i inbjudan som återfinns i avdelning VIII. I ett sådant fall får utanordnaren besluta att underteckna en överenskommelse om medverkan eller en finansieringsöverenskommelse i stället för en bidragsöverenskommelse.

Artikel 155

Förvaltning av unionsmedel och budgetgarantier

1. Personer och enheter som förvaltar unionsmedel eller budgetgarantier ska förse kommissionen med följande:
 - a) En rapport om förvaltningen av unionens medel eller budgetgarantin, inbegripet uppfyllandet av de villkor eller uppnåendet av de resultat som avses i artikel 125.1 första stycket a.
 - b) Om bidraget ersätter utgifter, deras räkenskaper över de utgifter som har uppkommit.
 - c) En förvaltningsförklaring som omfattar den information som avses i led a och om lämpligt led b och som bekräftar att
 - i) uppgifterna är rättvisande, fullständiga och korrekta,
 - ii) unionens medel använts för sitt avsedda ändamål, i enlighet med vad som fastställts i överenskommelserna om medverkan, finansieringsöverenskommelserna eller garantiöverenskommelserna eller i förekommande fall i de relevanta sektorsspecifika reglerna,
 - iii) de kontrollsystem som införts ger nödvändiga garantier för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.
 - d) En sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av utförda kontroller, bl.a. en analys av arten och omfattningen av fel och svagheter som identifierats i systemen, samt åtgärder som vidtagits eller planeras för att avhjälpa dem.

Om ömsesidig tillit till revisioner enligt artikel 127 tillämpas, ska den sammanfattning som avses i första stycket d i denna punkt omfatta all relevant revisionsdokumentation som man ska förlita sig på.

För åtgärder som avslutas före utgången av det berörda budgetåret får slutrapporten ersätta den förvaltningsförklaring som avses i första stycket c, förutsatt att slutrapporten läggs fram före den 15 februari påföljande budgetår.

De handlingar som avses i första stycket ska åtföljas av ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan, upprättat enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder. Detta yttrande ska fastställa om de kontrollsystem som införts fungerar ordentligt och är kostnadseffektiva, och huruvida de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. Av yttrandet ska det också framgå om revisionsarbetet föranleder tvivel på vad som sägs i den förvaltningsförklaring som avses i första stycket c. Om ett sådant yttrande inte finns får utanordnaren söka en likvärdig nivå av säkerhet genom andra, oberoende medel.

De handlingar som avses i första stycket ska läggas fram för kommissionen senast den 15 februari påföljande budgetår. Det yttrande som avses i tredje stycket ska läggas fram för kommissionen senast den 15 mars det året.

De krav som fastställs i denna punkt ska inte påverka överenskommelser som slutits med EIB, EIF, medlemsstatsorganisationer, internationella organisationer eller med tredjeländer. Vad gäller förvaltningsförklaringen ska sådana överenskommelser minst omfatta kravet att dessa enheter årligen ska förse kommissionen med en förklaring om att unionens medel under budgetåret i fråga har använts och redovisats i enlighet med artikel 154.3 och 154.4 och med övriga villkor som fastställts i dessa överenskommelser. En sådan förklaring får tas med i slutrapporten om den genomförda åtgärden är begränsad till 18 månader.

2. När personer och enheter förvaltar unionsmedel ska de

- a) följa tillämplig unionsrätt och överenskomna internationella standarder och unionsstandarder och får därför inte stödja åtgärder som bidrar till penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande;

- b) när de genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X får de inte ingå nya eller förnyade transaktioner med enheter som är registrerade eller etablerade i jurisdiktioner som förtecknas inom ramen för unionens relevanta policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, eller som har identifierats som högriskstredjeländer enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849, eller som i praktiken inte efterlever unionens beskattningsnormer eller internationella beskattningsnormer om transparens och informationsutbyte.

Enheter får göra undantag från första stycket b endast om åtgärden genomförs fysiskt i någon av dessa jurisdiktioner och inte visar några tecken på att insatsen i fråga omfattas av någon av de kategorier som förtecknas i första stycket a.

När de enheter som genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X ingår avtal med finansiella intermediärer ska de införliva kraven i denna punkt i de relevanta avtalen och kräva att de finansiella intermediärerna rapporterar om efterlevnaden av dem.

3. När personer och enheter genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X ska de tillämpa de principer och normer som anges i unionsrätten om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847⁽¹⁾ och direktiv (EU) 2015/849. De ska göra finansiering enligt denna förordning avhängig av att uppgifter om det verkliga huvudmannskapet lämnas i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och offentliggöra rapportering per land i den mening som avses i artikel 89.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾.

4. Kommissionen ska kontrollera att unionsmedlen eller budgetgarantin har använts i enlighet med de villkor som anges i relevanta överenskommelser. Om personens eller enhetens kostnader ersätts på grundval av ett förenklat kostnadsalternativ enligt artikel 125.1 första stycket c, d och e ska bestämmelserna i artikel 181.1–181.5 och artiklarna 182–185 gälla i tillämpliga delar. Om unionsmedlen eller budgetgarantin har använts i strid med de skyldigheter som föreskrivs i de berörda överenskommelserna ska artikel 131 gälla.

5. I fråga om åtgärder med flera givare, där bidraget från unionen ersätter utgifter, ska det förfarande som anges i punkt 4 bestå i en kontroll av att ett belopp motsvarande det som betalats av kommissionen för den berörda åtgärden har använts av personen eller enheten i enlighet med villkoren i den relevanta bidragsöverenskommelsen, överenskommelsen om medverkan eller finansieringsöverenskommelsen.

6. Överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser och garantiöverenskommelser ska klart fastställa ansvarsområdena och skyldigheterna för den person eller enhet som förvaltar unionsmedel, inbegripet de skyldigheter som anges i artikel 129 och villkoren för utbetalning av bidraget. I tillämpliga fall ska sådana överenskommelser också fastställa den ömsesidigt avtalade ersättningen, som ska stå i proportion till de villkor enligt vilka åtgärderna genomförs, med vederbörligt beaktande av kriser och instabila situationer, och i lämpliga fall vara prestationsbaserad. Överenskommelserna ska också innehålla bestämmelser om rapportering till kommissionen om hur uppgifterna utförs, förväntade resultat inklusive indikatorer för att mäta prestationer och skyldigheten för personer eller enheter som förvaltar unionsmedel att utan dröjsmål underrätta kommissionen om upptäckta fall av bedrägerier och oriktigheter samt uppföljning av dessa.

7. Alla överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser och garantiöverenskommelser ska på begäran av Europaparlamentet och rådet ställas till deras förfogande.

8. Den här artikeln ska inte gälla bidrag från unionen till unionsorgan som är föremål för ett separat ansvarsfrihetsförfarande enligt artiklarna 70 och 71, med undantag av eventuella tillfälliga överenskommelser om medverkan.

Artikel 156

Indirekt förvaltning med internationella organisationer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 62.1 första stycket c ii genomföra budgeten indirekt med internationella offentligrättsliga organisationer som inrättats genom internationella överenskommelser (nedan kallade *internationella organisationer*) samt med specialiserade organ som inrättats av dessa organisationer. Dessa överenskommelser ska översändas till kommissionen som en del av den bedömning som kommissionen utför i enlighet med artikel 154.3.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

2. Följande organisationer ska likställas med internationella organisationer:
 - a) Internationella rödakorskommittén.
 - b) Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.
3. Kommissionen får anta ett vederbörligen motiverat beslut som likställer en icke-vinstdrivande organisation med en internationell organisation, förutsatt att organisationen uppfyller följande villkor:
 - a) Den har ställning som juridisk person och har självständiga styrande organ.
 - b) Den har inrättats för att utföra särskilda uppgifter av allmänt internationellt intresse.
 - c) Minst sex medlemsstater är medlemmar i den icke-vinstdrivande organisationen.
 - d) Den ställer tillräckliga ekonomiska garantier.
 - e) Den bedriver verksamhet på grundval av en permanent organisation och i enlighet med system, regler och förfaranden som kan bedömas i enlighet med artikel 154.3.
4. Om internationella organisationer förvaltar medel inom ramen för indirekt förvaltning ska överenskommelser om kontroller som ingåtts med dessa organisationer tillämpas.

Artikel 157

Indirekt förvaltning med medlemsstatsorganisationer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 62.1 första stycket c v och vi genomföra budgeten indirekt med medlemsstatsorganisationer.
2. Om kommissionen genomför budgeten indirekt med medlemsstatsorganisationer ska den förlita sig på de av dessa organisationers system, regler och förfaranden som har bedömts i enlighet med artikel 154.3 och 154.4.
3. Ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som ingåtts med medlemsstatsorganisationer i enlighet med artikel 130 ska närmare ange omfattningen av och villkoren för ömsesidig tillit vad gäller medlemsstatsorganisationernas system, regler och förfaranden och får innehålla särskilda bestämmelser om ömsesidig tillit till utvärderingar och revisioner enligt artiklarna 126 och 127.

Artikel 158

Indirekt förvaltning med tredjeländer

1. Kommissionen får genomföra budgeten indirekt med ett tredjeland eller de organ som det landet har utsett enligt artikel 62.1 första stycket c i genom att ingå en finansieringsöverenskommelse som beskriver unionens insatser i tredjelandet i fråga och fastställer metoden för genomförande för varje del av åtgärden.
2. När det gäller den del av åtgärden som genomförs indirekt med tredjelandet eller de organ som det har utsett ska finansieringsöverenskommelsen, utöver de uppgifter som avses i artikel 155.5, tydligt definiera roller och ansvarsområden för tredjelandet och kommissionen i förvaltningen av medlen. Finansieringsöverenskommelsen ska också fastställa regler och förfaranden som ska tillämpas av tredjelandet vid förvaltning av unionsmedel.

Artikel 159

Blandfinansieringsinsatser

1. Blandfinansieringsinsatser ska förvaltas antingen av kommissionen eller av personer eller enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c.
2. Om finansieringsinstrument och budgetgarantier genomförs inom ramen för ett blandfinansieringsinstrument eller en blandfinansieringsplattform ska avdelning X gälla.
3. När det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier som genomförs inom ramen för blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar ska det anses att artikel 209.2 första stycket h efterlevs om det görs en förhandsutvärdering före införandet av det blandfinansieringsinstrument eller den blandfinansieringsplattform som berörs.
4. Årliga rapporter enligt artikel 249 ska sammanställas på blandfinansieringsinstrumentsnivå eller blandfinansieringsplattformsnivå med hänsyn tagen till alla finansieringsinstrument och budgetgarantier som grupperats in under inom instrumentet eller plattformen och tydligt identifiera de olika typerna av ekonomiskt stöd inom instrumentet eller plattformen.

AVDELNING VII

UPPHANDLING OCH KONCESSIONER

KAPITEL 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 160

Principer för kontrakt samt tillämpningsområde

1. Alla kontrakt som helt eller delvis finansieras genom budgeten ska respektera principerna om öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering.
2. All upphandling ska ske med så brett deltagande som möjligt, utom i de fall då det förfarande som avses i artikel 164.1 d används.

Det beräknade värdet på ett kontrakt får inte fastställas i syfte att kringgå tillämpliga regler, och ett kontrakt får inte heller delas upp i denna avsikt.

Den upphandlande myndigheten ska dela upp ett kontrakt i delar när så är lämpligt med hänsyn till en bred konkurrens.

3. Upphandlande myndigheter får inte använda ramavtal felaktigt eller på ett sådant sätt att de syftar till eller får till följd att förhindra, inskränka eller snedvrider konkurrensen.
4. JRC får erhålla medel som belastar andra anslag än anslag till forskning och teknisk utveckling om de avser centrumets deltagande i upphandlingsförfaranden som helt eller delvis finansieras genom budgeten.
5. De upphandlingsregler som fastställs i denna förordning ska inte tillämpas på JRC:s verksamhet för tredje parter räkning, med undantag av principerna om öppenhet och likabehandling.

Artikel 161

Bilaga om upphandling och delegering av befogenheter

Närmare regler om upphandlingsförfaranden fastställs i bilaga I till denna förordning. För att säkerställa att unionsinstitutionerna, när de tilldelar kontrakt för egen räkning, tillämpar samma standarder som föreskrivs för upphandlande myndigheter som omfattas av direktiven 2014/23/EU och 2014/24/EU ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 269 i denna förordning för att ändra bilaga I till denna förordning, för att anpassa den bilagan till ändringar av dessa direktiv och införa tekniska anpassningar med anledning av det.

Artikel 162

Blandade kontrakt och gemensam terminologi vid offentlig upphandling

1. Ett blandat kontrakt som omfattar två eller flera slag av upphandling (byggentreprenader, varor eller tjänster) respektive koncessioner (bygg- eller tjänstekoncessioner) eller båda delarna ska tilldelas i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på den typ av upphandlingsförfarande som är tillämpligt för huvudföremålet för kontraktet.
2. Vid blandade kontrakt som omfattar både varor och tjänster ska huvudföremålet för kontraktet bestämmas genom en jämförelse mellan värdet på varorna och på tjänsterna.

Ett kontrakt som omfattar en typ av upphandling (byggentreprenader, varor eller tjänster) och koncessioner (bygg- eller tjänstekoncessioner) ska tilldelas i enlighet med de regler som gäller för det berörda offentliga kontraktet.

3. Denna avdelning ska inte tillämpas på kontrakt om tekniskt bistånd som ingås med EIB eller EIF.
4. Om det hänvisas till nomenklaturer i samband med upphandling ska den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling (CPV) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 ⁽¹⁾ användas.

Artikel 163

Åtgärder för offentliggörande

1. Vid förfaranden som avser belopp med ett värde som uppgår till eller överstiger de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 eller artikel 178 ska den upphandlande myndigheten i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra följande:

- a) Ett meddelande om upphandling för att inleda ett förfarande, utom för det förfarande som avses i artikel 164.1 d.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 av den 5 november 2002 om en gemensam terminologi vid offentlig upphandling (CPV) (EGT L 340, 16.12.2002, s. 1).

- b) Ett meddelande om tilldelning av kontrakt som anger resultatet av förfarandet.
2. Förfaranden som avser belopp under de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 eller artikel 178 ska offentliggöras på lämpligt sätt.
3. Offentliggörandet av vissa uppgifter i samband med tilldelningen av ett kontrakt får hållas inne om utlämnandet av dessa uppgifter skulle äventyra tillämpning av lagen, eller på annat sätt strida mot allmänintresset, skada ekonomiska aktörers berättigade affärsintressen eller motverka en sund konkurrens mellan aktörerna.

Artikel 164

Upphandlingsförfaranden

1. Upphandlingsförfaranden för tilldelning av koncessionskontrakt eller offentliga kontrakt, inklusive ramavtal, ska genomföras i form av något av följande:

- a) Öppet förfarande.
- b) Selektivt förfarande, bland annat genom dynamiska inköpssystem.
- c) Projekttävling.
- d) Förhandlat förfarande, även utan föregående offentliggörande.
- e) Konkurrenspräglad dialog.
- f) Förhandlat förfarande under konkurrens.
- g) Innovationspartnerskap.
- h) Förfaranden för inbjudan att anmäla intresse.

2. Vid öppna förfaranden får alla intresserade ekonomiska aktörer lämna anbud.

3. Vid selektiva förfaranden, konkurrenspräglade dialoger, förhandlade förfaranden under konkurrens och innovationspartnerskap får alla ekonomiska aktörer lämna in en anbudsansökan genom att lämna de upplysningar som begärs av den upphandlande myndigheten. Den upphandlande myndigheten ska inbjuda alla anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna och som inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 136.1 och 141.1 att lämna ett anbud.

Trots vad som sägs i första stycket får den upphandlande myndigheten begränsa antalet anbudssökande som inbjuds att delta i förfarandet på grundval av objektiva och icke-diskriminerande urvalskriterier som ska anges i meddelandet om upphandling eller inbjudan att anmäla intresse. Antalet anbudssökande som inbjuds ska vara tillräckligt stort för att verklig konkurrens ska kunna säkerställas.

4. Vid alla förfaranden som inbegriper förhandling ska den upphandlande myndigheten förhandla med anbudsgivarna om de ursprungliga och eventuella efterföljande anbudet eller delar därav, med undantag för de slutgiltiga anbudet, för att förbättra innehållet. De minimikrav och kriterier som anges i upphandlingsdokumenten får inte vara föremål för förhandling.

En upphandlande myndighet får tilldela ett kontrakt på grundval av det ursprungliga anbudet utan förhandling, om den har angett i upphandlingsdokumenten att den förbehåller sig rätten att göra det.

5. Den upphandlande myndigheten får använda

- a) det öppna eller det selektiva förfarandet för alla inköp,
- b) sådana förfaranden som inbegriper en inbjudan att anmäla intresse för kontrakt som avser belopp under de tröskelvärden som anges i artikel 175.1, för att på förhand välja ut de anbudssökande som ska inbjudas att lämna anbud under kommande selektiva anbudsförfaranden, eller för att upprätta en förteckning över leverantörer som ska inbjudas att lämna anbudsansökningar eller anbud,
- c) projekttävlingar för att förvärva en ritning eller projektbeskrivning som en jury ska utse till vinnande bidrag,
- d) innovationspartnerskap för att utveckla en innovativ vara, tjänst eller byggtreprenad och därefter köpa denna vara, tjänst eller byggtreprenad,
- e) det förhandlade förfarandet under konkurrens eller konkurrenspräglad dialog för koncessionskontrakt, för de tjänstekontrakt som avses i bilaga XIV till direktiv 2014/24/EU, i fall där endast ogiltiga eller oacceptabla anbud har lämnats vid ett öppet eller selektivt förfarande när det ursprungliga förfarandet väl har avslutats och i fall där detta kan berättigas av de särskilda omständigheterna med koppling bland annat till kontraktsföremålets art eller komplexitet eller kontraktstypen enligt vad som beskrivs närmare i bilaga I till denna förordning,

f) det förhandlade förfarandet för kontrakt som avser belopp under de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 eller det förhandlade förfarandet utan föregående offentliggörande, endast för särskilda typer av inköp som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU eller under de tydligt definierade exceptionella omständigheter som fastställs i bilaga I till denna förordning.

6. Ett dynamiskt inköpssystem ska under hela sin löptid vara öppet för alla ekonomiska aktörer som uppfyller urvalskriterierna.

Den upphandlande myndigheten ska följa bestämmelserna för selektiva upphandlingsförfaranden via ett dynamiskt inköpssystem.

Artikel 165

Interinstitutionell upphandling och gemensam upphandling

1. Om ett kontrakt eller ramavtal är av intresse för två eller flera unionsinstitutioner, genomförandeorgan eller unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71, och alltid när det går att göra effektivitetsvinster, får de berörda upphandlande myndigheterna sköta upphandlingen och förvaltningen av därmed sammanhängande kontrakt eller ramavtal interinstitutionellt, under en av de upphandlande myndigheternas ledning.

De organ och personer som anförtratts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp inom ramen för avdelning V i EUF-fördraget samt generalsekreterarens kansli vid styrelsen för Europaskolorna får också delta i interinstitutionella förfaranden.

Villkoren i ett ramavtal ska bara vara tillämpliga på de upphandlande myndigheter som anges i upphandlingsdokumenten och de ekonomiska aktörer som är parter i ramavtalet.

2. Om ett kontrakt eller ramavtal behövs för en gemensam åtgärd som genomförs av en unionsinstitution och en eller flera upphandlande myndigheter från medlemsstaterna får upphandlingsförfarandet genomföras gemensamt av unionsinstitutionen och de upphandlande myndigheterna.

Gemensam upphandling får genomföras med Eftastater och unionens kandidatländer, om den möjligheten uttryckligen föreskrivs i ett bilateralt eller multilateralt fördrag.

De förfaranderegler som gäller för unionsinstitutionerna ska tillämpas på den gemensamma upphandlingen.

Om den andel som hänför sig till eller förvaltas av den upphandlande myndigheten i en medlemsstat uppgår till minst 50 % av det totala beräknade värdet på kontraktet, samt i andra vederbörligen motiverade fall, får unionsinstitutionen besluta att de förfaranderegler som den upphandlande myndigheten i medlemsstaten lyder under ska tillämpas på den gemensamma upphandlingen, förutsatt att dessa regler kan anses motsvara unionsinstitutionens regler.

Unionsinstitutionen och den upphandlande myndigheten i en medlemsstat, Eftastat eller ett kandidatland till unionsmedlemskap som deltar i gemensam upphandling ska särskilt enas om de praktiska närmare arrangemangen för utvärdering av anbudsansökningar eller anbud och för tilldelningen av kontrakt, samt om vilken lagstiftning som ska vara tillämplig på kontraktet och vilken domstol som ska vara behörig att avgöra tvister.

Artikel 166

Förberedelse av ett upphandlingsförfarande

1. Innan ett upphandlingsförfarande inleds får den upphandlande myndigheten genomföra en preliminär marknadsundersökning för att förbereda förfarandet.

2. I upphandlingsdokumenten ska den upphandlande myndigheten fastställa föremålet för upphandlingen genom att beskriva sina behov och de krav som ställs på de byggentreprenader, varor eller tjänster som ska upphandlas samt ange tillämpliga kriterier för uteslutning, urval och tilldelning. Den upphandlande myndigheten ska också ange huvudinslagen i de minimikrav som ska uppfyllas av alla anbud. Minimikraven ska inbegripa efterlevnad av tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i de tillämpliga internationella social- och miljörättsliga konventioner som anges i bilaga X till direktiv 2014/24/EU.

Artikel 167

Tilldelning av kontrakt

1. Kontrakt ska tilldelas i enlighet med tilldelningskriterierna, förutsatt att den upphandlande myndigheten kontrollerat följande:

a) Att anbudet uppfyller de minimikrav som anges i upphandlingsdokumenten.

- b) Att den anbudssökande eller anbudsgivaren inte ska uteslutas enligt artikel 136 eller avvisas enligt artikel 141.
- c) Att den anbudssökande eller anbudsgivaren uppfyller de urvalskriterier som angetts i upphandlingsdokumenten och inte befinner sig i någon intressekonflikt som kan inverka negativt på fullgörandet av kontraktet.
2. Den upphandlande myndigheten ska tillämpa urvalskriterierna för att utvärdera den anbudssökandes eller anbudsgivarens kapacitet. Urvalskriterierna får endast gälla rättslig och regleringsmässig kapacitet att utöva yrkesverksamheten, den ekonomiska och finansiella kapaciteten samt den tekniska och yrkesmässiga kapaciteten. JRC ska antas uppfylla kraven på ekonomisk kapacitet.
3. Den upphandlande myndigheten ska tillämpa tilldelningskriterierna för att utvärdera anbudet.
4. Den upphandlande myndigheten ska tilldela kontrakt på grundval av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, vilket ska ske genom en av tre tilldelningsmetoder: lägsta pris, lägsta kostnad eller bästa förhållande mellan pris och kvalitet.

För metoden *lägsta kostnad* ska den upphandlande myndigheten använda ett synsätt på kostnadseffektivitet som tar hänsyn till livscykelkostnad.

För metoden *bästa förhållande mellan pris och kvalitet* ska den upphandlande myndigheten ta hänsyn till priset eller kostnaden och andra kvalitetskriterier med koppling till kontraktsföremålet.

Artikel 168

Inlämning, elektronisk kommunikation och utvärdering

1. Den upphandlande myndigheten ska ange tidsfrister för inlämning av anbud och anbudsansökningar enligt punkt 24 i bilaga I och, med hänsyn tagen till inköpets komplexitet, ge de ekonomiska aktörerna en tillräcklig tidsfrist att sammanställa sina anbud.
2. Om det bedöms vara lämpligt och proportionellt får den upphandlande myndigheten kräva att anbudsgivarna ställer en garanti för att säkerställa att de inlämnade anbudena inte dras tillbaka innan kontraktet undertecknas. Den begärda garantin ska motsvara 1–2 % av det sammanlagda beräknade kontraktsvärdet.

Den upphandlande myndigheten ska frisläppa garantierna

- a) när det gäller anbudsgivare eller anbud som avvisas från förfarandet i enlighet med punkt 30.2 b eller c i bilaga I, efter att ha meddelat resultatet av förfarandet,
- b) när det gäller anbudsgivare som rangordnats i enlighet med punkt 30.2 e i bilaga I, efter det att kontraktet undertecknats.
3. Den upphandlande myndigheten ska öppna alla anbudsansökningar och anbud. Den ska emellertid avvisa
- a) anbudsansökningar och anbud som inkommit efter utsatt frist utan att öppna dem,
- b) anbud som inte var förseglade när de inkom, utan att undersöka deras innehåll.
4. Den upphandlande myndigheten ska utvärdera alla anbudsansökningar eller anbud som inte avvisats i öppningsskedet enligt punkt 3 på grundval av de kriterier som anges i upphandlingsdokumenten i syfte att tilldela kontrakt eller genomföra en elektronisk auktion.
5. Utanordnaren får avstå från att utse en utvärderingskommitté som föreskrivs i artikel 150.2 i följande fall:
- a) Värdet av kontraktet ligger under de tröskelvärden som avses i artikel 175.1.
- b) På grundval av en riskanalys för de fall som avses i punkt 11.1 andra stycket c, e, f i och iii och h i bilaga I.
- c) På grundval av en riskanalys vid förnyad konkurrensutsättning inom ett ramavtal.
- d) För förfaranden inom området för externa åtgärder med ett värde som inte överstiger 20 000 EUR.
6. Anbudsansökningar och anbud som inte uppfyller samtliga minimikrav i upphandlingsdokumenten ska avvisas.

Artikel 169

Kontakter under upphandlingsförfarandet

1. Innan tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar eller anbud löper ut får den upphandlande myndigheten lämna kompletterande upplysningar om upphandlingsdokumenten, om den upptäcker ett fel eller en försummelse i texten eller på begäran av anbudssökande eller anbudsgivare. Upplysningarna ska meddelas alla anbudssökande eller anbudsgivare.

2. Efter det att tidsfristen för inlämning av anbudssökningar eller anbud löpt ut, alltid om en kontakt har tagits, och i de fall en kontakt inte har tagits i sådana vederbörligen motiverade fall som avses i artikel 151, ska detta noteras i de handlingar som dokumenterar upphandlingen.

Artikel 170

Beslut om tilldelning samt information till anbudssökande eller anbudsgivare

1. Den behöriga utanordnaren ska avgöra vem som ska tilldelas kontraktet, i enlighet med de urvals- och tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten.

2. Den upphandlande myndigheten ska informera alla anbudssökande och anbudsgivare vars anbudssökningar eller anbud avvisats om orsaken till detta samt längden på de frysningsperioder som avses i artiklarna 175.2 och 178.1.

När specifika kontrakt tilldelas vid förnyad konkurrensutsättning inom ett ramavtal ska den upphandlande myndigheten informera anbudsgivarna om resultatet av utvärderingen.

3. Alla anbudsgivare som inte befinner sig i en uteslutningssituation som avses i artikel 136.1, som inte avvisas enligt artikel 141 och vars anbud uppfyller kraven i upphandlingsdokumenten ska, om de skriftligen begär det, få information från den upphandlande myndigheten om följande:

- a) Namn på den anbudsgivare – eller, vid ramavtal, de anbudsgivare – som tilldelats kontraktet och, utom i fråga om specifika kontrakt vid förnyad konkurrensutsättning inom ett ramavtal, egenskaper och relativa fördelar som kännetecknar det utvalda anbudet, pris som ska betalas eller kontraktsvärde, beroende på vad som är lämpligt.
- b) Hur förhandlingarna och dialogen med anbudsgivarna förlöper.

Den upphandlande myndigheten får dock besluta att hålla inne vissa uppgifter om utlämnandet skulle äventyra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada ekonomiska aktörers berättigade affärsintressen eller motverka sund konkurrens mellan dem.

Artikel 171

Avbrytande av upphandlingsförfarandet

Fram till dess att ett kontrakt undertecknats ska den upphandlande myndigheten ha rätt att avbryta upphandlingsförfarandet utan att anbudssökande eller anbudsgivare kan göra anspråk på någon ersättning.

Sådana beslut ska motiveras, och anbudsgivarna och de anbudssökande ska underrättas snarast möjligt.

Artikel 172

Fullgörande och ändring av kontraktet

1. Fullgörandet av kontraktet får inte inledas förrän det har undertecknats.

2. Ändringar i ett kontrakt eller ett ramavtal utan något upphandlingsförfarande får göras av den upphandlande myndigheten endast i de fall som anges i punkt 3, förutsatt att dessa ändringar inte ändrar föremålet för kontraktet eller ramavtalet.

3. Ett kontrakt, ett ramavtal eller ett specifikt kontrakt inom ett ramavtal får ändras utan något nytt upphandlingsförfarande i något av följande fall:

- a) För kompletterande byggtreprenader, varor eller tjänster från den ursprungliga entreprenören som har blivit nödvändiga och som inte ingick i den ursprungliga upphandlingen, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Ett byte av entreprenör kan inte göras av tekniska skäl kopplade till krav på utbytbarhet eller kompatibilitet med redan befintlig utrustning och redan befintliga tjänster eller installationer.
 - ii) Ett byte av entreprenör skulle medföra betydligt större omkostnader för den upphandlande myndigheten.
 - iii) Eventuella prisökningar, inbegripet det samlade nettovärdet av successiva ändringar, är inte högre än 50 % av det ursprungliga kontraktsvärdet.
- b) Om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Behovet av ändring har uppstått till följd av omständigheter som en omdömesgill upphandlande myndighet inte kunnat förutse.
 - ii) Inga prisökningar överstiger 50 % av det ursprungliga kontraktsvärdet.

- c) Värdet av ändringen är lägre än nedanstående tröskelvärden:
- i) De tröskelvärden som avses i artikel 175.1 och punkt 38 i bilaga I på området för externa åtgärder och som är tillämpliga vid den tidpunkt då ändringen ska äga rum.
 - ii) 10 % av det ursprungliga kontraktsvärdet för offentliga tjänste- och varukontrakt och bygg- och tjänstekoncessionskontrakt och 15 % av det ursprungliga kontraktsvärdet för offentliga byggentreprenadkontrakt.
- d) Om båda följande villkor är uppfyllda:
- i) Minimikraven i det ursprungliga upphandlingsförfarandet ändras inte.
 - ii) Varje efterföljande ändring av värdet uppfyller de villkor som anges i led c i detta stycke, såvida en sådan ändring av värdet inte följer av en strikt tillämpning av upphandlingsdokumenten eller kontraktsbestämmelser.

I det ursprungliga kontraktsvärdet ska ingen hänsyn tas till prisändringar.

Det samlade nettovärdet av flera successiva ändringar i enlighet med första stycket c får inte överstiga något av de tröskelvärden som avses i det leDET.

Den upphandlande myndigheten ska tillämpa de åtgärder för offentliggörande i efterhand som föreskrivs i artikel 163.

Artikel 173

Fullgörandegarantier och innehållandegarantier

1. En fullgörandegaranti ska motsvara högst 10 % av kontraktets totala värde.

Den ska frisläppas helt efter ett slutligt godkännande av byggentreprenader, varor eller komplexa tjänster och inom en period som är inom de tidsfrister som anges i artikel 116.1 och som ska anges i kontraktet. Den får frisläppas till viss del eller helt efter ett preliminärt godkännande av byggentreprenader, varor eller komplexa tjänster.

2. En innehållandegaranti motsvarande högst 10 % av kontraktets totala värde får upprättas genom avdrag från mellanliggande betalningar i takt med att de görs eller genom ett avdrag från slutbetalningen.

Den upphandlande myndigheten ska fastställa beloppet för innehållandegarantin, vilket ska stå i proportion till de risker som identifierats i samband med kontraktets fullgörande och ska beakta kontraktsföremålet och gängse affärsvillkor inom den berörda sektorn.

En innehållandegaranti får inte användas för ett kontrakt där en fullgörandegaranti har krävts och ännu inte har frisläppts.

3. Entreprenören får begära att innehållandegarantin ersätts med en annan typ av garanti som avses i artikel 152, vilket får ske med förbehåll för att det godkänns av den upphandlande myndigheten.

4. Den upphandlande myndigheten ska frisläppa innehållandegarantin efter det att kontraktssperioden löpt ut och inom de tidsfrister som anges i artikel 116.1 vilka ska anges i kontraktet.

KAPITEL 2

Bestämmelser för kontrakt som unionsinstitutionerna tilldelar för egen räkning

Artikel 174

Upphandlande myndighet

1. Unionsinstitutionerna, genomförandeorgan eller unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 ska betraktas som upphandlande myndigheter om de tilldelar kontrakt för egen räkning, utom när de gör inköp från en inköpscentral. Avdelningar inom unionsinstitutionerna ska inte betraktas som upphandlande myndigheter när de ingår servicenivåavtal sinsemellan.

De unionsinstitutioner som betraktas som upphandlande myndigheter i enlighet med första stycket ska, i enlighet med artikel 60, delegera de befogenheter som är nödvändiga för utövande av uppgiften som upphandlande myndighet.

2. Varje delegerad eller vidaredelegerad utanordnare inom respektive unionsinstitution ska bedöma om de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 har uppnåtts.

*Artikel 175***Tillämpliga tröskelvärden och frysningsperiod**

1. Vid tilldelning av offentliga kontrakt och koncessionskontrakt ska den upphandlande myndigheten iaktta de tröskelvärden som fastställs i artikel 4 a och b i direktiv 2014/24/EU när den väljer ett förfarande som avses i artikel 164.1 i denna förordning. Tröskelvärdena avgör vilken åtgärd för offentliggörande enligt artikel 163.1 och 163.2 i denna förordning som ska användas.
2. Om inte annat följer av undantagen och villkoren i bilaga I till denna förordning ska den upphandlande myndigheten, när det gäller kontrakt vars värde överstiger de tröskelvärden som avses i punkt 1, inte underteckna kontrakt eller ramavtal med den utvalda anbudsgivaren förrän en frysningsperiod har förflutit.
3. Frysningsperioden ska omfatta 10 dagar om elektroniska kommunikationsmedel används, och 15 dagar vid användning av andra medel.

*Artikel 176***Bestämmelser om tillträde till upphandling**

1. Deltagande i upphandlingsförfaranden ska på lika villkor vara öppet för alla fysiska och juridiska personer som omfattas av fördragen, samt för alla fysiska och juridiska personer etablerade i ett tredjeland som har ingått ett särskilt avtal med unionen i fråga om upphandling enligt de villkor som anges i ett sådant avtal. Deltagandet ska även vara öppet för internationella organisationer.
2. Vid tillämpning av artikel 160.4 ska JRC betraktas som en juridisk person etablerad i en medlemsstat.

*Artikel 177***Världshandelsorganisationens regler om upphandling**

Om det plurilaterala avtalet om offentlig upphandling inom ramen för Världshandelsorganisationen är tillämpligt, ska möjligheten att delta i upphandling även vara öppen för ekonomiska aktörer etablerade i de länder som har ratificerat det avtalet på de villkor som anges däri.

*KAPITEL 3***Bestämmelser för upphandling inom området för externa åtgärder***Artikel 178***Upphandling inom området för externa åtgärder**

1. De allmänna bestämmelser för upphandling som anges i kapitel 1 i denna avdelning ska tillämpas på de kontrakt som omfattas av detta kapitel, med förbehåll för de särskilda bestämmelser om förfaranden för tilldelning av kontrakt i tredjeland som anges i bilaga I kapitel 3. Artiklarna 174–177 ska inte tillämpas på den upphandling som omfattas av detta kapitel.

Om inte annat följer av undantagen och villkoren som anges i bilaga I ska den upphandlande myndigheten inte underteckna kontrakt eller ramavtal med den utvalda anbudsgivaren förrän en frysningsperiod har förflutit. Frysningsperioden ska omfatta 10 dagar om elektroniska kommunikationsmedel används, och 15 dagar vid användning av andra medel.

Artikel 163, artikel 164.1 a och b och andra stycket i den här punkten ska tillämpas först från och med

- a) 300 000 EUR i fråga om tjänste- och varukontrakt,
- b) 5 000 000 EUR för byggtreprenadkontrakt.

2. Detta kapitel ska gälla för

- a) upphandlingsförfaranden där kommissionen inte tilldelar kontrakt för egen räkning,
- b) upphandling av personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c när detta anges i de överenskommelser om medverkan eller de finansieringsöverenskommelser som avses i artikel 154.

3. Upphandlingsförfarandena ska fastställas i de finansieringsöverenskommelser som anges i artikel 158.

4. Detta kapitel ska inte tillämpas på åtgärder som omfattas av grundläggande sektorsspecifika akter som avser humanitära insatser i krissituationer, civilskyddsinsatser och humanitära insatser.

Artikel 179

Bestämmelser om tillträde till upphandling inom området för externa åtgärder

1. Deltagande i upphandlingsförfaranden ska vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer som omfattas av fördragen och på alla övriga fysiska och juridiska personer i enlighet med de särskilda bestämmelserna i de grundläggande akter som reglerar det berörda samarbetet. Deltagandet ska även vara öppet för internationella organisationer.
2. Det får, under exceptionella omständigheter som vederbörligen motiveras av den behöriga utanordnaren, beslutas att även medborgare i tredjeländer utöver sådana som avses i punkt 1 i denna artikel får delta i anbudsförfarandet.
3. När det gäller tillämpningen av en överenskommelse om att för upphandling öppna varu- och tjänstemarknader i vilken unionen är part, ska de upphandlingsförfaranden för kontrakt som finansieras genom budgeten även vara öppna för fysiska och juridiska personer etablerade i andra tredjeländer än de som avses i punkterna 1 och 2 på de villkor som anges i överenskommelsen.

AVDELNING VIII

BIDRAG

KAPITEL 1

Tillämpningsområde och form av bidrag

Artikel 180

Tillämpningsområde och form av bidrag

1. Denna avdelning gäller för bidrag som tilldelas inom ramen för direkt förvaltning.
2. Bidrag får beviljas för att finansiera
 - a) åtgärder vars syfte är att bidra till något av målen för unionens politik (nedan kallat *verksamhetsbidrag*),
 - b) administrationskostnader för de organ som inrättats för att uppnå ett mål som omfattas av och stöder unionens politik (nedan kallat *administrationsbidrag*).

Administrationsbidrag ska betalas ut i form av ett ekonomiskt bidrag för arbetsprogrammet för det organ som avses i första stycket b.

3. Bidrag kan vara utformade på något av de sätt som anges i artikel 125.1.

Om bidraget tar formen av finansiering som inte är kopplat till kostnaderna i enlighet med punkt 125.1 första stycket a ska

- a) bestämmelserna om stödberättigande och kontroll av kostnader i denna avdelning, särskilt artiklarna 182, 184, 185, 186.2, 186.3, 186.4, 190, 191.3 och 203.4, inte gälla,
- b) när det gäller artikel 181, endast det förfarande och de krav som avses i punkterna 2 och 3 i den artikeln, punkt 4 första stycket a och d, och andra stycket samt punkt 5 i den artikeln tillämpas.

4. Varje unionsinstitution får tilldela offentliga kontrakt eller bidrag för kommunikationsinsatser. Bidrag får tilldelas om användning av upphandling inte är lämplig på grund av arten av insatserna.

5. JRC får erhålla medel som belastar andra anslag än anslag till forskning och teknisk utveckling om de avser centrumets deltagande i förfaranden för tilldelning av bidrag som helt eller delvis finansieras genom budgeten. I sådana fall ska artikel 198.4, i fråga om ekonomisk förmåga, och artikel 196.1 a–d inte tillämpas.

Artikel 181

Enhetsbelopp, enhetskostnader och finansiering till en schablonsats

1. Om bidraget tar formen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats enligt artikel 125.1 första stycket c, d eller e ska denna avdelning tillämpas med undantag av de bestämmelser eller delar av bestämmelser som rör kontrollen av faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader.

2. När så är möjligt och lämpligt ska enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser fastställas på ett sådant sätt att de kan betalas ut när konkret output och/eller konkreta resultat har uppnåtts.

3. Om inget annat anges i den grundläggande akten ska användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats godkännas genom ett beslut av den behöriga utanordnaren, som ska följa de interna reglerna för den berörda unionsinstitutionen.

4. Beslutet om godkännande ska åtminstone innehålla följande:

- a) Motivering av lämpligheten av dessa finansieringsformer med avseende på arten av de åtgärder eller arbetsprogram som ges stöd samt risken för oriktigheter och bedrägerier och kostnaderna för kontrollen.
- b) Fastställande av kostnaderna eller av kategorierna av kostnader som täcks av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats, som ska anses vara stödberättigande i enlighet med artikel 186.3 c, e och f och 186.4 och som ska utesluta icke stödberättigande kostnader enligt tillämpliga unionsregler.
- c) En beskrivning av metoderna för att fastställa enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats. Dessa metoder ska grunda sig på
 - i) statistiska uppgifter, liknande objektiva underlag eller en expertbedömning som ska tillhandahållas av internt tillgängliga experter eller upphandlas i enlighet med tillämpliga regler, eller
 - ii) en bedömning för varje enskild bidragsmottagare, med hänvisning till bestyrkta eller kontrollerbara historiska uppgifter från bidragsmottagaren eller till bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning.
- d) Om möjligt de väsentliga villkoren för utbetalning samt i tillämpliga fall uppnåendet av output och/eller resultat.
- e) Om enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser inte är outputbaserade och/eller resultatbaserade, en motivering till varför en outputbaserad och/eller resultatbaserad strategi inte är möjlig eller lämplig.

De metoder som avses i första stycket c ska säkerställa

- a) att principen om sund ekonomisk förvaltning följs, särskilt respektive belopps lämplighet vad gäller den output och/eller de resultat som krävs med hänsyn till förutsebara inkomster som följer av åtgärderna eller arbetsprogrammen.
- b) att principerna om samfinansiering och om att ingen dubbel finansiering får förekomma efterlevs i rimlig omfattning.

5. Beslutet om godkännande ska gälla under den tid som programmet eller programmen pågår om inte annat anges i det beslutet.

Beslutet om godkännande får omfatta användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som tillämpas på mer än ett specifikt finansieringsprogram, om verksamhetens eller utgiftens art möjliggör en gemensam strategi. I sådana fall får beslutet om godkännande antas av

- a) de behöriga utanordnarna om alla berörda verksamheter omfattas av deras ansvarsområden,
- b) kommissionen om så är lämpligt på grund av verksamhetens eller utgiftens art, eller därför att det finns flera berörda utanordnare.

6. Den behöriga utanordnaren får godkänna eller kräva finansiering till en schablonsats för att täcka indirekta kostnader hos bidragsmottagaren på upp till 7 % av de totala stödberättigande direkta kostnaderna för åtgärden. En högre schablonsats får godkännas genom ett motiverat beslut av kommissionen. Den behöriga utanordnaren ska i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 rapportera om alla sådana beslut, den godkända schablonsatsen och skälen för detta beslut.

7. Ägare av små och medelstora företag och andra fysiska personer som inte uppbär lön får redovisa stödberättigande personalkostnader för det arbete som utförs av dem själva inom ramen för en åtgärd eller ett arbetsprogram, på grundval av enhetskostnader som godkänns i enlighet med punkterna 1–6.

8. Bidragsmottagare får redovisa personalkostnader för det arbete som utförs av frivilliga inom ramen för en åtgärd eller ett arbetsprogram, på grundval av enhetskostnader som godkänns i enlighet med punkterna 1–6.

Artikel 182

Ett enda enhetsbelopp

1. Ett enhetsbelopp enligt artikel 125.1 första stycket d får täcka samtliga stödberättigande kostnader för en åtgärd eller ett arbetsprogram (nedan kallat *ett enda enhetsbelopp*).

2. I enlighet med artikel 181.4 får ett enda enhetsbelopp fastställas på grundval av den beräknade budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet. Den beräknade budgeten ska iakttä principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet. Iakttagandet av dessa principer ska verifieras på förhand i samband med att bidragsansökan utvärderas.
3. Vid godkännandet av ett enda enhetsbelopp ska den behöriga utanordnaren följa artikel 181.

Artikel 183

Verifieringar och kontroller av bidragsmottagare vad gäller enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonbelopp

1. Den behöriga utanordnaren ska senast före slutbetalning av utestående belopp verifiera att villkoren är uppfyllda för utbetalningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser samt, där så krävs, att output och/eller resultat har uppnåtts. Dessutom får uppfyllandet av dessa villkor bli föremål för efterhandskontroller.

Sifferuppgifter för enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats som bestäms i förväg genom tillämpning av en metod som godkänts av den behöriga utanordnaren eller kommissionen i enlighet med artikel 181 får inte ifrågasättas genom efterhandskontroller. Detta ska inte påverka den behöriga utanordnarens rätt att kontrollera att villkoren för utbetalningen som avses i första stycket i denna punkt är uppfyllda, och att minska bidraget i enlighet med artikel 131.4 om dessa villkor inte uppfylls eller vid oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättande av andra skyldigheter. Vid användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som fastställs på grundval av bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning ska artikel 185.2 tillämpas.

2. Verifieringarnas och kontrollernas frekvens och omfattning kan bl.a. bero på åtgärdens eller bidragsmottagarens art inbegripet tidigare oriktigheter eller bedrägerier som kan tillskrivas bidragsmottagaren.
3. Villkoren för utbetalning av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser får inte kräva någon rapportering av de kostnader som bidragsmottagaren faktiskt ådragit sig.
4. Utbetalning av bidrag på grundval av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats ska inte påverka rätten till tillgång till bidragsmottagarnas lagstadgade bokföring för de ändamål som avses i artiklarna 129 och 184.
5. För tillämpning av de verifieringar och kontroller som avses i punkt 1 i den här artikeln ska artikel 186.3 a och b gälla.

Artikel 184

Regelbunden bedömning av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser

Metoden för att fastställa enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser, de underliggande uppgifterna och de belopp som erhålls samt dessa belopps tillräcklighet när det gäller output och/eller resultat som uppnåtts, ska regelbundet bedömas och vid behov justeras i enlighet med artikel 181. Bedömningarnas frekvens och omfattning ska vara avhängig kostnadernas utveckling och art i synnerhet, med hänsyn till betydande ändringar i marknadspriser och andra relevanta omständigheter.

Artikel 185

Bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning

1. Om tillämpning av bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning godkänns får den behöriga utanordnaren i förväg bedöma om denna praxis uppfyller villkoren i artikel 181.4. Denna bedömning får ske i förväg eller genom en lämplig strategi för kontroller i efterhand.
2. Om det i förväg har fastställts att bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning uppfyller de villkor som anges i artikel 181.4, ska beloppen för enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats inte ifrågasättas av kontroller i efterhand om denna praxis tillämpas. Detta ska inte påverka den behöriga utanordnarens rätt att minska bidraget i enlighet med artikel 131.4.
3. Den behöriga utanordnaren får anse att bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning uppfyller de villkor som anges i artikel 181.4 om de accepteras av de nationella myndigheterna när det gäller jämförbara finansierings-system.

Artikel 186

Stödberättigande kostnader

1. Bidragen får inte överstiga ett visst tak, som ska uttryckas som ett absolut belopp (nedan kallat *maximalt bidragsbelopp*) som ska fastställas på grundval av

- a) det totala beloppet av finansiering som inte är kopplad till kostnader i det fall som avses i artikel 125.1 första stycket a.
- b) de beräknade stödberättigande kostnaderna i det fall som avses i artikel 125.1 första stycket b, om så är möjligt,
- c) de beräknade stödberättigande kostnadernas totala belopp, tydligt definierat på förhand i form av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser enligt artikel 125.1 första stycket c, d och e,

Utan att det påverkar tillämpningen av den grundläggande akten får bidrag också uttryckas som en procentandel av de beräknade stödberättigande kostnaderna om bidraget tar den form som anges i första stycket b eller som en procentandel av de enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som avses i första stycket c.

Om bidraget tar den form som anges i första stycket b i denna punkt och om beloppet på grund av en åtgärds särdrag endast kan uttryckas som ett absolut belopp, ska kontrollen av de stödberättigande kostnaderna ske i enlighet med artikel 155.4 och, i tillämpliga fall, artikel 155.5.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av den maximala samfinansieringssats som anges i den grundläggande akten gäller följande:

- a) Bidraget får inte överskrida de stödberättigande kostnaderna.
- b) Om bidraget tar den form som anges i punkt 1 första stycket b och de beräknade stödberättigande kostnaderna omfattar kostnader för frivilligarbete som avses i artikel 181.8 får bidraget inte överstiga andra beräknade stödberättigande kostnader än kostnaderna för frivilligarbete.

3. Stödberättigande kostnader som faktiskt belastar bidragsmottagaren enligt artikel 125.1 första stycket b ska uppfylla samtliga nedanstående kriterier:

- a) De ska, med undantag för kostnader i samband med slutrapporter eller intyg från revisor, vara sådana kostnader som uppstår under det att åtgärden eller arbetsprogrammet genomförs.
- b) De ska vara angivna i den beräknade totala budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet.
- c) De ska vara nödvändiga för genomförandet av den åtgärd eller det arbetsprogram som bidraget är avsett för.
- d) De ska kunna identifieras och kontrolleras och i synnerhet vara upptagna i bidragsmottagarens räkenskaper i enlighet med de redovisningsstandarder som tillämpas i det land där bidragsmottagaren är etablerad och enligt dennes normala praxis för kostnadsredovisning.
- e) De ska följa tillämplig skattelagstiftning och social lagstiftning.
- f) De ska vara rimliga, berättigade och förenliga med principen om sund ekonomisk förvaltning, särskilt i fråga om sparsamhet och effektivitet.

4. I förslagsinfordringar ska det anges vilka kostnadskategorier som berättigar till finansiering från unionen.

Om inget annat anges i den grundläggande akten och utöver vad som sägs i punkt 3 i den här artikeln, ska följande kostnadskategorier vara stödberättigande, om den behöriga utanordnaren har förklarat dem stödberättigande enligt förslagsinfordran:

- a) Kostnader som avser en garanti vid förfinansiering som ställts av bidragsmottagaren, när denna garanti krävs av den behöriga utanordnaren enligt artikel 152.1.
- b) Kostnader i samband med intyg om redovisningar och rapporter om operativ kontroll, när sådana intyg eller rapporter krävs av den behöriga utanordnaren.

- c) Mervärdesskatt (moms) när den inte är återvinningsbar i enlighet med nationell moms­lagstiftning och betalas av en annan bidragsmottagare än en icke beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾.
- d) Kostnader för värdeminskning, förutsatt att dessa i praktiken belastar bidragsmottagaren.
- e) Lönekostnader för anställda inom nationell offentlig förvaltning, förutsatt att dessa lönekostnader avser verksamhet som den berörda myndigheten inte skulle ha bedrivit om projektet i fråga inte hade genomförts.

Vid tillämpningen av andra stycket c gäller följande:

- a) Mervärdesskatt ska betraktas som icke-återvinningsbar om den enligt nationell rätt kan hänföras till någon av följande verksamheter:
 - i) Verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt och där det inte finns någon avdragsrätt.
 - ii) Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet för mervärdesskatt.
 - iii) Verksamheter som avses i led i eller ii, för vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill men återbetalas genom särskilda ordningar för återbäring eller kompensationsfonder som inte avses i direktiv 2006/112/EG, även om denna ordning eller fond har inrättats genom nationell moms­lagstiftning.
- b) Mervärdesskatt som gäller verksamhet som tas upp i artikel 13.2 i direktiv 2006/112/EG ska anses ha betalats av en annan bidragsmottagare än en icke beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i samma direktiv, oavsett om verksamheten av den berörda medlemsstaten betraktas som utförd av ett offentligt organ i dess egenskap av offentlig myndighet.

Artikel 187

Anknutna enheter och enda bidragsmottagare

1. Vid tillämpningen av denna avdelning ska följande enheter anses vara enheter som är anknutna till bidragsmottagaren:

- a) Enheter som utgör den enda bidragsmottagaren i enlighet med punkt 2.
- b) Enheter som uppfyller kriterierna för stödberättigande och som inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 136.1 och 141.1 och som har en koppling till bidragsmottagaren, särskilt en rättslig eller kapitalmässig koppling, vilken varken är begränsad till åtgärden eller inrättad enbart i syfte att genomföra den.

Avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 ska tillämpas även på anknutna enheter.

2. När flera enheter uppfyller kriterierna för att tilldelas ett bidrag och tillsammans utgör en enhet, får denna enhet betraktas som den enda bidragsmottagaren, inklusive då denna enhet specifikt inrättats för att genomföra den åtgärd som ska finansieras genom bidraget.

3. Om inte annat föreskrivs i förslagsinfordran får enheter som är anknutna till en bidragsmottagare delta i åtgärdens genomförande under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Enheterna i fråga är identifierade i bidragsöverenskommelsen.
- b) Enheterna i fråga följer de regler som gäller för bidragsmottagaren enligt bidragsöverenskommelsen vad avser
 - i) kostnadernas stödberättigande eller villkoren för utbetalning,
 - ii) kommissionens, Olafs och revisionsrättens rätt till kontroll och revision.

Kostnader som uppstår för sådana enheter får godtas som faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader eller täckas genom enhetsbelopp, enhetskostnader och finansiering till en schablonsats.

KAPITEL 2

Principer

Artikel 188

Allmänna principer för bidrag

Bidrag ska beviljas i enlighet med principerna om

- a) likabehandling,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- b) öppenhet,
- c) samfinansiering,
- d) att bidrag inte får kumuleras och att ingen dubbel finansiering får förekomma,
- e) icke-retroaktivitet,
- f) icke-vinst.

Artikel 189

Öppenhet

1. Bidrag ska tilldelas efter det att en förslagsinfordran offentliggjorts, utom i de fall som avses i artikel 195.
2. Alla bidrag som tilldelas under ett budgetår ska offentliggöras i enlighet med artikel 38.1 - 38.4.
3. Efter offentliggörandet enligt punkterna 1 och 2 ska kommissionen, om Europaparlamentet och rådet begär det, överlämna en rapport till dem om
 - a) antalet sökande under det föregående budgetåret,
 - b) antal och procentandel godtagna ansökningar per meddelande om ansökningsomgång,
 - c) förfarandets genomsnittliga längd från den sista ansökningsdagen till tilldelningen av ett bidrag,
 - d) antal bidrag samt deras belopp för vilka ett offentliggörande i efterhand enligt artikel 38.4 inte har ägt rum under det föregående budgetåret.
 - e) alla bidrag till finansinstitut, inklusive EIB eller EIF i enlighet med artikel 195 första stycket g.

Artikel 190

Samfinansiering

1. Bidrag får bara beviljas om samfinansiering föreligger. Till följd av detta får de medel som behövs för att genomföra åtgärden eller arbetsprogrammet inte täckas helt av bidraget.

Samfinansieringen får ske i form av bidragsmottagarens egna medel, inkomster från åtgärden eller arbetsprogrammet eller finansiella bidrag eller bidrag in natura från tredje parter.

2. Bidrag in natura från tredje parter i form av frivilligarbete som värderas i enlighet med artikel 181.8 ska redovisas som stödberättigande kostnader i den beräknade budgeten. De ska redovisas åtskilt från de övriga stödberättigande kostnaderna. Frivilligarbete får utgöra upp till 50 % av samfinansieringen. För att beräkna den procentandelen ska bidrag in natura och annan samfinansiering baseras på uppskattningar som gjorts av den sökande.

Andra typer av bidrag in natura från tredje parter ska redovisas åtskilt från bidragen till de stödberättigande kostnaderna i den beräknade budgeten. Deras ungefärliga värde ska anges i den beräknade budgeten och får inte vara föremål för senare ändringar.

3. Trots vad som anges i punkt 1 får en extern åtgärd i sin helhet finansieras genom bidraget om detta är nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras. I ett sådant fall ska en motivering ges i tilldelningsbeslutet.
4. Denna artikel ska inte gälla för räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter.

Artikel 191

Principen om att bidrag inte får kumuleras och om att ingen dubbel finansiering får förekomma

1. Varje bidragsmottagare får bara tilldelas ett bidrag ur budgeten för varje enskild åtgärd, såvida inget annat anges i de relevanta grundläggande akterna.

Varje bidragsmottagare får bara tilldelas ett administrationsbidrag ur budgeten per budgetår.

En åtgärd kan finansieras gemensamt via skilda budgetrubriker av olika behöriga utanordnare.

2. Sökanden ska omedelbart informera utanordnarna om eventuella parallella ansökningar och bidrag från olika källor som avser samma åtgärd eller samma arbetsprogram.
3. En och samma kostnad får aldrig täckas två gånger genom budgeten.
4. När det gäller följande typer av stöd ska punkterna 1 och 2 inte tillämpas och kommissionen får om så är lämpligt besluta att inte kontrollera huruvida samma kostnad har täckts två gånger:
 - a) stöd som betalas ut till fysiska personer för studier, forskning, yrkesutbildning eller utbildning,
 - b) direktstöd som betalas ut till de fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar.

Artikel 192

Principen om icke-vinst

1. Bidrag får inte syfta eller leda till att det inom ramen för den berörda åtgärden eller arbetsprogrammet uppkommer en vinst för bidragsmottagaren (nedan kallat *principen om icke-vinst*).
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en vinst definieras som ett överskott, beräknat vid tidpunkten för slutbetalningen, av intäkter i förhållande till de stödberättigande kostnaderna för åtgärden eller arbetsprogrammet, där intäkterna är begränsade till unionsbidraget och de inkomster som genereras av åtgärden eller arbetsprogrammet.

När det gäller administrationsbidrag ska belopp som avsätts för att bygga upp reserver inte beaktas vid kontroller av att principen om icke-vinst respekteras.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas på
 - a) åtgärder vars syfte är att stärka bidragsmottagarens finansiella kapacitet eller åtgärder som genererar inkomst för att säkerställa deras kontinuitet efter den period med finansiering från unionen som tillhandahållits i bidragsöverenskommelsen,
 - b) stöd som betalas ut till fysiska personer för studier, forskning, yrkesutbildning eller utbildning eller annat direktstöd som betalas ut till de fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar,
 - c) åtgärder som genomförs av icke-vinstdrivande organisationer,
 - d) bidrag i den form som avses i artikel 125.1 första stycket a,
 - e) bidrag till låga belopp.
4. Om en vinst uppkommer ska kommissionen ha rätt att inkassera den procentandel av vinsten som motsvarar unionens bidrag till de stödberättigande kostnader som bidragsmottagaren faktiskt ådrar sig vid genomförandet av åtgärden eller arbetsprogrammet.

Artikel 193

Principen om icke-retroaktivitet

1. Om inget annat anges i denna artikel får bidrag inte beviljas retroaktivt.
2. Bidrag får tilldelas för redan inledda åtgärder, om sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknas.

I dessa fall får inga stödberättigande kostnader hänföra sig till tiden före den dag då bidragsansökan lämnades in, utom

- a) i vederbörligen motiverade undantagsfall som anges i den grundläggande akten, eller
- b) i ytterst brådskande fall för de åtgärder som avses i artikel 195 första stycket a eller b där en tidig intervention från unionens sida skulle vara av stor betydelse.

I de fall som avses i andra stycket b ska de kostnader som en bidragsmottagare ådrar sig innan ansökan inlämnats berättiga till stöd från unionen på följande villkor:

- a) Skälen till ett sådant undantag har vederbörligen underbyggts av den behöriga utanordnaren.
- b) Bidragsöverenskommelsen fastställer uttryckligen ett datum för stödberättigande som föregår det datum då bidragsansökan lämnades in.

Den delegerade utanordnaren ska rapportera varje fall som avses i denna punkt under rubriken "Avvikelse från principen om icke-retroaktivitet enligt artikel 193 i budgetförordningen" i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9.

3. Bidrag får inte tilldelas retroaktivt för åtgärder som redan fullbordats.
4. När det gäller administrationsbidrag ska bidragsöverenskommelsen undertecknas inom fyra månader efter det att bidragsmottagarens räkenskapsår inletts. Kostnader som ådragits före bidragsansökan lämnades in eller innan bidragsmottagarens räkenskapsår inleddes ska inte vara berättigade till finansiering. Den första delbetalningen ska betalas ut till mottagaren inom 30 kalenderdagar efter det att bidragsöverenskommelsen har undertecknats.

KAPITEL 3

Förfarande för tilldelning av bidrag samt bidragsöverenskommelse

Artikel 194

Innehåll i och offentliggörande av meddelanden om ansökningsomgångar

1. Meddelandena om ansökningsomgångar ska innehålla information om följande:
 - a) Målen som eftersträvas.
 - b) Kriterierna för stödberättigande, uteslutning, urval och tilldelning samt hithörande styrkande handlingar.
 - c) Villkoren för unionsfinansiering, med specificering av samtliga bidrag från unionen, särskilt de olika formerna av bidrag.
 - d) De närmare villkoren och sista dag för inlämnande av förslag.
 - e) Det planerade datum då alla sökande senast ska ha informerats om resultatet av utvärderingen av deras ansökningar och det preliminära datumet för undertecknande av bidragsöverenskommelser.
2. De datum som avses i punkt 1 e ska bestämmas på grundval av följande perioder:
 - a) För att informera alla sökande om resultatet av utvärderingen av deras ansökan, maximalt sex månader från slutdatumet för att lämna in fullständiga förslag.
 - b) För att underteckna bidragsöverenskommelser med sökande, maximalt tre månader från dagen då sökande informerats om att de har godkänts.

Dessa tidsfrister får justeras för att beakta den tid som kan behövas för att följa de särskilda förfaranden som kan krävas i den grundläggande akten enligt förordning (EU) nr 182/2011 och får överskridas i vederbörligen motiverade undantagsfall, särskilt för komplexa åtgärder med många förslag eller förseningar på grund av sökandena.

Den delegerade utanordnaren ska i sin årliga verksamhetsrapport ange den genomsnittliga tid det tar att informera sökande och underteckna bidragsöverenskommelser. Om tidsfristerna som anges i första stycket överskrids ska den delegerade utanordnaren ange skälen till detta och, om de inte är vederbörligen motiverade i enlighet med andra stycket, föreslå korrigerande åtgärder.

3. Meddelandena om ansökningsomgångar ska offentliggöras på unionsinstitutionernas webbplats, och via något annat lämpligt medium, inklusive *Europeiska unionens officiella tidning*, om detta är nödvändigt för att ge ytterligare spridning bland potentiella bidragsmottagare. Meddelandena om ansökningsomgångar får offentliggöras förutsatt att det finansieringsbeslut som avses i artikel 110 antas, även under det år som föregår utnyttjandet av de aktuella budgetanslagen. Eventuella ändringar av innehållet i förslagsinfordringarna ska offentliggöras på samma villkor.

Artikel 195

Bidrag som tilldelas utan meddelande om ansökningsomgång

Bidrag får endast tilldelas utan ansökningsomgång i följande fall:

- a) För humanitärt bistånd, krisstödsinsatser, civilskyddsinsatser och insatser i krissituationer.
- b) I andra undantagsfall där det kan styrkas att det föreligger synnerlig brådska.
- c) Till organ som rättsligt eller faktiskt innehar ett monopol eller till organ utsedda av medlemsstaterna som verkar under deras ansvar, när dessa medlemsstater befinner sig i en rättslig eller faktisk monopolsituation.
- d) Till organ som utsetts till bidragsmottagare enligt en grundläggande akt i den mening som avses i artikel 58 eller till organ utsedda av medlemsstaterna som verkar under deras ansvar och när dessa medlemsstater i den grundläggande akten anges som bidragsmottagare.

- e) Inom området för forskning och teknisk utveckling, till organ som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 110 förutsatt att denna möjlighet anges i den grundläggande akten och åtgärden i fråga inte faller inom definitionen för en ansökningsomgång.
- f) I fråga om verksamhet som på grund av sin särskilda beskaffenhet måste genomföras av en viss typ av organ därför att den kräver särskild teknisk kompetens, hög grad av specialisering eller administrativa befogenheter, och förutsatt att verksamheten i fråga inte faller inom ramen för en ansökningsomgång.
- g) Till EIB och EIF för åtgärder avseende tekniskt bistånd. I sådana fall ska artikel 196.1 a–d inte tillämpas.

Om den typ av organ som avses i första stycket f är en medlemsstat, får bidraget också tilldelas utan ansökningsomgång till det organ som utsetts av den medlemsstaten, på dess ansvar, för att genomföra åtgärden.

Sådana omständigheter som avses i första stycket c och f ska klart underbyggas i beslutet om tilldelning.

Artikel 196

Bidragsansökningarnas innehåll

1. Bidragsansökan ska innehålla följande:

- a) Information om sökandens rättsliga status.
- b) En försäkran på heder och samvete från sökanden enligt artikel 137.1 och om efterlevnaden av kriterierna för stödberättigande och urval.
- c) Uppgifter som behövs för att bedöma sökandens ekonomiska och operativa förmåga att genomföra den föreslagna åtgärden eller det föreslagna arbetsprogrammet och, om så beslutas av den behöriga utanordnaren på grundval av en riskbedömning, handlingar som styrker den informationen, såsom resultaträkning och balansräkning för upp till de tre senaste räkenskapsåren för vilket räkenskaperna avslutats.

Dessa uppgifter och styrkande handlingar ska inte krävas av sökande som i enlighet med artikel 198.5 eller 198.6 inte omfattas av kontrollen av den ekonomiska eller operativa förmågan. Dessutom ska styrkande handlingar inte krävas när det gäller bidrag till låga belopp.

- d) Om en ansökan avser bidrag för en åtgärd där beloppet överstiger 750 000 EUR eller ett administrationsbidrag som överstiger 100 000 EUR, en extern revisionsrapport som sammanställts av en auktoriserad revisor, när en sådan finns tillgänglig, och alltid när en lagstadgad revision krävs enligt unionsrätt eller nationell rätt, som bestyrker räkenskaperna för upp till de tre senaste tillgängliga räkenskapsåren. I alla övriga fall ska sökanden tillhandahålla en försäkran undertecknad av sin bemyndigade företrädare, som bekräftar giltigheten av räkenskaperna för upp till de tre senaste tillgängliga räkenskapsåren.

Första stycket är endast tillämpligt på den första ansökan som lämnas in av en bidragsmottagare till en behörig utanordnare under ett givet budgetår.

Vid överenskommelser mellan kommissionen och flera bidragsmottagare ska de beloppsgränser som anges i första stycket vara tillämpliga per bidragsmottagare.

Vid partnerskap enligt artikel 130.4 ska den revisionsrapport som avses i första stycket i denna punkt och som omfattar de två senaste tillgängliga räkenskapsåren lämnas in innan ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap undertecknas.

Den behöriga utanordnaren får utifrån en riskbedömning besluta att avstå från det krav som avses i första stycket när det gäller utbildningsanstalter och – vid överenskommelser med flera bidragsmottagare – när det gäller bidragsmottagare som har accepterat att vara solidariskt ansvariga eller bidragsmottagare som inte bär något ekonomiskt ansvar.

Första stycket ska inte tillämpas på stödberättigade personer och enheter inom ramen för indirekt förvaltning i den mån de uppfyller de villkor som anges i artiklarna 62.1 första stycket c och 154.

- e) En beskrivning av åtgärden eller arbetsprogrammet och en beräknad budget som ska
 - i) ha inkomster och utgifter som balanserar varandra,

ii) ange de beräknade totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden eller arbetsprogrammet.

Leden i och ii ska inte gälla åtgärder med flera givare.

Genom undantag från led i får den beräknade budgeten i vederbörligen motiverade fall omfatta avsättningar för oförutsedda utgifter eller eventuella växelkursvariationer.

f) Angivande av källa och belopp för unionsfinansiering som tagits emot eller sökts för samma åtgärd, eller delar av den, eller för administrativ drift kopplad till sökanden under samma budgetår, samt all annan finansiering som tagits emot eller sökts för samma åtgärd.

2. Ansökan får delas upp i flera delar som får läggas fram på olika stadier i enlighet med artikel 200.2.

Artikel 197

Kriterier för stödberättigande

1. Rätten att delta i en ansökningsomgång ska bygga på kriterierna för stödberättigande.

2. Följande sökande kan komma i fråga för deltagande i en ansökningsomgång:

a) Juridiska personer.

b) Fysiska personer, om detta är nödvändigt på grund av åtgärdens art eller egenskaper eller det mål som sökanden vill uppnå.

c) Enheter som inte har någon rättskapacitet enligt tillämplig nationell rätt, under förutsättning att deras företrädare har förmåga att ingå rättsliga förpliktelser på deras vägnar och att enheterna lämnar garantier till skydd för unionens ekonomiska intressen som är likvärdiga de garantier en juridisk person kan ge. I synnerhet ska sökanden ha en ekonomisk och operativ förmåga som är likvärdig med en juridisk persons. Sökandens företrädare ska visa att dessa villkor är uppfyllda.

3. I förslagsinfordran får fastställas ytterligare kriterier för stödberättigande som ska utformas med vederbörlig hänsyn till åtgärdens mål och som ska följa principerna om öppenhet och icke-diskriminering.

4. Vid tillämpning av artikel 180.5 och den här artikeln ska JRC betraktas som en juridisk person etablerad i en medlemsstat.

Artikel 198

Urvalskriterier

1. Urvalskriterierna ska vara sådana att de gör det möjligt att bedöma sökandens förmåga att genomföra den åtgärd eller det arbetsprogram som föreslagits.

2. Sökanden ska ha stabila och tillräckliga finansieringskällor för att kunna upprätthålla sin verksamhet under hela den period för vilken bidraget tilldelas och delta i dess finansiering (nedan kallad *ekonomisk förmåga*).

3. Sökanden ska förfoga över den yrkeskompetens och de yrkeskvalifikationer som krävs för att genomföra den föreslagna åtgärden eller det föreslagna arbetsprogrammet, om inget annat uttryckligen föreskrivs i den grundläggande akten (nedan kallad *operativ förmåga*).

4. Bedömningen av den ekonomiska och operativa förmågan ska främst bygga på en analys av information eller styrkande handlingar som avses i artikel 196.

Om inga styrkande handlingar har krävts i meddelandet om ansökningsomgång och om den behöriga utanordnaren har rimliga skäl att ifrågasätta en sökandes ekonomiska eller operativa förmåga ska denne kräva att sökanden lägger fram lämpliga handlingar.

När det gäller partnerskap ska kontrollen utföras i enlighet med artikel 130.6.

5. Kontrollen av ekonomisk förmåga ska inte tillämpas på

a) fysiska personer som tar emot utbildningsstöd,

b) fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar, och tar emot direktstöd,

c) offentliga organ, inbegripet medlemsstatsorganisationer,

d) internationella organisationer,

- e) personer eller enheter som ansöker om räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter när syftet med dessa subventioner är att stärka bidragsmottagarens ekonomiska förmåga eller att generera en inkomst.
6. Den behöriga utanordnaren får efter en riskanalys avstå från att uppfylla skyldigheten att kontrollera den operativa förmågan hos offentliga organ, medlemsstatsorganisationer och internationella organisationer.

Artikel 199

Tilldelningskriterier

Tilldelningskriterierna ska vara sådana att de gör det möjligt att

- a) bedöma kvaliteten på de enskilda förslagen i förhållande till de fastställda målen och prioriteringarna samt de förväntade resultaten,
- b) tilldela bidrag för åtgärder eller arbetsprogram som maximerar den sammantagna verkan av unionens finansiering.
- c) utvärdera bidragsansökningarna.

Artikel 200

Utvärderingsförfarande

1. I syfte att välja ut vilka förslag som kan finansieras ska förslagen utvärderas på grundval av de i förväg meddelade urvals- och tilldelningskriterierna.
2. Den behöriga utanordnaren ska där så är lämpligt dela upp förfarandet i flera steg. Reglerna för förfarandet ska anges i meddelandet om ansökningsomgång.

Sökande vars förslag inte antagits i något av stegen ska informeras om detta i enlighet med punkt 7.

Samma dokument och information får inte krävas från de sökande flera gånger under samma process.

3. Den utvärderingskommitté som avses i artikel 150 eller, när så är lämpligt, den behöriga utanordnaren får uppmana en sökande att lämna ytterligare upplysningar eller att klargöra uppgifter i de styrkande handlingar som lagts fram i enlighet med artikel 151. Utanordnaren ska på lämpligt sätt registrera alla kontakter med de sökande under förfarandets gång.

4. När utvärderingskommittén har slutfört sin uppgift ska medlemmarna underteckna ett protokoll över de förslag den gått igenom med en bedömning av deras kvalitet och utpekande av dem som kan beviljas finansiering.

Om så krävs ska man i detta protokoll rangordna de bedömda förslagen och lämna rekommendationer om det högsta belopp som får beviljas samt om eventuella icke väsentliga justeringar av bidragsansökan.

Protokollet ska behållas som referensmaterial.

5. Den behöriga utanordnaren får be en sökande att justera sin ansökan mot bakgrund av utvärderingskommitténs rekommendationer. Den behöriga utanordnaren ska på lämpligt sätt dokumentera kontakterna med de sökande under förfarandet.

6. Den behöriga utanordnaren ska, på grundval av utvärderingen, fatta ett beslut som minst ska innehålla följande:

- a) Föremålet för beslutet och dess totala belopp.
- b) De godkända sökandenas namn, benämningen på åtgärden, beloppen och skälen till valet, och om detta skiljer sig från utvärderingskommitténs yttrande.
- c) Namnen på sökande som avvisats och skälen till att de avvisats.

7. Den behöriga utanordnaren ska skriftligen underrätta de sökande om vad som beslutats. Om en ansökan om bidrag inte beviljas, ska den berörda unionsinstitutionen underrätta den sökande om orsakerna till detta beslut. De sökande som avvisats ska snarast möjligt underrättas om resultatet av utvärderingen av deras ansökan; detta ska i alla händelser ske inom 15 kalenderdagar efter det att information har skickats till de sökande som valts ut.

8. När det gäller bidrag som tilldelats enligt artikel 195 får den behöriga utanordnaren

- a) besluta att inte tillämpa punkterna 2 och 4 i den här artikeln och artikel 150,
- b) slå samman innehållet i utvärderingsrapporten och beslutet om tilldelning till ett enda dokument och underteckna det.

Artikel 201

Bidragsöverenskommelse

1. Bidrag ska omfattas av en skriftlig överenskommelse.
2. Bidragsöverenskommelsen ska åtminstone innefatta följande:
 - a) Föremålet för överenskommelsen.
 - b) Bidragsmottagaren.
 - c) Dess löptid, dvs.
 - i) datum för ikraftträdande,
 - ii) startdatum och löptid för åtgärden, eller det budgetår som bidraget gäller.
 - d) En beskrivning av åtgärden eller, i fråga om ett administrationsbidrag, arbetsprogrammet tillsammans med en beskrivning av de resultat som förväntas.
 - e) Det högsta beloppet av unionsfinansiering uttryckt i euro, den beräknade budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet och formen av bidrag.
 - f) Reglerna för rapportering och betalningar och de regler för upphandling som föreskrivs i artikel 205.
 - g) Uppgift om att bidragsmottagaren godtar de skyldigheter som avses i artikel 129.
 - h) Bestämmelser om att det ska visas offentligt att unionen har gett ett finansiellt bidrag, utom i de vederbörligen motiverade fall där detta inte är möjligt eller lämpligt.
 - i) Tillämplig rätt som ska vara unionsrätten, vid behov kompletterad med nationell rätt, vilken det i så fall ska hänvisas till i överenskommelsen. Undantag kan göras i bidragsöverenskommelser som ingås med internationella organisationer.
 - j) Vilken domstol eller vilket skiljedomsorgan som har behörighet att avgöra tvister.
3. Betalningsskyldighet för andra enheter eller personer än stater i samband med genomförandet av en bidragsöverenskommelse ska vara verkställbar i enlighet med artikel 100.2.
4. Ändringar av bidragsöverenskommelser får inte syfta eller leda till sådana ändringar som kan medföra att beslutet om att tilldela bidraget ifrågasätts eller strida mot principen om likabehandling av de som ansöker om bidrag.

KAPITEL 4

Genomförande av bidrag

Artikel 202

Bidragsbelopp och utvidgning av revisionsresultaten

1. Bidragsbeloppet ska inte betraktas som slutligt förrän den behöriga utanordnaren godkänt slutrapporten och, i tillämpliga fall, de slutliga räkenskaperna, utan att detta påverkar möjligheterna för de berörda unionsinstitutionerna, Olaf och revisionsrätten att utföra ytterligare revisioner, kontroller och utredningar i ett senare skede. Artikel 131.4 ska vara tillämplig även efter det att bidragsbeloppet betraktas som slutligt.
2. Om det visar sig vid kontroller eller revision att det finns systemrelaterade eller återkommande oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter som kan tillskrivas bidragsmottagaren och som väsentligt påverkat ett antal bidrag som tilldelats denne under liknande villkor, får den behöriga utanordnaren avbryta genomförandet av bidragsöverenskommelsen eller utbetalningen av alla berörda bidrag eller vid behov säga upp de berörda bidragsöverenskommelserna med denne bidragsmottagare, med beaktande av hur allvarliga oriktigheterna, bedrägerierna eller åsidosättandena är.

Den behöriga utanordnaren får dessutom minska bidragen, avvisa icke stödberättigande kostnader och återkräva felaktigt utbetalda belopp när det gäller alla bidrag som berörts av de systemrelaterade eller återkommande oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter som avses i första stycket och som kan granskas, kontrolleras eller utredas i enlighet med den berörda bidragsöverenskommelsen.
3. Den behöriga utanordnaren ska fastställa de belopp som ska minskas eller återkrävas, där så är möjligt och praktiskt genomförbart, på grundval av de kostnader som oriktigt redovisats som stödberättigande för varje berört bidrag, efter godkännande av de reviderade rapporter och redovisningar som bidragsmottagaren lämnat in.

4. Om det inte är möjligt eller praktiskt genomförbart att med exakthet kvantifiera beloppet för icke stödberättigande kostnader för varje berört bidrag, får de belopp som ska minskas eller återkrävas fastställas genom att man extrapolerar den minsknings- eller återkravssats som tillämpas på bidrag för vilka de systemrelaterade eller återkommande oriktigheterna, bedrägerierna eller åsidosättandena av skyldigheter har påvisats, eller, då de icke stödberättigande kostnaderna inte kan tjäna som grund för att fastställa de belopp som ska minskas eller återkrävas, genom att tillämpa en schablonsats, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Bidragsmottagaren ska ges möjlighet att föreslå en vederbörligen underbyggd alternativ metod eller sats innan minskningen eller återkravet genomförs.

Artikel 203

Styrkande handlingar för begäran om betalning

1. Den behöriga utanordnaren ska ange vilka styrkande handlingar som ska bifogas begäran om betalning.
2. För varje bidrag får förfinansieringen delas upp i delbetalningar i överensstämmelse med sund ekonomisk förvaltning. Begäran om en ytterligare delbetalning av förfinansiering ska åtföljas av en bidragsmottagares redovisning av hur tidigare förfinansiering har förbrukats. Hela delbetalningen ska betalas ut under förutsättning att minst 70 % av totalbeloppet av tidigare förfinansieringsbelopp har förbrukats. Annars kommer delbetalningen att minskas med de belopp som återstår att förbruka fram till dess att tröskelvärdet uppnås.
3. Bidragsmottagaren ska försäkra på heder och samvete att uppgifterna i begäranden om betalning är fullständiga, tillförlitliga och sanningsenliga, utan att det påverkar skyldigheten att lägga fram styrkande handlingar. Bidragsmottagaren ska också försäkra att de kostnader som uppstått är stödberättigande enligt bestämmelserna i bidragsöverenskommelsen och att begäranden om betalning har stöd i styrkande handlingar som går att kontrollera.
4. Ett intyg om redovisningen för åtgärden eller arbetsprogrammet och de underliggande räkenskaperna får begäras av den behöriga utanordnaren till stöd för mellanliggande betalningar eller slutbetalningar. Ett sådant intyg ska begäras på grundval av en riskbedömning med särskild hänsyn tagen till bidragsbeloppet, betalningsbeloppet, typen av bidragsmottagare och den understödda verksamhetens art.

Intyget ska utfärdas av en extern auktoriserad revisor eller, om bidragsmottagaren är ett offentligt organ, av en behörig och oberoende offentlig tjänsteman.

I enlighet med en metod som godkänts av den behöriga utanordnaren och på grundval av överenskomna förfaranden som uppfyller internationella normer ska intyget styrka att de kostnader som uppges i bidragsmottagarens redovisning och som begäran om betalning grundar sig på är faktiska, korrekt angivna och stödberättigande enligt bestämmelserna i bidragsöverenskommelsen. I specifika och vederbörligen motiverade fall kan den behöriga utanordnaren begära intyget som ett yttrande eller i annan form i överensstämmelse med internationella normer.

5. På grundval av en riskbedömning får den behöriga utanordnaren för alla betalningar begära en rapport om operativ kontroll upprättad av en oberoende tredje part som den behöriga utanordnaren godkänt. Av rapporten om operativ kontroll ska framgå att den operativa kontrollen genomförts enligt en metod som den behöriga utanordnaren godkänt, och det ska också framgå om åtgärden eller arbetsprogrammet verkligen genomförts enligt villkoren i bidragsöverenskommelsen.

Artikel 204

Ekonomiskt stöd till tredje parter

Om genomförandet av en åtgärd eller ett arbetsprogram kräver att ekonomiskt stöd tillhandahålls till tredje parter får bidragsmottagaren ge sådant stöd om villkoren för sådan tillhandahållande finns angivna i bidragsöverenskommelsen mellan bidragsmottagaren och kommissionen, utan något utrymme för bidragsmottagarens skönsmässiga bedömning.

Ingen marginal för skönsmässiga bedömningar ska anses förekomma om bidragsöverenskommelsen anger följande:

- a) Det högsta beloppet i ekonomiskt stöd som får utbetalas till en tredje part, vilket inte får överstiga 60 000 EUR, samt kriterierna för hur det exakta beloppet ska fastställas.
- b) De olika typer av verksamhet för vilka ett sådant stöd får utbetalas, genom en fastställd förteckning.
- c) Definitionen av de personer eller kategorier av personer som får ta emot sådant ekonomiskt stöd, och kriterierna för att ge stödet.

Det tröskelvärde som avses i andra stycket a får överskridas om det annars skulle vara omöjligt eller alltför svårt att uppnå målen för åtgärderna.

*Artikel 205***Upphandling i samband med genomförandet**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2014/24/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ⁽¹⁾ får bidragsmottagaren – i de fall genomförandet av åtgärden eller arbetsprogrammet kräver tilldelning av ett offentligt kontrakt – tilldela ett offentligt kontrakt i enlighet med sin sedvanliga inköspraxis, förutsatt att det offentliga kontraktet tilldelas det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet eller, om så är lämpligt, antar det lägsta anbudet, och samtidigt ser till att intressekonflikter undviks.

2. Om genomförandet av åtgärden eller arbetsprogrammet kräver ett offentligt kontrakt där kontraktsvärdet överstiger 60 000 EUR får den behöriga utanordnaren i vederbörligen motiverade fall kräva att bidragsmottagaren följer särskilda regler utöver dem som anges i punkt 1.

Dessa särskilda regler ska baseras på regler i denna förordning och stå i proportion till värdet på det offentliga kontraktet i fråga, unionsbidragets andel av den totala kostnaden för åtgärden samt de eventuella risker som föreligger. Reglerna i fråga ska ingå i bidragsöverenskommelsen.

AVDELNING IX

PRISER TILL FÖLJD AV TÄVLINGAR*Artikel 206***Allmänna regler**

1. Priser till följd av tävlingar ska tilldelas i enlighet med principerna om öppenhet och likabehandling och ska främja uppnåendet av unionens politiska mål.

2. Priser till följd av tävlingar får inte tilldelas direkt utan tävling.

Tävlingar med priser till ett enhetsvärde av 1 000 000 EUR eller mer får endast offentliggöras om dessa priser nämns i det finansieringsbeslut som avses i artikel 110 och efter det att information om dessa priser har översänts till Europaparlamentet och rådet.

3. Prissumman ska inte vara kopplad till de kostnader prismottagaren ådrar sig.

4. Om genomförandet av en åtgärd eller ett arbetsprogram förutsätter att en bidragsmottagare tilldelar tredje parter priser till följd av tävlingar, får denna bidragsmottagare tilldela sådana priser förutsatt att kriterierna för att få delta och kriterierna för tilldelning, prissummorna och utbetalningsarrangemangen fastställs i bidragsöverenskommelsen mellan bidragsmottagaren och kommissionen, utan något utrymme för skönsmässig bedömning.

*Artikel 207***Regler för tävling, tilldelning och offentliggörande**

1. I tävlingsregler ska följande fastställas:

- a) Kriterierna för att få delta.
- b) Formerna och – om så krävs – sista dagen för registrering av sökande, samt för inlämning av ansökningar.
- c) Uteslutningskriterierna enligt artikel 136 och grunderna för avvisande enligt artikel 141.
- d) Att sökanden är ensam ansvarig vid klagomål som gäller den verksamhet som bedrivits i samband med tävlingen.
- e) Att vinnarna måste godta skyldigheter som avses i artikel 129 och de krav på offentliggörande som anges i tävlingsreglerna.
- f) Kriterierna för tilldelning, vilka ska vara sådana att de gör det möjligt att bedöma kvaliteten på ansökningarna i förhållande till de mål som eftersträvas och de resultat som förväntas och att objektivt fastställa vilka ansökningar som ska godtas.
- g) Prissumman eller prissummorna.
- h) Förfarandet för utbetalning av priser till vinnarna efter beslutet om tilldelning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Vid tillämpningen av första stycket led a ska bidragsmottagare ha rätt att delta, såvida inget annat anges i tävlingsreglerna.

Artikel 194.3 ska i tillämpliga delar gälla även för offentliggörande av tävlingar.

2. Tävlingsregler får innehålla villkor för att ställa in tävlingen, särskilt om dess mål inte kan uppfyllas.
3. Priser ska tilldelas av den behöriga utanordnaren efter en bedömning utförd av den utvärderingskommitté som avses i artikel 150.

Artikel 200.4 och 200.6 ska i tillämpliga delar gälla även för beslutet om tilldelning.

4. Sökandena ska så snart som möjligt underrättas om resultatet av utvärderingen av deras ansökan och inte i något fall senare än 15 kalenderdagar efter det att utanordnaren har fattat beslutet om tilldelning.

Beslutet att tilldela ett pris ska meddelas den vinnande sökanden och ska utgöra ett rättsligt åtagande.

5. Alla priser som tilldelas under ett budgetår ska offentliggöras i enlighet med artikel 38.1 - 38.4.

Efter offentliggörandet ska kommissionen, om Europaparlamentet och rådet begär det till dem överlämna en rapport om

- a) antalet sökande under det gångna året,
- b) antalet sökande och procentandel godtagna ansökningar per tävling,
- c) en förteckning över de experter som har deltagit i utvärderingskommittéer under det senaste året, jämte uppgifter om vilket förfarande som har använts för att välja ut dem.

AVDELNING X

FINANSIERINGSINSTRUMENT, BUDGETGARANTIER OCH EKONOMISKT STÖD

KAPITEL 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 208

Tillämpningsområde och genomförande

1. Unionen får, om detta är det bästa sättet att uppnå unionens politiska mål, inrätta finansieringsinstrument eller tillhandahålla budgetgarantier eller ekonomiskt stöd med grund i budgeten genom en grundläggande akt som fastställer deras tillämpningsområde och genomförandeperiod.
2. Medlemsstaterna får bidra till unionens finansieringsinstrument, budgetgarantier eller ekonomiska stöd. Om detta är tillåtet enligt den grundläggande akten får tredje parter också bidra.
3. När det gäller finansieringsinstrument som genomförs inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna ska sektorsspecifika regler tillämpas.
4. Om finansieringsinstrument eller budgetgarantier genomförs inom ramen för indirekt förvaltning ska kommissionen ingå avtal med enheter enligt artikel 62.1 första stycket c ii, iii, v och vi. Om de system, regler och förfaranden som enheterna tillämpar har bedömts i enlighet med artikel 154.4 får enheterna till fullo använda sig av dessa system regler och förfaranden. De enheterna får, när de genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier inom ramen för indirekt förvaltning, ingå avtal med finansiella intermediärer som ska väljas ut i enlighet med förfaranden som är likvärdiga med dem som tillämpas av kommissionen. De enheterna ska införliva kraven enligt artikel 155.2 i dessa avtal.

Kommissionen ska förbli ansvarig för att säkerställa att genomföranderamen för finansieringsinstrumenten är förenlig med principen om sund ekonomisk förvaltning och bidrar till att fastställda tidsbundna politiska mål och är mätbara när det gäller output och/eller resultat. Kommissionen ska vara ansvarig för genomförandet av finansieringsinstrumenten, dock utan att detta påverkar det rättsliga och avtalsmässiga ansvar som åligger de enheter som anförtros förvaltningsuppgifter, i enlighet med tillämplig rätt och artikel 129.

Om tredjeländer bidrar till finansieringsinstrument eller budgetgarantier enligt punkt 2 kan den grundläggande akten göra det möjligt att utse berättigade genomförandeorgan eller motparter från de berörda länderna.

5. Revisionsrätten ska ha fullständig åtkomst till all information med anknytning till finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd, inklusive genom kontroller på plats.

Revisionsrätten ska vara den externa revisor som ansvarar för de projekt och program som stöds av ett finansieringsinstrument, en budgetgaranti eller med ekonomiskt stöd.

Artikel 209

Principer och villkor för finansieringsinstrument och budgetgarantier

1. Finansieringsinstrument och budgetgarantier ska användas i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, öppenhet, proportionalitet, icke-diskriminering, likabehandling och subsidiaritet, samt i överensstämmelse med deras mål.

2. Finansieringsinstrument och budgetgarantier ska

- a) inriktas på marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer och ge stöd, på ett proportionellt sätt, endast till slutmottagare som anses ha ekonomisk bärkraft i enlighet med internationellt vedertagna standarder vid tidpunkten för unionens ekonomiska stöd,
- b) uppnå additionalitet genom att undvika att ersätta potentiellt stöd och potentiella investeringar från andra offentliga eller privata källor,
- c) inte snedvrida konkurrensen på den inre marknaden och vara förenlig med reglerna för statligt stöd,
- d) uppnå en hävstångseffekt och multiplikatoreffekt, med ett målintervall baserat på en förhandsbedömning av finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin i fråga, genom att mobilisera en total investering vars summa överstiger unionens bidrag eller garanti, inbegripet, i tillämpliga fall, en maximering av privata investeringar,
- e) genomföras på ett sätt som säkerställer att det finns ett gemensamt intresse hos de genomförandeorgan eller motparter som deltar i genomförandet att uppnå de politiska mål som fastställts i den grundläggande akten, med bestämmelser om exempelvis krav på gemensam investering, riskdelningskrav eller finansiella incitament, och samtidigt förhindra en intressekonflikt i förhållande till annan verksamhet som organen eller motparterna bedriver,
- f) fastställa en ersättning från unionen som är förenlig med riskdelningen mellan ekonomiska aktörer och de politiska målen med finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin,
- g) där ersättning ska betalas till genomförandeorgan eller motparter som deltar i genomförandet, föreskriva att sådan ersättning ska vara prestationsbaserad och omfatta
 - i) administrativa avgifter för att ersätta enheten eller motparten för det arbete den utfört i samband med genomförandet av finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin vilka, i möjligaste mån, ska grunda sig på den verksamhet som genomförts eller de belopp som utbetalats, och
 - ii) i tillämpliga fall, policyrelaterade incitament som främjar uppnåendet av de politiska målen eller incitament kopplade till finansieringsinstrumentets eller budgetgarantins ekonomiska resultat.

Exceptionella utgifter får ersättas i vederbörligen motiverade fall,

h) baseras på förhandsutvärderingar, enskilt eller som del i ett program i enlighet med artikel 34, som innehåller förklaringar om valet av typ av finansiell transaktion med hänsyn tagen till politiska mål och tillhörande finansiella risker och besparingar för budgeten.

De utvärderingar som avses i första stycket h ska ses över och uppdateras, för att ta hänsyn till konsekvenser av större socioekonomiska förändringar som rör grunden till finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av sektorsspecifika regler för delad förvaltning, ska inkomster, inbegripet utdelningar, kapitalvinster, garantiavgifter och räntor på lån och på belopp i förvaltningskonton som återbetalats till kommissionen eller förvaltningskonton som öppnats för finansieringsinstrument eller budgetgarantier och som kan tillskrivas stödet från budgeten under ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti tas upp i budgeten efter avdrag för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter.

Årliga återbetalningar, inbegripet kapitalåterbetalningar, utlösta garantier och återbetalningar på lånesumman, som betalas tillbaka till kommissionen eller förvaltningskonton som öppnats för finansieringsinstrument eller budgetgarantier och som kan tillskrivas stödet från budgeten under ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.3 f och ska användas för samma finansieringsinstrument eller budgetgaranti, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 215.5, för en period som inte överstiger perioden för de budgetmässiga åtagandena plus två år, om inte något annat anges i en grundläggande akt.

Kommissionen ska beakta sådana interna inkomster avsatta för särskilda ändamål när den föreslår beloppet för framtida anslag för finansieringsinstrument eller budgetgarantier.

Trots vad som sägs i andra stycket får det utestående beloppet för inkomster avsatta för särskilda ändamål som föreskrivs i en grundläggande akt vilken ska upphävas eller som upphör att gälla också avsättas för ett annat finansieringsinstrument med liknande mål, om detta föreskrivs i den grundläggande akt genom vilken detta finansieringsinstrument upprättas.

4. Den utanordnare som är ansvarig för ett finansieringsinstrument, en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd ska sammanställa en redovisning för perioden 1 januari–31 december, i enlighet med artikel 243 och i överensstämmelse med de redovisningsregler som avses i artikel 80 och de internationella redovisningsstandarderna för den offentliga sektorn (IPSAS).

När det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier som genomförs inom ramen för indirekt förvaltning ska den behöriga utanordnaren säkerställa att oreviderade redovisningar som omfattar perioden 1 januari–31 december och som utarbetats i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80 och i IPSAS, och all nödvändig information för att sammanställa redovisningar i enlighet med artikel 82.2, tillhandahålls av de enheter som anges i artikel 62.1 första stycket c ii, iii, v och vi senast den 15 februari följande budgetår och att reviderade redovisningar tillhandahålls av dessa enheter senast den 15 maj följande budgetår.

Artikel 210

Unionens ekonomiska ansvar

1. Unionens ekonomiska ansvar och de sammanlagda nettobetalingarna från budgeten får inte vid någon tidpunkt överskrida följande:

- a) För finansieringsinstrument: beloppet för det relevanta budgetmässiga åtagande som har gjorts för detta.
- b) För budgetgarantier: beloppet för den budgetgaranti som är tillåten enligt den grundläggande akten.
- c) För ekonomiskt stöd: det maximibelopp medel som kommissionen är behörig att låna för att finansiera det ekonomiska stöd som godkänts genom den grundläggande akten samt relevant ränta.

2. Budgetgarantier och ekonomiskt stöd kan ge upphov till ansvarsförbindelser för unionen som enbart får överstiga de finansiella tillgångar som är avsedda att täcka unionens ekonomiska ansvar om detta föreskrivs i en grundläggande rättsakt som inrättar en budgetgaranti eller ekonomiskt stöd och enligt de villkor som anges däri.

3. Vid tillämpning av den årliga utvärderingen enligt artikel 41.5 j ska ansvarsförbindelser som har sitt upphov i budgetgarantier eller ekonomiskt stöd och som bärs av budgeten anses ligga på en hållbar nivå om deras prognostiserade fleråriga utveckling är förenlig med de gränser som anges i den förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen som föreskrivs i artikel 312.2 i EUF-fördraget och det tak för årliga betalningsbemyndiganden som fastställs i artikel 3.1 i beslut 2014/335/EU, Euratom.

Artikel 211

Avsättning för finansiella förpliktelser

1. För budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer ska en grundläggande akt föreskriva en avsättningsnivå uttryckt som en procentandel av beloppet för tillåtna finansiella förpliktelser. Det beloppet ska inte omfatta bidrag som avses i artikel 208.2.

Den grundläggande akten ska innehålla bestämmelser om att avsättningsnivån ska ses över minst vart tredje år.

2. Fastställandet av en avsättningsnivå ska vägledas av en kvalitativ och kvantitativ bedömning utförd av kommissionen i enlighet med försiktighetsprincipen av de finansiella risker som en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd till ett tredjeland ger upphov till, varvid tillgångar och vinster inte får överskattas och skulder och förluster inte får underskattas.

Om inget annat anges i den grundläggande akt som inrättar budgetgarantin eller det ekonomiska stödet till ett tredjeland, ska avsättningsnivån grundas på den totala avsättning som i förväg behövs för att täcka de förväntade nettoförlusterna, inbegripet en lämplig säkerhetsbuffert. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets befogenheter ska den totala avsättningen upprättas under den tidsperiod som föreskrivs i den relevanta finansieringsöversikt som avses i artikel 35.

3. För ett finansieringsinstrument ska åtgärder vidtas vid behov för att möjliggöra framtida betalningar relaterade till ett budgetmässigt åtagande för finansieringsinstrumentet i fråga.

4. Följande resurser ska bidra till avsättningen:

- a) Bidrag från budgeten, med full respekt för förordningen om fastställande av den fleråriga budgetramen och efter det att möjligheterna till omfördelning har utretts.
- b) Avkastning på investeringar av medlen i den gemensamma avsättningsfonden.
- c) Belopp som drivs in från försumliga gäldenärer i enlighet med det indrivningsförfarande som anges i garantin eller låneavtalet.
- d) Inkomster och andra betalningar som unionen mottar i enlighet med garantin eller låneavtalet.
- e) I tillämpliga fall bidrag i kontanta medel från medlemsstater och tredje parter i enlighet med artikel 208.2.

Endast de resurser som avses i första stycket a–d i den här punkten ska beaktas vid beräkningen av den avsättning som följer av avsättningsnivån enligt punkt 1.

5. Avsättningarna ska användas till betalning av

- a) ianspråktaganden av budgetgarantin,
- b) betalningsskyldigheter i samband med ett budgetmässigt åtagande för ett finansieringsinstrument,
- c) ekonomiska förpliktelser i samband med upplåning av medel enligt artikel 220.1.
- d) i tillämpliga fall, andra utgifter kopplade till genomförandet av finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer.

6. Om avsättningarna för en budgetgaranti överstiger det avsättningsbelopp som följer av den avsättningsnivå som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska medel som avses i punkt 4 första stycket b, c och d i den här artikeln med anknytning till denna garanti användas inom den stödberättigande period som föreskrivs i den grundläggande akten, dock inte utöver fasen för upprättande av avsättningen, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 213.4, för att återställa budgetgarantin upp till dess ursprungliga belopp.

7. Kommissionen ska omedelbart underrätta Europaparlamentet och rådet och får föreslå lämpliga påfyllnadsåtgärder eller en höjning av avsättningsnivån om

- a) avsättningsnivån för en budgetgaranti, till följd av att den budgetgarantin tas i anspråk, sjunker under 50 % av den avsättningsnivå som avses i punkt 1, och ytterligare en gång när den sjunker under 30 % av den avsättningsnivån eller när den skulle kunna sjunka under någon av dessa procentsatser inom ett år, enligt en riskbedömning som kommissionen har gjort,
- b) ett land som får ekonomiskt stöd från unionen inte har betalat på förfallodagen.

Artikel 212

Gemensam avsättningsfond

1. De avsättningar som görs för att täcka finansiella förpliktelser som finansieringsinstrument, budgetgarantier eller ekonomiskt stöd ger upphov till ska hållas i en gemensam avsättningsfond.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2019 till Europaparlamentet och rådet överlämna en oberoende extern utvärdering av för- och nackdelarna med att anförtro den ekonomiska förvaltningen av tillgångarna i den gemensamma avsättningsfonden till kommissionen, EIB, eller till en kombination av båda, med beaktande av relevanta tekniska och institutionella kriterier som används vid jämförelse av kapitalförvaltningstjänster, inklusive teknisk infrastruktur, en jämförelse av kostnader för tillhandahållna tjänster, den institutionella strukturen, rapportering, prestation, ansvarsskyldighet och sakkunskap hos kommissionen och EIB och övriga kapitalförvaltningsuppdrag avseende budgeten. Utvärderingen ska, om så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

2. De totala vinsterna eller förlusterna från investeringen av medlen i den gemensamma avsättningsfonden ska fördelas proportionellt mellan de olika finansieringsinstrumenten, budgetgarantierna eller ekonomiska stöden.

Den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden ska hålla ett minimibelopp av fondens medel i likvida medel eller motsvarigheter till likvida medel i enlighet med försiktighetsregler och de prognoser för betalningar som tillhandahålls av de utanordnare som ansvarar för finansieringsinstrumenten, budgetgarantierna eller det ekonomiska stödet.

Den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden får ingå återköpsavtal, med den gemensamma avsättningsfondens medel som säkerhet, för att göra utbetalningar från fonden om detta förfarande rimligtvis kan förväntas vara mer fördelaktigt för budgeten än avyttringen av medel inom tidsramen för begäran om betalning. Varaktigheten eller förlängningsperioden för återköpsavtal med anknytning till en utbetalning ska vara begränsad till vad som är absolut nödvändigt för att minimera en förlust för budgeten.

3. Enligt artikel 77.1 första stycket d och artikel 86.1 och 86.2 ska räkenskapsföraren upprätta de förfaranden som ska tillämpas på de inkomst- och utgiftstransaktioner och, i överenskommelse med den ekonomiska förvaltaren för medlen i den gemensamma avsättningsfonden, de tillgångar och skulder som har anknytning till den gemensamma avsättningsfonden.

4. I de exceptionella fall när kommissionen har gjort en överföring enligt artikel 30.1 första stycket g ska kommissionen omedelbart underrätta Europaparlamentet och rådet om detta och brådskande föreslå nödvändiga åtgärder för att återställa den budgetpost för den garanti från vilken överföringen har gjorts, med full respekt för de tak som föreskrivs i förordningen om fastställande av den fleråriga budgetramen.

Artikel 213

Effektiv avsättningsnivå

1. Avsättningar för budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer i den gemensamma avsättningsfonden ska grundas på en effektiv avsättningsnivå. Den nivån ska ge ett skydd mot unionens finansiella förpliktelser som motsvarar det skydd som respektive avsättningsnivå skulle ge om medlen innehades och förvaltades separat.

2. Den tillämpliga effektiva avsättningsnivån ska utgöra en procentandel av varje inledande avsättningsnivå som fastställs i enlighet med artikel 211.2 andra stycket. Den ska endast tillämpas på de medel i den gemensamma avsättningsfonden som är avsedda för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk under en period av ett år. Den ska fastställa ett förhållande, i form av en procentandel, mellan det belopp likvida medel och motsvarigheter till likvida medel i den gemensamma avsättningsfonden som behövs för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk och det totala belopp likvida medel och motsvarigheter till likvida medel som skulle behövas i varje garantifond för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk, om medlen innehades och förvaltades separat, där båda beloppen uppvisar en likvärdig likviditetsrisk. Förhållandet får inte vara lägre än 95 %. Vid beräkningen av den effektiva avsättningsnivån ska följande beaktas:

- a) Prognosen för in- och utflöden i den gemensamma avsättningsfonden, med beaktande av den inledande fasen för upprättande av total avsättning i enlighet med artikel 211.2 andra stycket.
- b) Riskkorrelationen mellan budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer.
- c) Marknadsvillkoren.

Kommissionen ska senast den 1 juli 2020 anta delegerade akter i enlighet med artikel 269 för att komplettera denna förordning med detaljerade villkor för beräkningen av den effektiva avsättningsnivån, inklusive en metod för beräkningen.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 269 för att ändra det lägsta förhållande som avses i första stycket i denna punkt mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid driften av den gemensamma avsättningsfonden och under iakttagande av försiktighet i linje med principen om sund ekonomisk förvaltning. Det lägsta förhållandet får inte fastställas på en nivå som är lägre än 85 %.

3. Den effektiva avsättningsnivån ska beräknas årligen av den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden och ska ligga till grund för kommissionens beräkning av bidragen från budgeten enligt artikel 211.4 a och därefter punkt 4 b i den här artikeln.

4. Efter beräkningen av den årliga effektiva avsättningsnivån i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ska följande transaktioner i samband med budgetförandet göras och redovisas i det arbetsdokument som avses i artikel 41.5 h:

- a) Eventuella överskott i avsättningar för en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd till ett tredjeland ska återföras till budgeten.
- b) Eventuella påfyllningar av fonden ska göras i årliga delbetalningar under en period av högst tre år, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 211.6.

5. Efter samråd med räkenskapsföraren ska kommissionen fastställa de riktlinjer som är tillämpliga på förvaltningen av medlen i den gemensamma avsättningsfonden i enlighet med tillämpliga försiktighetsprinciper och exklusive derivatverksamhet i spekulativt syfte. Riktlinjerna ska bifogas överenskommelsen med den ekonomiska förvaltaren för medlen i den gemensamma avsättningsfonden.

En oberoende utvärdering av riktlinjernas ändamålsenlighet ska genomföras vart tredje år och översändas till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 214***Årlig rapportering**

1. Utöver den rapporteringsskyldighet som fastställs i artikel 250 ska kommissionen årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om den gemensamma avsättningsfonden.
2. Den ekonomiska förvaltaren för medlen i den gemensamma avsättningsfonden ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om den gemensamma avsättningsfonden.

*KAPITEL 2***Särskilda bestämmelser***Avsnitt 1***Finansieringsinstrument***Artikel 215***Regler och genomförande**

1. Trots vad som sägs i artikel 208.1 får finansieringsinstrument, i vederbörligen motiverade fall, inrättas utan att godkännas genom en grundläggande akt, under förutsättning att dessa instrument ingår i budgetförslaget i enlighet med artikel 41.4 första stycket e.
2. När finansieringsinstrument eller budgetgarantier kombineras i ett enda avtal med extra stöd från budgeten, inklusive bidrag, ska denna avdelning gälla för hela åtgärden. Rapporteringen ska genomföras i enlighet med artikel 250 och ska tydligt ange vilka delar av åtgärden som är finansieringsinstrument eller budgetgarantier.
3. Kommissionen ska säkerställa en harmoniserad och förenklad förvaltning av finansieringsinstrumenten, särskilt inom områdena redovisning, rapportering, övervakning och hantering av finansiella risker.
4. När unionen deltar i ett finansieringsinstrument som minoritetsägare ska kommissionen säkerställa att denna avdelning efterlevs i enlighet med proportionalitetsprincipen, på grundval av omfattningen och värdet av unionens deltagande i instrumentet. Oavsett storleken och värdet av unionens deltagande i instrumentet ska kommissionen dock säkerställa överensstämmelse med artiklarna 129, 155, 209.2, 209.4 och 250 samt, vad gäller de uteslutnings-situationer som avses i artikel 136.1 d, med reglerna i avdelning V kapitel 2 avsnitt 2.
5. När Europaparlamentet eller rådet anser att ett finansieringsinstrument inte har uppnått sina mål på ett effektivt sätt, får de begära att kommissionen ska lägga fram ett förslag till en reviderad grundläggande akt i syfte att avveckla instrumentet. Om finansieringsinstrumentet avvecklas ska varje nytt belopp som betalas tillbaka till detta instrument enligt artikel 209.3 anses som allmän inkomst och återförs till budgeten.
6. Syftet med finansieringsinstrumenten eller en grupp av finansieringsinstrument på facilitetsnivå samt, i tillämpliga fall, deras specifika rättsliga form och rättsliga registreringsplats ska offentliggöras på kommissionens webbplats.
7. Enheter som anförtros genomförandet av finansieringsinstrument får öppna sådana förvaltningskonton som avses i artikel 85.3 på unionens vägnar. Dessa enheter ska sända kontoutdrag för kontona i fråga till den ansvariga avdelningen vid kommissionen. Betalningar till förvaltningskonton ska göras av kommissionen på grundval av betalningsansökningar som är vederbörligen motiverade med betalningsprognoser, där hänsyn tas till tillgängliga saldon på förvaltningskontona och behovet av att undvika överdrivet stora saldon på sådana konton.

*Artikel 216***Finansieringsinstrument som genomförs direkt av kommissionen**

1. Finansieringsinstrument får genomföras direkt i enlighet med artikel 62.1 första stycket a på något av följande sätt:
 - a) Ett särskilt avsett investeringsverktyg, där kommissionen deltar tillsammans med andra offentliga eller privata investerare i syfte att öka hävstångseffekten av unionens bidrag.
 - b) Lån, garantier, kapitalandelar och andra riskdelningsinstrument än investeringar i särskilt avsedda investeringsverktyg; medlen tillhandahålls slutmottagarna antingen direkt eller via finansiella intermediärer.

2. Särskilt avsedda investeringsverktyg som avses i punkt 1 a ska inrättas enligt lagstiftningen i en medlemsstat. När det gäller yttre åtgärder får verktygen också inrättas enligt lagstiftningen i ett annat land än en medlemsstat. Förvaltarna av sådana verktyg ska genom lag eller kontrakt vara bundna att agera med den omsorg som krävs av en professionell fondförvaltare och i ärligt uppsåt.

3. Förvaltarna av de särskilt avsedda investeringsverktyg som avses i punkt 1 a ska liksom de finansiella intermediärerna eller slutmottagarna av medel från finansieringsinstrumenten väljas ut med hänsyn till typen av finansieringsinstrument som ska genomföras, respektive enhets erfarenhet och ekonomiska och operativa förmåga samt den ekonomiska bärkraften i slutmottagarnas projekt. Valet av enhet ska göras öppet, motiveras objektivt och får inte riskera att ge upphov till en intressekonflikt.

Artikel 217

Behandling av bidrag från fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning

1. Bidrag från fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning till finansieringsinstrument som inrättats enligt detta avsnitt ska bokföras separat.
2. Bidrag från fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning ska bokföras i separata räkenskaper och användas i enlighet med målen för respektive fond; de ska kanaliseras till de åtgärder och slutmottagare som omfattas av det eller de program för vilka bidragen har betalats.
3. När det gäller bidrag från fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning till finansieringsinstrument som inrättats enligt detta avsnitt ska sektorsspecifika regler tillämpas. Utan hinder av första meningen får de förvaltande myndigheterna förlita sig på en befintlig förhandsutvärdering, som utförts i enlighet med artikel 209.2 första stycket h och andra stycket, innan de bidrar till ett befintligt finansieringsinstrument.

Avsnitt 2

Budgetgarantier

Artikel 218

Regler för budgetgarantier

1. Den grundläggande akten ska ange
 - a) det budgetgarantibelopp som inte får överskridas vid någon tidpunkt, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 208.2,
 - b) de typer av transaktioner som täcks av budgetgarantin.
2. Bidrag från medlemsstater till budgetgarantier enligt artikel 208.2 får ges i form av garantier eller likvida medel.

Bidrag från tredje parter till budgetgarantier enligt artikel 208.2 får ges i form av likvida medel.

Budgetgarantin ska ökas med de bidrag som avses i första och andra styckena. Utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk ska vid behov göras av de bidragande medlemsstaterna eller tredje parterna på likställdhetsbasis. Kommissionen ska ingå ett avtal med bidragsgivarna vilket särskilt ska innehålla bestämmelser om betalningsvillkoren.

Artikel 219

Genomförande av budgetgarantier

1. Budgetgarantier ska vara oåterkalleliga, ovillkorliga och kunna tas i anspråk på begäran för de typer av transaktioner som omfattas.
2. Budgetgarantier ska genomföras enligt artikel 62.1 första stycket c eller, i undantagsfall, enligt artikel 62.1 första stycket a.
3. En budgetgaranti ska endast täcka finansierings- och investeringstransaktioner som är förenliga med artikel 209.2 första stycket a–d.
4. Motparterna ska bidra med egna medel till de transaktioner som täcks av budgetgarantin.

5. Kommissionen ska ingå ett garantiavtal med motparten. Beviljandet av budgetgarantin är beroende av att garantiavtalet träder i kraft.
6. Motparterna ska årligen förse kommissionen med följande:
 - a) En riskbedömning och graderingsinformation om de transaktioner som täcks av budgetgarantin samt förväntade uteblivna betalningar.
 - b) Uppgifter om de utestående ekonomiska skyldigheter som budgetgarantin orsakar unionen, uppdelade per enskild transaktion, mätta enligt unionens redovisningsregler som avses i artikel 80 eller IPSAS.
 - c) De totala vinster eller förluster som följer av de transaktioner som täcks av budgetgarantin.

Avsnitt 3

Ekonomiskt stöd

Artikel 220

Regler och genomförande

1. Ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstater eller tredjeländer ska överensstämma med i förväg fastställda villkor och ta formen av ett lån, en kreditram eller ett annat instrument som bedöms vara lämpligt för att säkerställa att stödet ger avsedd verkan. I detta syfte ska kommissionen i den relevanta grundläggande akten ges befogenhet att låna upp de nödvändiga medlen för unionens räkning på kapitalmarknaderna eller från finansinstitut.
2. Upp- och utlåningen får inte utsätta unionen för löptidstransformering eller för ränterisker eller andra kommersiella risker.
3. Det ekonomiska stödet ska genomföras i euro, utom i vederbörligen motiverade fall.
4. Det ekonomiska stödet ska genomföras direkt av kommissionen.
5. Kommissionen ska ingå ett avtal med mottagarlandet som ska innehålla bestämmelser som
 - a) säkerställer att mottagarlandet regelbundet kontrollerar att den finansiering som getts har använts korrekt i enlighet med i förväg fastställda villkor, vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som tillhandahållits inom ramen för det ekonomiska stödet och som förskingrats,
 - b) säkerställer skyddet av unionens ekonomiska intressen,
 - c) uttryckligen bemyndigar kommissionen, Olaf och revisionsrätten att utöva sina rättigheter i enlighet med artikel 129,
 - d) säkerställer att unionen har rätt till förtida återbetalning av lånet om det har konstaterats att mottagarlandet, i samband med förvaltningen av det ekonomiska stödet, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen,
 - e) säkerställer att alla de kostnader med koppling till ett ekonomiskt stöd som unionen ådragit sig ska bäras av mottagarlandet.
6. Kommissionen frigöra lånen, om möjligt i delutbetalningar, under förutsättning att villkoren för det ekonomiska stödet har uppfyllts. Om dessa villkor inte har uppfyllts ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av det ekonomiska stödet.
7. Medel som anskaffats men ännu inte betalats ut får inte användas för något annat ändamål än för att tillhandahålla ekonomiskt stöd till det berörda mottagarlandet. Räkenskapsföraren ska i enlighet med artikel 86.1 och 86.2 införa förfaranden för att förvara medlen.

AVDELNING XI

BIDRAG TILL EUROPEISKA POLITISKA PARTIER

Artikel 221

Allmänna bestämmelser

Europeiska politiska partier enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 (nedan kallade *europiska politiska partier*) kan få direkt ekonomiskt stöd från budgeten med tanke på deras bidrag till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja i enlighet med den förordningen.

*Artikel 222***Principer**

1. Bidrag får bara användas som ersättning för den procentandel som anges i artikel 17.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av de europeiska politiska partiernas administrativa kostnader som är direkt kopplade till partiets mål, i enlighet med artiklarna 17.5 och 21 i den förordningen.
2. Bidrag får användas för att ersätta utgifter avseende avtal som ingåtts av europeiska politiska partier, under förutsättning att det inte förelåg några intressekonflikter när de tilldelades.
3. Bidrag får inte användas för att direkt eller indirekt ge enskilda ledamöter eller anställda vid europeiska politiska partier personliga fördelar, kontant eller in natura. Bidrag får inte användas för att direkt eller indirekt finansiera tredje parter verksamhet, i synnerhet inte nationella politiska partier eller politiska stiftelser på europeisk eller nationell nivå, varken via bidrag, donationer eller lån eller via andra liknande överenskommelser. Vid tillämpningen av denna punkt ska enheter som är kopplade till europeiska politiska partier inte betraktas som tredje parter om sådana enheter ingår i europeiska politiska partiernas administrativa organisation i enlighet med dessa partiernas stadgar. Bidrag får inte användas för något av de ändamål som utesluts genom artikel 22 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
4. Bidrag ska beviljas i enlighet med principerna om öppenhet och likabehandling, i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
5. Europaparlamentet ska dela ut bidrag varje år och uppgifter om detta ska offentliggöras i enlighet med artikel 38.1–38.4 i den här förordningen och i enlighet med artikel 32.1 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
6. Europeiska politiska partier som får bidrag får inte direkt eller indirekt beviljas annan finansiering ur budgeten. I synnerhet ska donationer från budgetarna för de politiska grupperna i Europaparlamentet vara förbjudna. En och samma utgift får inte i något fall täckas två gånger genom budgeten.

Bidrag ska inte påverka de europeiska politiska partiernas möjlighet att bygga upp reserver från sina egna medel i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

7. Om en europeisk politisk stiftelse enligt definitionen i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 har intäkter som överstiger utgifterna vid slutet av det budgetår för vilket det mottagit ett administrationsbidrag, får en del av överskottet motsvarande upp till 25 % av de totala intäkterna för det året föras över till följande år förutsatt att den används före slutet av det första kvartalet följande år.

*Artikel 223***Budgetaspekter**

Bidrag, samt anslag som avsätts för de oberoende externa revisionsorgan eller experter som avses i artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014, ska utbetalas från Europaparlamentets avsnitt i budgeten.

*Artikel 224***Ansökningsomgång**

1. Bidrag ska tilldelas efter en årlig ansökningsomgång som offentliggörs åtminstone på Europaparlamentets webbsida.
2. Ett europeiskt politiskt parti får tilldelas endast ett bidrag per år.
3. Ett europeiskt politiskt parti får erhålla bidrag endast om det ansöker om finansiering enligt de villkor och förutsättningar som fastställs i ansökningsomgången.
4. Ansökningsomgången ska ange villkoren för när sökanden kan få bidrag i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 samt uteslutningskriterierna.
5. Ansökningsomgången ska åtminstone ange vilken typ av utgifter som kan ersättas genom bidrag.
6. Ansökningsomgången ska kräva en beräknad budget.

*Artikel 225***Förfarande för tilldelning**

1. Ansökningar om bidrag ska läggas fram skriftligen i vederbörlig ordning inom fastställd tid och, när så är lämpligt, i ett säkert elektroniskt format.

2. Bidrag får inte beviljas sökande som, vid tidpunkten för tilldelningsförfarandet, befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i artiklarna 136.1 och 141.1 eller sökande som är registrerade som uteslutna i den databas som avses i artikel 142.
3. Sökande ska intyga att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i punkt 2.
4. Den behöriga utanordnaren får biträdas av en kommitté för utvärderingen av ansökningar om bidrag. Den behöriga utanordnaren ska fastställa närmare bestämmelser om kommitténs sammansättning, utnämning och arbetssätt samt bestämmelser som ska förebygga intressekonflikter.
5. Ansökningar som uppfyller kriterierna för stödberättigande och uteslutningskriterierna ska väljas ut på grundval av de tilldelningskriterier som anges i artikel 19 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
6. I den behöriga utanordnarens beslut om ansökningarna ska åtminstone följande anges:
 - a) Föremålet för bidraget och dess totala belopp.
 - b) De utvalda sökandenas namn och de godkända beloppen för var och en av dem.
 - c) Namnen på sökande som avvisats och skälen till att de avvisats.
7. Den behöriga utanordnaren ska skriftligen underrätta sökandena om vad som beslutats angående deras ansökningar. Om ansökan om finansiering avvisas eller de begärda beloppen inte godkänns eller endast godkänns delvis ska den behöriga utanordnaren ange skälen antingen till att ansökan har avvisats eller till att de begärda beloppen inte har tilldelats, med särskild hänvisning till kriterierna för stödberättigande och tilldelningskriterierna i punkt 5 i den här artikeln och artikel 224.4. Om ansökan avvisas ska den behöriga utanordnaren informera sökanden om vilka administrativa och/eller rättsliga möjligheter till omprövning som föreskrivs i artikel 133.2.
8. Bidrag ska omfattas av en skriftlig överenskommelse.

Artikel 226

Bidragens utformning

1. Bidrag kan vara utformade på något av följande sätt:
 - a) Ersättning för en viss procent av de faktiska ersättningsgilla kostnaderna.
 - b) Ersättning på grundval av enhetskostnader.
 - c) Enhetsbelopp.
 - d) Finansiering till en schablonsats.
 - e) En kombination av de former som anges i leden a–d.
2. Ersättning beviljas endast för sådana utgifter som uppfyller kriterierna i ansökningsomgången, och som inte uppkommit innan ansökan lämnades.
3. Den överenskommelse som avses i artikel 225.8 ska innehålla bestämmelser som gör det möjligt att kontrollera att de krav som ställs för tilldelning av enhetsbelopp, finansiering till en schablonsats eller enhetskostnader har uppfyllts.
4. Bidrag ska betalas ut i sin helhet genom en enda utbetalning av förfinansiering, om inte den behöriga utanordnaren i vederbörligen motiverade fall beslutar något annat.

Artikel 227

Garantier

Den behöriga utanordnaren får, om så anses lämpligt och proportionellt från fall till fall och efter utförd riskanalys, ålägga ett europeiskt politiskt parti att ställa garanti i förväg för att begränsa de ekonomiska risker som är förknippade med utbetalning av förfinansiering, men endast om riskanalysen tyder på att det europeiska politiska partiet löper omedelbar risk att befinna sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 136.1 a och d i den här förordningen eller om ett beslut fattat av myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som inrättats i enlighet med artikel 6 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 (nedan kallad *myndigheten*) meddelats Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 10.4 i den förordningen.

Artikel 153 ska i tillämpliga delar gälla för garantier som kan komma att krävas i de fall som anges i första stycket i denna artikel för utbetalning av förfinansiering till europeiska politiska partier.

*Artikel 228***Användning av bidrag**

1. Bidrag ska användas i enlighet med artikel 222.
2. De delar av bidraget som inte använts under det budgetår som täcks av bidraget (år n) ska användas för att finansiera ersättningsgilla kostnader som uppkommit senast den 31 december år n+1. Återstoden av bidraget som inte utnyttjats inom den tidsfristen ska återkrävas i enlighet med kapitel 6 i avdelning IV.
3. Europeiska politiska partier ska efterleva den högsta samfinansieringsgrad som fastställs i artikel 17.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014. Återstående belopp från det föregående årets bidrag får inte användas för att finansiera den del som ska komma från de europeiska politiska partiernas egna medel. Bidrag från tredje parter till gemensamma evenemang ska inte betraktas som en del av ett europeiskt politiskt partis egna medel.
4. Europeiska politiska partier ska utnyttja den del av bidraget som inte använts under det budgetår som täcks av bidraget, innan bidrag som beviljats därefter börjar utnyttjas.
5. Eventuell ränta på förhandsbetalningarna ska anses utgöra en del av bidraget.

*Artikel 229***Rapport om användningen av bidragen**

1. Ett europeiskt politiskt parti ska i enlighet med artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 lämna in sin årsrapport om hur bidraget använts och sin årsredovisning till den behöriga utanordnaren för godkännande.
2. Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 ska upprättas av den behöriga utanordnaren på grundval av den årsrapport och årsredovisning som avses i punkt 1 i den här artikeln. Även andra styrkande handlingar får användas för upprättandet av den rapporten.

*Artikel 230***Bidragsbelopp**

1. Bidragsbeloppet ska inte betraktas som slutligt förrän den årsrapport och årsredovisning som avses i artikel 229.1 har godkänts av den behöriga utanordnaren. Att årsrapporten och årsredovisningen godkänns påverkar inte myndighetens möjligheter att genomföra ytterligare kontroller i ett senare skede.
2. Eventuella oanvända delar av förfinansieringen ska inte betraktas som slutgiltiga förrän de använts av de europeiska politiska partierna för att finansiera ersättningsgilla utgifter som uppfyller kraven i ansökningsomgången.
3. Om ett europeiskt politiskt parti inte fullgör sina skyldigheter i samband med användningen av bidragen ska bidragen skjutas upp, sättas ned eller avslutas efter det att de europeiska politiska partierna fått tillfälle att lämna sina synpunkter.
4. Innan en utbetalning görs ska den behöriga utanordnaren kontrollera att det europeiska politiska partiet fortfarande är infört i det register som avses i artikel 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 och inte har blivit föremål för några av de sanktioner som avses i artikel 27 i den förordningen, från det att ansökan gjordes och fram till slutet av det budgetår bidraget avser.
5. Om ett europeiskt politiskt parti inte längre är infört i det register som avses i artikel 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 eller har blivit föremål för någon av de sanktioner som föreskrivs i artikel 27 i den förordningen, får den behöriga utanordnaren skjuta upp, sätta ned eller avsluta bidraget och återkräva belopp som felaktigt utbetalats enligt den överenskommelse som avses i artikel 225.8 i den här förordningen, i proportion till hur allvarliga fel, oriktigheter, bedrägerier eller andra åsidosättanden av skyldigheter i samband med användningen av bidraget som förekommit och efter det att det europeiska politiska partiet fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

*Artikel 231***Kontroller och sanktioner**

1. Varje överenskommelse som avses i artikel 225.8 ska uttryckligen ange att Europaparlamentet ska kunna utöva sin befogenhet att utföra kontroller av dokument och kontroller på plats samt att Olaf och revisionsrätten ska ha rätt att utöva sina respektive behörigheter och befogenheter som avses i artikel 129 över alla europeiska politiska partier som har mottagit unionsfinansiering, deras entreprenörer och underleverantörer.

2. Den behöriga utanordnaren ska ha rätt att ålägga ändamålsenliga, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med artiklarna 136 och 137 i den här förordningen och i enlighet med artikel 27 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

3. Sådana sanktioner som avses i punkt 2 får även åläggas europeiska politiska partier som, när ansökan om bidrag gjordes eller efter det att bidraget erhållits, lämnat den behöriga utanordnaren vilseledande upplysningar eller underlåtit att lämna upplysningar.

Artikel 232

Dokumentation

1. Europeiska politiska partier ska bevara all dokumentation och styrkande handlingar som hänför sig till bidraget under fem år efter den sista utbetalningen med koppling till bidraget.

2. Dokumentation som avser revisioner, överklaganden, tvister eller skadereglering i samband med användningen av bidraget eller som avser Olafs utredningar, om de delges mottagaren, ska sparas till dess att revisionerna, överklagandena, tvisterna, skaderegleringen eller utredningarna är avslutade.

Artikel 233

Urval av externa revisionsorgan eller experter

De oberoende externa revisionsorgan eller experter som avses i artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 ska väljas ut genom ett upphandlingsförfarande. Kontraktstiden får inte vara längre än fem år. Efter två på varandra följande kontraktperioder ska de anses befinna sig i en intressekonflikt som kan ha en negativ inverkan på utförandet av revisionen.

AVDELNING XII

ANDRA INSTRUMENT FÖR GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN

Artikel 234

Unionsförvaltningsfonder för externa åtgärder

1. För katastrofinsatser och insatser efter katastrofsituationer som krävs till följd av en kris, eller för tematiska insatser, får kommissionen inrätta unionsförvaltningsfonder för externa åtgärder (nedan kallade *unionsförvaltningsfonder*) inom ramen för en överenskommelse med andra givare.

Unionsförvaltningsfonder får endast inrättas om bidrag från andra källor än budgeten har säkerställts genom avtal med andra givare.

Kommissionen ska samråda med Europaparlamentet och rådet om sin avsikt att inrätta en unionsförvaltningsfond för katastrofinsatser och insatser efter katastrofsituationer.

För inrättandet av en unionsförvaltningsfond i fråga om tematiska insatser krävs godkännande från Europaparlamentet och rådet.

Vid tillämpning av tredje och fjärde styckena i denna punkt ska kommissionen göra sina utkast till beslut om inrättande av en unionsförvaltningsfond tillgängliga för Europaparlamentet och rådet. Sådana utkast till beslut ska innehålla en beskrivning av unionsförvaltningsfondens mål, en motivering till dess inrättande enligt punkt 3, uppgift om dess varaktighet och de preliminära avtalen med andra givare. Utkasten till beslut ska även omfatta ett utkast till inrättandavtal som ska ingås med andra givare.

2. Kommissionen ska överlämna sitt utkast till beslut om finansiering av en unionsförvaltningsfond till den behöriga kommittén, om detta föreskrivs i den grundläggande akt enligt vilken unionens bidrag till unionsförvaltningsfonden tillhandahålls. Den behöriga kommittén ska inte uppmanas att yttra sig om de aspekter som redan förelagts Europaparlamentet och rådet för samråd eller godkännande inom ramen för punkt 1 tredje, fjärde respektive femte stycket.

3. Unionsförvaltningsfonder får endast inrättas och genomföras om följande villkor är uppfyllda:

- a) Det finns ett mervärde i unionens intervention: målen för unionsförvaltningsfonderna, i synnerhet på grund av deras omfattning eller potentiella verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå än på nationell nivå och användningen av de existerande finansieringsinstrumenten skulle inte räcka för att uppnå unionens politiska mål.
- b) Unionsförvaltningsfonder skapar tydlig politisk synlighet för unionen och förvaltningsfördelar samt bättre kontroll från unionens sida av risker och utbetalningar av unionens och andra givares bidrag.

- c) Unionsförvaltningsfonderna duplicerar inte andra existerande finansieringskanaler eller liknande instrument utan att bidra med något nytt.
- d) Målen för unionsförvaltningsfonderna är anpassade till målen för det unionsinstrument eller den budgetpost som de finansieras genom.

4. För varje unionsförvaltningsfond ska det tillsättas en styrelse med kommissionens företrädare som ordförande för att säkerställa att givarna är rättvist företrädade och för att besluta om användningen av medlen. Unionsförvaltningsfonden ska inkludera en företrädare från varje icke bidragande medlemsstat som en observatör. Reglerna för styrelsens sammansättning och dess interna regler ska fastställas i unionsförvaltningsfondens inrättandeavtal. Dessa regler ska innehålla ett krav på att tillstyrkande av kommissionen krävs för det slutliga antagandet av beslutet om användningen av medlen.

5. Unionsförvaltningsfonderna ska inrättas för en begränsad period, som anges i inrättandeavtalet. Den perioden får förlängas genom beslut av kommissionen enligt förfarandet i punkt 1, på begäran av styrelsen för den berörda unionsförvaltningsfonden och efter det att kommissionen lagt fram en rapport där den motiverar förlängningen och i synnerhet bekräftar att de villkor som anges i punkt 3 är uppfyllda.

Europaparlamentet och/eller rådet får anmoda kommissionen att avbryta anslagen till en unionsförvaltningsfond eller att revidera inrättandeavtalet i syfte att vid behov avveckla unionsförvaltningsfonden, särskilt på grundval av de uppgifter som lämnas i det arbetsdokument som avses i artikel 41.6. I så fall ska eventuella återstående medel proportionellt återgå till unionsbudgeten som allmän inkomst och till de bidragande medlemsstaterna och andra givare.

Artikel 235

Genomförande av unionsförvaltningsfonder för externa åtgärder

- 1. Unionsförvaltningsfonder ska genomföras i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, öppenhet, proportionalitet, icke-diskriminering och likabehandling samt i överensstämmelse med de särskilda mål som fastställts i varje inrättandeavtal och med full respekt för Europaparlamentets och rådets rättigheter när det gäller granskning och kontroll av unionens bidrag.
- 2. Åtgärder som finansieras inom ramen för unionsförvaltningsfonder får genomföras direkt av kommissionen enligt artikel 62.1 första stycket a och indirekt tillsammans med de enheter som förvaltar medel från unionen enligt artikel 62.1 första stycket c i, ii, iii, v och vi.

3. Åtaganden och betalningar ska skötas av aktörer inom kommissionens budgetförvaltning, enligt vad som fastställts i avdelning IV kapitel 4. Kommissionens räkenskapsförare ska fungera som räkenskapsförare för unionsförvaltningsfonderna. Denne ska ansvara för att fastställa redovisningsförfaranden och en kontoplan som ska vara samma för alla unionsförvaltningsfonder. Kommissionens internrevisor, Olaf och revisionsrätten ska ha samma befogenheter i förhållande till unionsförvaltningsfonder som till kommissionens övriga verksamhet.

4. Unionens och övriga givares bidrag ska inte integreras i budgeten utan ska sättas in på ett särskilt bankkonto. Det särskilda bankkontot för unionsförvaltningsfonden ska öppnas och avslutas av räkenskapsföraren. Alla transaktioner som under året sker på det särskilda bankkontot ska redovisas korrekt i unionsförvaltningsfondens räkenskaper.

Unionens bidrag ska överföras till det särskilda bankkontot på grundval av betalningsansökningar som är vederbörligen motiverade med betalningsprognoser och där hänsyn tas till tillgängliga saldon på kontot och det resulterande behovet av ytterligare betalningar. Betalningsprognoserna ska tillhandahållas varje år eller vid behov varje halvår.

Bidragen från andra givare ska bokföras när de sätts in på unionsförvaltningsfondens särskilda bankkonto; belopp i annan valuta ska bokföras till sitt värde i euro efter omräkning den dag då beloppet tas emot på det särskilda bankkontot. Räntor som genereras på unionsförvaltningsfondens särskilda bankkonto ska investeras i unionsförvaltningsfonden såvida inte något annat föreskrivs i unionsförvaltningsfondens inrättandeavtal.

5. Kommissionen ska ha rätt att ta i anspråk högst 5 % av de belopp som sammanförs i en unionsförvaltningsfond för att täcka sina administrationskostnader från de år då de bidrag som avses i punkt 4 har börjat användas. För att undvika att kostnaderna belastar budgeten två gånger ska, trots vad som sägs i första meningen, administrationskostnader som härrör från unionens bidrag till unionsförvaltningsfonden endast täckas av det bidraget i den utsträckning som de kostnaderna inte redan har täckts av andra budgetrubriker. Under den period som unionsförvaltningsfonden är i funktion ska sådana avgifter för administration likställas med inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21.2 a ii.

Utöver den årliga rapport som avses i artikel 252 ska en finansiell redovisning av den verksamhet som genomförs av varje unionsförvaltningsfond sammanställas två gånger per år av utanordnaren.

Kommissionen ska även varje månad rapportera om läget vad gäller genomförandet av varje unionsförvaltningsfond.

Unionsförvaltningsfonderna ska vara föremål för en oberoende extern revision varje år.

Artikel 236

Utnyttjande av budgetstöd

1. Om denna möjlighet medges i den berörda grundläggande akten får kommissionen ge budgetstöd till ett tredjeland, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Tredjelandets förvaltning av de offentliga finanserna är tillräckligt öppen, tillförlitlig och ändamålsenlig.
- b) Tredjelandet har infört tillräckligt trovärdiga och relevanta åtgärder på sektorsnivå eller nationell nivå.
- c) Tredjelandet har infört stabilitetsinriktade makroekonomiska åtgärder.
- d) Tredjelandet har infört tillräcklig och snabb tillgång till uttömmande och korrekt budgetinformation.

2. Utbetalningen av unionsbidraget ska grundas på uppfyllandet av de villkor som avses i punkt 1, bland annat en förbättring av förvaltningen av de offentliga finanserna. Dessutom får vissa utbetalningar också vara villkorade av uppnåendet av delmål, mätt med objektiva prestationsindikatorer som återspeglar framstegen när det gäller resultat och reformer över tiden inom respektive sektor.

3. I tredjeländer ska kommissionen stödja respekten för rättsstatsprincipen, utvecklingen av parlamentarisk kontroll- och revisions- och korruptionsbekämpningskapacitet samt ökad öppenhet och allmänhetens tillgång till information.

4. De motsvarande finansieringsöverenskommelser som ingås med tredjelandet ska innehålla följande:

- a) En skyldighet för tredjelandet att förse kommissionen med tillförlitlig och aktuell information som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om villkoren i punkt 2 är uppfyllda.
- b) En rätt för kommissionen att upphäva finansieringsavtalet om tredjelandet åsidosätter en skyldighet som gäller respekten för mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen och i allvarliga fall av korruption.
- c) Lämpliga bestämmelser enligt vilka tredjelandet förbinder sig att omgående återbetala hela eller delar av den relevanta finansieringen av verksamheten, om det konstateras att utbetalningen av de berörda unionsmedlen har varit behäftad med allvarliga oriktigheter som kan tillskrivas det landet.

För att handlägga den återbetalning som avses i första stycket c i denna punkt får artikel 101.1 andra stycket tillämpas.

Artikel 237

Betalda externa experter

1. Vid kontrakt till belopp under de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 och på grundval av det förfarande som fastställs i punkt 3 i den här artikeln, får unionsinstitutionerna välja ut betalda externa experter, för att biträda dem med att bedöma bidragsansökningar, projekt och anbud vid upphandling, samt bidra med yttranden och rådgivning i särskilda fall.

2. Betalda externa experter ska betalas med ett fast belopp som meddelats i förväg och ska väljas ut på grundval av sitt yrkeskunnande. Urvalet ska grundas på urvalskriterier som är förenliga med principerna om icke-diskriminering, likabehandling och frånvaro av intressekonflikt.

3. En uppmaning till intresseanmälan ska offentliggöras på den berörda unionsinstitutionens webbplats.

Uppmaningen till intresseanmälan ska innehålla en beskrivning av arbetsuppgifterna och deras varaktighet samt de fasta villkoren för ersättning.

En förteckning över experter ska upprättas efter uppmaningen till intresseanmälan. Förteckningen ska vara giltig i högst fem år från och med offentliggörandet eller under löptiden för ett flerårigt program som arbetsuppgifterna är kopplade till.

4. Alla intresserade fysiska personer får lämna in sin ansökan när som helst under giltighetsperioden för uppmaningen till intresseanmälan, utom under periodens tre sista månader.

5. De experter som avlönas genom anslag för forskning och teknisk utveckling ska väljas ut enligt de förfaranden som fastställs av Europaparlamentet och rådet när varje ramprogram för forskning antas eller enligt motsvarande regler för deltagande. Vid tillämpning av avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 ska sådana experter behandlas som mottagare.

Artikel 238

Icke betalda experter

Unionsinstitutionerna får ersätta utgifter för resor och uppehälle som uppstått för, eller i tillämpliga fall betala eventuella andra ersättningar till, personer som inbjudits av eller tagit emot uppdrag av institutionerna.

Artikel 239

Medlemsavgifter och motsvarande

Unionen får betala bidrag i form av medlemsavgifter och motsvarande till organ där den är medlem eller observatör.

Artikel 240

Utgifter för ledamöter och anställda vid unionsinstitutionerna

Unionsinstitutionerna får betala utgifter för ledamöter och anställda vid unionsinstitutionerna, inbegripet bidrag till sammanslutningar av nuvarande och före detta ledamöter i Europaparlamentet, och bidrag till Europaskolorna.

AVDELNING XIII

ÅRSREDOVISNING OCH ANNAN FINANSIELL RAPPORTERING

KAPITEL 1

Årsredovisning

Avsnitt 1

Redovisningsram

Artikel 241

Räkenskapernas struktur

En årsredovisning för unionen ska utarbetas för varje budgetår som börjar den 1 januari och slutar den 31 december. Denna redovisning ska bestå av följande:

- a) Den konsoliderade redovisningen, som, i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80, innehåller en konsolidering av de finansiella uppgifter som ingår i redovisningen för unionsinstitutionerna, för de unionsorgan som avses i artikel 70 och för andra organ som uppfyller kriterierna för konsolidering av redovisning.
- b) De aggregerade rapporterna om genomförandet av budgeten, som innehåller de finansiella uppgifterna från unionsinstitutionernas rapporter om genomförandet av budgeten.

Artikel 242

Styrkande handlingar

Varje belopp som tas upp i redovisningen ska grundas på lämpliga styrkande handlingar i enlighet med artikel 75.

Artikel 243

Redovisning

1. Redovisningen ska uttryckas i miljoner euro och ska i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80 bestå av

- a) balansräkningen, som visar alla tillgångar och skulder samt den ekonomiska situation som rådde den 31 december föregående budgetår,
- b) resultaträkningen, som visar det ekonomiska resultatet för det föregående budgetåret,
- c) redovisningen av kassaflöden, som visar vilka in- och utbetalningar som skett under budgetåret liksom behållningen av likvida medel vid budgetårets slut,
- d) en redogörelse för ändringar i nettotillgångarna som ger en översikt över budgetårets kontorörelser i fråga om reserver och ackumulerade resultat.

2. Anmärkningarna till redovisningarna ska innehålla kompletteringar och kommentarer till de uppgifter som lämnas i de redogörelser som avses i punkt 1 samt alla de kompletterande uppgifter som föreskrivs i de redovisningsregler som avses i artikel 80 och internationellt erkänd redovisningspraxis, om dessa uppgifter är väsentliga för unionens verksamhet. Anmärkningarna ska alltid innehålla följande uppgifter:

- a) Principerna, reglerna och metoderna för redovisningen.
 - b) Förklarande anmärkningar som ger kompletterande information som inte ingår i huvuddelen av redovisningen, men som är nödvändig för att ge en rättvisande bild av redovisningen.
3. Efter utgången av budgetåret och fram till dess att de allmänna räkenskaperna överlämnas ska räkenskapsföraren göra de korrigeringar som behövs för att få till stånd en sanningsenlig och rättvisande bild av redovisningen, förutsatt att dessa korrigeringar inte leder till utbetalningar eller inbetalningar som belastar det berörda budgetåret.

Avsnitt 2

Rapporter om genomförandet av budgeten

Artikel 244

Rapporter om genomförandet av budgeten

1. Rapporterna om genomförandet av budgeten ska uttryckas i miljoner euro och kunna jämföras år för år. De ska innehålla
 - a) rapporter som utgör en sammanställning i siffror av budgetårets inkomst- och utgiftstransaktioner,
 - b) budgetutfallet, som beräknas på grundval av det årliga budgetsaldot som avses i beslut 2014/335/EU, Euratom,
 - c) förklarande anmärkningar som syftar till att komplettera och kommentera rapporterna om genomförandet av budgeten.
2. Rapporterna om genomförandet av budgeten ska vara indelade på samma sätt som budgeten.
3. Rapporterna om genomförandet av budgeten ska innehålla
 - a) uppgifter om inkomster, i synnerhet förändringar av inkomstberäkningarna, inkomstutfallet och fastställda fordringar,
 - b) uppgifter om utvecklingen för samtliga disponibla åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden,
 - c) uppgifter om hur de totala åtagandebemyndigandena och betalningsbemyndigandena har utnyttjats,
 - d) uppgifter om utestående åtaganden, åtaganden som överförts från föregående budgetår och åtaganden som gjorts under budgetåret.
4. När det gäller informationen om inkomsterna ska en översikt bifogas till rapporterna om genomförandet av budgeten som, för varje medlemsstat, visar fördelningen av de belopp av egna medel som återstår att uppbära vid slutet av budgetåret och för vilka ett betalningskrav upprättats.

Avsnitt 3

Tidsplan för årsredovisning

Artikel 245

Preliminära redovisningar

1. Räkenskapsförarna vid andra unionsinstitutioner än kommissionen och organ som avses i artikel 241 ska senast den 1 mars följande budgetår överlämna sina preliminära redovisningar till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten.
2. Räkenskapsförarna vid andra unionsinstitutioner än kommissionen och organ som avses i artikel 241 ska senast den 1 mars följande budgetår till kommissionens räkenskapsförare överlämna de begärda bokföringsuppgifterna, som ska tjäna som underlag för konsolideringen och som ska vara utformade på det sätt och i det format som fastställs av kommissionens räkenskapsförare.
3. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera de preliminära redovisningar som avses i punkt 2 med kommissionens egen preliminära redovisning och, senast den 31 mars följande budgetår, överlämna kommissionens preliminära redovisning och unionens konsoliderade preliminära redovisning på elektronisk väg till revisionsrätten.

Artikel 246

Godkännande av den slutliga konsoliderade redovisningen

1. Revisionsrätten ska senast den 1 juni meddela sina iakttagelser i fråga om de preliminära redovisningarna från andra unionsinstitutioner än kommissionen och från vart och ett av de organ som avses i artikel 241, och senast den 15 juni meddela sina iakttagelser i fråga om kommissionens preliminära redovisning och unionens konsoliderade preliminära redovisning.

2. Räkenskapsförarna vid andra unionsinstitutioner än kommissionen och de organ som avses i artikel 241 ska senast den 15 juni förse kommissionens räkenskapsförare med de begärda bokföringsuppgifterna, som ska vara utformade på det sätt och i det format som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, i syfte att upprätta den slutliga konsoliderade redovisningen.

Andra unionsinstitutioner än kommissionen, liksom vart och ett av de organ som avses i artikel 241, ska senast den 1 juli överlämna sina slutliga redovisningar till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionens räkenskapsförare i.

3. Samma dag som den slutliga redovisningen för varje unionsinstitution och varje organ som avses i artikel 241 översänds, ska deras respektive räkenskapsförare sända ett skriftligt uttalande om denna slutliga redovisning till revisionsrätten, med en kopia till kommissionens räkenskapsförare.

Den slutliga redovisningen ska åtföljas av en not där räkenskapsföraren försäkrar att den slutliga redovisningen upprättats i enlighet med denna avdelning och enligt de tillämpliga principer, regler och metoder för redovisning som anges i anmärkningarna till redovisningarna.

4. Kommissionens räkenskapsförare ska upprätta den slutliga konsoliderade redovisningen på grundval av den information som lagts fram enligt punkt 2 i denna artikel av andra unionsinstitutioner än kommissionen och av de organ som avses i artikel 241.

Den slutliga konsoliderade redovisningen ska åtföljas av en not där kommissionens räkenskapsförare försäkrar att den slutliga konsoliderade redovisningen upprättats i enlighet med denna avdelning och enligt de tillämpliga principer, regler och metoder för redovisning som anges i anmärkningarna till redovisningen.

5. Kommissionen ska godkänna den slutliga konsoliderade redovisningen och sin egen slutliga redovisning och senast den 31 juli överlämna dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten på elektronisk väg.

Kommissionens räkenskapsförare ska samma dag sända ett skriftligt uttalande om den slutliga konsoliderade redovisningen till revisionsrätten.

6. Den slutliga konsoliderade redovisningen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november, tillsammans med den revisionsförklaring som revisionsrätten avger i enlighet med artikel 287 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget.

KAPITEL 2

Integrerad finansiell rapportering och redovisningsrapportering

Artikel 247

Integrerad finansiell rapportering och redovisningsrapportering

1. Senast den 31 juli följande budgetår ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en integrerad uppsättning finansiella rapporter och redovisningsrapporter som omfattar följande:

- a) Den slutliga konsoliderade redovisning som avses i artikel 246.
- b) Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten som omfattar ett klart och koncist sammandrag av de resultat som uppnåtts vad gäller intern kontroll och ekonomisk förvaltning och som avses i den årliga verksamhetsrapporten från varje delegerad utanordnare och som innehåller information om de viktigaste styrformerna i kommissionen samt
 - i) en uppskattning av felnivån när det gäller unionens utgifter på grundval av en konsekvent metod och en uppskattning av framtida korrigeringar,
 - ii) information om förebyggande och korrigerande åtgärder som avser budgeten, varav det ska framgå vilka budgetkonsekvenserna är av de åtgärder som vidtagits för att skydda unionens budget från lagstridiga utgifter,
 - iii) information om genomförandet av kommissionens strategi mot skattebedrägeri.
- c) En prognos för kommande in- och utflöden på lång sikt som omfattar de närmaste fem åren, som grundas på de tillämpliga fleråriga budgetramarna och beslut 2014/335/EU, Euratom.

- d) Den årliga rapporten om internrevisionen som avses i artikel 118.4.
- e) Utvärderingen av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts, enligt artikel 318 i EUF-fördraget, i synnerhet av framstegen i riktning mot att uppnå politiska mål med hänsyn till de prestationsindikatorer som avses i artikel 33 i den här förordningen.
- f) Rapporten om uppföljning av ansvarsfrihetsförfarandet enligt artikel 261.3.

2. I det integrerade paket för finansiell rapportering och redovisningsrapportering som avses i punkt 1 ska varje rapport redovisas separat och på ett tydligt identifierbart sätt. Varje enskild rapport ska göras tillgänglig för Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 30 juni, med undantag av den slutliga konsoliderade redovisningen.

KAPITEL 3

Budgetrapportering och annan finansiell rapportering

Artikel 248

Månatlig rapportering om genomförande av budgeten

Kommissionens räkenskapsförare ska utöver de årliga redovisningar och rapporter som avses i artiklarna 243 och 244 överlämna sifferuppgifter avseende genomförandet av budgeten, aggregerade på åtminstone kapitelnivå och separat indelade efter budgetens kapitel, artiklar och punkter, till Europaparlamentet och rådet en gång i månaden, både för inkomster och utgifter och omfattande alla disponibla anslag. Sifferuppgifterna ska även visa användningen av anslag som överförts.

Sifferuppgifterna ska göras tillgängliga inom tio arbetsdagar efter varje månads utgång på kommissionens webbplats.

Artikel 249

Årlig rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen

1. Varje unionsinstitution och varje organ som avses i artikel 241 ska utarbeta en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för budgetåret.

De ska göra denna rapport tillgänglig för Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars året efter det budgetår som rapporten avser.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla sammanfattande information om överföringar av anslag mellan olika budgetposter.

Artikel 250

Årlig rapport om finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd

Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ansvarsförbindelser i enlighet med artiklarna 41.4, 41.5 och 52.1 d och e. Dessa uppgifter ska samtidigt göras tillgängliga för revisionsrätten.

Artikel 251

Lägesrapport om redovisningsfrågor

Senast den 15 september varje budgetår ska kommissionens räkenskapsförare till Europaparlamentet och rådet översända en rapport med information om konstaterade aktuella risker, iakttagna allmänna trender, nya redovisningsfrågor som uppstått och framsteg i redovisningsfrågor, inbegripet dem som identifierats av revisionsrätten, samt information om återkrav.

Artikel 252

Rapportering om unionsförvaltningsfonder för externa åtgärder

Kommissionen ska i enlighet med artikel 41.6 årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om den verksamhet som stöds genom de unionsförvaltningsfonder som avses i artikel 234, om deras genomförande och resultat och om deras redovisning.

Den berörda unionsförvaltningsfondens styrelse ska godkänna den årsrapport för unionsförvaltningsfonden som upprättats av utanordnaren. Den ska också godkänna den slutliga redovisningen som räkenskapsföraren upprättat. Den slutliga redovisningen ska styrelsen lägga fram för Europaparlamentet och rådet inom ramen för förfarandet för att bevilja kommissionen ansvarsfrihet.

*Artikel 253***Offentliggörande av information om mottagare**

Kommissionen ska offentliggöra information om mottagare i enlighet med artikel 38.

AVDELNING XIV

EXTERN REVISION OCH BEVILJANDE AV ANSVARSFRIHET

KAPITEL 1

Extern revision*Artikel 254***Extern revision utförd av revisionsrätten**

Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska snarast möjligt underrätta revisionsrätten om alla beslut och alla åtgärder de antar enligt artiklarna 12, 16, 21, 29, 30, 32 och 43.

*Artikel 255***Regler och förfaranden för revisionen**

1. Revisionsrättens granskning av om inkomsterna och utgifterna har varit lagliga och korrekta ska ske med beaktande av fördragen, budgeten, denna förordning, de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning samt alla andra relevanta akter som antagits i enlighet med fördragen. I den granskningen får hänsyn tas till den fleråriga karaktären av program och därtill knutna övervaknings- och kontrollsystem.

2. För att kunna utföra sin uppgift har revisionsrätten rätt att på det sätt som anges i artikel 257 ta del av alla dokument och all information rörande avdelningars och organs ekonomiska förvaltning när det gäller verksamheter som finansieras eller samfinansieras av unionen. Revisionsrätten har befogenhet att inhämta upplysningar hos alla tjänstemän som ansvarar för inkomst- eller utgiftstransaktioner och att utnyttja alla revisionsförfaranden som passar för dessa avdelningar eller organ. Den revision som sker i medlemsstaterna ska genomföras i samarbete med nationella revisionsorgan eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella organ. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsinstitutioner ska samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende.

För att få den information som krävs för att den ska kunna utföra sin uppgift enligt fördragen eller de akter som antagits för att genomföra dem, får revisionsrätten på egen begäran närvara när revisioner som avser budgetgenomförandet utförs av en annan unionsinstitution eller för en annan unionsinstitutioners räkning.

På begäran av revisionsrätten ska varje unionsinstitution ge de finansinstitut i vilka unionen har tillgodohavanden rätt att ge revisionsrätten nödvändigt bistånd för att säkerställa att externa uppgifter stämmer med räkenskaperna.

3. För att genomföra sina uppgifter ska revisionsrätten till de unionsinstitutioner och myndigheter på vilka denna förordning är tillämplig meddela namnen på de tjänstemän i revisionsrätten som har befogenhet att granska dem.

*Artikel 256***Kontroller av säkerheter och kontanter**

Revisionsrätten ska säkerställa att alla säkerheter och banktillgodohavanden samt ineliggande kassa kontrolleras mot verifikationer som undertecknats av depositarierna eller mot rapporter över innehavda kontanter och säkerheter. Revisionsrätten får själv göra sådana kontroller.

*Artikel 257***Revisionsrättens rätt till information**

1. Vid genomförandet av sina uppgifter ska revisionsrätten få allt det stöd och den information som den anser sig behöva av unionsinstitutionerna, organ som förvaltar inkomster och utgifter för unionens räkning liksom av mottagarna. De ska på revisionsrättens begäran till dess förfogande ställa alla dokument som rör tilldelning och fullgörande av kontrakt som finansieras genom budgeten och alla räkenskaper över kontanter eller material, allt bokföringsmaterial och alla styrkande handlingar samt även tillhörande administrativa dokument, alla dokument som rör inkomster och utgifter, alla inventarieförteckningar och förteckningar över tjänster vid avdelningarna, som revisionsrätten anser vara

nödvändiga när den på grundval av bokföringsmaterial eller på plats utför revisioner som rör årsredovisningen och rapporterna om genomförandet av budgeten, samt alla dokument och uppgifter som skapats eller lagrats elektroniskt. Revisionsrättens rätt till information ska omfatta åtkomst till de it-system som används för hanteringen av de inkomster och utgifter som är föremål för revisionsrättens revision, om sådan åtkomst är relevant för revisionen.

De berörda nationella myndigheternas organ för intern revision och andra avdelningar ska ge revisionsrätten allt det stöd som den anser sig behöva för att genomföra sitt uppdrag.

2. De tjänstemän vars verksamhet kontrolleras av revisionsrätten ska

- a) redovisa inläggande kassa, övriga kontanter, värdepapper och material av alla slag, samt även styrkande handlingar över förvaltningen av de medel de anförtrots och böcker, register och andra handlingar som berör detta,
- b) uppvisa korrespondens och övriga handlingar som är nödvändiga för att den revision som avses i artikel 255 ska kunna genomföras fullständigt.

Den information som avses i första stycket b får endast begäras av revisionsrätten.

3. Revisionsrätten ska ha befogenhet att kontrollera de handlingar som rör unionens inkomster och utgifter och som finns vid unionsinstitutionernas avdelningar, särskilt vid de avdelningar som ansvarar för beslut om sådana inkomster och utgifter, vid de organ som förvaltar inkomster och utgifter för unionens räkning samt hos de fysiska och juridiska personer som tagit emot betalningar ur budgeten.

4. Uppgiften att fastställa om inkomsterna och utgifterna varit lagliga och korrekta och att kontrollera att den ekonomiska förvaltningen har varit sund ska även omfatta användningen av de medel från unionen som organ utanför unionsinstitutionerna har tagit emot som bidrag.

5. All unionsfinansiering som betalas till mottagare utanför unionsinstitutionerna ska förutsätta ett skriftligt samtycke från dessa mottagare eller, om sådant samtycke inte föreligger, från entreprenörer eller underleverantörer, till att revisionsrätten får utföra revisioner av hur beviljade medel används.

6. Kommissionen ska på revisionsrättens begäran överlämna alla uppgifter om upp- och utlåningsverksamheten till den.

7. Användning av integrerade datorsystem i förvaltningen får inte begränsa revisionsrättens tillgång till styrkande handlingar. När det är tekniskt möjligt ska revisionsrätten i sina egna lokaler och i överensstämmelse med relevanta säkerhetsregler få elektronisk tillgång till de uppgifter och handlingar som krävs för revisionen.

Artikel 258

Revisionsrättens årsrapport

1. Revisionsrätten ska senast den 30 juni underrätta kommissionen och de övriga berörda unionsinstitutionerna om alla iakttagelser som den anser vara av sådan art att de bör tas upp i dess årsrapport. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande. Varje unionsinstitution ska sända sina svar till revisionsrätten senast den 15 oktober. Unionsinstitutionerna, förutom kommissionen själv, ska samtidigt sända sina svar till kommissionen.

2. Revisionsrättens årsrapport ska innehålla en bedömning av huruvida den ekonomiska förvaltningen har varit sund.

3. Revisionsrättens årsrapport ska innehålla ett avsnitt för varje unionsinstitution och den gemensamma avsättningsfonden. Revisionsrätten får lägga till en sammanfattning eller iakttagelser av allmän art som den anser lämpliga.

4. Revisionsrätten ska senast den 15 november översända sin årsrapport tillsammans med unionsinstitutionernas svar till de myndigheter som är behöriga att bevilja ansvarsfrihet och till övriga unionsinstitutioner, och säkerställa att rapporten och institutionernas svar offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 259

Revisionsrättens särskilda rapporter

1. Revisionsrätten ska till den unionsinstitution eller det organ som berörs översända eventuella iakttagelser som enligt dess bedömning är av den arten att de bör tas upp i en särskild rapport. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande.

Den unionsinstitution eller det organ som berörs ska i regel ha sex veckor på sig att underrätta revisionsrätten om sina svar på dessa iakttagelser. Denna frist ska i vederbörligen motiverade fall avbrytas, särskilt om det under det kontradiktörska förfarandet är nödvändigt för unionsinstitutionen eller organet i fråga att få återkoppling från medlemsstaterna för att kunna färdigställa sitt svar.

Svaren från den unionsinstitution eller det organ som berörs ska direkt och uteslutande behandla revisionsrättens iakttagelser.

På revisionsrättens begäran eller på begäran av den berörda unionsinstitutionen eller det berörda organet får svaren granskas av Europaparlamentet och rådet efter offentliggörandet av rapporten.

Revisionsrätten ska säkerställa att särskilda rapporter utarbetas och antas inom en rimlig tidsperiod som i regel inte får överstiga 13 månader.

De särskilda rapporterna ska tillsammans med de berörda unionsinstitutionernas eller organens svar utan dröjsmål översändas till Europaparlamentet och rådet, och var och en av dessa institutioner ska därefter, eventuellt tillsammans med kommissionen, besluta vilka åtgärder som ska vidtas som uppföljning av rapporten.

Revisionsrätten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda unionsinstitutionernas och organens svar på dess iakttagelser, liksom tidsramen för utarbetandet av den särskilda rapporten, offentliggörs tillsammans med den särskilda rapporten.

2. Om de yttranden som avses i artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget inte berör lagförslag eller utkast som revisionsrätten har rådfrågats om inom ramen för lagstiftningsförfarandet, får revisionsrätten offentliggöra dem i *Europeiska unionens officiella tidning*. Revisionsrätten ska fatta beslut om offentliggörande efter samråd med den unionsinstitution som begärde yttrandet eller som berörs av det. Yttranden som offentliggörs ska åtföljas av eventuella kommentarer från de berörda unionsinstitutionerna.

KAPITEL 2

Beviljande av ansvarsfrihet

Artikel 260

Tidtabell för förfarandet för att bevilja ansvarsfrihet

1. Europaparlamentet ska före den 15 maj år $n+2$, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja kommissionen ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande år n .
2. Om den tidsfrist som anges i punkt 1 inte kan hållas ska Europaparlamentet eller rådet underrätta kommissionen om orsakerna därtill.
3. Om Europaparlamentet skjuter upp beslutet om beviljande av ansvarsfrihet ska kommissionen så fort som möjligt vidta åtgärder för att undanröja eller underlätta undanröjandet av hindren för detta beslut.

Artikel 261

Förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Beslutet om ansvarsfrihet ska omfatta räkenskaperna över unionens samtliga inkomster och utgifter, det saldo som uppstår samt unionens tillgångar och skulder enligt balansräkningen.
2. För att kunna bevilja ansvarsfrihet ska Europaparlamentet, efter rådet, granska de räkenskaper och redovisningar och den utvärderingsrapport som avses i artikel 318 i EUF-fördraget. Europaparlamentet ska också granska revisionsrättens årsrapport åtföljd av de granskade unionsinstitutionernas svar, och revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse för det berörda budgetåret samt dess förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.
3. Kommissionen ska på Europaparlamentets begäran lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska fungera väl, i enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget.

Artikel 262

Uppföljning

1. I enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget ska unionsinstitutionerna och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 i denna förordning vidta alla nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet samt de kommentarer som är fogade till den rekommendation om ansvarsfrihet som antas av rådet.

2. På Europaparlamentets eller rådets begäran ska unionsinstitutionerna och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 rapportera om de åtgärder som vidtagits till följd av dessa iakttagelser och kommentarer, och särskilt om de instruktioner som utfärdats för de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen genom att rapportera om de åtgärder de vidtagit till följd av iakttagelserna, så att kommissionen kan ta hänsyn till dem i sin egen rapport. Rapporterna från unionsinstitutionerna och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 ska också överlämnas till revisionsrätten.

Artikel 263

Särskilda bestämmelser för utrikestjänsten

Utrikestjänsten ska omfattas av förfarandena i artikel 319 i EUF-fördraget och i artiklarna 260, 261 och 262 i denna förordning. Utrikestjänsten ska till fullo samarbeta med de unionsinstitutioner som medverkar i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, och vid behov tillhandahålla all nödvändig tilläggsinformation, även genom att närvara vid de relevanta organens sammanträden.

AVDELNING XV

ADMINISTRATIVA ANSLAG

Artikel 264

Allmänna bestämmelser

1. Administrativa anslag ska vara icke-differentierade anslag.
2. Denna avdelning gäller administrativa anslag som anges i artikel 47.4 samt administrativa anslag för andra unionsinstitutioner än kommissionen.

Budgetmässiga åtaganden som avser administrativa anslag vilka är gemensamma för flera avdelningar i budgeten och förvaltas på ett övergripande plan får också bokföras övergripande i budgeträkenskaperna enligt den samlade redogörelse med en klassificering per typ som anges i artikel 47.4.

Motsvarande utgifter ska bokföras under de berörda budgetrubrikerna inom varje avdelning enligt samma fördelning som anslagen.

3. Administrativa utgifter som följer av avtal som har en löptid som överstiger ett budgetår, antingen på grund av lokal praxis eller därför att de gäller leverans av utrustning, ska belasta budgeten för det budgetår under vilket de effektueras.
4. Förskott får betalas ut till unionsinstitutionernas personal och ledamöter enligt bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och de särskilda bestämmelser som gäller unionsinstitutionernas ledamöter.

Artikel 265

Förskottsbetalningar

Utgifter enligt artikel 11.2 a som enligt bestämmelser i lagar eller avtal ska betalas i förskott får för betalningar från och med den 1 december belasta anslagen för det påföljande budgetåret. I dessa fall ska den gräns som anges i artikel 11.2 inte tillämpas.

Artikel 266

Särskilda bestämmelser om fastighetsprojekt

1. Varje unionsinstitution ska senast den 1 juni varje år tillhandahålla Europaparlamentet och rådet ett arbetsdokument om sin fastighetspolitik där följande uppgifter ska ingå:
 - a) För varje fastighet, utgifter och yta som täcks av anslagen under de motsvarande budgetposterna. Utgifterna ska omfatta kostnaderna för inredning av fastigheterna men inte andra avgifter.
 - b) Förväntad utveckling för den övergripande planeringen av ytor och lokaliseringar under de kommande åren, med en beskrivning av de fastighetsprojekt i planeringsfasen som redan är fastställda.
 - c) Slutliga villkor och kostnader liksom relevant information om projektgenomförande av nya fastighetsprojekt som tidigare inlämnats till Europaparlamentet och rådet enligt förfarandet i punkterna 2 och 3 och som inte ingår i föregående års arbetsdokument.

2. För fastighetsprojekt som sannolikt kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten ska den berörda unionsinstitutionen så tidigt som möjligt och under alla omständigheter innan prospektering av den lokala marknaden äger rum när det gäller fastighetskontrakt, eller innan anbudsförfarande inleds när det gäller byggnadsarbeten, informera Europaparlamentet och rådet om den fastighetsyta som krävs och om preliminär planering.

3. För fastighetsprojekt som sannolikt kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten ska den berörda unionsinstitutionen presentera fastighetsprojektet, i synnerhet dess detaljerade uppskattade kostnader och dess finansiering, inbegripet eventuell användning av interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artikel 21.3 e, samt en förteckning över utkast till avtal som man avser använda, för Europaparlamentet och rådet och begära deras godkännande innan avtalen ingås. Om den berörda unionsinstitutionen så begär, ska dokument i samband med fastighetsprojekt behandlas konfidentiellt.

Med undantag för force majeure enligt punkt 4 ska Europaparlamentet och rådet överlägga om fastighetsprojektet inom fyra veckor från den dag då de två institutionerna mottog det.

Fastighetsprojektet ska anses vara godkänt vid utgången av denna fyraveckorsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet inom denna tidsperiod fattar ett beslut som går emot förslaget.

Om Europaparlamentet och/eller rådet inom denna fyraveckorsperiod framför tvivel, ska denna period förlängas en enda gång med två veckor.

Om Europaparlamentet eller rådet fattar ett beslut som går emot fastighetsprojektet, ska den berörda unionsinstitutionen dra tillbaka förslaget och får då lägga fram ett nytt.

4. I händelse av force majeure, för vilket vederbörliga skäl ska lämnas, får den information som föreskrivs i punkt 2 läggas fram tillsammans med fastighetsprojektet. Europaparlamentet och rådet ska överlägga om fastighetsprojektet inom två veckor från den dag då de två institutionerna mottog det. Fastighetsprojektet ska anses vara godkänt vid utgången av denna tvåveckorsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet inom denna tidsperiod fattar ett beslut som går emot förslaget.

5. Följande ska anses vara fastighetsprojekt som sannolikt kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten:

- a) Förvärv av mark.
- b) Förvärv, försäljning, strukturell renovering eller uppförande av fastigheter eller alla projekt som kombinerar dessa delar och som ska genomföras inom samma tidsram, vars kostnad uppgår till mer än 3 000 000 EUR.
- c) Förvärv, strukturell renovering eller uppförande av fastigheter eller alla projekt som kombinerar dessa delar och som ska genomföras inom samma tidsram, vars kostnad uppgår till mer än 2 000 000 EUR, om priset motsvarar mer än 110 % av det lokala priset för jämförbara fastigheter enligt bedömning av en oberoende expert.
- d) Försäljning av mark eller fastigheter, om priset motsvarar mindre än 90 % av det lokala priset för jämförbara fastigheter enligt bedömning av en oberoende expert.
- e) Alla nya fastighetskontrakt, inbegripet nyttjanderätt, långtidshyra och förnyelse av befintliga fastighetskontrakt under mindre fördelaktiga villkor, som inte täcks av led b med årliga kostnader på åtminstone 750 000 EUR.
- f) Utökning eller förnyelse av befintliga fastighetskontrakt, inbegripet nyttjanderätt och långtidshyra, under samma eller mer fördelaktiga villkor, med årliga kostnader på åtminstone 3 000 000 EUR.

Denna punkt ska också tillämpas på fastighetsprojekt av interinstitutionell art samt på unionsdelegationerna.

De tröskelvärden som avses i första stycket b–f ska omfatta kostnaderna för inredning av fastigheten. I fråga om hyresavtal och nyttjanderättsavtal ska tröskelvärdena omfatta kostnader för inredning av fastigheten men inte andra avgifter.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 får projekt för fastighetsförvärv finansieras genom ett lån, förutsatt att detta på förhand godkänns av Europaparlamentet och rådet.

Lånen ska ingås och återbetalas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och med vederbörligt beaktande av unionens finansiella intressen.

När en unionsinstitution föreslår att ett förvärv ska finansieras genom ett lån, ska den berörda unionsinstitutionen, tillsammans med begäran om förhandsgodkännande, lägga fram en finansieringsplan där det särskilt specificeras maximalt finansieringsbelopp, finansieringsperiod, finansieringstyp, finansieringsvillkor och besparingar jämfört med andra typer av avtal.

Europaparlamentet och rådet ska överlägga om begäran om förhandsgodkännande inom fyra veckor, som kan förlängas en enda gång med två veckor, från den dag då de två institutionerna mottog den. Ett förvärv finansierat genom ett lån ska anses förkastat om Europaparlamentet och rådet inte uttryckligen godkände det inom denna tidsfrist.

Artikel 267

Förfarande för tidig information och förfarande för förhandsgodkännande

1. Det förfarande för tidig information som föreskrivs i artikel 266.2 och det förfarande för förhandsgodkännande som föreskrivs i artikel 266.3 och 266.4 ska inte tillämpas på förvärv av mark som sker kostnadsfritt eller till ett symboliskt belopp.
2. Det förfarande för tidig information som föreskrivs i artikel 266.2 och det förfarande för förhandsgodkännande som föreskrivs i artikel 266.3 och 266.4 ska även tillämpas på bostadsfastigheter om förvärvet, den strukturella renoveringen, uppförandet av fastigheter eller ett projekt som kombinerar dessa delar inom samma tidsram uppgår till mer än 2 000 000 EUR och priset överstiger 110 % av det lokala priset eller hyresindexet för jämförbara fastigheter. Europaparlamentet och rådet får begära information om bostadsfastigheter av den ansvariga unionsinstitutionen.
3. I fråga om fastighetsprojekt med koppling till unionens delegationer och kontor i tredjeland får den tidiga information som avses i artikel 266.2 under exceptionella eller brådskande politiska omständigheter överlämnas tillsammans med själva fastighetsprojektet i enlighet med artikel 266.3. I sådana fall ska förfarandena för tidig information och förhandsgodkännande genomföras så snart som möjligt.

När det gäller bostadsfastighetsprojekt i tredjeländer ska förfarandena för tidig information och förhandsgodkännande genomföras gemensamt.

4. Det förfarande för förhandsgodkännande som föreskrivs i artikel 266.3 och 266.4 ska inte gälla för förberedande avtal eller studier som behövs för att utvärdera fastighetsprojektets detaljerade kostnader och finansiering.

AVDELNING XVI

INFORMATION OCH DELEGERADE AKTER

Artikel 268

Information till Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet ska ha rätt att erhålla alla relevanta upplysningar och förklaringar i budgetfrågor som tillhör deras respektive behörighet.

Artikel 269

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 70.1, 71 tredje stycket, 161 och 213.2 andra och tredje styckena ska ges till kommissionen för en period som löper till och med den 31 december 2020. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast den 31 december 2018. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med giltighetsperioderna för de efterföljande fleråriga budgetramarna, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av giltighetsperioden för den motsvarande fleråriga budgetramen.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 70.1, 71 tredje stycket, 161 och 213.2 andra och tredje styckena får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 70.1, 71 tredje stycket, 161 och 213.2 andra och tredje styckena ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

DEL TVÅ

ÄNDRINGAR AV SEKTORSSPECIFIKA REGLER

Artikel 270

Ändringar av förordning (EU) nr 1296/2013

Förordning (EU) nr 1296/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.2 ska ersättas med följande:

”2. Följande vägledande procentandelar ska som ett genomsnitt tillämpas under hela programperioden på de programdelar som anges i artikel 3.1:

- a) Minst 55 % på programdelen Progress.
- b) Minst 18 % på programdelen Eures.
- c) Minst 18 % på programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.”

2. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Tematiska avsnitt och finansiering

1. Programdelen Progress ska stödja åtgärder inom de tematiska avsnitt som avses i leden a, b och c. Under hela programperioden ska den vägledande fördelningen av de totala anslagen till programdelen Progress mellan de olika tematiska avsnitten respektera följande minimiandelar:

- a) Sysselsättning, i synnerhet för bekämpning av ungdomsarbetslöshet: 20 %.
- b) Socialt skydd, social delaktighet samt minskning och förebyggande av fattigdom: 45 %.
- c) Arbetsvillkor: 7 %.

En eventuell återstod ska fördelas till ett eller flera av de tematiska avsnitt som avses i första stycket a, b eller c, eller till en kombination av dessa.

2. Av de totala anslagen till programdelen Progress ska en avsevärd andel användas för att främja nyskapande sociala projekt som en metod för att testa och utvärdera innovativa lösningar med sikte på att genomföra dem i större skala.”

3. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Tematiska avsnitt och finansiering

Programdelen Eures ska stödja åtgärder inom de tematiska avsnitt som avses i leden a, b och c. Under hela programperioden ska den vägledande fördelningen av de totala anslagen till programdelen Eures mellan de olika tematiska avsnitten respektera följande minimiandelar:

- a) Lättillgänglighet i fråga om information om lediga platser, platsansökningar samt all tillhörande information för sökande och arbetsgivare: 15 %.
- b) Utveckling av tjänster för rekrytering och anställning av arbetstagare genom förmedling av lediga platser och platsansökningar på unionsnivå, i synnerhet riktade program för rörlighet: 15 %.
- c) Gränsöverskridande partnerskap: 18 %.

En eventuell återstod ska fördelas till ett eller flera av de tematiska avsnitt som avses i första stycket a, b eller c, eller till en kombination av dessa.”

4. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Tematiska avsnitt och finansiering

Programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska stödja åtgärder inom de tematiska avsnitt som avses i leden a och b. Under hela programperioden ska den vägledande fördelningen av de totala anslagen till programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap mellan de olika tematiska avsnitten respektera följande minimiandelar:

- a) Mikrofinansiering till utsatta grupper och mikroföretag: 35 %.

b) Socialt entreprenörskap: 35 %.

En eventuell återstod ska fördelas till de tematiska avsnitt som avses i första stycket a eller b, eller till en kombination av dessa.”

5. I artikel 32 ska andra stycket ersättas med följande:

”Arbetsprogrammen ska, i tillämpliga fall, avse en löpande treårsperiod och ska innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, förfarandena för valet av åtgärder som ska finansieras av unionen, geografisk täckning, målgrupper samt en vägledande tidsplan för genomförandet. I arbetsprogrammen ska också anges vilket belopp som anslås för varje specifikt mål. Arbetsprogrammen ska förstärka programmets samstämmighet genom att kopplingarna mellan de tre programdelarna anges.”

6. Artiklarna 33 och 34 ska utgå.

Artikel 271

Ändringar av förordning (EU) nr 1301/2013

Förordning (EU) nr 1301/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led e ska ersättas med följande:

”e) Investering i utvecklingen av inneboende möjligheter genom fasta investeringar i utrustning och infrastruktur, inbegripet infrastruktur för kulturturism och hållbar turism, tjänster inriktade på företag, stöd till forsknings- och innovationsorgan samt investeringar i teknik och tillämpad forskning hos företag.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Investering i infrastruktur för kulturturism och hållbar turism som avses i första stycket e i denna punkt ska anses vara småskalig och berättigad till stöd, om bidraget till insatsen från Eruf inte överstiger 10 000 000 EUR. Detta tak ska höjas till 20 000 000 EUR om det rör sig om infrastruktur som anses utgöra en del av kulturarvet i den mening som avses i artikel 1 i Unescos konvention från 1972 om skydd för världens kultur- och naturarv.”

2. I artikel 5.9 ska följande led läggas till:

”e) stödja mottagandet och den sociala och ekonomiska integrationen av migranter och flyktingar.”

3. I bilaga I, tabellen, ska den text som inleds med ”Social infrastruktur” fram till och med slutet av tabellen ersättas med följande:

”Social infrastruktur

Barntillsyn och utbildning	personer	Kapacitet hos barntillsyns- och utbildningsinfrastruktur som får stöd
Hälso- och sjukvård	personer	Befolkning som har tillgång till förbättrade vårdtjänster
Boende	bostadsenheter	Återställda bostäder
	bostadsenheter	Återställda bostäder, varav för migranter och flyktingar (exklusive mottagningscentrum)
Migranter och flyktingar	personer	Kapacitet hos infrastruktur för migranter och flyktingar (annat än boende)

Stadsutveckling, specifika indikatorer

	personer	Befolkning i områden med integrerade strategier för stadsutveckling
	kvadratmeter	Nyskapade eller återställda grönområden i stadsområden
	kvadratmeter	Offentliga eller kommersiella byggnader som har byggts eller renoverats i stadsområden.

Artikel 272

Ändringar av förordning (EU) nr 1303/2013

Förordning (EU) nr 1303/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I skäl 10 ska andra meningen ersättas med följande:

"Dessa villkor bör göra det möjligt för kommissionen att få säkerhet om att medlemsstaterna använder de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) (nedan kallad *budgetförordningen*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Led 10 ska ersättas med följande:

"10. *stödmottagare*: ett offentligt eller privat organ eller en fysisk person, med ansvar för att inleda eller för att både inleda och genomföra insatser, och

- a) när det gäller statligt stöd det organ som tar emot stödet, utom i de fall stödet per företag är mindre än 200 000 EUR, i vilka fall den berörda medlemsstaten får besluta att stödmottagaren är det organ som beviljar stödet, utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens förordningar (EU) nr 1407/2013 (*), (EU) nr 1408/2013 (**) och (EU) nr 717/2014 (***), och
- b) när det gäller finansieringsinstrument inom ramen för del två avdelning IV i den här förordningen det organ som genomför finansieringsinstrumentet eller fondandelsfonden, beroende på vad som är lämpligt.

(*) Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

(**) Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9).

(***) Kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45)."

- b) Led 31 ska ersättas med följande:

"31. *makroregional strategi*: en integrerad ram som rådet enats om och som i lämpliga fall har godkänts av Europeiska rådet; den makroregionala strategin kan få stöd från bl.a. de europeiska struktur- och investeringsfonderna och är avsedd att hantera utmaningar som är gemensamma för ett avgränsat geografiskt område som avser medlemsstater och tredjeländer i samma geografiska område som därigenom gagnas av stärkt samarbete som bidrar till uppnåendet av ekonomisk, social och territoriell sammanhållning."

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 7 ska hänvisningen till "artikel 59 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63 i budgetförordningen".

- b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Kommissionen och medlemsstaterna ska respektera principen om sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artiklarna 33, 36.1 och 61 i budgetförordningen."

4. I artikel 9 ska följande stycke läggas till:

"De prioriteringar som fastställts för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i de fondspecifika bestämmelserna ska särskilt omfatta den lämpliga användningen av varje europeisk struktur- och investeringsfond på områdena migration och asyl. I detta sammanhang ska samordning med Asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 (*) säkerställas, där så är lämpligt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168)."

5. I artikel 16 ska följande punkt införas:

"4a. I tillämpliga fall ska medlemsstaten senast den 31 januari varje år lägga fram en ändrad partnerskapsöverskommelse efter det att kommissionen under föregående kalenderår godtagit ändringar av ett eller flera program.

Kommissionen ska senast den 31 mars varje år anta ett beslut som bekräftar att ändringarna av partnerskapsöverskommelsen återspeglar en eller flera programändringar som kommissionen godkänt under föregående kalenderår.

Det beslutet får omfatta ändringar av andra delar av partnerskapsöverskommelsen i enlighet med ett förslag som avses i punkt 4, förutsatt att förslaget lämnats till kommissionen senast den 31 december föregående kalenderår."

6. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om en ändring av ett program påverkar uppgifterna i partnerskapsöverskommelsen ska förfarandet i artikel 16.4a gälla."

b) I punkt 3 ska tredje meningen utgå.

7. Artikel 32.4 ska ersättas med följande:

"4. När den urvalskommitté för lokalt ledda utvecklingsstrategier som inrättats i enlighet med artikel 33.3 fastställer att genomförandet av den utvalda lokalt ledda utvecklingsstrategin kräver stöd från mer än en fond får den i enlighet med nationella bestämmelser och förfaranden utse en samordnande fond som ska stödja alla kostnader för förberedelser, löpande kostnader och ledningskostnader enligt artikel 35.1 a, d och e för den lokalt ledda utvecklingsstrategin."

8. Artikel 34.3 ska ändras på följande sätt:

a) Leden a–d ska ersättas med följande:

"a) Bygga upp kapaciteten hos de lokala aktörerna, inbegripet potentiella stödmottagare, att utveckla och genomföra insatser, även genom att främja deras kapacitet att förbereda och förvalta sina projekt.

b) Utforma ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande som inte leder till intressekonflikter, som säkerställer att minst 50 % av rösterna i urvalsbesluten avges av parter som inte är offentliga myndigheter och som gör det möjligt att genomföra urval med ett skriftligt förfarande.

c) Utforma och godkänna icke-diskriminerande objektiva kriterier för urval av insatser, som säkerställer överensstämmelse med den lokalt ledda utvecklingsstrategin genom att prioritera dessa insatser efter hur väl de bidrar till att uppnå målen för strategin.

d) Förbereda och offentliggöra inbjudningar att lämna förslag eller ett förfarande för att kontinuerligt lämna in projekt."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Om lokala aktionsgrupper utför uppgifter som inte omfattas av första stycket a–g som faller inom ansvarsområdet för den förvaltande eller den attesterande myndigheten eller för det utbetalande organet, ska de lokala aktionsgrupperna utses till förmedlande organ i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna."

9. Artikel 36.3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten får delegera vissa uppgifter i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna till ett eller flera förmedlande organ, som kan vara lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer, kopplade till förvaltningen och genomförandet av en integrerad territoriell investering."

10. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 c ska ersättas med följande:

"c) En uppskattning av de ytterligare offentliga och privata medel som kan anskaffas genom finansieringsinstrumentet ned till slutmottagarnivå (förväntad hävstångseffekt), om så är relevant inklusive en bedömning av behovet och omfattningen av differentierad behandling enligt artikel 43a för att attrahera motpartsmedel från investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi och/eller en beskrivning av de mekanismer som ska användas för att fastställa behovet och omfattningen av sådan differentierad behandling, till exempel ett konkurrenskraftigt eller tillräckligt oberoende bedömningsförfarande."

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Den förhandsbedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln får ta hänsyn till de förhandsbedömningar som avses i artikel 209.2 första stycket h och andra stycket i budgetförordningen och får genomföras i etapper. Den ska under alla omständigheter slutföras innan den förvaltande myndigheten beslutar att lämna programbidrag till ett finansieringsinstrument.”

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Slutmottagare som får stöd genom ett finansieringsinstrument inom en europeisk struktur- och investeringsfond kan också få stöd från en annan europeisk struktur- och investeringsfonds prioritering eller program eller från ett annat instrument som stöds genom unionens budget, inklusive från Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 (*), i förekommande fall i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd. I det fallet ska varje stödform bokföras separat och stödet från finansieringsinstrumentet inom den europeiska struktur- och investeringsfonden ska vara en del av en insats med stödberättigande utgifter som är skild från andra källor till stöd.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).”

11. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”c) Finansieringsinstrument som kombinerar sådana bidrag med EIB:s finansiella produkter inom ramen för Efsi i enlighet med artikel 39a.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket b och c ska ersättas med följande:

”b) delegera uppgifter i samband med genomförandet, genom direkt tilldelning av ett kontrakt, till

i) EIB,

ii) ett internationellt finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare,

iii) en statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som etablerats som en rättslig enhet som bedriver finansiell verksamhet på yrkesmässig basis och som uppfyller samtliga följande villkor:

— det finns inget direkt privat kapitaldeltagande, med undantag för icke-kontrollerande och icke-blockerande former av privata kapitalandelar som föreskrivs enligt bestämmelser i nationell lagstiftning, i överensstämmelse med fördragen, och som inte utövar ett avgörande inflytande över banken eller institutet i fråga och med undantag för former av privat kapitaldeltagande som inte ger något inflytande på beslut som avser den löpande förvaltningen av de finansieringsinstrument som får stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna,

— den är verksam inom ramen för ett offentligrättsligt mandat som den fått av en medlemsstats berörda myndighet på nationell eller regional nivå, vilket omfattar bedrivande, som all eller en del av dess verksamhet, av verksamhet för ekonomisk utveckling som ett bidrag till målen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna,

— den bedriver, som all eller en del av dess verksamhet, ekonomisk utvecklingsverksamhet som bidrar till de europeiska struktur- och investeringsfondernas mål i regioner och inom politikområden eller sektorer för vilka tillgång till finansiering från marknadskällor inte är allmänt tillgänglig eller tillräcklig,

— den är verksam utan att i första hand vara inriktad på vinstmaximering men säkerställer långsiktig finansiell bärkraft för sin verksamhet,

— den säkerställer att den direkta tilldelningen av ett kontrakt som avses i led b inte ger någon direkt eller indirekt fördel för kommersiell verksamhet genom lämpliga åtgärder i enlighet med tillämplig rätt,

— den är föremål för tillsyn av en oberoende myndighet i enlighet med tillämplig rätt.

c) delegera uppgifter i samband med genomförandet till ett annat offentligrättsligt eller privaträttsligt organ, eller

d) utföra uppgifter i samband med genomförandet direkt, när det gäller finansieringsinstrument som består enbart av lån eller garantier. I det fallet ska den förvaltande myndigheten betraktas som stödmottagare i den mening som avses i artikel 2.10.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vid genomförandet av finansieringsinstrumentet ska de organ som avses i första stycket a–d i denna punkt säkerställa att tillämplig rätt och de krav som fastställs i artikel 155.2 och 155.3 i budgetförordningen följs.”

c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. De organ som avses i punkt 4 första stycket a, b och c i den här artikeln får, när de genomför fondandelsfonder, anförtro delar av genomförandet åt finansiella intermediärer, förutsatt att de organen på eget ansvar säkerställer att dessa finansiella intermediärer uppfyller kriterierna i artiklarna 33.1 och 209.2 i budgetförordningen. De finansiella intermediärerna ska väljas ut på ett öppet, proportionellt och icke-diskriminerande sätt, som inte leder till intressekonflikter.

6. De organ som avses i punkt 4 första stycket b och c till vilka genomförandeuppgifter har delegerats ska öppna förvaltningskonton i eget namn och för den förvaltande myndighetens räkning, eller inrätta finansieringsinstrumentet som en separat ekonomisk enhet inom ett institut. Om det rör sig om en separat ekonomisk enhet ska programresurser som investeras i finansieringsinstrumentet bokföras separat från övriga tillgängliga resurser inom institutet. Tillgångarna på förvaltningskonton och sådana separata ekonomiska enheter ska förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning samt enligt lämpliga försiktighetsprinciper och ska ha en tillräcklig likviditet.”

d) I punkt 7 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”7. Om ett finansieringsinstrument genomförs enligt punkt 4 första stycket a, b och c ska villkoren för bidrag från program till finansieringsinstrument, beroende på finansieringsinstrumentets genomförandestruktur, fastställas i finansieringsavtal i enlighet med bilaga IV på följande nivåer:”

e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. För finansieringsinstrument som genomförs enligt punkt 4 första stycket d ska villkoren för bidrag från program till finansieringsinstrument fastställas i ett strategidokument i enlighet med bilaga IV som ska granskas av övervakningskommittén.”

f) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för närmare bestämmelser för överföring och förvaltning av programbidrag som förvaltas av de organ som avses i punkt 4 första stycket i den här artikeln och i artikel 39a.5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.”

12. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får använda Eruf och Ejflu under den berättigandeperiod som anges i artikel 65.2 i den här förordningen för att föreskriva om ekonomiska bidrag till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 a i denna förordning, och som genomförs indirekt av kommissionen med EIB i enlighet med artiklarna 62.1 första stycket c iii och 208.4 i budgetförordningen, i fråga om följande:”

b) I punkt 4 första stycket

i) ska led a ersättas med följande:

”a) Genom undantag från artikel 37.2 ska det basera sig på en förhandsbedömning av EIB och kommissionen på unionsnivå eller, om mer aktuella uppgifter finns tillgängliga, en förhandsbedömning på unionsnivå eller nationell eller regional nivå.

På grundval av de tillgängliga datakällorna om lånefinansiering och SMF ska förhandsbedömningen bland annat omfatta en analys av finansieringsbehoven för SMF på relevant nivå, villkoren för och behovet av finansiering för SMF samt en angivelse om finansieringsklyftan för SMF, en profil för den ekonomiska och finansiella situationen på relevant nivå för SMF, den minsta kritiska massan för de totala bidragen, en uppskattning av den totala lånevolymen till följd av sådana bidrag samt det mervärde som detta tillför.”

ii) ska led b ersättas med följande:

”b) Varje deltagande medlemsstat ska ge bidraget som en del av ett särskilt insatsområde inom ett program när det gäller bidraget från Eruf, eller ett enhetligt nationellt program per ekonomiskt bidrag från Eruf och Ejflu som stöd till det tematiska målet i artikel 9 första stycket led 3.”

c) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Genom undantag från artikel 41.1 och 41.2 vad gäller de ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 i den här artikeln ska medlemsstatens betalningsansökan till kommissionen göras på grundval av 100 % av de belopp som medlemsstaten ska betala till EIB i enlighet med den tidsplan som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket c i den här artikeln. Betalningsansökningarna ska basera sig på de belopp som EIB krävt och som anses nödvändiga för att täcka åtagandena enligt garantiavtal eller värdepapperiseringstransaktioner som ska avslutas inom de tre därpå följande månaderna. Betalningar från medlemsstater till EIB ska göras utan dröjsmål och i vilket fall som helst innan åtagandena ingås av EIB.

8. När ett program avslutas ska de stödberättigande utgifter som avses i artikel 42.1 första stycket a och b vara det totala programbidragsbelopp som betalats till finansieringsinstrumentet och som ska motsvara

a) för den verksamhet som avses i punkt 2 första stycket a i den här artikeln, de resurser som avses i artikel 42.1 första stycket b,

b) för den verksamhet som avses i punkt 2 första stycket b i den här artikeln, det totala beloppet för den nya lånefinansieringen till följd av värdepapperiseringstransaktionerna, som betalats ut till förmån för stödberättigade SMF inom den stödberättigande period som anges i artikel 65.2.”

13. Följande artikel ska införas:

”Artikel 39a

De europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till finansieringsinstrument som kombinerar sådana bidrag med EIB:s finansiella produkter inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar

1. I syfte att attrahera ytterligare investeringar från den privata sektorn får de förvaltande myndigheterna använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att lämna ett bidrag till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c under förutsättning att det bland annat bidrar till uppnåendet av de europeiska struktur- och investeringsfondernas mål och till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

2. Det bidrag som avses i punkt 1 får inte överskrida 25 % av det totala stödet till slutmottagarna. I de mindre utvecklade regioner som avses i artikel 120.3 första stycket b får det finansiella bidraget överstiga 25 %, om det vederbörligen motiveras genom de bedömningar som avses i artikel 37.2 eller punkt 3 i den här artikeln, men får inte överstiga 40 %. Det totala stöd som avses i denna punkt ska omfatta det totala beloppet för nya lån och garanterade lån samt investeringar i eget kapital eller därmed likställt kapital som tillhandahålls slutmottagare. De garanterade lån som avses i denna punkt ska endast beaktas i den mån som medlen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna anslagits för garantiavtal som beräknats på grundval av en försiktig förhandsbedömning av riskerna, som omfattar flera belopp för nya lån.

3. Genom undantag från artikel 37.2 får bidrag enligt punkt 1 i den här artikeln baseras på den förberedande bedömning, inklusive tillbörlig aktsamhet, som EIB utför för sitt bidrag till den finansiella produkten inom ramen för Efsi.

4. De förvaltande myndigheternas rapportering enligt artikel 46 i den här förordningen om insatser som omfattar finansieringsinstrument enligt denna artikel ska baseras på de uppgifter som EIB innehar för sin rapportering enligt artikel 16.1 och 16.2 i förordning (EU) 2015/1017, kompletterat av de ytterligare uppgifter som krävs enligt artikel 46.2 i den här förordningen. Kraven i denna punkt ska möjliggöra enhetliga rapporteringsvillkor i enlighet med artikel 46.3 i den här förordningen.

5. När den förvaltande myndigheten bidrar till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c får den göra följande:

a) Investera i kapitalet i en befintlig eller nyinrättad juridisk person som inrättats för att genomföra investeringar i slutmottagare i enlighet med målen för de respektive europeiska struktur- och investeringsfonder som kommer att utföra uppgifter i samband med genomförandet.

- b) Delegera uppgifter i samband med genomförandet i enlighet med artikel 38.4 första stycket b och c.

Det organ till vilket genomförandeuppgifter delegerats enligt första stycket b i denna punkt ska antingen öppna ett förvaltningskonto i eget namn och för den förvaltande myndighetens räkning eller inrätta en separat ekonomisk enhet inom institutet för programbidraget. Om det rör sig om en separat ekonomisk enhet ska programresurser som investeras i finansieringsinstrumentet bokföras separat från övriga tillgängliga resurser inom institutet. Tillgångarna på förvaltningskonton och sådana separata ekonomiska enheter ska förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning samt enligt lämpliga försiktighetsprinciper och ska ha en tillräcklig likviditet.

Vid tillämpningen av denna artikel får ett finansieringsinstrument också ta formen av eller vara en del av en investeringsplattform i enlighet med artikel 2.4 i förordning (EU) 2015/1017, förutsatt att investeringsplattformen tar formen av ett företag för särskilt ändamål eller ett så kallat managed account.

6. Vid genomförandet av finansieringsinstrument enligt artikel 38.1 c i den här förordningen ska de organ som avses i punkt 5 i denna artikel säkerställa att tillämplig rätt och de krav som fastställs i artikel 155.2 och 155.3 i budgetförordningen följs.

7. Senast den 3 november 2018 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera denna förordning med ytterligare specifika regler om funktioner, skyldigheter och ansvarsuppgifter för de organ som genomför finansieringsinstrument, berörda urvalskriterier och produkter som kan levereras via finansieringsinstrument i enlighet med artikel 38.1 c.

8. De organ som avses i punkt 5 i denna artikel får, när de genomför fondandelsfonder, anförtro delar av genomförandet åt finansiella intermediärer, förutsatt att sådana organ på eget ansvar säkerställer att dessa finansiella intermediärer uppfyller kriterierna i artiklarna 33.1 och 209.2 i budgetförordningen. De finansiella intermediärerna ska väljas ut på ett öppet, proportionellt och icke-diskriminerande sätt, som inte leder till intressekonflikter.

9. Om förvaltande myndigheter i syfte att genomföra finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c bidrar med programmedel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till ett befintligt instrument vars fondförvaltare redan har utvalts av EIB, ett internationellt finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, eller en statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som etablerats som en rättslig enhet som bedriver finansiell verksamhet på yrkesmässig basis och uppfyller de villkor som fastställs i artikel 38.4 första stycket b iii, ska de delegera uppgifter i samband med genomförandet till den fondförvaltaren genom tilldelning av ett direkt kontrakt.

10. Genom undantag från artikel 41.1 och 41.2 ska ansökningar om mellanliggande betalningar, när det gäller bidrag till finansieringsinstrument enligt punkt 9 i den här artikeln, ske i takt med betalningsplanen i finansieringsavtalet. Den betalningsplan som avses i första meningen i detta stycke ska motsvara den betalningsplan som överenskommits för andra investerare i samma finansieringsinstrument.

11. Villkoren för bidragen enligt artikel 38.1 c ska anges i finansieringsavtalet i enlighet med bilaga IV på följande nivåer:

- a) I tillämpliga fall mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare och det organ som genomför fondandelsfonden.

- b) Mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare, eller i tillämpliga fall mellan det organ som genomför fondandelsfonden, och det organ som genomför finansieringsinstrumentet.

12. För bidrag enligt punkt 1 i den här artikeln till investeringsplattformar som får bidrag från instrument som inrättats på unionsnivå, ska överensstämmelse med bestämmelserna om statligt stöd säkerställas i enlighet med artikel 209.2 första stycket c i budgetförordningen.

13. Vid finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c som tar formen av ett garantiinstrument får medlemsstater besluta att låta europeiska struktur- och investeringsfonder bidra, när så är lämpligt, till olika trancher i portföljer av lån som också omfattas av EU-garantin enligt förordning (EU) 2015/1017.

14. När det gäller Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF får en separat prioritering, och när det gäller Ejflu, en separat insatstyp, med en medfinansieringsgrad på upp till 100 %, inrättas inom ett program för att stödja insatser som genomförs genom finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c.

15. Utan hinder av artiklarna 70 och 93.1 får bidrag enligt punkt 1 i denna artikel användas för att ge upphov till ny finansiering i form av lån och eget kapital på medlemsstatens hela territorium utan hänsyn till regionkategorier, om inte annat framgår av finansieringsavtalet.

16. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen göra en översyn av tillämpningen av denna artikel och ska om så är lämpligt för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett lagstiftningsförslag.”

14. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. De myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 124 i den här förordningen och artikel 65 i Ejflu-förordningen får inte genomföra kontroller på plats hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, för finansieringsinstrument som genomförts av dem.

De utsedda myndigheterna ska dock genomföra kontroller i enlighet med artikel 125.5 i den här förordningen och kontroller i enlighet med artikel 59.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 hos andra organ som genomför finansieringsinstrument inom deras respektive medlemsstats jurisdiktion.

EIB och andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare ska med varje betalningsansökan lämna en kontrollrapport till de utsedda myndigheterna. De ska också till kommissionen och de utsedda myndigheterna lämna en årlig revisionsrapport som utarbetats av deras externa revisorer. Dessa rapporteringsskyldigheter påverkar inte tillämpningen av de rapporteringsskyldigheter, bland annat om finansieringsinstrumentens resultat, som avses i artikel 46.1 och 46.2 i denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt vad gäller modellerna för de kontrollrapporter och årliga revisionsrapporter som avses i tredje stycket i denna punkt.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 105.2.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127 i den här förordningen och artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013 får de organ som ansvarar för revisionen av programmen inte genomföra revisioner hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, för finansieringsinstrument som genomförts av dem.

De organ som ansvarar för revisionen av program ska genomföra revisioner av insatser samt av förvaltnings- och kontrollsystem hos andra organ som genomför finansieringsinstrumenten i sina respektive medlemsstater och hos slutmottagare under förutsättning att villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

Kommissionen får genomföra revisioner hos de organ som avses i punkt 1, om den finner att det är nödvändigt för att erhålla rimlig säkerhet med tanke på de identifierade riskerna.

2a. När det gäller de finansieringsinstrument som avses i artiklarna 38.1 a och 39 och som fastställts genom ett finansieringsavtal som undertecknats före den 2 augusti 2018 ska, genom undantag från punkterna 1 och 2 som anges i den här artikeln, de regler i denna artikel som är tillämpliga vid tidpunkten för finansieringsavtalets undertecknande gälla.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Senast den 3 november 2018 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera denna förordning med ytterligare specifika bestämmelser om förvaltning och kontroll av de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b och c, de typer av kontroll som ska utföras av förvaltnings- och revisionsmyndigheterna, systemen för att bevara verifikationer och de delar som ska styrkas genom verifikationer.”

c) Följande punkt ska införas:

”5a. Genom undantag från artikel 143.4 i den här förordningen och från artikel 56 andra stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 får, i insatser som omfattar finansieringsinstrument, ett bidrag som ställs in i enlighet med artikel 143.2 i den här förordningen eller i enlighet med artikel 56 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013, som en följd av en enskild oriktighet, återanvändas inom samma insats på följande villkor:

a) Om den oriktighet som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos slutmottagaren får det inställda bidraget återanvändas endast för andra slutmottagare inom samma finansieringsinstrument.

- b) Om den oriktighet som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos den finansiella intermediären inom en fondandelsfond får det inställda bidraget återanvändas endast för andra finansiella intermediärer.

Om den oriktighet som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos det organ som genomför fondandelsfonden, eller hos det organ som genomför finansieringsinstrumentet i det fall att finansieringsinstrumentet genomförs genom en struktur utan fondandelsfond, får det inställda bidraget inte återanvändas inom samma insats.

Om en finansiell korrigering görs för en systembetingad oriktighet får det inställda bidraget inte återanvändas för insatser som påverkas av den systembetingade oriktigheten.”

15. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”1. När det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 a och c och när det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b som genomförs i enlighet med artikel 38.4 första stycket a, b och c, ska ansökningar om mellanliggande betalning göras stegvis för programbidrag till finansieringsinstrumentet under den stödberättigandeperiod som fastställs i artikel 65.2 (nedan kallad *stödberättigandeperioden*), i enlighet med följande villkor:”

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b som genomförs i enlighet med artikel 38.4 första stycket d, ska ansökningar om mellanliggande betalning och utbetalning av slutsaldot omfatta det sammanlagda belopp som betalats ut av den förvaltande myndigheten för investeringar i slutmottagare enligt artikel 42.1 första stycket a och b.”

16. Artikel 42 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. När det gäller instrument som bygger på eget kapital som stöder finansiering av de företag som avses i artikel 37.4 för vilka det finansieringsavtal som avses i artikel 38.7 b undertecknats före den 31 december 2018 och som i slutet av stödberättigandeperioden investerat minst 55 % av de överenskomna programresurserna i det berörda finansieringsavtalet, får begränsade utbetalningar för investeringar i slutmottagare under högst fyra år efter den stödberättigande periodens slut betraktas som stödberättigande utgifter, när de sätts in på ett spärrkonto som särskilt öppnats för ändamålet, förutsatt att bestämmelserna för statligt stöd följs och att alla villkor som fastställts nedan uppfylls.”

- b) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”5. Om de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som avses i punkt 1 första stycket d i den här artikeln och punkt 2 i den här artikeln tas ut av det organ som genomför fondandelsfonden eller de organ som genomför finansieringsinstrument i enlighet med artikel 38.1 c och 38.4 första stycket a, b och c, får de inte överstiga de tröskelvärden som fastställs i den delegerade akt som avses i punkt 6 i den här artikeln. Medan förvaltningskostnader ska omfatta direkta eller indirekta kostnadsposter som återbetalas mot verifikationer för kostnaderna, ska förvaltningsavgifter i tillämpliga fall hänvisa till ett överenskommet pris för tillhandahållna tjänster fastställt via ett konkurrensutsatt marknadsförfarande. Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter ska grundas på en resultatbaserad beräkningsmetod.”

17. Följande artikel ska införas:

”Artikel 43a

Differentierad behandling av investerare

1. Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument som investerats i slutmottagare och vinster och annat resultat eller annan avkastning, såsom räntor, garantiavgifter, utdelningar, kapitalvinster eller andra inkomster från dessa investeringar som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd, får användas för differentierad behandling av investerare som verkar enligt principen om marknads ekonomi, samt av EIB vid användning av EU-garantin i enlighet med förordning (EU) 2015/1017. Sådan differentierad behandling ska motiveras av behovet att attrahera privata motpartsmedel och att åstadkomma en hävstångseffekt avseende offentlig finansiering.

2. De bedömningar som avses i artiklarna 37.2 och 39a.3 ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta en bedömning av behovet och omfattningen av den differentierade behandling som avses i punkt 1 i den här artikeln och/eller en beskrivning av de mekanismer som ska användas för att fastställa behovet och omfattningen av denna differentierade behandling.

3. Den differentierade behandlingen får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att skapa incitament för att attrahera privata motpartsmedel. Den får inte överkompensera investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi eller EIB vid användning av EU-garantin enligt förordning (EU) 2015/1017. Anpassning av räntor ska säkerställas genom lämplig risk- och vinstdelning.

4. Differentierad behandling av investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi ska ske utan att det påverkar unionsbestämmelser om statligt stöd.”

18. Artikel 44.1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43a ska medel som betalas tillbaka till finansieringsinstrumenten från investeringar eller från frigjorda medel från garantiavtal, inbegripet återbetalningar av kapital och vinster och annat resultat eller annan avkastning, såsom räntor, garantiavgifter, utdelningar, kapitalvinster eller andra inkomster från investeringar som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd, återinvesteras för följande syften, upp till de nödvändiga beloppen och i den ordning som överenskommits i de relevanta finansieringsavtalen:

- a) Ytterligare investeringar genom samma eller andra finansieringsinstrument, i enlighet med de specifika mål som fastställts inom en prioritering.
- b) I tillämpliga fall, för att täcka förlusterna i det nominella beloppet för bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrumentet som är resultatet av negativ ränta, om sådana förluster uppkommer trots aktiv likviditetsförvaltning av de organ som genomför finansieringsinstrument.
- c) I tillämpliga fall, återbetalning av förvaltningskostnader och betalning av förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.”

19. I artikel 46.2 ska första stycket ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Organ som genomför finansieringsinstrument och organ som genomför fondandelsfonder i förekommande fall, i enlighet med vad som avses i artikel 38.1 a, b och c.”

b) Leden g och h ska ersättas med följande:

”g) Ränta och andra vinster som genererats genom stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument och programmedel som betalats tillbaka till finansieringsinstrument från investeringar i enlighet med artiklarna 43 och 44 och belopp som använts för differentierad behandling i enlighet med artikel 43a.

h) Framgången med att uppnå den förväntade hävstångseffekten för investeringar gjorda av finansieringsinstrumentet.”

20. Artikel 49.4 ska ersättas med följande:

”4. Övervakningskommittén får lämna synpunkter till den förvaltande myndigheten om genomförandet och utvärderingen av programmet, inklusive åtgärder för att minska stödmottagarnas administrativa börda. Den får även lämna synpunkter om synliggörandet av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och om att öka medvetenheten om resultaten av sådant stöd. Den ska övervaka åtgärder som vidtas till följd av synpunkterna.”

21. Artikel 51.1 ska ersättas med följande:

”1. Ett årligt översynsmöte mellan kommissionen och varje medlemsstat ska anordnas varje år under perioden 2016–2023 för att granska resultatet för varje program, med beaktande av den årliga genomföranderapporten och kommissionens synpunkter, där så är tillämpligt. Vid mötet ska även programmets kommunikations- och informationsverksamhet granskas, särskilt resultaten av och effektiviteten i de åtgärder som vidtagits för att informera allmänheten om resultaten och mervärdet av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.”

22. Artikel 56.5 ska utgå.

23. Artikel 57.3 ska ersättas med följande:

”3. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska också tillämpas på bidraget från Eruf och Ejflu till de särskilda program som avses i artikel 39.4 första stycket b.”

24. Artikel 58.1 ska ändras på följande sätt:

a) I andra stycket ska hänvisningen till ”artikel 60 i budgetförordningen” ersättas med ”artikel 154 i budgetförordningen”.

b) I tredje stycket ska led f ersättas med följande:

"f) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete, utföra kommunikationsverksamhet med särskild uppmärksamhet på resultaten och mervärdet av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer."

c) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska avsätta minst 15 % av de medel som avses i denna artikel till att göra kommunikationen med allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsverksamheter som sker på kommissionens initiativ, genom att öka kunskapen om resultat, särskilt med hjälp av effektivare datainsamling och dataspridning, utvärderingar och rapporter, och särskilt genom att belysa hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna bidrar till att förbättra människors liv och genom att göra stödet från fonderna synligare samt genom att öka medvetenheten om stödets resultat och mervärde. Informations-, kommunikations- och synlighetsåtgärder avseende resultaten och mervärdet av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, med särskilt fokus på insatser, ska i förekommande fall fortsätta efter programmens slut. Sådana åtgärder ska också bidra till spridningen av information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen i denna förordning."

d) Följande stycke ska läggas till:

"Beroende på syftet kan de åtgärder som avses i denna artikel finansieras antingen som driftsutgifter eller administrativa utgifter."

25. Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna får stödja insatser avseende tekniskt stöd som är stödberättigande inom någon av de andra europeiska struktur- och investeringsfonderna."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får medlemsstaterna genomföra de insatser som avses i punkt 1 genom direkt tilldelning av ett kontrakt, till

a) EIB,

b) ett internationellt finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare,

c) en statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som avses i artikel 38.4 första stycket b iii."

26. Artikel 61 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Denna artikel ska vara tillämplig på insatser som genererar nettointkomster när de har avslutats. I denna artikel avses med nettointkomst kassainflöden som betalats direkt av användarna för de varor eller tjänster som tillhandahållits genom insatsen, till exempel avgifter som användarna betalar direkt för användning av infrastruktur, försäljning eller uthyrning eller utarrendering av mark eller byggnader, eller betalning för tjänster med avdrag för driftskostnader och kostnader för ersättning av utrustning med kort livslängd som tillkommit under motsvarande period. Besparingar avseende driftskostnader som genererats genom insatsen, med undantag för kostnadsbesparingar som är ett resultat av genomförandet av energieffektivitetsåtgärder, ska behandlas som nettointkomst såvida de inte kompenseras av en motsvarande minskning av driftsstödet."

b) I punkt 3 första stycket ska följande led införas:

"aa) Tillämpning av en schablonprocentsats för nettointkomster, fastställd av en medlemsstat för en sektor eller undersektor som inte omfattas av led a. Före tillämpningen av schablonsatsen ska den ansvariga revisionsmyndigheten kontrollera att schablonsatsen har fastställts enligt en rättvis, rimlig och kontrollerbar metod baserad på äldre uppgifter eller objektiva kriterier."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Som ett alternativ till att tillämpa metoderna i punkt 3 i den här artikeln får den maximala medfinansieringsgrad som avses i artikel 60.1 på begäran av en medlemsstat minskas för en prioritering eller en åtgärd enligt vilken alla insatser som ska beviljas stöd kan tillämpa en enhetlig schablonsats i enlighet med punkt 3 första stycket a i den här artikeln. Minskningen ska inte understiga det belopp som beräknats genom att multiplicera den maximala medfinansieringsgrad för unionen som är tillämplig i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna med den schablonsats som avses i den punkten."

d) Punkt 7 första stycket h ska ersättas med följande:

”h) insatser vars stödbelopp eller stödnivåer fastställs i bilaga II till Ejflu-förordningen eller i EHFF-förordningen.”

e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Dessutom ska punkterna 1–6 inte gälla för insatser vars stöd enligt programmet utgör statligt stöd.”

27. Artikel 65 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 8 tredje stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led h ska ersättas med följande:

”h) insatser vars stödbelopp eller stödnivåer fastställs i bilaga II till Ejflu-förordningen eller i EHFF-förordningen med undantag för de insatser för vilka det hänvisas till denna punkt i EHFF-förordningen, eller”.

ii) Led i ska ersättas med följande:

”i) insatser vars sammanlagda stödberättigande kostnad inte överstiger 100 000 EUR.”

b) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. En insats kan få stöd från en eller flera europeiska struktur- och investeringsfonder eller från ett eller flera program och från andra unionsinstrument, förutsatt att den utgift som deklarerats i en betalningsansökan för en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna inte deklarerats för stöd från någon annan fond eller något annat unionsinstrument eller stöd från samma fond inom ett annat program. Det utgiftsbelopp som ska införas i en betalningsansökan för en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan beräknas för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och för det eller de program som berörs på proportionella grunder i enlighet med det dokument som fastställer stödvillkoren.”

28. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Klumpsummor.”

ii) Följande led ska införas:

”e) Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för de relevanta insatserna men som är baserad på uppfyllandet av villkor som har samband med framsteg i genomförandet eller uppnåendet av programmens mål enligt den delegerade akt som antas i enlighet med punkt 5a.”

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Vad gäller den finansieringsform som avses i första stycket e ska revisionen enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning har uppfyllts.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. För en insats eller ett projekt som inte omfattas av punkt 4 första meningen och som får stöd från Eruf och ESF ska bidrag och återbetalningspliktigt stöd för vilket det offentliga stödet inte överstiger 100 000 EUR ta formen av standardiserade skalor av enhetskostnader, klumpsummor eller schablonsatser, förutom för insatser som får stöd inom ramen för statligt stöd som inte utgör stöd av mindre betydelse.

Om finansiering till en schablonsats tillämpas får de kostnadskategorier på vilka schablonsatsen tillämpas ersättas i enlighet med punkt 1 första stycket a.

För insatser som stöds av Ejflu, Eruf eller ESF, där den schablonsats som avses i artikel 68b.1 används, får löner och ersättningar till deltagarna ersättas i enlighet med punkt 1 första stycket a i den här artikeln.

Denna punkt ska omfattas av de övergångsbestämmelser som fastställs i artikel 152.7.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om en insats eller ett projekt som ingår i en insats enbart genomförs genom offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten, varor eller tjänster, ska endast punkt 1 första stycket a och e gälla. Om offentlig upphandling inom en insats eller ett projekt som ingår i en insats är begränsad till vissa kostnadskategorier, får alla de valmöjligheter som anges i punkt 1 tillämpas på hela den insats eller det projekt som ingår i insatsen."

d) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) En rättvis, rimlig och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på något av följande:

i) Statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning.

ii) Kontrollerade historiska uppgifter för enskilda stödmottagare.

iii) Tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare,"

ii) Följande led ska införas:

"aa) Ett budgetförslag som fastställs från fall till fall och godkänns på förhand av den förvaltande myndigheten eller, när det gäller Ejflu, den myndighet som ansvar för att välja ut insatser, om det offentliga stödet inte överskrider 100 000 EUR."

e) Följande punkt ska införas:

"5a. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera denna förordning när det gäller definitionen av de standardiserade skalor av enhetskostnader eller den finansiering till schablonsatser som avses i punkt 1 första stycket b och d i den här artikeln, de därmed sammanhängande metoder som avses i punkt 5 a i den här artikeln samt den form av stöd som avses i punkt 1 första stycket e i den här artikeln genom att fastställa närmare bestämmelser om finansieringsvillkoren och deras tillämpning."

29. Artikel 68 ska ersättas med följande:

"Artikel 68

Finansiering till schablonsatser för indirekta kostnader avseende bidrag och återbetalningspliktigt stöd

Om genomförandet av en insats ger upphov till indirekta kostnader, får de beräknas som en schablonsats på ett av följande sätt:

a) En schablonsats på upp till 25 % av stödberättigande direkta kostnader, under förutsättning att satsen beräknas på grundval av en rättvis, rimlig och kontrollerbar beräkningsmetod eller en metod som tillämpas inom bidragssystem som helt och hållet finansieras av medlemsstaten för liknande typer av insatser och stödmottagare.

b) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

c) En schablonsats på stödberättigande direkta kostnader baserad på befintliga metoder och motsvarande satser, som tillämpas i unionens politik för liknande typer av insatser och stödmottagare.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera bestämmelserna om den schablonsats och de därmed sammanhängande metoder som avses i denna punkt första stycket c."

30. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 68a

Personalkostnader för bidrag och återbetalningspliktigt stöd

1. De direkta personalkostnaderna för en insats får beräknas som en schablonsats på upp till 20 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader. Det krävs inte att medlemsstaten gör en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen, förutsatt att insatsens direkta kostnader inte inbegriper offentliga byggtreprenadkontrakt som i värde överstiger det tröskelvärde som fastställs i artikel 4 a i direktiv 2014/24/EU.

2. För att fastställa personalkostnader får en timsats beräknas genom att de senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar för personer som arbetar heltid, eller med motsvarande proportionell andel av 1 720 timmar, för personer som arbetar deltid.

3. När man tillämpar den timsats som beräknas enligt punkt 2 får det totala antalet timmar som deklarerats per person för ett visst år inte överstiga det antal timmar som används för beräkningen av den timsatsen.

Första stycket ska inte gälla för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete för personalkostnader som avser personer som arbetar med insatsen på deltid.

4. Om de årliga bruttopersonalkostnaderna inte är tillgängliga får de härledas från de tillgängliga dokumenterade bruttopersonalkostnaderna eller från anställningsavtalet, efter vederbörlig anpassning till en tolv månadersperiod.

5. Personalkostnaderna för personer som arbetar med insatsen på deltid får beräknas som en fast procentandel av bruttopersonalkostnaderna motsvarande en fast andel av arbetstiden som ägnas åt insatsen per månad, utan skyldighet att införa ett separat tidsregistreringssystem. Arbetsgivaren ska utfärda ett dokument för anställda och i det ange denna fasta procentandel.

Artikel 68b

Finansiering till schablonsatser för andra kostnader än personalkostnader

1. En schablonsats på upp till 40 % av stödberättigande direkta personalkostnader får användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

För insatser som stöds av ESF, Eruf eller Ejflu ska löner och ersättningar till deltagarna betraktas som ytterligare stödberättigande kostnader som inte omfattas av schablonsatsen.

2. Den schablonsats som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på personalkostnader som har beräknats på grundval av en schablonsats."

31. Artikel 70 ska ersättas med följande:

"Artikel 70

Insatsers stödberättigande beroende på geografiskt läge

1. Om inte annat följer av de undantag som avses i punkt 2 och de fondspecifika bestämmelserna, ska insatser som får stöd genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna vara belägna i programområdet.

Insatser som rör tillhandahållande av tjänster till medborgare eller företag och som täcker hela territoriet i en medlemsstat ska anses vara belägna i alla programområdena i en medlemsstat. I sådana fall ska utgifterna tilldelas proportionellt till de berörda programområdena, på grundval av objektiva kriterier.

Andra stycket i denna punkt gäller inte nationella program som avses i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 1305/2013 och inte det särskilda program för att inrätta eller driva det nationella landsbygdsnätverket som avses i artikel 54.1 i den förordningen.

2. Den förvaltande myndigheten får godta att en insats genomförs utanför programområdet men inom unionen, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Insatsen genomförs till gagn för programområdet.
- b) Det totala belopp från Eruf, Sammanhållningsfonden, Ejflu eller EHFF som beviljats genom programmet till insatser belägna utanför programområdet överskrider inte 15 % av stödet från Eruf, Sammanhållningsfonden, Ejflu eller EHFF på prioriteringsnivån vid tiden för antagande av programmet.
- c) Övervakningskommittén har gett sitt samtycke till insatsen eller typerna av insatser i fråga.
- d) De skyldigheter som myndigheterna för programmet har när det gäller förvaltning, kontroll och revision av insatsen uppfylls av de myndigheter som är ansvariga för det program genom vilket insatsen får stöd, eller så har dessa myndigheter slutit avtal med myndigheterna i det område där insatsen genomförs.

Om insatser som finansieras av fonderna och EHFF genomförs utanför programområdet i enlighet med denna punkt och har fördelar både inom och utanför programområdet ska sådana utgifter tilldelas proportionellt till dessa områden på grundval av objektiva kriterier.

Om insatser för det tematiska mål som avses i artikel 9 första stycket led 1 genomförs utanför medlemsstaten men inom unionen ska endast första stycket b och d i den här punkten tillämpas.

3. När det gäller insatser som rör tekniskt stöd eller informations-, kommunikations- och synlighetsåtgärder och marknadsföringsåtgärder, och när det gäller insatser som avser det tematiska mål som avses i artikel 9 första stycket led 1, får utgifter uppkomma utanför unionen förutsatt att utgiften är nödvändig för ett tillfredsställande genomförande av insatsen.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för insatser som får stöd från ESF."

32. Artikel 71.4 ska ersättas med följande:

"4. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska varken gälla bidrag till eller från finansieringsinstrument eller för hyrköp enligt artikel 45.2 b i förordning (EU) nr 1305/2013, eller andra insatser som berörs av ett upphörande av en produktionsverksamhet på grund av en konkurs där det inte rör sig om bedrägeri."

33. Artikel 75 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska hänvisningen till "artikel 59.5 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen".

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Kommissionen ska förse den behöriga nationella myndigheten med

a) utkastet till revisionsrapport från revisionerna eller kontrollen på plats, inom tre månader efter den dag då den revisionen eller den kontrollen avslutades.

b) den slutliga revisionsrapporten inom tre månader efter mottagandet av den behöriga nationella myndighetens fullständiga svar med anledning av utkastet till revisionsrapport från de berörda revisionerna eller kontrollerna på plats.

De rapporter som avses i första stycket a och b ska göras tillgängliga inom de tidsfrister som avses i dessa led på minst ett av unionsinstitutionernas officiella språk.

Den tidsfrist som anges i första stycket a ska inte innefatta den tidsperiod som inleds dagen efter den dag då kommissionen skickar sin begäran om ytterligare uppgifter till medlemsstaten och som löper ut när medlemsstaten svarar på begäran.

Denna punkt ska inte tillämpas på Ejflu."

34. I artikel 76 andra stycket ska hänvisningen till "artikel 84.2 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 110.1 i budgetförordningen".

35. I artikel 79.2 ska hänvisningen till "artikel 68.3 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 82.2 i budgetförordningen".

36. I artikel 83.1 c ska hänvisningen till "artikel 59.5 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen".

37. I artikel 84 ska hänvisningen till "artikel 59.6 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.8 i budgetförordningen".

38. Artikel 98.2 ska ersättas med följande:

"2. Eruf och ESF får komplettera varandra, och inom en gräns på 10 % unionsfinansiering för varje insatsområde inom ett operativt program får de finansiera en del av en insats där kostnaderna berättigar till stöd från den andra fonden, enligt den fondens regler, under förutsättning att dessa kostnader är nödvändiga för att insatsen ska kunna genomföras på ett tillfredsställande sätt och att de är direkt kopplade till den."

39. Artikel 102 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Utgifter som rör ett större projekt får tas med i en betalningsansökan efter det inlämnande för godkännande som avses i punkt 2. Om kommissionen inte godkänner det större projekt som den förvaltande myndigheten har valt ut ska den utgiftsdeklaration som görs efter det att medlemsstaten har dragit tillbaka ansökan eller efter antagandet av kommissionens beslut korrigeras i enlighet därmed."

b) Följande punkt ska läggas till:

"7. Om det större projektet bedöms av oberoende experter enligt punkt 1 i den här artikeln få utgifter i samband med det större projektet inbegripas i en betalningsansökan efter det att den förvaltande myndigheten har informerat kommissionen om inlämnandet, till de oberoende experterna, av de uppgifter som krävs enligt artikel 101.

En oberoende kvalitetsgranskning ska lämnas inom sex månader från inlämnandet av dessa uppgifter till de oberoende experterna.

I följande fall ska motsvarande utgifter dras tillbaka och utgiftsdeklarationen korrigeras i enlighet därmed:

a) Om den oberoende kvalitetsgranskningen inte har anmälts till kommissionen inom tre månader efter det att den tidsfrist som avses i andra stycket har löpt ut.

b) Om de inlämnade uppgifterna dras tillbaka av medlemsstaten.

c) Om den relevanta bedömningen är negativ."

40. Artikel 104.2 och 104.3 ska ersättas med följande:

"2. De offentliga utgifter som anslås till en gemensam handlingsplan ska vara minst 5 000 000 EUR eller 5 % av det offentliga stödet till det operativa programmet eller ett av de bidragande programmen, varvid det lägre beloppet ska gälla.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas på insatser som stöds genom sysselsättningsinitiativet för unga eller på den första gemensamma handlingsplan som inlämnas av en medlemsstat inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller på den första gemensamma handlingsplan som inlämnas av ett program inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete."

41. I artikel 105.2 ska andra meningen utgå.

42. I artikel 106 ska första stycket ändras på följande sätt:

a) Led 1 ska ersättas med följande:

"1. En beskrivning av målen för den gemensamma handlingsplanen och hur den bidrar till målen för programmet eller till de relevanta landsspecifika rekommendationerna, de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som medlemsstaterna ska ta hänsyn till i sin sysselsättningspolitik i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget."

b) Led 2 ska utgå.

c) Led 3 ska ersättas med följande:

"3. En beskrivning av de planerade projekten och projektyperna, i tillämpliga fall tillsammans med delmål, och målen avseende utfall och resultat i förhållande till de gemensamma indikatorerna efter insatsområde, om så är relevant."

d) Leden 6, 7 och 8 ska ersättas med följande:

"6. En bekräftelse av att den kommer att bidra till strategin för att främja jämställdhet mellan män och kvinnor, i enlighet med relevant program eller partnerskapsöverenskommelse.

7. En bekräftelse av att den kommer att bidra till strategin för en hållbar utveckling, i enlighet med relevant program eller partnerskapsöverenskommelse.

8. Genomförandebestämmelser för den gemensamma handlingsplanen, inklusive

a) uppgifter om den förvaltande myndighetens val av gemensam handlingsplan i enlighet med artikel 125.3,

b) bestämmelserna för hur den gemensamma handlingsplanen ska styras, i enlighet med artikel 108,

c) bestämmelserna för hur den gemensamma handlingsplanen ska övervakas och utvärderas, även när det gäller kvalitet, insamling och lagring av uppgifter om hur delmål, utfall och resultat uppnåts."

e) Led 9 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) kostnaderna för att uppnå delmål och mål när det gäller utfall och resultat, utifrån, när det gäller standardiserade skalor av enhetskostnader och klumpsummor, de metoder som anges i artikel 67.5 i den här förordningen och artikel 14 i ESF-förordningen,"

ii) Led b ska utgå.

43. Artikel 107.3 ska ersättas med följande:

”3. Det beslut som avses i punkt 2 ska innehålla uppgifter om stödmottagare och mål för den gemensamma handlingsplanen, i tillämpliga fall delmål, samt mål för utfall och resultat, kostnader för att uppnå dessa delmål och mål för utfall och resultat samt finansieringsplan per operativt program och insatsområde, inklusive det sammanlagda stödberättigande beloppet och belopp för offentliga utgifter, genomförandeperioden för den gemensamma handlingsplanen och i förekommande fall handlingsplanens geografiska täckning och målgrupper.”

44. I artikel 108.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska inrätta en styrkommitté för den gemensamma handlingsplanen, som kan vara avskild från övervakningskommittén för de relevanta operativa programmen. Styrkommittén ska mötas minst två gånger per år och ska rapportera till den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten ska i tillämpliga fall informera den relevanta övervakningskommittén om resultaten av styrkommitténs arbete och om framstegen med genomförandet av den gemensamma handlingsplanen i enlighet med artiklarna 110.1 e och 125.2 a.”

45. I artikel 109.1 ska andra meningen utgå.

46. Artikel 110 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) genomförandet av kommunikationsstrategin, inbegripet informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att göra fonderna synligare.”

b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Den metod och de kriterier som används för att välja ut insatser, utom när dessa kriterier godkänns av lokala aktionsgrupper i enlighet med artikel 34.3 c.”

47. Artikel 114 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den förvaltande myndigheten eller en medlemsstat ska utarbeta en utvärderingsplan för ett eller flera operativa program. Utvärderingsplanen ska läggas fram för övervakningskommittén senast ett år efter det att det operativa programmet antogs. När det gäller program som avses i artikel 39.4 första stycket b och som antagits före den 2 augusti 2018 ska utvärderingsplanen läggas fram för övervakningskommittén senast ett år efter den dagen.”

b) Punkt 4 ska utgå.

48. Rubriken på kapitel II i avdelning III i del tre ska ersättas med följande:

”Information, kommunikation och synliggörande”.

49. Artikel 115 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Information, kommunikation och synliggörande”.

b) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) Hålla unionsmedborgarna underrättade om den roll som sammanhållningspolitiken och fonderna spelar samt om vilka resultat som har uppnåtts, genom åtgärder för att göra resultaten och effekterna av partnerskapsöverenskommelser, operativa program och insatser synligare.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Närmare regler för information, kommunikation och synlighet visavi allmänheten samt informationsåtgärder för sökande och stödmottagare finns i bilaga XII.”

50. Artikel 116.3 ska ersättas med följande:

”3. Genom undantag från punkt 2 tredje stycket i den här artikeln ska den förvaltande myndigheten minst en gång om året informera den eller de ansvariga övervakningskommittéerna om de framsteg som gjorts i genomförandet av den kommunikationsstrategi som avses i artikel 110.1 c och om myndighetens analys av resultaten av det genomförandet samt om vilka informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att göra fonderna synligare som planeras för nästa år. Övervakningskommittén ska avge ett yttrande om de verksamheter och åtgärder som planeras för nästa år, bland annat om sätt att öka effektiviteten i kommunikationsåtgärder som är riktade till allmänheten.”

51. Artikel 117.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska inrätta unionsnätverk bestående av medlemmar som utsetts av medlemsstaterna, för att man ska kunna utbyta information om resultaten av genomförandet av kommunikationsstrategierna, utbyta erfarenheter från genomförandet av informations- och kommunikationsåtgärder, utbyta god praxis och möjliggöra gemensam planering eller samordning av kommunikationsåtgärder mellan medlemsstaterna och med kommissionen, i förekommande fall. Minst en gång om året ska nätverken diskutera och utvärdera informations- och kommunikationsåtgärdernas effektivitet samt föreslå rekommendationer för att öka kommunikationsverksamhetens räckvidd och verkan och för att öka medvetenheten om dessa åtgärders resultat och mervärde."

52. Artikel 119 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Det belopp som fonderna anslår till tekniskt stöd i en medlemsstat får utgöra högst 4 % av fondernas totala anslag till operativa program inom ramen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning."

b) I punkt 2 ska första meningen utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. När de anslag från strukturfonderna som avses i punkt 1 används för insatser för tekniskt stöd som sammantaget avser mer än en regionkategori får utgifterna för dessa insatser genomföras inom ett insatsområde där olika regionkategorier kombineras och fördelas i proportion antingen till den respektive tilldelningen till de olika regionkategorierna i det operativa programmet eller till tilldelningen inom varje regionkategori som en andel av de totala anslagen till medlemsstaten."

d) Följande punkt ska införas:

"5a. Bedömningen av hur procentsatserna efterlevs ska ske vid antagandet av det operativa programmet."

53. I artikel 122.2 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Om belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare för en insats inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida, ska den medlemsstaten vara skyldig att återbetala de berörda beloppen till unionens budget. Medlemsstaterna får besluta att inte återkräva ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder om det belopp som ska återkrävas från stödmottagaren exklusive räntor inte överstiger 250 EUR i bidrag från fonderna till en insats under ett räkenskapsår."

54. I artikel 123.5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. I fråga om fonderna och i fråga om EHFF får förvaltningsmyndigheten, attesteringsmyndigheten, i förekommande fall, och revisionsmyndigheten, förutsatt att principen om åtskillnad av funktioner respekteras, vara en del av samma offentliga myndighet eller organ."

55. Artikel 125 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

"c) Säkerställa att stödmottagaren ges ett dokument som fastställer stödvillkoren för varje insats, inklusive särskilda krav för de varor eller tjänster som ska levereras inom ramen för insatsen, finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet samt krav avseende information, kommunikation och synliggörande."

b) Punkt 4 första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats, att insatsen överensstämmer med tillämplig rätt samt med det operativa programmet och villkoren för stöd till insatsen, och

i) om kostnaderna återbetalas i enlighet med artikel 67.1 första stycket a, att det utgiftsbelopp som stödmottagarna deklarerat i samband med dessa kostnader har betalats,

ii) när det gäller kostnader som återbetalas i enlighet med artikel 67.1 första stycket b–e, att villkoren för återbetalning av utgifter till stödmottagaren har uppfyllts."

- ii) I led e ska hänvisningen till "artikel 59.5 a och 59.5 b i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5 a och b, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen".

56. I artikel 126 b ska hänvisningen till "artikel 59.5 a i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5 a och 63.6 i budgetförordningen".

57. Artikel 127 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 tredje stycket ska hänvisningen till "artikel 59.5 andra stycket i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.7 i budgetförordningen".
- b) I punkt 5 första stycket a ska hänvisningen till "artikel 59.5 andra stycket i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.7 i budgetförordningen".

58. Artikel 131 ska ersättas med följande:

"Artikel 131

Betalningsansökningar

1. Betalningsansökningarna ska för varje prioritering innehålla

- a) det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatserna, såsom de bokförts i den attesterande myndighetens redovisningssystem,
- b) det sammanlagda beloppet av offentliga utgifter som uppstått i samband med genomförandet av insatserna, såsom de bokförts i den attesterande myndighetens redovisningssystem.

För de belopp som ska ingå i betalningsansökningar för den stödform som avses i artikel 67.1 första stycket e ska betalningsansökningarna innehålla de uppgifter som anges i de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 67.5a och upprättas med hjälp av den mall för betalningsansökningar som anges i de genomförandakter som antas i enlighet med punkt 6 i den här artikeln.

2. Stödberättigande utgifter som ingår i en betalningsansökan ska styrkas med kvitterade fakturor eller andra likvärdiga redovisningsdokument, utom när det gäller de stödformer som avses i artiklarna 67.1 första stycket b–e, 68, 68a, 68b, 69.1 och 109 i den här förordningen samt enligt artikel 14 i ESF-förordningen. För dessa stödformer ska beloppen i betalningsansökan vara de kostnader som beräknas på tillämpliga grunder.

3. När det gäller statligt stöd ska offentligt stöd som motsvarar utgifter som omfattas av en betalningsansökan ha betalats ut till stödmottagarna av det stödbeviljande organet eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, betalats ut av stödmottagaren till det stödmottagande organet.

4. Vid statligt stöd får betalningsansökan, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, omfatta de förskott som det stödbeviljande organet har betalat ut till stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, stödmottagaren har betalat ut till det stödmottagande organet på följande kumulativa villkor:

- a) Förskotten ska vara underställda en garanti utställd av en bank eller något annat finansinstitut etablerat i någon av medlemsstaterna eller omfattas av en stödmekanism som en offentlig enhet eller medlemsstaten utfärdar.
- b) Förskotten får inte överstiga 40 % av det totala stödbeloppet till en stödmottagare för en viss insats eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, av det totala stödbelopp som beviljats det stödmottagande organet som del av en viss insats.
- c) Förskotten ska täckas av utgifter som stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, utgifter som det stödmottagande organet har haft i samband med genomförandet av insatsen och ska styrkas med kvitterade fakturor eller andra likvärdiga redovisningsdokument inom tre år från det år förskottet betalats ut, eller den 31 december 2023, beroende på vilket som infaller först.

Om de villkor som anges i första stycket c inte är uppfyllda ska nästa betalningsansökan korrigeras i enlighet därmed.

5. Varje betalningsansökan som omfattar förskott av den typ som avses i punkt 4 i denna artikel ska innehålla separata uppgifter om

- a) det totala belopp som betalats från det operativa programmet som förskott,
- b) det belopp som, inom tre år efter förskottets utbetalning i enlighet med punkt 4 första stycket c, täcks av utgifter som stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, utgifter som det stödmottagande organet haft, och
- c) det belopp som inte täckts av utgifter som stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, utgifter som det stödmottagande organet haft och för vilka treårsperioden ännu inte löpt ut.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa en modell för betalningsansökningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3."

59. I artikel 137.1 ska hänvisningen till "artikel 59.5 a i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5 a och 63.6 i budgetförordningen".

60. I artikel 138 ska hänvisningen till "artikel 59.5 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5 och 63.7 andra stycket i budgetförordningen".

61. I artikel 140.3 ska följande mening läggas till:

"Om dokument finns på allmänt godkända databärare i enlighet med förfarandet i punkt 5 ska inga original krävas."

62. I artikel 145.7 andra stycket a ska hänvisningen till "artikel 59.5 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen".

63. I artikel 147.1 ska hänvisningen till "artikel 78 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 98 i budgetförordningen".

64. Artikel 148.1 ska ersättas med följande:

"1. Insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger 400 000 EUR för Eruf och Sammanhållningsfonden, 300 000 EUR för ESF eller 200 000 EUR för EHFF ska inte omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Insatser ska inte omfattas av revision av kommissionen eller revisionsmyndigheten under ett visst år om Europeiska revisionsrätten redan genomfört en revision det året, förutsatt att resultaten av det revisionsarbete som Europeiska revisionsrätten utfört för insatserna kan användas av revisionsmyndigheten eller av kommissionen för fullgörandet av deras respektive uppgifter.

Genom undantag från första stycket får insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna är mellan 200 000 EUR och 400 000 EUR för Eruf och Sammanhållningsfonden, mellan 150 000 EUR och 300 000 EUR för ESF och mellan 100 000 EUR och 200 000 EUR för EHFF omfattas av mer än en revision, om revisionsmyndigheten gör den yrkesmässiga bedömningen att det inte går att göra ett revisionsuttalande på grundval av sådana statistiska eller icke-statistiska urvalsmetoder som avses i artikel 127.1 utan mer än en revision av respektive insats."

65. Artikel 149 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 39a.7, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 67.5a, 68 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7 och 127.8 samt 144.6 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 39a.7, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 67.5a, 68 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7, 127.8 och 144.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 39a.7, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 67.5a, 68 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7, 127.8 och 144.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

66. I artikel 152 ska följande punkt läggas till:

”7. Den förvaltande myndigheten, eller övervakningskommittén för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, får besluta att inte tillämpa artikel 67.2a under en period på högst tolv månader från och med den 2 augusti 2018.

Om den förvaltande myndigheten, eller övervakningskommittén för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, anser att artikel 67.2a skapar en orimlig administrativ börda, får den besluta att förlänga den övergångsperiod som avses i första stycket i den här punkten så länge som den anser vara lämpligt. Den ska underrätta kommissionen om ett sådant beslut innan den initiala övergångsperioden har löpt ut.

Första och andra styckena ska inte vara tillämpliga på bidrag och återbetalningspliktigt stöd som får stöd från ESF för vilket det offentliga stödet inte överstiger 50 000 EUR.”

67. Bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Avsnitt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen i avsnitt 1 ska ersättas med följande:

”1. När ett finansieringsinstrument genomförs enligt artiklarna 39a och 38.4 första stycket a, b och c ska finansieringsavtalet inbegripa villkor för att lämna bidrag från programmet till finansieringsinstrumentet och ska inbegripa åtminstone följande element:”.

ii) Led f ska ersättas med följande:

”f) Krav och förfaranden för förvaltning av det bidrag i etapper som tillhandahålls av det operativa programmet i enlighet med artikel 41 och för prognosen för investeringsflöden, inbegripet kraven på förvaltningskonton/separat bokföring enligt artiklarna 38.6 och 39a.5 andra stycket.”

iii) Led i ska ersättas med följande:

”i) Bestämmelser om återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd fram till utgången av stödberättigandeperioden i överensstämmelse med artikel 44 och, i tillämpliga fall, bestämmelser om differentierad behandling i enlighet med artikel 43a.”

b) Avsnitt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. De strategidokument som avses i artikel 38.8 för finansieringsinstrument som genomförs enligt artikel 38.4 första stycket d ska inbegripa åtminstone följande element:"

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Användning och återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd i överensstämmelse med artiklarna 43, 44 och 45 och, i tillämpliga fall, bestämmelser om differentierad behandling i enlighet med artikel 43a."

68. Bilaga XII ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken på bilaga XII ska ersättas med följande:

"INFORMATION OCH KOMMUNIKATION OM OCH SYNLIHGÖRANDE AV STÖDET FRÅN FONDERNA".

b) Rubriken på avsnitt 2 ska ersättas med följande:

"2. INFORMATIONS- OCH KOMMUNIKATIONSÅTGÄRDER OCH ÅTGÄRDER FÖR ATT ÖKA SYNLIHGHTEN FÖR ALLMÄNHETEN".

c) Underavsnitt 2.1 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaten och den förvaltande myndigheten ska säkerställa att informations- och kommunikationsåtgärder genomförs i enlighet med kommunikationsstrategin i syfte att förbättra synligheten och interaktionen med medborgarna och att åtgärder är inriktade på största möjliga medietäckning med hjälp av olika kommunikationskanaler och kommunikationsmetoder på lämplig nivå och anpassade på lämpligt sätt till den tekniska utvecklingen."

ii) I punkt 2 ska leden e och f ersättas med följande:

"e) Exempel på insatser, särskilt insatser där mervärdet av fondernas intervention är särskilt synligt, ordnade efter operativt program ska anges på den enda webbplatsen eller på det operativa programmets webbplats, som ska kunna nås från den enda webbportalen; beskrivningen av exemplen ska vara avfattad på ett annat språk som talas allmänt i unionen än det eller de officiella språken i den aktuella medlemsstaten.

f) Information om det operativa programmets genomförande ska uppdateras, inklusive dess viktigaste framgångar och resultat, på den enda webbplatsen eller på det operativa programmets webbplats, som ska kunna nås från den enda webbportalen."

d) Underavsnitt 2.2 ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. I alla informations- och kommunikationsåtgärder och åtgärder för att öka synligheten hos fonderna som stödmottagaren tillhandahåller ska fondernas stöd till verksamheten erkännas genom visning av".

ii) Följande punkt ska läggas till:

"6. De ansvarsområden som fastställs i detta underavsnitt ska gälla från den tidpunkt då stödmottagaren ges det dokument som fastställer stödvillkoren för insatsen som avses i artikel 125.3 c."

e) I underavsnitt 3.1 ska punkt 2 f ersättas med följande:

"f) Uppgift om att stödmottagarna ansvarar för att informera allmänheten om insatsens mål och det stöd som insatsen får från fonderna i enlighet med underavsnitt 2.2 från och med den tidpunkt då stödmottagaren ges det dokument som fastställer stödvillkoren för insatsen som avses i artikel 125.3 c. Den förvaltande myndigheten får begära att de potentiella stödmottagarna i sina ansökningar ska föreslå preliminär kommunikationsverksamhet för att öka synligheten hos fonderna i proportion till insatsens omfattning."

f) I underavsnitt 4 ska led i ersättas med följande:

"i) En årlig uppdatering med de informations- och kommunikationsåtgärder som ska genomföras under det följande året, inklusive åtgärder för att öka synligheten hos fonderna, på grundval av bl.a. tidigare erfarenheter av sådana åtgärders effektivitet."

Artikel 273

Ändringar av förordning (EU) nr 1304/2013

Förordning (EU) nr 1304/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 13.2 ska följande stycke läggas till:

”Om insatser som omfattas av första stycket a också gynnar det programområde där de genomförs ska utgifterna tilldelas proportionellt till dessa programområden på grundval av objektiva kriterier.”

2. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”-1. De allmänna bestämmelserna för förenklade kostnadsalternativ för ESF fastställs i artiklarna 67, 68, 68a och 68b i förordning (EU) nr 1303/2013.”

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska utgå.

3. I bilaga I ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Gemensamma aktivitetsindikatorer för deltagare

Med *deltagare* (*) avses personer som direkt gynnas av en ESF-insats som kan identifieras och kontaktas för att lämna uppgifter om sig själva, och för vilka särskilda utgifter öronmärks. Andra personer ska inte betraktas som deltagare. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

De gemensamma aktivitetsindikatorerna för deltagare är:

— Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa*.

— Långtidsarbetslösa*.

— Icke förvärvsarbetande*.

— Icke förvärvsarbetande som inte deltar i allmän eller yrkesinriktad utbildning*.

— Anställda, inklusive egenföretagare*.

— Under 25 år*.

— Över 54 år*.

— Över 54 år som är arbetslösa, inbegripet långtidsarbetslösa, eller icke förvärvsarbetande som inte deltar i allmän eller yrkesinriktad utbildning*.

— Med primärskoleutbildning (ISCED 1) eller grundskoleutbildning (ISCED 2)*.

— Med gymnasieutbildning (ISCED 3) eller eftergymnasial utbildning (ISCED 4)*.

— Med högskoleutbildning (ISCED 5–8)*.

— Migranter, deltagare med utländsk bakgrund, minoriteter (inklusive marginaliserade grupper som romer)**.

— Personer med funktionsnedsättning**.

— Andra missgynnade grupper**.

Det totala antalet deltagare kommer att beräknas automatiskt på grundval av aktivitetsindikatorerna.

Dessa uppgifter om deltagare i en ESF-stödd insats ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Följande uppgifter om deltagare kommer att lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013:

— Hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden*.

— Från landsbygdsområden* (**).

Uppgifterna om dessa två indikatorer ska samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Den interna validiteten ska säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering.

(*) De förvaltande myndigheterna ska inrätta ett system som registrerar och lagrar uppgifter för enskilda deltagare i elektronisk form enligt artikel 125.2 d i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaternas rutiner för databehandling ska följa Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31), särskilt artiklarna 7 och 8.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med* är personuppgifter enligt artikel 7 i direktiv 95/46/EG. Behandlingen av dem är nödvändig, eftersom det är en rättslig förpliktelse för den registeransvarige (artikel 7 c i direktiv 95/46/EG). En definition av registeransvarig ges i artikel 2 i det direktivet.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med** är en särskild uppgiftskategori enligt artikel 8 i direktiv 95/46/EG. Under förutsättning av lämpliga skyddsåtgärder och av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse får medlemsstaterna antingen i sin nationella lagstiftning eller genom ett beslut av tillsynsmyndigheten (artikel 8.4 i direktiv 95/46/EG) besluta om andra undantag än de som nämns i artikel 8.2 i direktiv 95/46/EG.

(**) Uppgifterna ska samlas in på nivån mindre administrativa enheter (lokala administrativa enheter 2), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1)."

Artikel 274

Ändringar av förordning (EU) nr 1309/2013

Förordning (EU) nr 1309/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I skäl 24 ska första meningen ersättas med följande:

"Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av det ekonomiska stödet och för förvaltningen och kontrollen av de åtgärder som stöds med medel från unionen, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) (nedan kallad *budgetförordningen*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

2. Artikel 4.2 ska ersättas med följande:

"2. På mindre arbetsmarknader eller vid särskilda omständigheter, särskilt i samband med gemensamma ansökningar som involverar SMF, som kan motiveras av den ansökande medlemsstaten, kan en ansökan om ekonomiskt stöd på grundval av denna artikel godtas även om de villkor som fastställts i punkt 1 a eller b inte till alla delar uppfylls, om uppsägningarna får allvarliga följder för sysselsättningen och den lokala, regionala eller nationella ekonomin. Den ansökande medlemsstaten ska ange vilket av insatskriterierna i punkt 1 a och b som inte till alla delar uppfylls. När det gäller gemensamma ansökningar som involverar SMF som är belägna i en region, och om den ansökande medlemsstaten visar att SMF är den huvudsakliga eller den enda typen av företag i den regionen, får ansökan i undantagsfall omfatta SMF som är verksamma i olika ekonomiska sektorer som definieras som en huvudgrupp i Nace Rev. 2. Det totala bidragsbelopp som beviljas vid särskilda omständigheter får inte överstiga 15 % av det högsta årliga belopp som är tillgängligt via fonden."

3. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

"2. Genom undantag från artikel 2 får ansökande medlemsstater tillhandahålla individanpassade tjänster som samfinansieras genom fonden till högst ett antal, som motsvarar antalet berörda stödmottagare, unga som varken arbetar eller studerar som på ansökningsdagen är yngre än 25 år, eller, där medlemsstaterna så beslutar, är yngre än 30 år, i första hand personer som sagts upp eller vars verksamhet upphört, under förutsättning att åtminstone några av uppsägningarna i enlighet med artikel 3 ägt rum i en region på Nuts 2-nivå som hade en ungdomsarbetslöshet i åldrarna 15 - 24 på minst 20 % enligt de senaste tillgängliga årsuppgifterna. Stödet får tillhandahållas unga som varken arbetar eller studerar, och som är yngre än 25 år eller där medlemsstaterna så beslutar är yngre än 30 år, i dessa regioner på Nuts 2-nivå."

4. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

"3. De uppgifter som anges i punkt 1 ska genomföras i enlighet med budgetförordningen."

5. Artikel 15.4 ska ersättas med följande:

"4. När kommissionen har beslutat att villkoren för beviljande av ekonomiskt stöd från fonden är uppfyllda ska den lägga fram ett förslag om att fonden bör utnyttjas. Beslutet om utnyttjande av fonden ska fattas gemensamt av Europaparlamentet och rådet inom en månad från det att förslaget lämnats till Europaparlamentet och till rådet. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet med en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna.

Överföringar som avser fonden ska göras i enlighet med artikel 31 i budgetförordningen inom i princip högst sju dagar efter det att Europaparlamentet och rådet har antagit det relevanta beslutet."

6. I artikel 16.2 ska hänvisningen till "artikel 5.9 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63 i budgetförordningen".

7. I artikel 21.2 ska hänvisningen till "artikel 59.3 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.3 i budgetförordningen" och hänvisningen till "artikel 59.5 i budgetförordningen" ersättas med "artikel 63.5 i budgetförordningen".

Artikel 275

Ändringar av förordning (EU) nr 1316/2013

Förordning (EU) nr 1316/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL Va

Blandfinansiering

Artikel 16a

Blandfinansieringsinstrument för FSE

1. I enlighet med artikel 159 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) får blandfinansieringsinstrument för FSE inrättas enligt denna förordning för en eller flera sektorer inom FSE. Alla åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse är berättigade till stöd.

2. Blandfinansieringsinstrument för FSE ska genomföras i enlighet med artikel 6.3.

3. Det sammanlagda bidraget från unionens budget till blandfinansieringsinstrument för FSE får uppgå till högst 10 % av den totala finansieringsramen för FSE enligt artikel 5.1.

Utöver det tröskelvärde som anges i första stycket får inom transportsektorn det sammanlagda bidraget från unionens budget till blandfinansieringsinstrument för FSE inte överstiga 500 000 000 EUR.

Om de 10 % av den totala finansieringsram för genomförandet av FSE som avses i artikel 5.1 inte används i sin helhet för blandfinansieringsinstrument för FSE och/eller finansieringsinstrument, ska det kvarvarande beloppet göras tillgängligt för och omfördelas till den totala finansieringsramen.

4. Det belopp på 11 305 500 000 EUR som överförs från Sammanhållningsfonden enligt artikel 5.1 a får inte utnyttjas för avsättning av budgetmedel till blandfinansieringsinstrument för FSE.

5. Stöd som ges inom ramen för blandfinansieringsinstrument för FSE i form av bidrag och finansieringsinstrument ska uppfylla kriterierna för stödberättigande och villkoren för finansiellt stöd enligt artikel 7. Storleken på det finansiella stöd som ska beviljas till de blandfinansieringsinsatser som stöds med hjälp av ett blandfinansieringsinstrument för FSE ska anpassas på grundval av en kostnads-nyttoanalys, tillgängliga medel i unionens budget och behovet av att maximera unionsfinansieringens hävstångseffekt. Beviljade bidrag får inte överstiga de stödnivåer som fastställs i artikel 10.

6. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska investeringsbanken (EIB), undersöka möjligheten för EIB att systematiskt tillhandahålla en första förlust-garanti inom blandfinansieringsinstrument för FSE i syfte att möjliggöra och underlätta additionalitet och privata medinvesterares deltagande i transportsektorn.

7. Unionen, medlemsstaterna och andra investerare får bidra till blandfinansieringsinstrument för FSE, förutsatt att kommissionen samtycker till de specificeringar av kriterierna för berättigande till stöd för blandfinansieringsinsatser och/eller av investeringsstrategin för blandfinansieringsinstrument för FSE som kan vara nödvändiga på grund av det ytterligare bidraget och för att uppfylla kraven i denna förordning när projekt av gemensamt intresse genomförs. Dessa ytterligare medel ska förvaltas av kommissionen i enlighet med artikel 6.3.

8. Blandfinansieringsinsatser som stöds med hjälp av ett blandfinansieringsinstrument för FSE ska väljas ut på grundval av utvecklingsgrad och eftersträva sektoriell diversifiering i enlighet med artiklarna 3 och 4 samt geografisk balans mellan medlemsstaterna. De ska

a) ha ett europeiskt mervärde,

b) svara mot målen i Europa 2020-strategin.

c) om möjligt bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringar.

9. Blandfinansieringsinstrumenten för FSE ska göras tillgängliga och blandfinansieringsinsatserna ska väljas ut på grundval av de urvals- och tilldelningskriterier som fastställs i de fleråriga och årliga arbetsprogram som antas enligt artikel 17.

10. Blandfinansieringsinsatser i tredjeländer får stödjas genom ett blandfinansieringsinstrument för FSE om dessa insatser är nödvändiga för genomförandet av ett projekt av gemensamt intresse.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

2. I artikel 17.3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Finansieringsramen ska motsvara mellan 80 och 95 % av de budgetmedel som avses i artikel 5.1 a."

3. I artikel 22 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Intygandet avseende de utgifter som avses i andra stycket i denna artikel är inte obligatoriskt för bidrag som beviljats på grundval av förordning (EU) nr 283/2014."

Artikel 276

Ändringar av förordning (EU) nr 223/2014

Förordning (EU) nr 223/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

"4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla för ändringar av delar av ett operativt program som omfattas av underavsnitten 3.5 och 3.6 respektive avsnitt 4 i de mallar för operativa program som anges i bilaga I.

En medlemsstat ska till kommissionen anmäla varje beslut om ändring av delar som avses i första stycket inom en månad från dagen för det beslutet. Beslutet ska ange datum för ikraftträdande, som inte får vara tidigare än datum för antagande."

2. Artikel 23.6 ska ersättas med följande:

"6. Insatser kan få stöd från ett eller flera operativa program som medfinansieras av fonden och från andra unionsinstrument, förutsatt att den utgift som deklarerats i en betalningsansökan för fonden inte deklarerats för stöd från något annat unionsinstrument eller stöd från samma fond inom ett annat program. Det utgiftsbelopp som ska införas i en betalningsansökan för fonden får beräknas för det berörda programmet eller de berörda programmen på proportionella grunder i enlighet med det dokument där stödvillkoren anges."

3. I artikel 25.3 ska följande led läggas till:

"e) Regler för tillämpningen av motsvarande enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas enligt unionens strategier för liknande typer av insatser och stödmottagare."

4. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden d och e ersättas med följande:

"d) Partnerorganisationernas kostnader för insamling, transport, lagring och distribution av livsmedelsgåvor och för upplysningsverksamhet som är direkt knuten till detta.

e) Kostnader för kompletterande åtgärder som vidtagits och deklarerats av partnerorganisationerna, som direkt eller enligt samarbetsavtal delar ut livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till de personer som har det sämst ställt, med en schablonsats på 5 % av de kostnader som avses i led a i denna punkt, eller 5 % av värdet av de livsmedel som avyttrats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1308/2013."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. Trots vad som anges i punkt 2 ska en minskning av de stödberättigande kostnader som avses i punkt 2 a till följd av att det organ som ansvarar för inköp av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd inte följer tillämplig rätt inte leda till en minskning av de stödberättigande kostnader för andra organ som anges i punkt 2 c och e."

5. Artikel 27.4 ska ersättas med följande:

"4. På initiativ av medlemsstaterna får det operativa programmet, upp till ett tak på 5 % av fondens anslag vid tidpunkten för det operativa programmets antagande, finansiera de åtgärder för förberedelse, förvaltning, övervakning, administrativt och tekniskt bistånd, revision, information, kontroll och utvärdering som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning. Det får också finansiera tekniskt bistånd och kapacitetsuppbyggnad hos partnerorganisationerna."

6. I artikel 30.2 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Om belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare för en insats inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida, ska den medlemsstaten vara skyldig att återbetala de berörda beloppen till unionens budget. Medlemsstaterna får besluta att inte återkräva ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder om det belopp som ska återkrävas från stödmottagaren exklusive räntor inte överstiger 250 EUR i bidrag från fonden till en insats under ett räkenskapsår."

7. Artikel 32.4 a ska ersättas med följande:

"a) Kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats, att insatsen överensstämmer med tillämplig rätt samt med det operativa programmet och villkoren för stöd till insatsen, och

i) om kostnaderna betalas ut i enlighet med artikel 25.1 a, att det utgiftsbelopp som stödmottagarna deklarerat i samband med dessa kostnader har betalats,

ii) om kostnaderna betalas ut i enlighet med artikel 25.1 b, c och d, att villkoren för återbetalning av utgifter till stödmottagaren har uppfyllts."

8. Artikel 42.3 ska ersättas med följande:

"3. Den betalningsfrist som avses i punkt 2 får skjutas upp av den förvaltande myndigheten i något av följande vederbörligen motiverade fall:

a) Om beloppet i betalningsansökan inte förfallit till betalning eller om lämpliga stödjande handlingar, inklusive handlingar som är nödvändiga för förvaltningens kontroll i enlighet med artikel 32.4 a, inte lämnats in.

b) Om en undersökning har inletts om eventuella oriktigheter som rör utgifterna i fråga.

Den berörda stödmottagaren ska informeras skriftligen om uppskjutandet och om orsakerna till det. Återstoden av tidsfristen för betalning ska börja löpa igen från och med den dag då den begärda informationen eller de begärda handlingarna tas emot eller undersökningen har utförts."

9. Artikel 51.3 ska ersättas med följande:

"3. Handlingarna ska bevaras i form av original eller bestyrkta kopior eller på allmänt vedertagna databärare, inbegripet elektroniska versioner av originalhandlingar eller handlingar som enbart föreligger i elektronisk version. Om handlingar finns på allmänt vedertagna databärare i enlighet med förfarandet i punkt 5 krävs inga original."

Artikel 277

Ändringar av förordning (EU) nr 283/2014

Förordning (EU) nr 283/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.2 e ska ersättas med följande:

”e) *bastjänster*: anslutningstjänster som kopplar ihop en eller flera nationella infrastrukturer med kärnplattformar samt tjänster som ökar kapaciteten för en infrastruktur för digitala tjänster genom att ge tillgång till högpresterande anläggningar för databehandling, datalagring och datahantering.”

2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse inom området infrastrukturer för digitala tjänster ska stödjas genom

a) upphandling,

b) bidrag, och/eller

c) finansieringsinstrument i enlighet med punkt 5.”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Det sammanlagda bidraget från unionens allmänna budget till finansieringsinstrument för infrastruktur som avses i punkt 4 c i den här artikeln för digitala tjänster får inte överstiga 10 % av den finansieringsram för telekommunikationssektorn som avses i artikel 5.1 b i förordning (EU) nr 1316/2013.”

3. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Utifrån den information som tas emot enligt artikel 22 tredje stycket i förordning (EU) nr 1316/2013 ska medlemsstaterna och kommissionen utbyta information och bästa praxis om hur arbetet med genomförandet av denna förordning fortskrider, inbegripet användningen av finansieringsinstrument. Medlemsstaterna ska i förekommande fall engagera lokala och regionala myndigheter i denna process. Kommissionen ska offentliggöra en årlig översikt över denna information och överlämna den till Europaparlamentet och rådet.”

Artikel 278

Ändring av beslut nr 541/2014/EU

I artikel 4 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 541/2014/EU ska följande punkt läggas till:

”3. Finansieringsprogram som inrättats genom förordningarna (EU) nr 377/2014 och (EU) nr 1285/2013 och genom beslut 2013/743/EU får bidra till finansieringen av de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel, inom dessa programs tillämpningsområde och i enlighet med deras mål. Sådana bidrag ska spenderas i överensstämmelse med förordning (EU) nr 377/2014. Kommissionen ska före utgången av den fleråriga budgetramen 2014–2020 utvärdera de nya förenklade finansiella reglerna enligt denna punkt och deras bidrag till målen för stödramen för rymdövervakning och spårning.”

DEL TRE

SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 279

Övergångsbestämmelser

1. Rättsliga åtaganden för bidrag som genomför budgeten inom den fleråriga budgetramen för 2014–2020 får även fortsättningsvis ta formen av bidragsbeslut. Bestämmelserna i avdelning VIII som är tillämpliga på bidragsöverenskomelser ska i tillämpliga delar gälla även för bidragsbeslut. Kommissionen ska se över användningen av bidragsbeslut inom den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020, särskilt mot bakgrund av de framsteg som gjorts vid den tidpunkten i fråga om elektronisk signatur och elektronisk förvaltning av bidrag.

2. När den här förordningen träder i kraft ska kommissionens beslut om godkännande av användning av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som antagits i enlighet med artikel 124 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ändras av den behöriga utanordnaren i enlighet med artikel 181 i den här förordningen.

3. Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och delegerad förordning (EU) nr 1268/2012 ska fortsätta att gälla för rättsliga åtaganden som ingåtts före den här förordningens ikraftträdande. De befintliga pelarbedömningarna, mallarna för överenskommelser om medverkan och ramöverenskommelserna om ekonomiskt partnerskap får fortsätta att tillämpas och ska ses över beroende på vad som är lämpligt.

4. När det gäller ekonomiska bidrag från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, inklusive stöd till unga som varken arbetar eller studerar, för vilka den tidsfrist som anges i artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1309/2013 inte har löpt ut senast den 1 januari 2018 ska kommissionen bedöma huruvida individanpassade tjänster som tillhandahålls till unga som varken arbetar eller studerar berättigar till medfinansiering från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter efter den 31 december 2017. Om kommissionen kommer fram till att detta är fallet ska den ändra berörda beslut om ekonomiska bidrag i enlighet med detta.

Artikel 280

Översyn

Denna förordning ska ses över när detta bedöms vara nödvändigt och i vilket fall som helst senast två år före utgången av varje flerårig budgetram.

Denna översyn ska bland annat omfatta tillämpningen av avdelningarna VIII och X i del ett och de tidsfrister som anges i artikel 259.

Artikel 281

Upphävande

1. Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 2 augusti 2018. Vid tillämpningen av artikel 282.3 c ska den dock fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2018.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 279.3 ska kommissionen upphäva delegerad förordning (EU) nr 1268/2012 med verkan från och med den 2 augusti 2018. Vid tillämpningen av artikel 282.3 c ska den delegerade förordningen dock fortsätta tillämpas till den 31 december 2018.

3. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska betraktas som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 282

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den 2 augusti 2018.

3. Genom undantag från andra punkten i denna artikel gäller följande:

a) Artiklarna 271.1 a, 272.2, 272.10 a, 272.11 b i, c, d och e, 272.12 a, b i och c, 272.14 c, 272.15, 272.17, 272.18, 272.22, 272.23, 272.26 d, 272.27 a i, 272.53, 272.54, 272.55 b i, 273.3, 276.2 och 276.4 b ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

b) Artiklarna 272.11 a och f, 272.13, 272.14 b, 272.16, 272.19 a och 274.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

c) Artiklarna 6–60, 63–68, 73–207, 241–253 och 264–268 ska tillämpas från och med den 1 januari 2019 när det gäller unionsinstitutionernas förvaltning av sina administrativa anslag. Detta påverkar inte tillämpningen av led h i denna punkt.

d) Artiklarna 2.4, 208–211 och 214.1 ska tillämpas på budgetgarantier och ekonomiskt stöd först från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas.

e) Artikel 250 ska tillämpas på budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ansvarsförbindelser först från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas.

f) Artiklarna 2.6, 21.3 f, 41.4 l, 62.2, 154.1 och 154.2, 155.1–155.4 och 159 ska tillämpas på budgetgarantier först från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas.

- g) Artiklarna 2.9, 2.15, 2.32, 2.39, 30.1 g, 41.5, 110.3 h, 115.2 c, 212, 213, 214.2, 218, 219 och 220 ska tillämpas först från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas.
- h) Uppgifterna om årsmedelvärde heltidsekvivalenter som avses i artikel 41.3 b iii och uppgifterna om det beräknade beloppet avsatta intäkter som överförs från föregående år, som avses i artikel 41.8 b, ska lämnas för första gången tillsammans med det budgetförslag som ska läggas fram 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

J. BOGNER-STRAUSS

Ordförande

BILAGA I

KAPITEL 1

Gemensamma bestämmelser

AVSNITT 1

Ramavtal och offentliggörande

1. Ramavtal och specifika kontrakt

- 1.1 Ett ramavtal ska inte löpa längre än fyra år, utom i undantagsfall som vederbörligen motiverats, särskilt med hänvisning till föremålet för ramavtalet.

Specifika kontrakt som grundar sig på ett ramavtal ska tilldelas enligt villkoren i ramavtalet.

Vid ingående av specifika kontrakt får parterna inte avvika väsentligt från ramavtalet.

- 1.2 Om ett ramavtal ingås med en enskild ekonomisk aktör, ska de specifika kontrakten tilldelas i enlighet med villkoren i ramavtalet.

Under sådana omständigheter och när det är vederbörligen motiverat får upphandlande myndigheter skriftligen begära att entreprenören vid behov kompletterar sitt anbud.

- 1.3 Om ett ramavtal ingås med flera ekonomiska aktörer (nedan kallat *multipelt ramavtal*) får det utformas som separata kontrakt med identiska villkor som tecknas med varje enskild entreprenör.

Specifika kontrakt som grundar sig på multipla ramavtal ska genomföras på ett av följande sätt:

- a) I enlighet med villkoren i ramavtalet, utan förnyad konkurrensutsättning, om ramavtalet anger samtliga villkor för tillhandahållandet av de berörda byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna samt objektiva villkor för att fastställa vem av entreprenörerna som ska utföra dem.
- b) Om inte samtliga villkor för tillhandahållandet av de berörda byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna anges i ramavtalet, genom förnyad konkurrensutsättning bland entreprenörerna i enlighet med punkt 1.4 och på grundval av något av följande:
- i) Samma villkor som vid behov kan vara mer precist formulerade.
- ii) I tillämpliga fall, andra villkor som avses i upphandlingsdokumenten för ramavtalet.
- c) Delvis utan förnyad konkurrensutsättning i enlighet med led a och delvis genom förnyad konkurrensutsättning bland entreprenörerna i enlighet med led b, om den upphandlande myndigheten har fastställt den möjligheten i upphandlingsdokumenten för ramavtalet.

I de upphandlingsdokument som avses i andra stycket c ska också anges vilka villkor som kan bli föremål för en förnyad konkurrensutsättning.

- 1.4 Ett multipelt ramavtal med förnyad konkurrensutsättning ska ingås med minst tre ekonomiska aktörer, förutsatt att det finns ett tillräckligt antal anbud som är godtagbara enligt punkt 29.3.

När ett specifikt kontrakt tilldelas efter förnyad konkurrensutsättning bland entreprenörerna ska den upphandlande myndigheten samråda med dessa skriftligen och ange en tidsfrist som är tillräckligt lång för att specifika anbud ska kunna lämnas. Specifika anbud ska lämnas skriftligen. Den upphandlande myndigheten ska tilldela varje specifikt kontrakt till den anbudsgivare som har lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga specifika anbudet, på grundval av de tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten för ramavtalet.

- 1.5 I sektorer med snabb prisutveckling och teknisk utveckling ska ramavtal utan förnyad konkurrensutsättning innehålla en bestämmelse om halvtidsutvärdering eller om ett system med riktmärkning. Om det efter halvtidsutvärderingen konstateras att de villkor som ursprungligen fastställdes inte längre är anpassade till prisutvecklingen eller den tekniska utvecklingen får den upphandlande myndigheten inte använda det aktuella ramavtalet och ska den upphandlande myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att säga upp det.
- 1.6 Specifika kontrakt som bygger på ramavtal ska föregås av ett budgetåtagande.
2. Utlysning av förfaranden för kontrakt till ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 i denna förordning eller för kontrakt som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU
- 2.1 För att säkerställa öppna förfaranden ska meddelanden som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* innehålla alla de uppgifter som begärs i de berörda standardformulär som avses i direktiv 2014/24/EU.
- 2.2 En upphandlande myndighet får informera om planerade upphandlingar för ett visst budgetår genom att offentliggöra ett förhandsmeddelande. Detta ska omfatta en period om högst tolv månader från den dag då meddelandet avsänds till Europeiska unionens publikationsbyrå (nedan kallad *publikationsbyrå*).
- Den upphandlande myndigheten får offentliggöra förhandsmeddelandet antingen i *Europeiska unionens officiella tidning* eller på sin upphandlarprofil. I det senare fallet ska ett meddelande om offentliggörande på upphandlarprofilen offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- 2.3 Den upphandlande myndigheten ska till publikationsbyrån avsända ett meddelande om tilldelning, vilket beskriver resultatet av förfarandet, inom 30 dagar efter undertecknandet av kontrakt eller ramavtal till ett värde som minst motsvarar tröskelvärdena som avses i artikel 175.1.
- Trots vad som sägs i första stycket får meddelanden om tilldelning av kontrakt som grundar sig på ett dynamiskt inköpssystem grupperas kvartalsvis. I så fall ska den upphandlande myndigheten sända meddelandet om tilldelning senast 30 dagar efter utgången av varje kvartal.
- Meddelanden om tilldelning får inte offentliggöras för specifika kontrakt som grundar sig på ett ramavtal.
- 2.4 Den upphandlande myndigheten ska offentliggöra ett meddelande om tilldelning
- a) innan den ingår kontrakt eller ramavtal till ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 och som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b,
- b) efter det att den ingått kontrakt eller ramavtal till ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 175.1, inbegripet kontrakt som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket a och c–f.
- 2.5 Den upphandlande myndigheten ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om ändring av ett kontrakt under dess löptid i de fall som beskrivs i artikel 172.3 första stycket a och b när ändringens värde motsvarar eller överskrider de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 alternativt motsvarar eller överskrider de tröskelvärden som anges i artikel 178.1 avseende externa åtgärder.
- 2.6 Vid ett interinstitutionellt förfarande ska den upphandlande myndighet som ansvarar för förfarandet även ha ansvar för tillämpliga åtgärder för offentliggörande.
3. Utlysning av förfaranden för kontrakt till ett värde som understiger de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 i denna förordning eller för kontrakt som inte ingår i tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU
- 3.1 Förfaranden med ett uppskattat kontraktsvärde som understiger de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 ska utlysas på lämpligt sätt. Denna utlysning ska innefatta ett lämpligt offentliggörande på förhand på internet, ett meddelande om upphandling eller, i fråga om kontrakt som tilldelas enligt förfarandet i punkt 13, offentliggörande av en inbjudan att anmäla intresse i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den skyldigheten ska inte gälla för förfarandet enligt punkt 11 eller det förhandlade förfarande för kontrakt till mycket lågt värde som anges i punkt 14.4.

3.2 För kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket g och i ska den upphandlande myndigheten senast den 30 juni påföljande budgetår sända Europaparlamentet och rådet en förteckning över kontrakten. Om den upphandlande myndigheten är kommissionen ska den förteckningen bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i artikel 74.9.

3.3 Uppgifterna om kontraktstilldelning ska innefatta entreprenörens namn, det belopp för vilket rättsligt bindande åtaganden gjorts och kontraktsföremålet och ska, i fråga om direkta kontrakt och specifika kontrakt, uppfylla villkoren i artikel 38.3.

Den upphandlande myndigheten ska senast den 30 juni påföljande budgetår på sin webbplats offentliggöra en förteckning över följande typer av kontrakt:

- a) Kontrakt till ett värde under de tröskelvärden som avses i artikel 175.1.
- b) Kontrakt som tilldelats enligt punkt 11.1 andra stycket h och j–m.
- c) Ändringar av kontrakt enligt artikel 172.3 första stycket c.
- d) Ändringar av kontrakt enligt artikel 172.3 första stycket a och b, när ändringens värde understiger de tröskelvärden som avses i artikel 175.1.
- e) Specifika kontrakt som tilldelas inom ramen för ett ramavtal.

Vid tillämpning av andra stycket e får de offentliggjorda uppgifterna aggregeras per entreprenör och för specifika kontrakt inom ramen för samma ramavtal.

3.4 I fråga om interinstitutionella ramavtal ska varje upphandlande myndighet ansvara för utlysning av sina respektive specifika kontrakt och ändringar av dessa i enlighet med punkt 3.3.

4. Offentliggörande av meddelanden

4.1 Den upphandlande myndigheten ska med elektroniska medel upprätta och överföra de meddelanden som avses i punkterna 2 och 3 till publikationsbyrån.

4.2 Publikationsbyrån ska offentliggöra de meddelanden som avses i punkterna 2 och 3 i *Europeiska unionens officiella tidning* senast

- a) sju dagar efter det att de avsänts, om den upphandlande myndigheten använder det elektroniska systemet för ifyllande av de standardformulär som avses i punkt 2.1 och begränsar fritexten till högst 500 ord,
- b) tolv dagar efter det att de avsänts, i alla övriga fall.

4.3 Den upphandlande myndigheten ska kunna bevisa vilken dag ett meddelande avsänts.

5. Övriga former av utlysning

Utöver de former av utlysning som anges i punkterna 2 och 3 får upphandlingsförfaranden utlysas på annat valfritt sätt, i synnerhet elektroniskt. En sådan utlysning ska hänvisa till det meddelande som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, om ett sådant meddelande har offentliggjorts, och får inte föregå offentliggörandet av det meddelandet, som är det enda giltiga.

Denna utlysning får inte innebära att anbudssökande eller anbudsgivare diskrimineras och får inte innehålla några andra upplysningar än de som ingår i meddelandet om upphandling, om ett sådant meddelande offentliggjorts.

AVSNITT 2

Upphandlingsförfaranden

6. Minsta antal anbudssökande och ordningar för förhandling

6.1 Vid ett selektivt förfarande och vid förfaranden enligt punkt 13.1 a och b samt för kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 14.2 ska minsta antalet anbudssökande vara fem.

- 6.2 Vid ett förhandlat förfarande under konkurrens, en konkurrenspräglad dialog, ett innovationspartnerskap, en kartläggning av den lokala marknaden i enlighet med punkt 11.1 andra stycket g och ett förhandlat förfarande för kontrakt till lågt värde i enlighet med punkt 14.3 ska minsta antalet anbudssökande vara tre.
- 6.3 Punkterna 6.1 och 6.2 ska inte tillämpas i följande fall:
- a) Vid förhandlade förfaranden för kontrakt till mycket lågt värde i enlighet med punkt 14.4.
 - b) Vid förhandlande förfaranden utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling i enlighet med punkt 11, om det inte avser projekttävlingar i enlighet med punkt 11.1 andra stycket d och kartläggning av den lokala marknaden i enlighet med punkt 11.1 andra stycket g.
- 6.4 Om det antal anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna är lägre än det minsta antal som anges i punkterna 6.1 och 6.2, får den upphandlande myndigheten fortsätta förfarandet genom att bjuda in anbudssökande som har erforderlig kapacitet. Den upphandlande myndigheten får inte i förfarandet inbegripa andra ekonomiska aktörer som inte från början ansökt om att få delta eller som inte från början inbjudits att delta i förfarandet.
- 6.5 Den upphandlande myndigheten ska under en förhandling garantera likabehandling av samtliga anbudsgivare.

Förhandlingen får äga rum i successiva steg för att minska det antal anbud som det ska förhandlas om, genom att man tillämpar de tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten. Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange om den kommer att utnyttja denna möjlighet.

- 6.6 För kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket d och g samt punkt 14.2 och 14.3 ska den upphandlande myndigheten bjuda in åtminstone samtliga ekonomiska aktörer som har anmält intresse efter ett offentliggörande på förhand enligt punkt 3.1, en kartläggning av den lokala marknaden eller en projekttävling.

7. Innovationspartnerskap

- 7.1 Ett innovationspartnerskap ska syfta till utveckling av en innovativ vara, tjänst eller byggtreprenad och därpå följande inköp av dessa byggtreprenader, varor eller tjänster, under förutsättning att de motsvarar prestandanivåerna och inte överskrider de maximikostnader som överenskommits mellan de upphandlande myndigheterna och parterna.

Innovationspartnerskapet ska delas upp i successiva etapper som följer stegen i forsknings- och innovationsprocessen, och som kan inkludera slutförande av byggtreprenaden, tillverkning av varorna eller tillhandahållande av tjänsterna. Innovationspartnerskapet ska ha mellanliggande mål som parterna ska uppnå.

Utifrån dessa mellanliggande mål får den upphandlande myndigheten efter varje avslutad etapp besluta att avsluta innovationspartnerskapet eller, om innovationspartnerskapet omfattar flera partner, minska antalet partner genom att säga upp enskilda kontrakt, under förutsättning att den upphandlande myndigheten har angett dessa möjligheter och på vilka villkor de kan utnyttjas i upphandlingsdokumenten.

- 7.2 Innan ett innovationspartnerskap inleds ska den upphandlande myndigheten undersöka marknaden i enlighet med punkt 15 för att fastställa att byggtreprenaden, varan eller tjänsten inte redan finns på marknaden eller har kommit så långt i sin utveckling att en marknads lansering är nära.

De ordningar för förhandling som beskrivs i artikel 164.4 och punkt 6.5 ska efterlevas.

I upphandlingsdokumenten ska den upphandlande myndigheten beskriva behovet av innovativa byggtreprenader, varor eller tjänster som inte kan tillgodoses genom inköp av byggtreprenader, varor eller tjänster som redan finns tillgängliga på marknaden. Den ska ange vilka delar av den beskrivningen som fastställer minimikraven. Den information som lämnas ska vara tillräckligt precis för att de ekonomiska aktörerna ska kunna bedöma den begärda lösningens art och räckvidd och besluta om de vill ansöka om att få delta i förfarandet.

Den upphandlande myndigheten får besluta att inrätta ett innovationspartnerskap med en eller flera partner som bedriver separat forsknings- och utvecklingsverksamhet.

Kontrakt ska tilldelas enbart på grundval av det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet i enlighet med artikel 167.4.

- 7.3 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilka arrangemang för immateriella rättigheter som ska tillämpas.

Inom ramen för ett innovationspartnerskap får den upphandlande myndigheten inte röja för övriga partner vilka lösningar som har föreslagits eller annan konfidentiell information som har förmedlats av en partner, utan dennes samtycke.

Den upphandlande myndigheten ska se till att partnerskapets struktur, särskilt varaktigheten av och värdet på de olika etapperna, avspeglar graden av innovation hos den föreslagna lösningen och stegen i de forsknings- och innovationsverksamheter som krävs för att utveckla en innovativ lösning som ännu inte finns tillgänglig på marknaden. Det uppskattade värdet av byggtreprenader, varor eller tjänster ska vara proportionellt i förhållande till de investeringar som krävs för deras framtagande.

8. Projekttävlingar

- 8.1 Projekttävlingar ska omfattas av de regler om utlysning som anges i punkt 2 och får innefatta utdelning av tävlingspriser.

Om deltagarantalet i en projekttävling är begränsat till ett visst antal tävlingsdeltagare ska den upphandlande myndigheten fastställa entydiga och icke-diskriminerande urvalskriterier.

Det antal tävlingsdeltagare som inbjuds att delta ska vara så stort att verklig konkurrens säkerställs.

- 8.2 En jury ska utnämnas av den behöriga utanordnaren. Den ska uteslutande bestå av fysiska personer som är oberoende i förhållande till tävlingsdeltagarna. Om särskilda yrkeskvalifikationer krävs av tävlingsdeltagarna ska minst en tredjedel av juryledamöterna ha samma eller likvärdiga kvalifikationer.

Juryn ska vara självständig i sina yttranden. Dess yttranden ska antas på grundval av de bidrag som tävlingsdeltagarna lagt fram anonymt och ska uteslutande bygga på de kriterier som anges i meddelandet om projekttävlingen.

- 8.3 Juryns förslag, grundat på varje bidrags förtjänster, samt bidragens rangordning och juryns anmärkningar ska anges i en rapport som undertecknas av ledamöterna.

Tävlingsdeltagarna ska förbli anonyma fram till dess att juryn lämnat sitt yttrande.

I syfte att förtydliga ett projekt får juryn be tävlingsdeltagare att svara på frågor som den har noterat i rapporten. En fullständig rapport om dialogen ska upprättas.

- 8.4 Den upphandlande myndigheten ska därefter fatta ett beslut om tilldelning där den utvalda deltagarens namn och adress anges liksom skälen till valet utifrån de kriterier som offentliggjorts i meddelandet om projekttävlingen, i synnerhet om det skiljer sig från de förslag som lämnats i juryns yttrande.

9. Dynamiska inköpssystem

- 9.1 Ett dynamiskt inköpssystem får delas in i kategorier av byggtreprenader, varor eller tjänster som är objektivt definierade på grundval av egenskaperna hos den upphandling som ska genomföras inom den berörda kategorin. I detta fall ska urvalskriterier fastställas för varje kategori.

- 9.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilken typ av köp och vilka uppskattade kvantiteter som systemet avser samt all nödvändig information om inköpssystemet, den elektroniska utrustning som används, tekniska arrangemang för anslutning samt tekniska specifikationer.

- 9.3 Den upphandlande myndigheten ska under hela den tid som det dynamiska inköpssystemet är giltigt ge alla ekonomiska aktörer möjlighet att ansöka om att få delta i systemet. Den ska slutföra utvärderingen av sådana ansökningar inom 10 arbetsdagar från och med det att de inlämnas. Denna tidsfrist får i motiverade fall förlängas till 15 arbetsdagar. Den upphandlande myndigheten får dock förlänga utvärderingsperioden så länge den inte utfärdar någon inbjudan att lämna anbud under tiden.

Den upphandlande myndigheten ska snarast möjligt informera anbudssökande om huruvida de tagits med i det dynamiska inköpssystemet.

9.4 Den upphandlande myndigheten ska inbjuda alla anbudssökande som tagits med i det dynamiska inköpssystemet inom relevant kategori att lämna ett anbud inom en rimlig tidsfrist. Den upphandlande myndigheten ska tilldela kontraktet till den anbudsgivare som har lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet på grundval av de tilldelningskriterier som angetts i meddelandet om upphandling. Dessa kriterier får vid behov preciseras i inbjudan att lämna anbud.

9.5 Den upphandlande myndigheten ska i meddelandet om upphandling ange hur länge det dynamiska inköpssystemet är giltigt.

Ett dynamiskt inköpssystem får inte gälla i mer än fyra år, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall.

Den upphandlande myndigheten får inte använda ett sådant förfarande för att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen.

10. Konkurrenspräglad dialog

10.1 Den upphandlande myndigheten ska ange sina behov och krav, tilldelningskriterier och en vägledande tidsplan i meddelandet om upphandling eller i ett beskrivande dokument.

Den ska tilldela kontraktet till det anbud som har det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet.

10.2 Den upphandlande myndigheten ska inleda en dialog med de anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna för att identifiera och definiera hur dess behov bäst ska kunna tillgodoses. Under den dialogen får den upphandlande myndigheten diskutera alla aspekter av upphandlingen med de utvalda anbudssökandena, men den får inte ändra sina behov och krav eller tilldelningskriterierna enligt punkt 10.1.

Den upphandlande myndigheten ska under dialogen garantera likabehandling av samtliga anbudsgivare och får inte avslöja vilka lösningar en anbudsgivare har föreslagit eller annan konfidentiell information som en anbudsgivare har lämnat, utan dennes samtycke.

Om den möjligheten har angetts i meddelandet om upphandling eller i det beskrivande dokumentet får en konkurrenspräglad dialog äga rum i successiva steg för att minska det antal lösningar som diskuteras under dialogen, med tillämpning av de meddelade tilldelningskriterierna.

10.3 Den upphandlande myndigheten ska fortsätta denna dialog till dess att den kan identifiera den eller de lösningar som kan tillgodose dess behov.

Efter att ha informerat de kvarvarande anbudsgivarna om att dialogen är avslutad ska den upphandlande myndigheten uppmana var och en av dem att lämna sitt slutgiltiga anbud på grundval av den eller de lösningar som lagts fram och specificerats under dialogen. Dessa anbud ska innehålla alla de faktorer och villkor som är nödvändiga för projektets genomförande.

På den upphandlande myndighetens begäran får dessa slutgiltiga anbud klarläggas, preciseras och optimeras, men detta får inte leda till väsentliga ändringar av anbudet eller upphandlingsdokumenten.

Den upphandlande myndigheten får förhandla med den anbudsgivare vars anbud har det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet om att denne ska bekräfta åtaganden som gjorts i anbudet, förutsatt att detta inte leder till en ändring av väsentliga delar av anbudet eller en risk för snedvridning av konkurrensen eller diskriminering.

10.4 Den upphandlande myndigheten får närmare ange de betalningar som ska göras till de utvalda anbudssökande som deltar i dialogen.

11. Förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling

11.1 När den upphandlande myndigheten använder ett förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling ska den efterleva de ordningar för förhandling som beskrivs i artikel 164.4 och punkt 6.5.

Den upphandlande myndigheten får i följande fall använda det förhandlade förfarandet utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling, oavsett hur stort det uppskattade kontraktsvärdet är:

a) Om det efter avslutandet av ett öppet eller selektivt förfarande konstateras att inga anbud eller inga lämpliga anbud, inga anbudsansökningar eller inga lämpliga anbudsansökningar enligt punkt 11.2 har lämnats, förutsatt att de ursprungliga upphandlingsdokumenten inte ändras väsentligt.

- b) Om byggtreprenaden, varorna eller tjänsterna endast kan tillhandahållas av en enskild ekonomisk aktör på de villkor som anges i punkt 11.3, av något av följande skäl:
- i) Syftet med upphandlingen är att skapa eller förvärva ett unikt konstverk eller en unik konstnärlig prestation.
 - ii) Om det av tekniska skäl inte finns någon konkurrens.
 - iii) Skyddet av ensamrätt, inklusive immateriella rättigheter, måste säkerställas.
- c) Om det är absolut nödvändigt i fall där man inte kan iaktta de tidsfrister som anges i punkterna 24, 26 och 41, på grund av synnerlig brådska föranledd av oförutsedda omständigheter som inte kan tillskrivas den upphandlande myndigheten.
- d) Om ett tjänstekontrakt följer på en projekttävling och ska tilldelas vinnaren eller en av vinnarna, varvid i det senare fallet samtliga vinnare ska inbjudas att delta i förhandlingarna.
- e) Om det rör sig om nya tjänster eller byggtreprenader som är en upprepning av liknande tjänster eller byggtreprenader som samma upphandlande myndighet tilldelat samma ekonomiska aktör i ett ursprungligt kontrakt, förutsatt att dessa tjänster eller byggtreprenader är i överensstämmelse med ett grundläggande projekt, för vilket det ursprungliga kontraktet tilldelats efter offentliggörande av ett meddelande om upphandling, på de villkor som anges i punkt 11.4.
- f) Om det rör sig om varukontrakt, enligt följande:
- i) Vid kompletterande leveranser som antingen syftar till att delvis ersätta varor eller installationer, eller till att utöka befintliga varuleveranser eller installationer, i de fall ett byte av leverantör skulle tvinga den upphandlande myndigheten att anskaffa varor med andra tekniska egenskaper med åtföljande inkompatibilitet eller oproportionella tekniska svårigheter vid användning och underhåll. När unionsinstitutionerna tilldelar kontrakt för egen räkning får kontraktens löptid inte överstiga tre år.
 - ii) Om varorna endast framställs för forsknings-, experiment-, studie- eller utvecklingsändamål. Sådana kontrakt får dock inte inbegripa tillverkning i en omfattning som syftar till att göra varan lönsam eller till att täcka forsknings- och utvecklingskostnader.
 - iii) Om det rör sig om varor som noteras och förvärvas på en råvarumarknad.
 - iv) Vid inköp av varor på särskilt gynnsamma villkor, antingen från en ekonomisk aktör som slutgiltigt avvecklar sin affärsverksamhet eller från en likvidator vid ett insolvensförfarande, offentligt ackord eller liknande förfarande enligt nationell rätt.
- g) Om det rör sig om fastighetskontrakt, efter det att den lokala marknaden kartlagts.
- h) Om det rör sig om kontrakt för något av följande:
- i) När en advokat i den mening som avses i artikel 1 i rådets direktiv 77/249/EEG⁽¹⁾ företräder en klient vid skiljeförfaranden, förlikning eller rättsliga förfaranden.
 - ii) Juridisk rådgivning som förberedelse inför något av de förfaranden som avses i led i eller när det finns en påtaglig indikation om och en stor sannolikhet för att det ärende som rådgivningen gäller kommer att bli föremål för sådana förfaranden, förutsatt att rådgivningen ges av en advokat i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 77/249/EEG.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, 26.3.1977, s. 17).

- iii) Skiljemanna- och förlikningstjänster.
 - iv) Tjänster inom certifiering och autentisering av dokument som måste tillhandahållas av notarier.
 - i) Om det rör sig om kontrakt som sekretessbelagts eller kontrakt vars fullgörande måste åtföljas av särskilda säkerhetsåtgärder, enligt gällande administrativa regler eller när skyddet av unionens vitala intressen kräver det, förutsatt att dessa vitala intressen inte kan skyddas genom andra åtgärder, varvid dessa åtgärder kan bestå av krav på att skydda den konfidentiella karaktären hos de uppgifter som den upphandlande myndigheten gör tillgängliga i upphandlingsförfarandet.
 - j) Om det rör sig om finansiella tjänster i samband med utfärdande, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ samt centralbankstjänster och insatser som genomförs tillsammans med Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen.
 - k) Om det rör sig om lån, även i samband med utfärdande, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU.
 - l) Om det rör sig om inköp av allmänna kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ⁽²⁾.
 - m) Om det rör sig om tjänster som tillhandahålls av en internationell organisation som till följd av sina stadgar eller sin etableringsakt inte får delta i anbudsförfaranden under konkurrens.
- 11.2 Ett anbud ska anses som olämpligt om det inte relaterar till kontraktsföremålet och en anbudsansökan ska anses som olämplig om den ekonomiska aktören befinner sig i en uteslutningssituation som avses i artikel 136.1 eller inte uppfyller urvalskriterierna.
- 11.3 De undantag som anges i punkt 11.1 andra stycket b ii och iii ska endast tillämpas när inget rimligt alternativ eller substitut finns och om avsaknaden av konkurrens inte beror på en konstgjord begränsning av de parametrar som fastställts för upphandlingen.
- 11.4 I de fall som avses i punkt 11.1 andra stycket e ska omfattningen av möjliga nya tjänster eller byggtreprenader samt villkoren för tilldelning anges i det grundläggande projektet. När det grundläggande projektet utlyses ska den upphandlande myndigheten ange att det förhandlade förfarandet kan bli aktuellt och beakta den uppskattade totala kostnaden för kommande tjänster eller byggtreprenader vid tillämpningen av tröskelvärdena i artikel 175.1 eller i artikel 178.1 avseende externa åtgärder. När unionsinstitutionerna tilldelar kontrakt för egen räkning får detta förfarande bara användas under fullgörandet av det ursprungliga kontraktet och senast inom tre år efter dess ingående.
12. Förhandlat förfarande under konkurrens eller konkurrenspräglad dialog
- 12.1 När den upphandlande myndigheten använder det förhandlade förfarandet under konkurrens eller en konkurrenspräglad dialog ska den efterleva de ordningar för förhandling som beskrivs i artikel 164.4 och punkt 6.5. Den upphandlande myndigheten får i följande fall använda dessa förfaranden, oavsett hur stort det uppskattade kontraktsvärdet är:
- a) Om det efter avslutandet av ett öppet eller selektivt förfarande konstateras att enbart sådana ogiltiga eller oacceptabla anbud som avses i punkterna 12.2 och 12.3 har lämnats, förutsatt att de ursprungliga upphandlingsdokumenten inte ändras väsentligt.
 - b) För byggtreprenader, varor eller tjänster som uppfyller ett eller flera av följande kriterier:
 - i) Den upphandlande myndighetens behov kan inte tillgodoses utan anpassning av en lättillgänglig lösning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

- ii) Byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna inbegriper formgivning eller innovativa lösningar.
 - iii) Kontraktet kan inte tilldelas utan föregående förhandlingar på grund av särskilda omständigheter knutna till kontraktets art, komplexitet eller rättsliga och ekonomiska utformning eller till riskerna i anslutning till kontraktsföremålet.
 - iv) Den upphandlande myndigheten kan inte fastställa tekniska specifikationer med tillräcklig precision utifrån en standard i enlighet med punkt 17.3.
- c) För koncessionskontrakt.
 - d) För tjänstekontrakt som avses i bilaga XIV till direktiv 2014/24/EU.
 - e) För andra forsknings- och utvecklingstjänster än de som omfattas av CPV-koderna 73000000–2 till 73120000–9, 73300000–5, 73420000–2 och 73430000–5 som anges i förordning (EG) nr 2195/2002, såvida inte resultaten tillkommer endast den upphandlande myndigheten i dess egen verksamhet eller såvida inte den tillhandahållna tjänsten betalas helt och hållet av den upphandlande myndigheten.
 - f) För tjänstekontrakt omfattande inköp, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial avsett för audiovisuella medietjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU ⁽¹⁾, eller radiotjänster eller kontrakt för sändningstid eller tillhandahållande av program.

12.2 Ett anbud ska i följande fall anses vara ogiltigt:

- a) När det inte uppfyller de minimikrav som anges i upphandlingsdokumenten.
- b) När det inte uppfyller inlämningskraven enligt artikel 168.3.
- c) När anbudsgivaren avvisas från förfarandet i enlighet med artikel 141.1 första stycket b eller c.
- d) När den upphandlande myndigheten har förklarat att anbudet är onormalt lågt.

12.3 Ett anbud ska i följande fall anses vara oacceptabelt:

- a) När dess pris överskrider det högsta budgetanslag som beslutats och dokumenterats av den upphandlande myndigheten innan upphandlingsförfarandet inleds.
- b) När det inte motsvarar minimikvalitetsnivåerna enligt tilldelningskriterierna.

12.4 I de fall som avses i punkt 12.1 a ska den upphandlande myndigheten inte vara skyldig att offentliggöra ett meddelande om upphandling om den i det förhandlade förfarandet under konkurrens inbegriper samtliga anbudsgivare som iakttar uteslutnings- och urvalskriterierna, utom de som lämnat anbud som förklarats vara onormalt låga.

13. Förfarande med inbjudan att anmäla intresse

13.1 För kontrakt till värden under tröskelvärdena i artikel 175.1 eller artikel 178.1 får den upphandlande myndigheten, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 11 och 12, använda en inbjudan att anmäla intresse för att göra något av följande:

- a) På förhand välja ut anbudssökande som ska bjudas in att lämna anbud under kommande selektiva anbuds-förfaranden.
- b) Upprätta en förteckning över leverantörer som ska bjudas in att lämna anbudsansökningar eller anbud.

13.2 Den förteckning som upprättas efter en inbjudan att anmäla intresse ska vara giltig i högst fyra år efter den dag då det meddelande som avses i punkt 3.1 offentliggjordes.

Den förteckning som avses i första stycket får inbegripa delförteckningar.

Alla intresserade ekonomiska aktörer får anmäla intresse när som helst under förteckningens giltighetsperiod, utom under periodens sista tre månader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

- 13.3 Om ett kontrakt ska tilldelas ska den upphandlande myndigheten inbjuda samtliga anbudssökande eller leverantörer i den relevanta förteckningen eller delförteckningen att göra något av följande:
- a) Lämna ett anbud i det fall som avses i punkt 13.1 a.
 - b) I de fall som avses i punkt 13.1 b, lämna in någotdera av följande:
 - i) Anbud, inklusive handlingar som gäller uteslutnings- och urvalskriterierna.
 - ii) Handlingar som gäller uteslutnings- och urvalskriterier och, som ett andra steg för dem som uppfyller dessa kriterier, anbud.
14. Kontrakt till medelhögt, lågt och mycket lågt värde
- 14.1 Kontrakt till medelhögt, lågt och mycket lågt värde får tilldelas genom förhandlat förfarande i enlighet med de ordningar för förhandling som anges i artikel 164.4 och i punkt 6.5. Enbart anbudssökande som inbjudits samtidigt och skriftligen av den upphandlande myndigheten får lämna ett ursprungligt anbud.
- 14.2 Kontrakt till ett värde över 60 000 EUR men under tröskelvärdena som avses i artikel 175.1 ska anses vara kontrakt till medelhögt värde. Punkterna 3.1, 6.1 och 6.4 är tillämpliga på sådana kontrakt.
- 14.3 Kontrakt till ett värde på högst 60 000 EUR men över tröskelvärdena som anges i punkt 14.4 ska anses vara kontrakt till lågt värde. Punkterna 3.1, 6.2 och 6.4 är tillämpliga på sådana kontrakt.
- 14.4 Kontrakt till ett värde på högst 15 000 EUR ska anses vara kontrakt till mycket lågt värde. Punkt 6.3 är tillämplig på sådana kontrakt.
- 14.5 Betalningar för utgifter på högst 1 000 EUR får utföras genom en enkel betalning mot faktura utan föregående godkännande av ett anbud.
15. Preliminär marknadsundersökning
- 15.1 För att göra en preliminär marknadsundersökning får den upphandlande myndigheten rådfråga eller godta råd från oberoende experter, myndigheter eller ekonomiska aktörer. Dessa råd får användas vid planering och genomförande av upphandlingsförfarandet, förutsatt att de inte snedvrider konkurrensen eller bryter mot principerna om icke-diskriminering och öppenhet.
- 15.2 Om en ekonomisk aktör har gett råd till den upphandlande myndigheten eller på annat sätt har deltagit i förberedelsen av upphandlingsförfarandet ska den upphandlande myndigheten vidta lämpliga åtgärder enligt artikel 141 för att säkerställa att konkurrensen inte snedvrids till följd av den ekonomiska aktörens deltagande i förfarandet för tilldelning.
16. Upphandlingsdokument
- 16.1 Upphandlingsdokumenten ska innefatta följande:
- a) I tillämpliga fall, ett meddelande om upphandling eller en annan utlysning åtgärd enligt punkterna 2–5.
 - b) Inbjudan att lämna anbud.
 - c) Kravspecifikationer eller beskrivande dokument vid en konkurrenspräglad dialog, inklusive tekniska specifikationer och relevanta kriterier.
 - d) Utkast till kontrakt, grundat på en kontraktsmall.
- Första stycket d ska inte tillämpas på fall då kontraktsmallen inte kan användas på grund av vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter.
- 16.2 Inbjudan att lämna anbud ska innehålla följande:
- a) Regler för inlämning av anbud, särskilt villkor för att bevara anbudens konfidentiella karaktär till dess att de öppnas, sista inlämningsdatum med klockslag samt den adress till vilken de ska sändas eller lämnas eller internetadressen vid elektronisk inlämning.

- b) Uppgift om att inlämning av anbud innebär godkännande av villkoren i upphandlingsdokumenten samt att den entreprenör som tilldelas kontraktet är bunden av sitt anbud under hela fullgörandeperioden.
- c) Giltighetstiden för anbud, under vilken anbud inte får ändras.
- d) Förbud mot all kontakt mellan den upphandlande myndigheten och anbudsgivaren under hela förfarandet, utom i undantagsfall enligt villkoren i artikel 169 och, om besök på platsen föreskrivs som möjlighet, villkoren för sådana besök.
- e) Metod för att bevisa att tidsfristen för inlämning av anbud iakttagits.
- f) Uppgift om att inlämning av anbud innebär godkännande av att resultatet av förfarandet meddelas med elektroniska medel.

16.3 Kravspecifikationerna ska innehålla följande:

- a) Uteslutnings- och urvalskriterier.
- b) Tilldelningskriterier och deras relativa viktning eller, om viktning av objektiva skäl inte är möjlig, kriteriernas prioritetsordning, som även ska gälla alternativa anbud om sådana tillåts enligt meddelandet om upphandling.
- c) De tekniska specifikationer som avses i punkt 17.
- d) Om alternativa anbud tillåts, de minimikrav som de måste uppfylla.
- e) Information om huruvida protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, eller, i tillämpliga fall, Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser eller Wienkonventionen om konsulära förbindelser ska tillämpas.
- f) Intyg om tillträde till upphandling.
- g) Kravet på att ange i vilket land anbudsgivarna är etablerade och att lägga fram sådana styrkande handlingar som normalt godtas enligt det landets rätt.
- h) I fråga om dynamiska inköpssystem eller elektroniska kataloger, information om den elektroniska utrustning som används, tekniska arrangemang för anslutning och tekniska specifikationer.

16.4 Utkastet till kontrakt ska ange följande

- a) Vilka avtalsviten som tillämpas om bestämmelserna inte följs.
- b) De uppgifter som ska anges i fakturor och relevanta styrkande handlingar i enlighet med artikel 111.
- c) Uppgift om att när unionsinstitutionerna tilldelar kontrakt för egen räkning ska unionsrätten vara tillämplig på kontraktet, vid behov kompletterad med nationell rätt, eller, om det krävs för fastighetskontrakt, uppgift om att enbart nationell rätt gäller.
- d) Vilken domstol som är behörig att avgöra tvister.
- e) Uppgift om att entreprenören måste iaktta tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i de internationella social- och miljörättsliga konventioner som anges i bilaga X till direktiv 2014/24/EU.
- f) Uppgift om huruvida överlåtelse av immateriella rättigheter kommer att krävas.
- g) Uppgift om att det pris som anges i anbudet är fast och inte får ändras, eller villkor eller formler för ändring av priser under kontraktets löptid.

Vid tillämpning av första stycket g och om en prisändring föreskrivs i kontraktet ska den upphandlande myndigheten särskilt beakta

- a) föremålet för upphandlingen och den ekonomiska situation i vilken den äger rum,
- b) typen av kontrakt och uppgifter och dess varaktighet,
- c) den upphandlande myndighetens ekonomiska intressen.

När det gäller kontrakt som undertecknas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket m behöver första stycket c och d i den här punkten inte tillämpas.

17. Tekniska specifikationer

- 17.1 De tekniska specifikationerna ska möjliggöra lika tillträde för ekonomiska aktörer till upphandlingsförfarandet och får inte skapa omotiverade hinder mot att upphandlingen öppnas för konkurrens.

De tekniska specifikationerna ska inbegripa de egenskaper som krävs av byggentreprenader, varor eller tjänster, inklusive minimikrav, så att de uppnår det syfte som den upphandlande myndigheten avser.

- 17.2 De egenskaper som avses i punkt 17.1 får innefatta följande, beroende på vad som är tillämpligt:

- a) Kvalitetsnivåer.
- b) Miljö- och klimatprestanda.
- c) För inköp som är avsedda att användas av fysiska personer, kriterier avseende tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning eller formgivning med tanke på samtliga användares behov, utom i vederbörligen motiverade fall.
- d) Nivåer och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.
- e) Prestanda för eller användning av varor.
- f) Säkerhet eller dimensioner, inklusive i fråga om varor, krav på varubeteckning och bruksanvisning, samt i fråga om samtliga kontrakt, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning, etikettering, produktionsprocesser och produktionsmetoder.
- g) För byggentreprenadkontrakt: förfaranden för kvalitetssäkring samt regler för projektering och kostnadsberäkning, provnings- och kontrollregler, villkor för godkännande, metoder eller teknik för byggverksamheten samt samtliga övriga tekniska villkor som den upphandlande myndigheten i enlighet med allmänna eller särskilda förordningar kan föreskriva i fråga om den fullbordade byggentreprenaden samt om ingående material eller delar.

- 17.3 De tekniska specifikationerna ska utformas på något av följande sätt:

- a) Genom hänvisning, i prioritetsordning, till europeiska standarder, europeiska tekniska bedömningar, gemensamma tekniska specifikationer, internationella standarder eller andra tekniska referenssystem som utarbetats av europeiska standardiseringsorgan eller, i avsaknad av sådana standarder, bedömningar, specifikationer eller system, deras nationella motsvarigheter. Varje hänvisning ska följas av orden "eller likvärdigt".
- b) I form av prestanda- eller funktionskrav, inbegripet miljöegenskaper, förutsatt att parametrarna är tillräckligt exakta för att anbudsgivarna ska kunna fastställa kontraktsföremålet och för att den upphandlande myndigheten ska kunna tilldela kontraktet.
- c) Som en kombination av de metoder som beskrivs i leden a och b.

17.4 När den upphandlande myndigheten väljer att hänvisa till de specifikationer som avses i punkt 17.3 a, får den inte avvisa ett anbud av det skälet att det inte överensstämmer med dessa specifikationer om anbudsgivaren, på något lämpligt sätt, bevisar att den föreslagna lösningen på ett likvärdigt sätt uppfyller kraven i de tekniska specifikationerna.

17.5 När den upphandlande myndigheten väljer att utforma tekniska specifikationer som prestanda- eller funktionskrav enligt punkt 17.3 b, får den inte avvisa ett anbud som överensstämmer med en nationell standard som genomför en europeisk standard, med ett europeiskt tekniskt godkännande, med en gemensam teknisk specifikation, med en internationell standard eller med ett tekniskt referenssystem som har utarbetats av ett europeiskt standardiseringsorgan, om dessa specifikationer behandlar de prestanda- eller funktionskrav som den har fastställt.

Anbudsgivaren ska på något lämpligt sätt bevisa att den byggtreprenad eller de varor eller tjänster som motsvarar standarden uppfyller de prestanda- eller funktionskrav som den upphandlande myndigheten har angett.

17.6 Om den upphandlande myndigheten avser att köpa byggtreprenader, varor eller tjänster med särskilda miljörelaterade eller sociala egenskaper eller andra egenskaper, får den begära ett särskilt märke eller efterlevnad av specifika krav som ingår i ett märke, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Märkeskraven rör endast kriterier som är kopplade till kontraktsföremålet och är lämpliga för att definiera egenskaperna hos de byggtreprenader, varor eller tjänster som köps.
- b) Märkeskraven grundas på objektiva kontrollerbara och icke-diskriminerande kriterier.
- c) Märkena fastställs genom ett öppet och transparent förfarande där alla relevanta intressenter får delta.
- d) Märkena är tillgängliga för samtliga berörda parter.
- e) Märkeskraven fastställs av en tredje part över vilken den ekonomiska aktör som ansöker om märket inte kan utöva ett avgörande inflytande.

Den upphandlande myndigheten får begära att ekonomiska aktörer som bevis för överensstämmelse med upphandlingsdokumenten lämnar en provningsrapport eller ett intyg som utfärdats av ett sådant organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ⁽¹⁾ eller ett likvärdigt organ för bedömning av överensstämmelse.

17.7 Den upphandlande myndigheten ska godta andra lämpliga bevismedel än de som avses i punkt 17.6, såsom teknisk dokumentation från tillverkaren, om den ekonomiska aktören inte haft tillgång till intyg eller provningsrapporter eller inte haft möjlighet att erhålla dem eller ett särskilt märke inom den gällande tidsfristen, av skäl som inte kan tillskrivas den berörda ekonomiska aktören och förutsatt att denne bevisar att de byggtreprenader, varor eller tjänster som ska tillhandahållas uppfyller kraven enligt det särskilda märket eller de specifika krav som angetts av den upphandlande myndigheten.

17.8 Om det inte motiveras av kontraktsföremålet får tekniska specifikationer inte innehålla hänvisningar till ett särskilt fabrikat, en särskild källa eller ett särskilt framställningsförfarande som karakteriserar de varor eller tjänster som tillhandahålls av en specifik ekonomisk aktör, och inte heller hänvisningar till varumärken, patent eller typer, ett särskilt ursprung eller en särskild tillverkning, om det får till följd att vissa varor eller ekonomiska aktörer gynnas eller inte kan komma i fråga.

Sådana hänvisningar ska i undantagsfall vara tillåtna om en tillräckligt detaljerad och begriplig beskrivning av kontraktsföremålet inte är möjlig. Sådana hänvisningar ska följas av orden "eller likvärdigt".

18. Uteslutnings- och urvalskriterier

18.1 Vid tillämpning av artikel 137 ska den upphandlande myndigheten godta ett sådant europeiskt enhetligt upphandlingsdokument som avses i direktiv 2014/24/EU eller, i avsaknad av detta, en undertecknad och daterad försäkran på heder och samvete.

Ekonomiska aktörer får återanvända ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument som redan har använts i ett tidigare förfarande, om de bekräftar att uppgifterna i dokumentet fortfarande är korrekta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- 18.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange urvalskriterier, miniminivåer på kapaciteten och de intyg som krävs för att styrka den kapaciteten. Samtliga krav ska ha samband med och stå i proportion till kontraktsföremålet.

Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange hur grupper av ekonomiska aktörer ska uppfylla urvalskriterierna, med beaktande av vad som sägs i punkt 18.6.

När ett kontrakt delas upp i flera delar får den upphandlande myndigheten ange miniminivåer på kapaciteten för varje del. Den får fastställa ytterligare miniminivåer på kapaciteten om flera delar tilldelas en och samma entreprenör.

- 18.3 När det gäller kapaciteten att utöva yrkesverksamhet får den upphandlande myndigheten begära att en ekonomisk aktör uppfyller minst ett av följande villkor:

a) Anslutning till ett relevant yrkes- eller branschregister, utom när den ekonomiska aktören är en internationell organisation.

b) När det gäller tjänstekontrakt, innehav av ett särskilt tillstånd som visar att aktören är auktoriserad att fullgöra kontraktet i sitt etableringsland eller är medlem i en särskild branschorganisation.

- 18.4 När den upphandlande myndigheten mottar anbudsansökningar eller anbud ska den godta ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument eller, i avsaknad av detta, en försäkran på heder och samvete om att den anbudssökande eller anbudsgivaren uppfyller urvalskriterierna. Undantag kan göras från kravet på att inlämna ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument eller en försäkran på heder och samvete avseende kontrakt till mycket lågt värde.

Den upphandlande myndigheten får när som helst under förfarandet begära att anbudsgivare eller anbudssökande lämnar en uppdaterad försäkran eller samtliga kompletterande dokument eller en del av dem, om det är nödvändigt för att säkerställa att förfarandet genomförs på ett korrekt sätt.

Den upphandlande myndigheten ska begära att anbudssökande eller den anbudsgivare som tilldelats kontraktet lämnar aktuella kompletterande dokument, utom när den redan har fått dem inom ramen för ett annat förfarande, förutsatt att dokumenten fortfarande är aktuella eller att den kan få tillgång till dem i en nationell databas utan kostnad.

- 18.5 Den upphandlande myndigheten får utifrån en riskbedömning besluta att inte kräva intyg på de ekonomiska aktörernas rättsliga, finansiella, ekonomiska, tekniska och yrkesmässiga kapacitet i följande fall:

a) Förfaranden för kontrakt som tilldelas av unionsinstitutionerna för deras egen räkning och vars värde inte överskrider tröskelvärdena i artikel 175.1.

b) Förfaranden för kontrakt som tilldelas för externa åtgärder och vars värde inte överskrider tröskelvärdena i artikel 178.1.

c) Förfaranden för kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b, e, f i och iv, h och m.

Om den upphandlande myndigheten beslutar att inte kräva intyg på de ekonomiska aktörernas rättsliga, finansiella, ekonomiska, tekniska och yrkesmässiga kapacitet får ingen förfinansiering ske, utom i vederbörligen motiverade fall.

- 18.6 Ekonomiska aktörer får vid behov och när det gäller ett visst kontrakt utnyttja andra enheters kapacitet, oberoende av den rättsliga arten av förbindelserna mellan dem och dessa enheter. I detta fall ska de för den upphandlande myndigheten bevisa att de kommer att förfoga över nödvändiga resurser för att fullgöra kontraktet, genom att lägga fram ett åtagande från enheterna i fråga om detta.

När det gäller tekniska och yrkesmässiga kriterier får ekonomiska aktörer endast utnyttja andra enheters kapacitet om dessa enheter kommer att utföra de byggtreprenader eller tjänster för vilka dessa kapaciteter krävs.

Om en ekonomisk aktör utnyttjar andra enheters kapacitet när det gäller kriterier för ekonomisk och finansiell kapacitet, får den upphandlande myndigheten kräva att den ekonomiska aktören och de utnyttjade enheterna ska vara solidariskt ansvariga för fullgörandet av kontraktet.

Den upphandlande myndigheten får begära att anbudsgivaren uppger vilka delar av kontraktet som denne avser att lägga ut på underleverantörer samt vilka underleverantörer som kommer att anlitas.

I fråga om byggtreprenader och tjänster som tillhandahålls vid en anläggning under direkt tillsyn av den upphandlande myndigheten ska den upphandlande myndigheten kräva att entreprenören uppger namn på, kontaktuppgifter till och rättsliga företrädare för alla underleverantörer som deltar i fullgörandet av kontraktet, inbegripet ändringar av underleverantörer.

- 18.7 Den upphandlande myndigheten ska kontrollera att de enheter vars kapacitet den ekonomiska aktören avser att utnyttja och de tilltänkta underleverantörerna, när underentreprenad utgör en betydande del av kontraktet, uppfyller relevanta urvalskriterier.

Den upphandlande myndigheten ska begära att den ekonomiska aktören byter ut en enhet eller underleverantör som inte uppfyller ett relevant urvalskriterium.

- 18.8 När det gäller byggtreprenadkontrakt, tjänstekontrakt och monterings- eller installationsarbeten inom ramen för ett varukontrakt, får den upphandlande myndigheten kräva att vissa kritiska uppgifter ska utföras direkt av anbudsgivaren eller, om anbudet lämnas in av en grupp av ekonomiska aktörer, en deltagare i gruppen.

- 18.9 Den upphandlande myndigheten får inte kräva att en grupp av ekonomiska aktörer ska ha en viss juridisk form för att få lämna ett anbud eller en anbudsansökan, men den får kräva att den utsedda gruppen ska anta en viss juridisk form när den har blivit tilldelad kontraktet, om en sådan ändring krävs för att kontraktet ska kunna fullgöras korrekt.

19. Ekonomisk och finansiell kapacitet

- 19.1 För att säkerställa att ekonomiska aktörer har den ekonomiska och finansiella kapacitet som krävs för att fullgöra kontraktet får den upphandlande myndigheten särskilt begära följande:

- a) Att ekonomiska aktörer har en viss minsta årsomsättning, inklusive en viss minsta omsättning inom det område som omfattas av kontraktet.
- b) Att ekonomiska aktörer lämnar information om sina årsbokslut, med uppgift om kvoten mellan tillgångar och skulder.
- c) Att ekonomiska aktörer har lämplig ansvarsförsäkring för verksamheten.

Vid tillämpning av första stycket a får den minsta årsomsättningen inte överstiga ett belopp som är två gånger så högt som det uppskattade årliga kontraktsvärdet, utom i vederbörligen motiverade fall som är förknippade med inköpets art och som den upphandlande myndigheten ska ange i upphandlingsdokumenten.

Vid tillämpning av första stycket b ska den upphandlande myndigheten i upphandlingsdokumenten förklara metoderna och kriterierna för att beräkna sådana kvoter.

- 19.2 När det gäller dynamiska inköpssystem ska den högsta årsomsättningen beräknas på grundval av den förväntade största storleken på specifika kontrakt som ska tilldelas inom ramen för det systemet.

- 19.3 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilka intyg som en ekonomisk aktör ska lägga fram för att bevisa sin ekonomiska och finansiella kapacitet. Den kan i synnerhet begära ett eller flera av följande dokument:

- a) Lämpliga intyg från banker eller, i tillämpliga fall, bevis på relevant ansvarsförsäkring för verksamheten.
- b) Årsredovisningar eller utdrag ur dessa, för en period som inte överstiger de tre senaste budgetåren för vilka räkenskaperna avslutats.

- c) Uppgift om den ekonomiska aktörens samlade omsättning och, i tillämpliga fall, omsättningen inom det område som omfattas av kontraktet, för maximalt de tre senaste tillgängliga räkenskapsåren.

Om den ekonomiska aktören av något giltigt skäl inte kan uppvisa de referenser som den upphandlande myndigheten begär, får aktören bevisa sin ekonomiska och finansiella kapacitet med hjälp av något annat dokument som den upphandlande myndigheten anser lämpligt.

20. Teknisk och yrkesmässig kapacitet

20.1 Den upphandlande myndigheten ska kontrollera att anbudssökande eller anbudsgivare uppfyller minimiurvalskriterierna avseende teknisk och yrkesmässig kapacitet i enlighet med punkt 20.2–20.5.

20.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilka intyg som en ekonomisk aktör ska lägga fram för att bevisa sin tekniska och yrkesmässiga kapacitet. Den kan begära ett eller flera av följande dokument:

- a) För byggentreprenader, varor som kräver monterings- eller installationsarbeten eller tjänster, information om utbildnings- och yrkeskvalifikationer, färdigheter, erfarenhet och sakkunskap hos de personer som ansvarar för fullgörandet.

- b) En förteckning över följande:

i) De huvudsakliga tjänster och varuleveranser som utförts under de tre senaste åren, med uppgift om belopp, datum och offentliga eller privata kunder, på begäran åtföljt av uttalanden från dessa kunder.

ii) De byggentreprenader som utförts under de fem senaste åren, åtföljt av intyg om att de mest betydande byggentreprenaderna utförts på ett tillfredsställande sätt.

- c) En beskrivning av den tekniska utrustning och de redskap eller de anläggningar som den ekonomiska aktören har tillgång till för att fullgöra ett tjänstekontrakt eller ett byggentreprenadkontrakt.

- d) En beskrivning av de tekniska anläggningar och den tekniska utrustning som den ekonomiska aktören har tillgång till för kvalitetssäkring, och en beskrivning av tillgängliga forsknings- och utvecklingsanläggningar.

- e) En referensuppgift om de tekniker eller tekniska organ som den ekonomiska aktören har tillgång till, även om de inte är direkt knutna till aktören, särskilt de som ansvarar för kvalitetskontroll.

- f) När det gäller varor: varuprover, beskrivningar eller autentiska fotografier eller intyg från officiella kvalitetskontrollinstitut eller organ med erkänd kompetens, där varornas överensstämmelse intygas med tydliga hänvisningar till tekniska specifikationer eller standarder.

- g) För byggentreprenader eller tjänster, uppgift om antal anställda i medeltal per år och antalet anställda med ledningsfunktion hos den ekonomiska aktören under de tre senaste åren.

- h) Upplysning om de system för hantering av leveranskedjan och spårningssystem som den ekonomiska aktören kan använda för att fullgöra kontraktet.

- i) Upplysning om de miljöledningsåtgärder den ekonomiska aktören kan tillämpa för att fullgöra kontraktet.

Vid tillämpning av första stycket b i, och om det krävs för att säkerställa en tillfredsställande konkurrensnivå, får den upphandlande myndigheten ange att intyg på relevanta varuleveranser eller tjänster som utförts för mer än tre år sedan kommer att beaktas.

Vid tillämpning av första stycket b ii, och om det krävs för att säkerställa en tillfredsställande konkurrensnivå, får den upphandlande myndigheten ange att intyg på relevanta byggentreprenader som levererats eller utförts för mer än fem år sedan kommer att beaktas.

20.3 Om de aktuella varorna eller tjänsterna är komplexa eller, i undantagsfall, avsedda för ett särskilt ändamål kan den tekniska och yrkesmässiga kapaciteten kontrolleras av den upphandlande myndigheten själv eller, på dennas vägnar, av ett behörigt organ i den ekonomiska aktörens etableringsland, förutsatt att detta organ ger sitt samtycke. Kontrollen ska ge besked om leverantörens tekniska kapacitet och produktionskapacitet och, vid behov, dennes forsknings- och utvecklingsanläggningar samt kvalitetskontrollåtgärder.

- 20.4 Om den upphandlande myndigheten kräver uppvisande av intyg utfärdade av oberoende organ om att den ekonomiska aktören iakttar vissa kvalitetssäkringsstandarder, inklusive tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, ska myndigheten hänvisa till kvalitetssäkringssystem som bygger på relevanta europeiska standarder på området och är certifierade av ackrediterade organ. Den upphandlande myndigheten ska också godta andra bevis på likvärdiga kvalitetssäkringsåtgärder från en ekonomisk aktör som bevisligen inte kan få sådana intyg utfärdade eller inte kan erhålla dem inom gällande tidsfrister av skäl som inte kan tillskrivas den ekonomiska aktören och förutsatt att denne bevisar att de föreslagna kvalitetssäkringsåtgärderna uppfyller gällande kvalitetssäkringsstandarder.
- 20.5 Om den upphandlande myndigheten kräver uppvisande av intyg utfärdade av oberoende organ om att den ekonomiska aktören följer vissa miljöledningssystem eller miljöledningsstandarder ska den hänvisa till unionens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) eller till andra miljöledningssystem som erkänts i enlighet med artikel 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 ⁽¹⁾ eller andra miljöledningsstandarder som grundas på relevanta europeiska eller internationella standarder från ackrediterade organ. Om en ekonomisk aktör bevisligen inte kan få sådana intyg utfärdade eller erhålla dem inom gällande tidsfrister av skäl som inte kan tillskrivas den ekonomiska aktören ska den upphandlande myndigheten också godta andra bevis på miljöledningsåtgärder, förutsatt att den ekonomiska aktören bevisar att dessa åtgärder är likvärdiga med de som krävs enligt det tillämpliga miljöledningssystemet eller den tillämpliga miljöledningsstandarden.
- 20.6 Den upphandlande myndigheten kan dra slutsatsen att en ekonomisk aktör inte har nödvändig yrkesmässig kapacitet för att fullgöra kontraktet enligt en tillämplig kvalitetsstandard, om myndigheten fastställer att den ekonomiska aktören har motstridiga intressen som kan inverka negativt på dennes fullgörande av kontraktet.
21. Tilldelningskriterier
- 21.1 Kvalitetskriterier kan innefatta tekniska fördelar, estetiska och funktionella egenskaper, tillgänglighet, utformning med tanke på samtliga användares behov, sociala, miljörelaterade och innovativa egenskaper, produktions-, tillhandahållande- och handelsprocess och varje annan specifik process under byggentreprenadens, varans eller tjänstens livscykel produkternas livscykel, organisation av den personal som utsetts att fullgöra kontraktet, eftermarknadsservice, tekniskt stöd eller leveransvillkor, såsom leveransdag, leveransprocess och leveranstid eller tid för fullgörande av kontraktet.
- 21.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange hur de olika valda kriterierna kommer att viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt, utom när kontraktet tilldelas endast på grundval av lägsta pris. Kriterieviktningen får anges som intervall med en lämplig största tillåtna spridning.
- Viktningen av pris- eller kostnadskriteriet i förhållande till övriga kriterier får inte medföra att pris- eller kostnadskriteriet neutraliseras i valet av vem som ska tilldelas kontraktet.
- Om viktning inte är möjlig av objektiva skäl ska den upphandlande myndigheten ange kriterierna i fallande prioritetsordning.
- 21.3 Den upphandlande myndigheten får fastställa miniminivåer för kvalitet. Anbud under dessa kvalitetsnivåer ska avvisas.
- 21.4 Livscykelkostnader ska i den mån som det är relevant omfatta delar av eller alla följande kostnader under en byggentreprenads, varas eller tjänsts livscykel:

a) Kostnader som bärs av den upphandlande myndigheten eller andra användare, såsom

i) kostnader för förvärv,

ii) användningskostnader, som förbrukning av energi och andra resurser,

iii) underhållskostnader,

iv) kostnader vid livslängdens slut, t.ex. insamlings- och återvinningskostnader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

- b) Kostnader som beror på externa miljöeffekter kopplade till byggtreprenader, varor eller tjänster under deras livscykel, förutsatt att deras penningvärde kan fastställas och kontrolleras.

21.5 När den upphandlande myndigheten bedömer kostnaderna med utgångspunkt från ett livscykelkostnadsperspektiv ska den i upphandlingsdokumenten ange vilka uppgifter som anbudsgivarna ska lämna och vilken metod som myndigheten på grundval av dessa uppgifter kommer att använda för att fastställa livscykelkostnaderna.

Den metod som används för bedömningen av kostnader som beror på externa miljöeffekter ska uppfylla följande villkor:

- a) Den ska grundas på objektivt verifierbara och icke-diskriminerande kriterier.
- b) Den ska vara tillgänglig för alla berörda parter.
- c) De uppgifter som krävs ska med rimliga ansträngningar kunna tillhandahållas av ekonomiska aktörer.

I tillämpliga fall ska den upphandlande myndigheten använda de obligatoriska gemensamma metoder för beräkning av livscykelkostnader som anges i de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga XIII till direktiv 2014/24/EU.

22. Användning av elektroniska auktioner

22.1 Den upphandlande myndigheten får använda elektroniska auktioner, där nya lägre priser eller nya värden för vissa delar av anbudet presenteras.

Den upphandlande myndigheten ska strukturera den elektroniska auktionen som en upprepad elektronisk process, vilken genomförs efter en inledande fullständig utvärdering av anbudet och möjliggör en rangordning av anbudet på grundval av automatiska utvärderingsmetoder.

22.2 Vid öppna eller selektiva förfaranden eller förhandlade förfaranden under konkurrens får den upphandlande myndigheten besluta att tilldelningen vid offentlig upphandling ska föregås av en elektronisk auktion, om upphandlingsdokumenten kan fastställas med tillräcklig exakthet.

En elektronisk auktion får användas vid förnyad konkurrensutsättning för parter i ett ramavtal enligt punkt 1.3 andra stycket b, och vid inbjudan att lämna anbud beträffande kontrakt som ska tilldelas inom ramen för ett sådant dynamiskt inköpssystem som avses i punkt 9.

En elektronisk auktion ska grundas på en av de tilldelningsmetoder som anges i artikel 167.4.

22.3 En upphandlande myndighet som beslutar att använda elektronisk auktion ska ange detta i meddelandet om upphandling.

Upphandlingsdokumenten ska innehålla följande upplysningar:

- a) Värden på det som kommer att vara föremål för en elektronisk auktion, förutsatt att detta är kvantifierbart och kan uttryckas i siffror eller procent.
- b) Eventuella gränser för de värden som kan presenteras, baserade på specifikationerna för kontraktsföremålet.
- c) De uppgifter som kommer att göras tillgängliga för anbudsgivarna under den elektroniska auktionen och, vid behov, när detta kommer att ske.
- d) Relevanta uppgifter om genomförandet av den elektroniska auktionen, inbegripet huruvida den är indelad i etapper och hur den kommer att avslutas enligt punkt 22.7.
- e) På vilka villkor anbudsgivarna kan lämna anbud och särskilt vilka minsta skillnader som i tillämpliga fall krävs mellan anbudet.
- f) Relevanta uppgifter om den elektroniska utrustning som används och om arrangemangen och de tekniska specifikationerna för anslutning.

- 22.4 Alla anbudsgivare som har lämnat in godtagbara anbud ska samtidigt och med elektroniska medel bjudas in att delta i den elektroniska auktionen genom de anslutningssätt som anges i instruktionerna. I inbjudan ska anges vilken dag och tid den elektroniska auktionen kommer att inledas.

Den elektroniska auktionen får genomföras i flera på varandra följande etapper. Den elektroniska auktionen får inte inledas tidigare än två arbetsdagar efter den dag då inbjudan avsänts.

- 22.5 Inbjudan ska åtföljas av resultatet av en fullständig utvärdering av det berörda anbudet.

I inbjudan ska även den matematiska formel anges som kommer att användas vid den elektroniska auktionen för att bestämma den nya automatiska rangordningen utifrån de nya priser och/eller värden som lämnas. Denna formel ska innefatta viktningen av alla de kriterier som fastställts för att avgöra vilket som är det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, i enlighet med upphandlingsdokumenten. I detta syfte ska emellertid eventuellt förekommande intervall i förväg reduceras till ett bestämt värde.

Om alternativa anbud är tillåtna ska en separat formel anges för varje alternativ.

- 22.6 Under varje etapp i en elektronisk auktion ska den upphandlande myndigheten omedelbart meddela alla anbudsgivare åtminstone tillräckliga upplysningar för att de vid varje tidpunkt ska ha kännedom om sin plats i rangordningen. Den får även, om detta angetts tidigare, ge ytterligare upplysningar om andra priser eller värden som lämnats in samt antalet anbudsgivare i en specifik auktionsetapp. Den får emellertid inte röja anbudsgivarnas identitet under någon av de olika etapperna i den elektroniska auktionen.

- 22.7 Den upphandlande myndigheten ska avsluta den elektroniska auktionen på ett eller flera av följande sätt:

- a) På den dag och vid den tidpunkt som tidigare angetts.
- b) När den inte längre erhåller några nya priser eller nya värden som motsvarar kraven på minsta skillnader, förutsatt att den tidigare har angett hur långt efter det att den har mottagit det sista priset eller värdet som den kommer att avsluta den elektroniska auktionen.
- c) När det antal auktionsetapper som tidigare angetts har genomförts.

- 22.8 Efter att ha avslutat den elektroniska auktionen ska den upphandlande myndigheten tilldela kontraktet på grundval av resultatet av den elektroniska auktionen.

23. Onormalt låga anbud

- 23.1 Om de priser eller kostnader som föreslås i ett anbud för ett visst kontrakt framstår som onormalt låga ska den upphandlande myndigheten skriftligen begära upplysningar om beståndsdelarna av de priser eller kostnader som den anser vara relevanta, och ge anbudsgivaren möjlighet att lämna synpunkter.

Den upphandlande myndigheten får särskilt beakta synpunkter som gäller

- a) ekonomin i sättet att tillverka varorna, sättet att tillhandahålla tjänsterna eller byggmetoderna,
- b) valda tekniska lösningar eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren har tillgång till,
- c) originaliteten i anbudet,
- d) anbudsgivarens efterlevnad av tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter,
- e) underleverantörers efterlevnad av tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter,
- f) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd i enlighet med tillämpliga regler.

- 23.2 Den upphandlande myndigheten får endast avvisa anbudet när de ingivna bevisen inte på ett tillfredsställande sätt förklarar de låga priser eller kostnader som föreslagits.

Den upphandlande myndigheten ska avvisa anbudet när den har fastställt att anbudet är onormalt lågt på grund av att det inte uppfyller tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter.

- 23.3 Om den upphandlande myndigheten fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får den endast avvisa anbudet av enbart detta skäl om anbudsgivaren inte kan bevisa, inom en tillräcklig tidsfrist som fastställs av den upphandlande myndigheten, att det berörda stödet är förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107 i EUF-fördraget.

24. Tidsfrist för inlämning av anbud och anbudsansökningar

- 24.1 Fristerna ska vara längre än de minimitidsfrister som anges i denna punkt när anbuderna kan utarbetas först efter ett besök på plats eller efter en granskning på plats av underlagen till upphandlingsdokumenten.

Tidsfristerna ska förlängas med fem dagar i följande fall:

- a) Den upphandlande myndigheten erbjuder inte direkt kostnadsfri tillgång till upphandlingsdokumenten med elektroniska medel.
- b) Meddelandet om upphandling offentliggörs på det sätt som anges i punkt 4.2 b.
- 24.2 Vid öppna förfaranden ska tidsfristen för inlämning av anbud vara minst 37 dagar räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling avsändes.
- 24.3 Vid selektiva förfaranden, konkurrenspräglade dialoger, förhandlade förfaranden under konkurrens, dynamiska inköpssystem och innovationspartnerskap ska tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar vara minst 32 dagar räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling avsändes.
- 24.4 Vid selektiva förfaranden och förhandlade förfaranden under konkurrens ska tidsfristen för inlämning av anbud vara minst 30 dagar räknat från den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes.
- 24.5 Vid dynamiska inköpssystem ska tidsfristen för inlämning av anbud vara minst tio dagar räknat från den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes.
- 24.6 Vid förfaranden efter en sådan inbjudan att anmäla intresse som avses i punkt 13.1 ska tidsfristen vara
- a) minst tio dagar räknat från den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes, för inlämning av anbud vid den typ av förfarande som avses i punkt 13.1 a och punkt 13.3 b i,
- b) minst tio dagar för inlämning av anbudsansökningar och minst tio dagar för inlämning av anbud vid det tvåstegsförfarande som avses i punkt 13.3 b ii.
- 24.7 Vid öppna eller selektiva förfaranden får den upphandlande myndigheten minska tidsfristerna för inlämning av anbud med fem dagar om den godtar att anbud inlämnas med elektroniska medel.

25. Tillgång till upphandlingsdokument och tidsfrist för inlämning av kompletterande uppgifter

- 25.1 Den upphandlande myndigheten ska erbjuda direkt kostnadsfri tillgång med elektroniska medel till upphandlingsdokumenten från den dag då meddelandet om upphandling offentliggörs eller, i fråga om förfaranden utan något meddelande om upphandling eller som avses i punkt 13, från den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds.

I motiverade fall får den upphandlande myndigheten överföra upphandlingsdokumenten med andra medel som den angett, om direkt tillgång med elektroniska medel är omöjlig av tekniska skäl eller om upphandlingsdokumenten innehåller uppgifter av konfidentiell karaktär. I sådana fall ska punkt 24.1 andra stycket tillämpas, utom i de brådskande fall som avses i punkt 26.1.

Den upphandlande myndigheten får ställa krav på ekonomiska aktörer för att skydda den konfidentiella karaktären hos uppgifter i upphandlingsdokumenten. Den ska tillkännage sådana krav samt hur tillgång till de berörda upphandlingsdokumenten kan erhållas.

- 25.2 Den upphandlande myndigheten ska så snart som möjligt, samtidigt och skriftligen, ge samtliga berörda ekonomiska aktörer kompletterande uppgifter med anknytning till upphandlingsdokumenten.

Den upphandlande myndigheten ska inte vara skyldig att besvara framställningar om kompletterande uppgifter som lagts fram mindre än sex arbetsdagar före tidsfristen för inlämning av anbud.

25.3 Den upphandlande myndigheten ska förlänga tidsfristen för inlämning av anbud när

- a) den inte lämnat kompletterande uppgifter senast sex dagar före tidsfristen för inlämning av anbud trots att den ekonomiska aktören begärt detta i god tid,
- b) den gjort väsentliga ändringar i upphandlingsdokumenten.

26. Tidsfrist i brådslande fall

26.1 Om det vid ett öppet eller selektivt förfarande inte är möjligt att iaktta minimitidsfristerna enligt punkt 24.2 och 24.3 på grund av vederbörligen motiverad brådskande, får den upphandlande myndigheten fastställa

- a) en tidsfrist för inlämning av anbudsansökningar eller anbud vid ett öppet förfarande, vilken inte får vara mindre än 15 dagar från den dag då meddelandet om upphandling avsändes,
- b) en tidsfrist för inlämning av anbud vid ett selektivt förfarande, vilken inte får vara mindre än 10 dagar från den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes.

26.2 I brådslande fall ska den tidsfrist som avses i punkt 25.2 första stycket och punkt 25.3 a vara fyra dagar.

27. Elektroniska kataloger

27.1 Om det krävs att elektroniska kommunikationsmedel ska användas får den upphandlande myndigheten kräva att anbud inlämnas i form av en elektronisk katalog eller att de ska innefatta en elektronisk katalog.

27.2 När inlämning av anbud i form av en elektronisk katalog godtas eller krävs ska den upphandlande myndigheten

- a) ange detta i meddelandet om upphandling,
- b) i upphandlingsdokumenten ange alla nödvändiga uppgifter om format, den elektroniska utrustning som används samt tekniska arrangemang för anslutning och specifikationer för katalogen.

27.3 Om ett multipelt ramavtal har ingåtts efter inlämning av anbud i form av elektroniska kataloger, får den upphandlande myndigheten besluta att en förnyad konkurrensutsättning för specifika kontrakt genomförs på grundval av uppdaterade kataloger, genom en av följande metoder:

- a) Den upphandlande myndigheten inbjuder entreprenörerna att på nytt lämna in sina elektroniska kataloger, anpassade till kraven i det berörda specifika kontraktet.
- b) Den upphandlande myndigheten meddelar entreprenörerna att den har för avsikt att från redan inlämnade elektroniska kataloger samla in de uppgifter som behövs för att upprätta anbud anpassade till kraven i det berörda specifika kontraktet, förutsatt att det angetts i upphandlingsdokumenten för ramavtalet att denna metod kommer att användas.

27.4 Om den upphandlande myndigheten använder den metod som avses i punkt 27.3 b ska den meddela entreprenörerna den dag och den tidpunkt då den har för avsikt att samla in de uppgifter som behövs för att upprätta anbud anpassade till kraven i det berörda specifika kontraktet och ge entreprenörerna möjlighet att säga nej till sådan insamling av uppgifter.

Den upphandlande myndigheten ska fastställa en lämplig tidsperiod mellan meddelandet och insamlingen av uppgifter.

Innan det specifika kontraktet tilldelas ska den upphandlande myndigheten presentera de insamlade uppgifterna för den berörda entreprenören för att ge denne möjlighet att ifrågasätta eller bekräfta att det på detta sätt upprättade anbudet inte innehåller några materiella fel.

28. Öppnande av anbud och anbudsansökningar

28.1 Vid öppna förfaranden får bemyndigade företrädare för anbudsgivare närvara vid öppnandet.

28.2 För kontrakt med ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 ska den behöriga utanordnaren utse en särskild kommitté som öppnar anbud. Vid förnyad konkurrensutsättning inom ramavtal får utanordnaren efter riskanalys frågå den skyldigheten, liksom i de fall som avses i punkt 11.1 andra stycket, med undantag för leden d och g i det stycket.

Öppnandekommittén ska bestå av minst två personer som företräder minst två organisatoriska enheter inom unionsinstitutionen i fråga, vilka sinsemellan saknar hierarkisk koppling. För att undvika intressekonflikt ska dessa personer omfattas av skyldigheterna i artikel 61.

För sådana representationer eller lokala enheter som avses i artikel 150 eller som är isolerade i en medlemsstat ska kravet på att enheter sinsemellan ska sakna hierarkisk koppling inte tillämpas när det inte finns separata enheter.

28.3 För ett upphandlingsförfarande som inleds på interinstitutionell basis ska öppnandekommittén utses av den behöriga utanordnaren vid den unionsinstitution som ansvarar för upphandlingsförfarandet.

28.4 Den upphandlande myndigheten ska med hjälp av någon lämplig metod kontrollera och säkerställa integriteten hos det ursprungliga anbudet, inbegripet dess ekonomiska aspekter, och hos bevisen för datum och tidpunkt för dess mottagande i enlighet med artikel 149.3 och 149.5.

28.5 Vid öppna förfaranden, när kontraktet tilldelas på grundval av lägsta pris eller lägsta kostnad i enlighet med artikel 167.4, ska de priser som erbjuds i anbud som uppfyller kraven läsas upp högt.

28.6 Protokollet från öppnandet av mottagna anbud ska undertecknas av den eller de personer som ansvarar för öppnandet eller av medlemmar i öppnandekommittén. I protokollet ska de anbud identifieras som uppfyller respektive inte uppfyller artikel 149 varvid skälen till att anbud avisats i enlighet med artikel 168.4 ska anges. Protokollet får undertecknas i ett elektroniskt system som med tillräcklig säkerhet identifierar den som undertecknar.

29. Utvärdering av anbud och anbudsansökningar

29.1 Den behöriga utanordnaren får besluta att utvärderingskommittén ska utvärdera och rangordna anbuderna endast enligt tilldelningskriterierna, och att uteslutnings- och urvalskriterierna ska utvärderas enligt andra lämpliga rutiner som garanterar att inga intressekonflikter föreligger.

29.2 För ett upphandlingsförfarande som inleds på interinstitutionell basis ska utvärderingskommittén utses av den behöriga utanordnaren vid den unionsinstitution som ansvarar för upphandlingsförfarandet. Kommitténs sammansättning ska så långt som möjligt återspegla förfarandets interinstitutionella karaktär.

29.3 Anbudsansökningar och anbud som är lämpliga enligt punkt 11.2 och som varken är ogiltiga enligt punkt 12.2 eller oacceptabla enligt punkt 12.3 ska anses godtagbara.

30. Utvärderingsresultat och beslut om tilldelning

30.1 Resultatet av utvärderingen ska anges i en utvärderingsrapport som innehåller ett förslag till tilldelning av kontrakt. Utvärderingsrapporten ska dateras och undertecknas av den eller de personer som utfört utvärderingen eller av utvärderingskommitténs medlemmar. Rapporten får undertecknas i ett elektroniskt system som med tillräcklig säkerhet identifierar den som undertecknar.

Om kommittén inte haft ansvar för att kontrollera anbuderna mot uteslutnings- och urvalskriterierna ska utvärderingsrapporten också undertecknas av de personer som den behöriga utanordnaren gett ansvaret för dessa uppgifter.

30.2 Utvärderingsrapporten ska innehålla följande:

- a) Den upphandlande myndighetens namn och adress samt kontraktets föremål och värde eller ramavtalets föremål och högsta värde.

- b) Namnen på avvisade anbudssökande eller anbudsgivare och skälen till att de avvisats på grundval av en situation som avses i artikel 141.1 eller urvalskriterierna.
 - c) Referensuppgifter om avvisade anbud och skälen till att de avvisats på grundval av något av följande:
 - i) Bristande uppfyllnad av minimikraven i artikel 167.1 a.
 - ii) Bristande uppfyllnad av minimikvalitetsnivåerna i punkt 21.3.
 - iii) Anbudet har konstaterats vara onormalt låga enligt punkt 23.
 - d) Namnen på utvalda anbudssökande eller anbudsgivare och skälen till att de valts ut.
 - e) Namnen på de anbudsgivare som ska rangordnas samt erhållna poäng och motiveringar till poängen.
 - f) Namnen på föreslagna anbudssökande eller den anbudsgivare som tilldelats kontraktet och skälen till detta val.
 - g) Om den är känd, uppgift om hur stor del av kontraktet eller ramavtalet som den föreslagna entreprenören avser att lägga ut på tredje part.
- 30.3 Den upphandlande myndigheten ska fatta sitt beslut om tilldelning, som innehåller något av följande:
- a) Ett godkännande av utvärderingsrapporten med alla de uppgifter som förtecknas i punkt 30.2 och med tillägg av följande:
 - i) Namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet och skälen till detta val med hänvisning till tidigare tillkännagivna urvals- och tilldelningskriterier, i tillämpliga fall inbegripet skälen till att utvärderingsrapportens rekommendation inte följs.
 - ii) Vid förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande av meddelande om upphandling, förhandlat förfarande under konkurrens eller konkurrenspräglad dialog, de omständigheter enligt punkterna 11, 12 och 39 som motiverar valet av förfarande.
 - b) I tillämpliga fall, skälen till att den upphandlande myndigheten har beslutat att inte tilldela något kontrakt.
- 30.4 Utanordnaren får slå samman och underteckna utvärderingsrapporten och beslutet om tilldelning i ett enda dokument i följande fall:
- a) Vid förfaranden som underskrider tröskelvärdena som avses i artikel 175.1 om enbart ett anbud mottagits.
 - b) Vid förnyad konkurrensutsättning inom ramavtal om ingen utvärderingskommitté utnämnts.
 - c) I fall som avses i punkt 11.1 andra stycket c, e, f i, f iii och h om ingen utvärderingskommitté utnämnts.
- 30.5 För ett upphandlingsförfarande som inleds på interinstitutionell basis ska det beslut som avses i punkt 30.3 fattas av den upphandlande myndighet som ansvarar för upphandlingsförfarandet.
31. Information till anbudssökande och anbudsgivare
- 31.1 Den upphandlande myndigheten ska med elektroniska medel informera samtliga anbudssökande eller anbudsgivare, samtidigt och individuellt, om de beslut som fattats rörande resultatet av förfarandet så snart som möjligt efter något av följande steg:
- a) Öppnandeetappen i fråga om de fall som avses i artikel 168.3.
 - b) När ett beslut har fattats på grundval av uteslutnings- och urvalskriterier i upphandlingsförfaranden som är indelade i två steg.
 - c) Beslutet om tilldelning.

I vart och ett av fallen ska den upphandlande myndigheten ange skälen till att en anbudsansökan eller ett anbud inte har godtagits samt tillgängliga rättsmedel.

När den anbudsgivare som tilldelats kontraktet informeras ska den upphandlande myndigheten ange att det meddelade beslutet inte utgör ett åtagande från myndighetens sida.

- 31.2 Den upphandlande myndigheten ska meddela de uppgifter som anges i artikel 170.3 så snart som möjligt och inom högst 15 dagar från det att en skriftlig begäran mottagits. När den upphandlande myndigheten tilldelar kontrakt för egen räkning ska den använda elektroniska medel. Anbudsgivaren får också sända begäran med elektroniska medel.
- 31.3 När den upphandlande myndigheten kommunicerar med elektroniska medel ska uppgifter anses ha mottagits av anbudssökande eller anbudsgivare om myndigheten kan bevisa att den har sänt uppgifterna till den elektroniska adress som anges i anbudet eller anbudsansökan.

I detta fall ska uppgifter anses ha mottagits av anbudssökande eller anbudsgivare den dag då den upphandlande myndigheten avsänder uppgifterna.

KAPITEL 2

Bestämmelser för kontrakt som unionsinstitutionerna tilldelar för egen räkning

32. Inköpscentraler

32.1 En inköpscentral får agera som

- a) en grossist genom att köpa, lagra och vidare sälja varor och tjänster till andra upphandlande myndigheter,
- b) en mellanhand genom att tilldela ramavtal eller driva dynamiska inköpssystem som kan användas av andra upphandlande myndigheter enligt vad som tillkännagetts i det ursprungliga meddelandet.

32.2 Inköpscentralen ska genomföra samtliga upphandlingsförfaranden med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel.

33. Delar av kontrakt

33.1 När så är lämpligt, tekniskt möjligt och kostnadseffektivt ska kontrakt tilldelas i separata delar inom ett och samma förfarande.

33.2 Om kontraktsföremålet delas upp i flera delar, som var och en omfattas av ett enskilt kontrakt, ska det totala värdet av alla delar beaktas vid den sammanlagda beräkningen enligt det tillämpliga tröskelvärdet.

Om det totala värdet av alla delar minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 175.1 ska artiklarna 163.1, 164 och 165 tillämpas på varje del.

33.3 Om ett kontrakt ska tilldelas i separata delar, ska anbuden utvärderas separat för varje del. Om flera delar tilldelas en och samma anbudsgivare får ett gemensamt kontrakt undertecknas för dessa delar.

34. Ordningar för uppskattning av kontraktsvärdet

34.1 Den upphandlande myndigheten ska uppskatta kontraktsvärdet på grundval av det totala belopp som ska betalas, inbegripet alla options- och förlängningsrättigheter.

Denna uppskattning ska ske senast när den upphandlande myndigheten inleder upphandlingsförfarandet.

34.2 För ramavtal och dynamiska inköpssystem ska det maximala värdet av samtliga planerade kontrakt under ramavtalets eller det dynamiska inköpssystemets hela löptid beaktas.

För innovationspartnerskap ska det maximala uppskattade värdet av de forsknings- och utvecklingsverksamheter som ska genomföras under alla steg av det planerade partnerskapet samt av de byggtreprenader, varor eller tjänster som ska upphandlas vid utgången av det planerade partnerskapet beaktas.

Om den upphandlande myndigheten planerar ersättningar till anbudssökande eller anbudsgivare ska den beakta dessa när den beräknar det uppskattade kontraktsvärdet.

34.3 För tjänstekontrakt ska följande beaktas:

- a) I fråga om försäkringstjänster: de premier som ska betalas och andra former av ersättningar.
- b) I fråga om banktjänster och andra finansiella tjänster: avgifter, provisioner, räntor och andra former av ersättningar.
- c) I fråga om kontrakt som avser projektering: arvoden, provisioner och andra former av ersättningar.

34.4 Om ett tjänstekontrakt inte anger något totalpris eller om ett varukontrakt omfattar leasing, hyra eller hyrköp av varor ska det uppskattade kontraktsvärdet beräknas utifrån följande värde:

- a) För kontrakt på bestämd tid
 - i) med en löptid på högst 48 månader för tjänster, och högst tolv månader för varor: det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden,
 - ii) med en löptid på mer än tolv månader för varor: det samlade värdet inklusive varornas uppskattade restvärde.
- b) För kontrakt på obestämd tid eller tjänstekontrakt med mer än 48 månaders löptid: månadsvärdet multiplicerat med 48.

34.5 När det gäller tjänste- eller varukontrakt som tilldelas på regelbunden basis eller som ska förnyas inom en viss angiven period ska grunden för beräkning av det uppskattade kontraktsvärdet vara något av följande:

- a) Det reella totala värdet av en serie kontrakt av samma typ som tilldelats under de föregående tolv månaderna eller under det föregående budgetåret, om möjligt justerat för att ta hänsyn till eventuella ändringar i kvantitet eller värde under loppet av de tolv månader som följer efter det första kontraktet.
- b) Det totala uppskattade värdet av en serie kontrakt av samma typ som ska tilldelas under budgetåret.

34.6 För byggtreprenadkontrakt ska förutom värdet på byggtreprenaden det uppskattade totala värdet på de varor och tjänster som behövs för att utföra byggtreprenaden och som den upphandlande myndigheten tillhandahåller entreprenören tas med i beräkningen.

34.7 När det gäller koncessionskontrakt ska värdet motsvara koncessionshavarens uppskattade totala omsättning som genereras under kontraktets löptid.

Värdet ska beräknas med en objektiv metod som anges i upphandlingsdokumenten, med särskild hänsyn till följande:

- a) Intäkter från avgifter och straffavgifter som betalas av användarna av byggnadsverken eller tjänsterna, utom sådana som tas ut på den upphandlande myndighetens vägnar.
- b) Värdet av bidrag eller andra ekonomiska fördelar från tredje part för utförandet av koncessionen.
- c) Intäkter från försäljning av eventuella tillgångar som är en del av koncessionen.
- d) Värdet av samtliga varor och tjänster som den upphandlande myndigheten tillhandahåller koncessionshavaren, förutsatt att de behövs för att utföra byggtreprenaden eller tjänsterna.
- e) Betalningar till anbudssökande eller anbudsgivare.

35. Frysningsperiod före undertecknande av kontrakt

35.1 Frysningsperioden ska räknas från något av följande datum:

- a) Från den dag då meddelandena om tilldelning samtidigt avsändes till de utvalda anbudsgivarna och de icke utvalda anbudsgivarna med elektroniska medel.

- b) I de fall kontraktet eller ramavtalet tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b, från den dag meddelandet om tilldelning enligt punkt 2.4 offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Vid behov får den upphandlande myndigheten skjuta upp undertecknandet av kontraktet för ytterligare undersökningar om detta är motiverat på grundval av yrkanden eller anmärkningar från anbudssökande eller anbudsgivare vars anbud eller ansökningar inte antagits eller som anser sig vara förfördelade, eller på grundval av andra relevanta uppgifter som mottagits under den period som anges i artikel 175.3. Om undertecknandet skjuts upp ska samtliga anbudssökande eller anbudsgivare underrättas inom tre arbetsdagar räknat från beslutet om att skjuta upp undertecknandet.

Om kontraktet eller ramavtalet inte kan undertecknas med den anbudsgivare som valts ut får den upphandlande myndigheten besluta att den anbudsgivare som lagt det näst bästa anbudet ska tilldelas kontraktet.

35.2 Den period som anges i punkt 35.1 ska inte tillämpas på

- a) förfaranden där endast ett anbud lämnats in,
- b) specifika kontrakt som grundar sig på ett ramavtal,
- c) dynamiska inköpssystem,
- d) förhandlade förfaranden utan föregående offentliggörande av meddelande om upphandling enligt punkt 11, med undantag för kontrakt som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b.

KAPITEL 3

Upphandling inom området för externa åtgärder

36. Särskilda bestämmelser om tröskelvärden och förfaranden för tilldelning av kontrakt i tredjeland inom området för externa åtgärder

När offentliga kontrakt ingås av de upphandlande myndigheter som avses i artikel 178.2 eller för deras räkning tillämpas inte punkt 2, men dock 2.5, och inte heller punkterna 3, 4 och 6, 12.1 a och c–f, punkt 12.4, punkt 13.3, punkterna 14 och 15, punkt 17.3–17.7, punkterna 20.4, 23.3, 24, punkt 25.2 och 25.3, punkterna 26, 28 och 29, men dock punkt 29.3. Punkterna 32, 33 och 34 tillämpas inte på upphandling inom området för externa åtgärder. Punkt 35 tillämpas på upphandling inom området för externa åtgärder. Vid tillämpning av punkt 35.1 andra stycket ska längden på frysningsperioden vara den som anges i artikel 178.1.

Tillämpningen av upphandlingsbestämmelserna i detta kapitel ska regleras genom ett beslut av kommissionen, inklusive de lämpliga kontroller som ska göras av den behöriga utanordnaren när det inte är kommissionen som är upphandlande myndighet.

37. Utlysning

- 37.1 I förekommande fall ska förhandsmeddelanden om anbudsinfordran vid selektiva förfaranden enligt punkt 38.1 a respektive öppna förfaranden enligt punkt 38.1 b sändas elektroniskt till Publikationsbyrån i så god tid som möjligt.

- 37.2 Meddelandet om tilldelning ska sändas när kontraktet har undertecknats, utom när kontraktet, om det fortfarande är nödvändigt, belagts med sekretess, om fullgörandet av det måste åtföljas av särskilda säkerhetsåtgärder, om skyddet av unionens vitala intressen så fordrar, om mottagarlandet kräver det eller om offentliggörande av meddelandet inte bedöms vara lämpligt.

38. Tröskelvärden och förfaranden

- 38.1 Upphandling inom området för externa åtgärder görs enligt följande förfaranden:

- a) Selektivt förfarande i enlighet med artikel 164.1 b.
- b) Öppet förfarande i enlighet med artikel 164.1 a.
- c) Lokalt öppet förfarande.
- d) Förenklat förfarande.

38.2 Tröskelvärdena för upphandlingen ska vara följande:

- a) Öppet eller selektivt förfarande får användas för
 - i) tjänstekontrakt, varukontrakt och tjänstekoncessionskontrakt till ett värde av minst 300 000 EUR,
 - ii) byggentreprenadkontrakt och byggkoncessionskontrakt till ett värde av minst 5 000 000 EUR.
- b) Lokalt öppet förfarande får användas för
 - i) varukontrakt till ett värde av minst 100 000 EUR och mindre än 300 000 EUR,
 - ii) byggentreprenadkontrakt och byggkoncessionskontrakt till ett värde av minst 300 000 EUR och mindre än 5 000 000 EUR.
- c) Förenklat förfarande får användas för
 - i) tjänstekontrakt, tjänstekoncessionskontrakt, byggentreprenadkontrakt samt byggkoncessionskontrakt till ett värde av mindre än 300 000 EUR,
 - ii) varukontrakt till ett värde av mindre än 100 000 EUR.
- d) Kontrakt vars värde inte överstiger 20 000 EUR får tilldelas även om bara ett anbud lämnats.
- e) Betalningar av utgifter på högst 2 500 EUR får utföras genom en enkel betalning mot faktura utan föregående godkännande av ett anbud.

38.3 Vid selektivt förfarande enligt punkt 38.1 a ska det anges i meddelandet om upphandling hur många anbudssökande som kommer att inbjudas att lämna anbud. För tjänstekontrakt ska minst fyra anbudssökande inbjudas att lämna anbud. Det antal anbudssökande som ges möjlighet att lämna anbud ska vara så stort att verklig konkurrens säkerställs.

En förteckning över de anbudssökande som valts ut ska offentliggöras på kommissionens webbplats.

Om de anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna eller minimikraven på kapacitet inte är tillräckligt många för att nå upp till minimiantalet, får den upphandlande myndigheten inbjuda endast de som uppfyller kriterierna att lämna anbud.

38.4 För sådana lokala öppna förfaranden som avses i punkt 38.1 c ska meddelandet om upphandling offentliggöras åtminstone i mottagarstatens officiella tidning eller därmed jämställt organ för lokal inbjudan att lämna anbud.

38.5 Vid det förenklade förfarande som avses i punkt 38.1 d ska den upphandlande myndigheten upprätta en förteckning över minst tre utvalda anbudsgivare, utan att offentliggöra ett meddelande.

Anbudsgivarna i ett förenklat förfarande kan väljas från en sådan förteckning som avses i punkt 13.1 b och som upprättas efter utlysning av inbjudan att anmäla intresse.

Om den upphandlande myndigheten efter att ha rådfrågat anbudsgivarna mottar enbart ett anbud som uppfyller de administrativa och tekniska kraven får kontraktet tilldelas under förutsättning att tilldelningskriterierna uppfylls.

38.6 För juridiska tjänster som inte omfattas av punkt 11.1 andra stycket h får de upphandlande myndigheterna använda ett förenklat förfarande, oavsett kontraktets uppskattade värde.

39. Förhandlat förfarande för tjänstekontrakt, varukontrakt och byggentreprenadkontrakt

39.1 De upphandlande myndigheterna får använda sig av ett förhandlat förfarande på grundval av ett enda anbud i följande fall:

- a) Om tjänsterna i fråga ska utföras av offentliga organ, institutioner eller sammanslutningar utan vinstsyfte, och verksamheten är av institutionell art eller syftar till att genomföra stödåtgärder på det sociala området.

- b) Om ett anbudsförfarande genomförts utan godtagbart resultat, dvs. inget anbud med tillfredsställande kvalitet och/eller av tillräckligt ekonomiskt intresse har mottagits, i vilket fall den upphandlande myndigheten efter att ha annullerat anbudsförandet får inleda förhandlingar efter eget val med en eller flera av de anbudsgivare som inbjudits att lämna anbud, förutsatt att upphandlingsdokumenten inte ändras väsentligt.
- c) Om ett nytt kontrakt måste ingås till följd av att ett befintligt kontrakt sagts upp i förtid.
- 39.2 Vid tillämpning av punkt 11.1 andra stycket c ska synnerlig brådska anses föreligga i en kris. Den delegerade utanordnaren ska, vid behov efter samråd med övriga berörda delegerade utanordnare, fastställa att en synnerligen brådska situation råder och regelbundet se över sitt beslut med hänsyn till principen om sund ekonomisk förvaltning.
- 39.3 I sådana verksamheter av institutionell art som avses i punkt 39.1 a ska tjänster som är direkt kopplade till de offentliga organens lagstadgade uppdrag ingå.
40. Kravspecifikationer
- I fråga om samtliga förfaranden som involverar en anbudsansökan får kravspecifikationerna, genom undantag från punkt 16.3, delas upp efter de två stegen i förfarandet, och för det första steget innehålla enbart de uppgifter som avses i punkt 16.3 a och f.
41. Förfarandefrister
- 41.1 När det gäller tjänstekontrakt ska perioden mellan den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds och slutdatumet för inlämning av anbud vara minst 50 dagar. I brådska fall får dock andra tidsfrister beviljas.
- 41.2 Anbudsgivarna kan ställa frågor skriftligen före sista inlämningsdatum för anbud. Den upphandlande myndigheten ska besvara dessa frågor före sista inlämningsdatum för anbud.
- 41.3 Vid selektiva förfaranden ska tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar vara minst 30 dagar, räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling offentliggjordes. Perioden mellan den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds och slutdatumet för inlämning av anbud ska vara minst 50 dagar. I vissa undantagsfall får dock andra tidsfrister beviljas.
- 41.4 Vid öppna förfaranden ska tidsfristerna för inlämning av anbud vara minst följande, räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling offentliggjordes:
- a) 90 dagar i fråga om byggentreprenadkontrakt.
- b) 60 dagar i fråga om varukontrakt.
- I vissa undantagsfall får dock andra tidsfrister beviljas.
- 41.5 Vid lokala öppna förfaranden ska tidsfristerna för inlämning av anbud vara minst följande, räknat från den dag då meddelandet om upphandling offentliggjordes:
- a) 60 dagar i fråga om byggentreprenadkontrakt.
- b) 30 dagar i fråga om varukontrakt.
- I vissa undantagsfall får dock andra tidsfrister beviljas.
- 41.6 Vid sådana förenklade förfaranden som avses i punkt 38.1 d ska anbudssökande ges minst 30 dagar att lämna sina anbud, räknat från den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds.
-

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1
Artikel 1.2	Artikel 68
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	utgår
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 12.3
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 25
Artikel 23	Artikel 27
Artikel 24	Artikel 28
Artikel 25	Artikel 29
Artikel 26	Artikel 30
Artikel 27	Artikel 31
Artikel 28	Artikel 28.2
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	Artikel 35

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 32	Artikel 36
Artikel 33	Artikel 35.4
Artikel 34	Artikel 37
Artikel 35	Artikel 38
Artikel 36	Artikel 39
Artikel 37	Artikel 40
Artikel 38	Artikel 41
Artikel 39	Artikel 42
Artikel 40	Artikel 43
Artikel 41	Artikel 44
Artikel 42	Artikel 45
Artikel 43	Artikel 46
Artikel 44	Artikel 47
Artikel 45	Artikel 48
Artikel 46	Artikel 49
Artikel 47	Artikel 50
Artikel 48	Artikel 51
Artikel 49	Artikel 52
Artikel 50	Artikel 53
Artikel 51	Artikel 54
Artikel 52	Artikel 55
Artikel 53	Artikel 56
Artikel 54	Artikel 58
Artikel 55	Artikel 59
Artikel 56	Artikel 60
Artikel 57	Artikel 61
Artikel 58	Artikel 62
Artikel 59	Artikel 63
Artikel 60	Artikel 154
Artikel 61	Artikel 154
Artikel 62	Artikel 69
Artikel 63	Artikel 62.3
Artikel 64	Artikel 72
Artikel 65	Artikel 73
Artikel 66	Artikel 74

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 67	Artikel 76
Artikel 68	Artikel 77
Artikel 69	Artikel 79
Artikel 70	Artikel 88
Artikel 71	Artikel 90
Artikel 72	Artikel 91
Artikel 73	Artikel 92
Artikel 74	Artikel 94
Artikel 75	Artikel 95
Artikel 76	Artikel 96
Artikel 77	Artikel 97
Artikel 78	Artikel 98
Artikel 79	Artikel 100
Artikel 80	Artikel 101
Artikel 81	Artikel 105
Artikel 82	Artikel 106
Artikel 83	Artikel 107
Artikel 84.1	Artikel 111.1
Artikel 84.2	Artikel 110.1
Artikel 84.3 första stycket	Artikel 110.2
Artikel 84.3 andra stycket	Artikel 110.3 e
Artikel 85.1 första stycket	Artikel 2.8
Artikel 85.1 andra stycket	Artikel 2.37
Artikel 85.1 tredje stycket	Artikel 111.2
Artikel 85.2	—
Artikel 85.3	Artikel 112.1
Artikel 85.4	Artikel 112.2
Artikel 86.1, 86.2 och 86.3	Artikel 111.2
Artikel 86.4 första stycket	Artikel 114.2 första stycket
Artikel 86.4 andra stycket	Artikel 114.1
Artikel 86.4 tredje stycket	Artikel 111.1 andra stycket
Artikel 86.4 fjärde stycket	Artikel 112.5
Artikel 86.5 första stycket	Artikel 114.4
Artikel 86.5 andra stycket	Artikel 114.5
Artikel 86.5 tredje stycket	Artikel 114.6

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 87.1	Artikel 111.1
Artikel 88	Artikel 111.3
Artikel 89.1	Artikel 111.5
Artikel 89.2	—
Artikel 90	Artikel 115
Artikel 91	Artikel 115.1
Artikel 92	Artikel 116
Artikel 93	Artikel 146
Artikel 94	Artikel 146
Artikel 95	Artikel 147
Artikel 96	Artikel 151
Artikel 97	Artikel 133
Artikel 98	Artikel 117
Artikel 99	Artikel 118
Artikel 100	Artikel 120
Artikel 101	Artiklarna 2 och 162
Artikel 102	Artikel 160
Artikel 103	Artikel 163
Artikel 104	Artikel 164
Artikel 104a	Artikel 165
Artikel 105	Artikel 166
Artikel 105a	Artikel 135
Artikel 106	Artiklarna 136–40
Artikel 107	Artikel 141
Artikel 108	Artiklarna 142 och 143
Artikel 110	Artikel 167
Artikel 111	Artikel 168
Artikel 112	Artikel 169
Artikel 113	Artikel 170
Artikel 114	Artikel 171
Artikel 114a	Artikel 172
Artikel 115	Artikel 173
Artikel 116	Artikel 131
Artikel 117	Artikel 174
Artikel 118	Artikel 175

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 119	Artikel 176
Artikel 120	Artikel 177
Artikel 121	Artikel 180
Artikel 122	Artikel 187
Artikel 123	Artikel 125
Artikel 124	Artikel 181
Artikel 125	Artiklarna 190, 191 och 193
Artikel 126	Artikel 186
Artikel 127	Artikel 190
Artikel 128	Artikel 189
Artikel 129	Artikel 191
Artikel 130	Artikel 193
Artikel 131	Artikel 196
Artikel 132	Artikel 198
Artikel 133	Artikel 200
Artikel 134	Artiklarna 152 och 153
Artikel 135.1, 135.5, 135.6 och 135.7	Artikel 202
Artikel 135.2, 135.3 och 135.4	Artikel 131
Artikel 135.8 och 135.9	—
Artikel 136	Artikel 132
Artikel 137	Artiklarna 204 och 205
Artikel 138	Artikel 206
Artikel 139	Artikel 208
Artikel 140	Artikel 209
Artikel 141	Artikel 241
Artikel 142	Artikel 249
Artikel 143	Artikel 80
Artikel 144	Artikel 80
Artikel 145	Artikel 243
Artikel 146	Artikel 244
Artikel 147	Artikel 245
Artikel 148	Artikel 246
Artikel 149	Artikel 250
Artikel 150	Artikel 248
Artikel 151	Artikel 82.7, 82.8 och 82.9

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 152	—
Artikel 153	Artikel 84
Artikel 154	Artikel 84
Artikel 155	Artikel 243.3
Artikel 156	Artikel 80.3
Artikel 157	Artikel 87
Artikel 158	Artikel 254
Artikel 159	Artikel 255
Artikel 160	Artikel 256
Artikel 161	Artikel 257
Artikel 162	Artikel 258
Artikel 163	Artikel 259
Artikel 164	Artikel 260
Artikel 165	Artikel 261
Artikel 166	Artikel 262
Artikel 167	Artikel 263
Artikel 168	—
Artikel 169.1	—
Artikel 169.2	Artikel 12.1
Artikel 169.3	Artikel 12.2 d
Artikel 170.1	—
Artikel 170.2	Artikel 116.1
Artikel 170.3	Artikel 11.2
Artikel 171.1	Artikel 116.4
Artikel 171.2	Artikel 116.2
Artikel 171.3	Artikel 116.5
Artikel 172	Artikel 10.5 a
Artikel 173.1	Artikel 30.1 tredje stycket
Artikel 173.2	Artikel 31.5
Artikel 174	—
Artikel 175	—
Artikel 176	—
Artikel 177.1, 177.2 och 177.3	—
Artikel 177.4	Artikel 12.4 b
Artikel 177.5	Artikel 10.5 b

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 178.1	Artikel 14.2
Artikel 178.2	Artikel 15.1
Artikel 178.3	Artikel 15.2
Artikel 178a	—
Artikel 179.1	Artikel 30.1 f
Artikel 179.2 och 179.3	Artikel 31.2
Artikel 180	—
Artikel 181.1	—
Artikel 181.2	Artikel 21.2 b
Artikel 181.3	Artikel 30.1 e
Artikel 181.4	Artikel 237.5
Artikel 182	Artikel 15.3
Artikel 183.1	Artikel 160.4
Artikel 183.2	Artiklarna 12.4 c och 21.2 g
Artikel 183.3	—
Artikel 183.4	Artikel 145, artikel 152.1 andra stycket och artiklarna 167.2 och 176.2
Artikel 183.5	Artikel 160.5
Artikel 183.6	Artikel 30.1.
Artiklarna 184 och 185	—
Artikel 186	Artikel 236
Artikel 187	Artiklarna 234 och 235
Artikel 188	—
Artikel 189.1 och 189.4	—
Artikel 189.2 och 189.3	Artikel 114.2 och 114.3
Artikel 190	Artikel 178
Artikel 191	Artikel 179
Artikel 192	Artikel 190.3
Artikel 193	—
Artikel 194	Artikel 129
Artikel 195	Artikel 64
Artikel 196	Artikel 65
Artikel 197	Artikel 65.2
Artikel 198	Artikel 67
Artikel 199	Artikel 66.2

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012	Denna förordning
Artikel 200	Artikel 66.3
Artikel 201	Artikel 264
Artikel 202	Artikel 11.2 och artikel 265
Artikel 203	Artiklarna 264 och 266
Artikel 204	Artikel 237
Artikel 204a	Artikel 221
Artikel 204b	Artikel 222
Artikel 204c	Artikel 223
Artikel 204d	Artikel 224
Artikel 204e	Artikel 225
Artikel 204f	Artikel 225
Artikel 204g	Artikel 226
Artikel 204h	Artikel 226
Artikel 204i	Artikel 226
Artikel 204j	Artikel 227
Artikel 204k	Artikel 228
Artikel 204l	Artikel 229
Artikel 204m	Artikel 230
Artikel 204n	Artikel 231
Artikel 204o	Artikel 232
Artikel 204p	Artikel 233
Artikel 205	Artikel 279
Artikel 206	Artikel 268
Artikel 207	—
Artikel 208	Artikel 70
Artikel 209	Artikel 71
Artikel 210	Artikel 269
Artikel 211	Artikel 280
Artikel 212	Artikel 281
Artikel 213	—
Artikel 214	Artikel 282